

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 127 / IV legislatura / Període intermedi

Dimecres, 19 de juliol de 1995

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 72

SUMARI

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts.

Necrologia del Sr. Josep Montalat i Cufí, diputat a la II i III legislatures (Punt primer de l'ordre del dia.)

El Sr. Salvatella (CiU) intervé per fer la necrologia del diputat Sr. Montalat. Tot seguit, la cambra serveix un minut de silenci (p. 7056).

Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de llei de regulació de l'accés al medi natural (Regs. 26596 i 26762) (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca (p. 7057).

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC), qui tot seguit n'anuncia la retirada. Alhora, fa l'explicació de vot (p. 7058).

SUMARI (2)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC)*. *Tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 7061).

El president fa avinent la presentació de dues esmenes tècniques, que són aprovades per assentiment (p. 7063).

Article 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 3, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC)*, *juntament amb l'esmena núm. 5* (p. 7063).

Torn en contra: *Sr. Moliner (CiU)* (p. 7063).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. P. Popular (núm. 4, d'addició)

La Sra. Arnalot (P) n'anuncia la retirada (p. 7063).

Article 2

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 5, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Article 6

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 6, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC)*, *juntament amb les esmenes núms. 10, 12, 14, 15 i 22* (p. 7063).

Torn en contra: *Sr. Moliner (CiU)* (p. 7064).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 7, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Pueyo (ERC)*, *juntament amb l'esmena núm. 8* (p. 7064).

Torn en contra: *Sr. Moliner (CiU)* (p. 7064).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 8, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 9, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Gimeno (IC)* (p. 7064).

Torn en contra: *Sr. Moliner (CiU)* (p. 7065).

Article 8

Apartat 1

Paràgrafs segon i tercer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 10, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Article 9

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 11, de supressió)

El Sr. Gimeno (IC) n'anuncia la retirada (p. 7065).

Article 10

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 12, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 13, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Arnalot (P)* (p. 7065).

Torn en contra: *Sr. Moliner (CiU)* (p. 7065).

Article 11

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 14, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 15, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Article 12

Esmena del G. P. Popular (núm. 16, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Arnalot (P)* (p. 7065).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7066).

Article 14

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 17, de modificació)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC) (p. 7066).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7066).

Article 15

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 18, de modificació)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC), juntament amb les esmenes núms. 19 i 20 (p. 7066).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7066).

Apartat 5

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 19, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 18).

Article 17

Apartat 1

Paràgraf segon

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 20, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 18).

Apartat 2

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 21, de supressió)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC), juntament amb l'esmena núm. 25 (p. 7066).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7067).

Article 18

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 22, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Addició de nous capítols

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 23, d'addició)

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC), juntament amb l'esmena núm. 37 (p. 7067).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7067).

Article 20

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 24, d'addició)

Torn a favor: Sr. Vilalta i Oliva (S), juntament amb les esmenes núms. 31, 32, 33 i 35. Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 7068).

Article 25

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 25, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 21).

Article 27

Apartat 3

Lletres a), c) i d)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 26, de supressió)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC), juntament amb les esmenes núms. 27, 28 i 29 (p. 7069).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7069).

Apartat 4

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 27, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Apartat 5

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 28, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Article 28

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 29, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Esmena del G. P. Popular (núm. 30, de modificació)

Torn a favor: Sra. Arnalot (P). Tot seguit fa l'explicació de vot (p. 7069).

Article 30

Apartat 1

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 33, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Article 33

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 34, de modificació)

Torn a favor: Sr. Pueyo (ERC) (p. 7071).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7071).

El Sr. Pueyo (ERC) intervé per retirar l'esmena núm. 17 (p. 7071).

Disposicions addicionals

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 35, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 24).

Exposició de motius

Paràgraf primer

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 36, d'addició)

Torn a favor: Sr. Gimeno (IC) (p. 7071).

Torn en contra: Sr. Moliner (CiU) (p. 7072).

Paràgraf vuitè

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 37, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 23).

Votació de les esmenes núms. 13 i 30: rebutjades per 4 vots a favor, 69 en contra i 29 abstencions (p. 7072).

Votació de l'esmena núm. 16: rebutjada per 4 vots a favor, 62 en contra i 36 abstencions (p. 7072).

Votació de l'esmena núm. 29: rebutjada per 11 vots a favor, 62 en contra i 25 abstencions (p. 7072).

Votació de les esmenes núms. 7, 8, 19, 20, 21, 25, 26, 27, 28 i 34: rebutjades per 11 vots a favor, 62 en contra i 33 abstencions (p. 7073).

Votació de les esmenes núms. 3, 5, 6, 9, 11, 12, 14, 15, 22, 23, 36 i 37: rebutjades per 11 vots a favor, 63 en contra i 29 abstencions (p. 7073).

Text del Dictamen

Votació dels articles 3, 4, 5, 6, 13, 16, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 29, 31, 32, 34 i 35 i les disposicions transitòria, derogatòria, final, el títol i els títols: aprovats per unanimitat (p. 7073).

Votació de l'article 1: aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 2: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 6: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 8: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 9: aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 10: aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 11: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 12: aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 14: aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 7073).

Votació dels articles 15 i 17: aprovats per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 18: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 20: aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació dels articles 25 i 27: aprovats per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions (p. 7073).

Votació de l'article 28: *aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions (p. 7074).*

Votació de l'article 30: *aprovat per unanimitat (p. 7074).*

Votació de l'article 33: *aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 7074).*

Votació de les disposicions addicionals: *aprovades per unanimitat (p. 7074).*

Votació de l'exposició de motius: *aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions (p. 7074).*

Explicació de vot: *Sr. Moliner (CiU) (p. 7074).*

Declaració de condemna de la decisió del Govern francès de reprendre les proves nuclears

El president fa avinent l'acord de declaració de la Junta de Portaveus (p. 7074).

Declaració sobre la guerra de Bòsnia

La secretària primera llegeix el text de la declaració (p. 7074).

Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei de modificació parcial de la Llei 1/1989, del 16 de febrer (Reg. 28841) (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *conseller d'Economia i Finances (p. 7075).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Fuentes (IC) (p. 7076).*

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 2, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 7077).*

Esmena del G. Mixt (núm. 3, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 7078).*

Esmena del G. P. Popular (núm. 4, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Pujol i Folcrà (P). Tot seguit, n'anuncia la retirada (p. 7079).*

Torn en contra: *Sr. Descals (CiU) (p. 7081).*

El Sr. Reguant (M) intervé per retirar l'esmena a la totalitat (p. 7082).

Posició dels grups: *Sr. Guitart i Domènech (S), qui alhora fa el torn a favor de l'esmena núm. 5 (p. 7082).*

Votació de les esmenes núms. 1, 2 i 4: *rebutjades per 6 vots a favor, 63 en contra i 13 abstencions (p. 7083).*

Article 2

Esmena del G. Socialista (núm. 5, de modificació)

Debatuda abans.

El Sr. Descals (CiU) intervé per anunciar-hi el vot favorable (p. 7083).

Addició de modificacions a articles de la Llei 1/1989

Esmena del G. P. Popular (núm. 6, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Pujol i Folcrà (P) (p. 7083).*

Torn en contra: *Sr. Descals (CiU) (p. 7083).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 1: *aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 7084).*

Votació de l'esmena núm. 5: *aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 7084).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 2: *aprovat per 77 vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions (p. 7084).*

Votació de l'esmena núm. 6: *rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció (p. 7084).*

Text del Dictamen

Votació de la disposició final, el títol i els títols: *aprovats per 79 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 7084).*

Votació de l'exposició de motius: *aprovada per 76 vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions (p. 7084).*

Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència (Reg. 24559) (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació del Projecte: *conseller de Benestar Social (p. 7085).*

Esmenes a la totalitat

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 1, a la totalitat)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 7086).*

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, a la totalitat)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC)*. Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 7089).
Esmena del G. P. Popular (núm. 3, a la totalitat)
 Torn a favor: *Sr. Ariza (P)* (p. 7091).
 Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7094).
 Posició dels grups: *Sra. Barenys (S)* (p. 7095).
 Votació de l'esmena núm. 3: *rebutjada per 4 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions* (p. 7096).
La sessió se suspèn a les tres de la tarda i cinc minuts i es reprèn a un quart de cinc i un minut.

Article 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 4, de supressió)
 Torn a favor: *Sra. Mayol (IC)*, *ahora que retira l'esmena núm. 23* (p. 7096).
 Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7096).

Article 2

Apartat 1

Esmenes del G. P. Popular (núms. 5 i 6, de modificació)
 Torn a favor: *Sr. Ariza (P)*, *juntament amb les esmenes núms. 7 i 8 bis* (p. 7096).
 Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7097).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. P. Popular (núm. 7, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 5).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. Popular (núm. 8, d'addició)
El Sr. Ariza (P) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 11, 100, 138, 159, 160, 283 i 308 (p. 7097).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. P. Popular (núm. 8 bis, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 5).

Article 3

Paràgraf segon

Esmena del G. Socialista (núm. 9, de modificació)
 Torn a favor: *Sra. Barenys (S)*, *juntament amb l'esmena núm. 12. Ahora retira l'esmena núm. 53 i anuncia que hi ha transaccions a les esmenes núms. 15 i 52* (p. 7097).
 Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7098).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 10, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)* (p. 7098).

Esmena del G. P. Popular (núm. 11, d'addició)
Retirada abans (esmena núm. 8).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. Socialista (núm. 12, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 9).

Article 4

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 13, de modificació)
El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 7098).

Esmena del G. Mixt (núm. 14, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 7098).

Esmena del G. Socialista (núm. 15, d'addició)

La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 7098).

La Sra. Vendrell (CiU) intervé (p. 7099).

El secretari segon llegeix l'esmena transaccional amb les esmenes núms. 13, 14 i 15 (p. 7099).

El Sr. Bosch (ERC) intervé per retirar l'esmena núm. 348 (p. 7099).

Addició de nous articles

Esmenes del G. P. Popular (núms. 16, 17, 18 i 19, d'addició)
 Torn a favor: *Sr. Ariza (P)*, *juntament amb les esmenes núms. 21 i 121* (p. 7099).
 Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7100).

Article 5

Esmena del G. Mixt (núm. 20, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7100).

Esmena del G. P. Popular (núm. 21, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Article 7

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 22, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)*, juntament amb les esmenes núms. 24, 25 i 26 (p. 7100).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7101).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 23, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 24, de modificació; 25, de supressió, i 26, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 22).

Article 8

Esmena del G. Mixt (núm. 27, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7101).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7101).

Addició de nous paràgrafs

Esmenes del G. P. Popular (núms. 28 i 29, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Ariza (P)*, juntament amb les esmenes núms. 30, 33, 34, 35, 36, 54 i 55 (p. 7101).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7102).

Article 9

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 30, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Apartat 2

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 31, de supressió, i 32, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada (p. 7102).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 33 i 34, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 28).

Apartat 3

Esmena del G. P. Popular (núm. 35, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Títol de l'article

Esmena del G. P. Popular (núm. 36, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Article 11

Esmena del G. Mixt (núm. 37, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)*, juntament amb les esmenes núms. 43 i 47 (p. 7102).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7102).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 38, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)* (p. 7102).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 39, 40, 41 i 42, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Ariza (P)*, juntament amb les esmenes núms. 44, 45, 46, 48 i 51 (p. 7103).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 43, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Esmena del G. P. Popular (núm. 44, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 39).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 45, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 39).

Apartat 3

Esmena del G. P. Popular (núm. 46, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. Mixt (núm. 47, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 37).

Apartat 4

Esmena del G. P. Popular (núm. 48, de supressió)

Defensada abans (esmena núm. 39).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 49, de modificació)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada (p. 7104).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 50, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7104).

Apartat 5

Esmena del G. P. Popular (núm. 51, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 39).

Títol de l'article

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació)

Retirada en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 9).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 53, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 9).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7104).

Article 12

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. Popular (núm. 54, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 55, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 28).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 56, de supressió)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada (p. 7105).

Esmena del G. Mixt (núm. 57, d'addició)

Torn a favor: Sr. Reguant (M), juntament amb l'esmena núm. 59. Alhora retira l'esmena núm. 58 (p. 7105).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7105).

Article 14

Paràgraf primer

Lletra a)

Esmena del G. Mixt (núm. 58, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 57).

Lletra b)

Esmena del G. Mixt (núm. 59, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 57).

Article 15

Esmena del G. Socialista (núm. 60, d'addició)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 62 i 323 (p. 7105).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 61, d'addició)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7105).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7106).

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 62, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 60).

Esmena del G. Mixt (núm. 63, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7106).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 64, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7106).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 65, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena núm. 67 (p. 7106).

Esmena del G. P. Popular (núm. 66, de modificació)

Torn a favor: Sr. Ariza (P), juntament amb les esmenes núms. 68 i 69. Alhora retira l'esmena núm. 70 (p. 7107).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 67, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 65).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 68 i 69, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 66).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. Popular (núm. 70, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 66).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7107).

Article 17

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 71, de supressió)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 73, 75, 76 i 78. Tot seguit retira l'esmena núm. 80 en favor d'una esmena transaccional (p. 7107).

Esmena del G. P. Popular (núm. 72, d'addició)

Torn a favor: Sr. Ariza (P), juntament amb l'esmena núm. 83 (p. 7108).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 73, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 74, de modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb part de l'esmena núm. 79 (p. 7109).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 75 i 76, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 71).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 77, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb l'esmena núm. 82 (p. 7109).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 78, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 71).

Apartat 4

Esmena del G. Socialista (núm. 79, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 74).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 80, de modificació)

Retirada abans en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 71).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 81, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 7109).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 82, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 77).

Esmena del G. P. Popular (núm. 83, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 72).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7109).

La secretària primera llegeix les esmenes transaccionals amb les núms. 74, 80, 81 i 82, amb la núm. 99, amb les núms. 107, 108 i 109 i amb la núm. 126 (p. 7110).

Article 18

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 84, de modificació)

Torn a favor: Sr. Ariza (P), juntament amb les esmenes núms. 87, 88, 96, 111, 112 i 114 (p. 7110).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 85, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena núm. 89 (p. 7110).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 86, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC)* (p. 7111).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. P. Popular (núms. 87 i 88, d'addició)

Defensades abans (esmena núm. 84).

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 89, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 85).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7111).

Article 19

Esmena del G. Mixt (núm. 90, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7111).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 91, d'addició)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC)* (p. 7111).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7112).

Article 20

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 92, de modificació)

La Sra. Mayol (IC) n'anuncia la retirada (p. 7112).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 93, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)*. *Alhora anuncia la retirada de les esmenes núms. 94 i 95* (p. 7112).

La Sra. Vendrell (CiU) anuncia el vot favorable a l'esmena núm. 93 (p. 7112).

Article 21

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 94, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 93).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 95, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 93).

Esmena del G. P. Popular (núm. 96, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 84).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 97, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7112).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 98, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Farrés (IC)* (p. 7113).

Article 22

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 99, de modificació)

La Sra. Mayol (IC) n'anuncia la retirada en favor d'una esmena transaccional (p. 7113).

Esmena del G. P. Popular (núm. 100, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 101, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)*, *juntament amb l'esmena núm. 105. Alhora anuncia la retirada de l'esmena núm. 104* (p. 7113).

Esmena del G. Socialista (núm. 102, d'addició)

La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 106 (p. 7113).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 103, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)*. *Tot seguit retira l'esmena núm. 110* (p. 7113).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 104, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 101).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 105, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 101).

Article 23

Esmena del G. Socialista (núm. 106, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 102).

Esmena del G. P. Popular (núm. 107, d'addició)

Retirada en favor d'una esmena transaccional.

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 108, de modificació, i 109, d'addició)

Retirades en favor d'una esmena transaccional.

Esmena del G. Mixt (núm. 110, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 103).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 111 i 112, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 84).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7113).

Article 24

Esmena del G. Socialista (núm. 113, de modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S) (p. 7114).

Esmena del G. P. Popular (núm. 114, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 84).

Addició de nous apartats

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 115, 116, 117 i 118, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb l'esmena núm. 119 (p. 7114).

Títol de l'article

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 119, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 115).

Addició d'una nova secció

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 120, d'addició)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7115).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7115).

Article 25

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 121, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 16).

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 121 bis, de supressió, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7116).

Esmena del G. Mixt (núm. 121 ter, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7116).

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. Socialista (núm. 121 quater, d'addició, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Barenys (S). Tot seguit retira les esmenes núms. 126, 133 i 134 en favor de dues esmenes transaccionals i retira l'esmena núm. 149 (p. 7116).

Addició de nous paràgrafs

Esmenes del G. P. Popular (núms. 122 i 123, d'addició)

Torn a favor: Sr. Ariza (P), juntament amb les esmenes núms. 124 i 125 (p. 7117).

Apartat 2

Esmena del G. P. Popular (núm. 124, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 122).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. Popular (núm. 125, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 122).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7117).

Article 26

Esmena del G. Socialista (núm. 126, de modificació)

Retirada abans en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 121 quater).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 127, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7117).

Esmena del G. Mixt (núm. 128, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7118).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7118).

El secretari tercer llegeix l'esmena transaccional amb l'esmena núm. 126 (p. 7118).

Article 27

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 129, d'addició)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 131, 135 i 139. Alhora retira les esmenes núms. 136 i 137 (p. 7118).

Esmena del G. Mixt (núm. 130, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M). Tot seguit retira l'esmena núm. 132 en favor d'una esmena transaccional (p. 7119).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 131, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Apartat 2

El secretari tercer llegeix l'esmena transaccional amb les esmenes núms. 132, 133 i 134 (p. 7119).

Esmena del G. Mixt (núm. 132, de modificació)

Retirada abans en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 130).

Esmena del G. Socialista (núm. 133, d'addició)

Retirada abans en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 121 quater).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 134, d'addició)

Retirada abans en favor d'una esmena transaccional (esmena núm. 121 quater).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 135, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Apartat 4

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 136, de supressió, i 137, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 129).

Esmena del G. P. Popular (núm. 138, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 139, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 129).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7119).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 140, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes núms. 145 i 152 (p. 7119).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7120).

Article 28

Esmena del G. Socialista (núm. 141, de modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb l'esmena núm. 146 (p. 7120).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 142, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bargalló (ERC), juntament amb les esmenes núms. 143, 144, 148, 148 bis, 154 i 155 (p. 7120).

Apartat 3

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 143, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 142).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 144, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 142).

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 145, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 140).

Article 29

Esmena del G. Socialista (núm. 146, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 141).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 147, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7121).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 148, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 142).

Torn en contra conjunt a les esmenes dels articles 28 i 29: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7121).

Article 30

Esmena del G. Socialista (núm. 149, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 121 quater).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 150 i 151, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada (p. 7121).

Article 31

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 152, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 140).

Esmena del G. Mixt (núm. 153, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7121).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 154 i 155, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 142).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7121).

Article 32

Esmena del G. Socialista (núm. 156, de modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 166 i 167. Alhora retira els apartats primer i segon de l'esmena núm. 156 i els apartats primer, segon i tercer de l'esmena núm. 166 (p. 7122).

Apartats 1 i 2

Esmena del G. Mixt (núm. 157, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M), juntament amb l'esmena núm. 162 (p. 7122).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 158, de supressió)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 161, 164, 165 i 165 bis (p. 7122).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 159, de supressió, i 160, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 8).

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 161, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Esmena del G. Mixt (núm. 162, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 157).

Esmena del G. P. Popular (núm. 163, d'addició)

Torn a favor: Sr. Ariza (P) (p. 7123).

Addició de nous apartats

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 164, d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Títol de l'article

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 165, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 158).

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núms. 166 i 167, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 156).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU). Tot seguit proposa dues esmenes transaccionals, amb la núm. 158 i amb la núm. 161 (p. 7123).

Article 33

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 168, de supressió)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 176, 357 i 368 (p. 7123).

Esmena del G. Mixt (núm. 169, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 173 i 177 (p. 7124).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU), que anuncia alhora el vot favorable a l'esmena núm. 176 (p. 7124).

Article 34

Esmenes del G. Socialista (núms. 170 i 171, de modificació)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 189, 193, 202, 204, 207, 208, 219, 223, 225, 229, 231 i 233 (p. 7124).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 172, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7125).

Esmena del G. Mixt (núm. 173, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 169).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 174 i 175, d'addició)

Torn a favor: Sr. Ariza (P), juntament amb les esmenes núms. 178 a 180, 185, 192, 195, 196, 199, 200, 206, 210, 212, 222, 228 i 290 (p. 7125).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU), que anuncia alhora el vot favorable a les esmenes núms. 172, 176, 191, 214, 216, 218, 227 i 228 (p. 7126).

Article 35

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 176, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 168).

Esmena del G. Mixt (núm. 177, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 169).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 178, 179 i 180, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 174).

Article 36

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 181, de supressió)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes núms. 182, 197, 201, 203 i 289 (p. 7127).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 182, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 181).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 183, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 184, 187, 188, 190, 194, 198, 209 i 211; alhora, retira les esmenes núms. 186 i 205 (p. 7128).

El Sr. Ariza (P) intervé per al·lusions (p. 7129).

Torn en contra conjunt (excepte a l'esmena núm. 289): Sra. Vendrell (CiU) (p. 7129).

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 184, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. Popular (núm. 185, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 186, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 183).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 187 i 188, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. Socialista (núm. 189, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 190, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 191, de modificació)

Acceptada abans (esmena núm. 174).

Esmena del G. P. Popular (núm. 192, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Esmena del G. Socialista (núm. 193, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 194, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. Popular (núm. 195, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Addició de noves lletres

Esmena del G. P. Popular (núm. 196, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Apartat 3

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 197, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 181).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 198, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmenes del G. P. Popular (núms. 199, de modificació, i 200, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 174).

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 201, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 181).

Esmena del G. Socialista (núm. 202, d'addició i modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Apartat 5

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 203, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 181).

Esmena del G. Socialista (núm. 204, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 205, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. Popular (núm. 206, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 207, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Apartat 6

Esmena del G. Socialista (núm. 208, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 209, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. Popular (núm. 210, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Apartat 7

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 211, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. P. Popular (núm. 212, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Article 37

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 213, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7130).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 214, d'addició)

Acceptada abans (esmena núm. 174).

Lletra a)

Esmena del G. Mixt (núm. 215, de modificació)

Torn a favor: Sr. Reguant (M), que retira alhora l'esmena núm. 221 (p. 7130).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 216, d'addició)

Acceptada abans (esmena núm. 174).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 217, d'addició)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 220, 224 i 226 (p. 7130).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7130).

Lletra b)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 218, d'addició)

Acceptada abans (esmena núm. 174).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 219, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 220, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 217).

Esmena del G. Mixt (núm. 221, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 215).

Esmena del G. P. Popular (núm. 222, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 223, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Lletra c)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 224, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 217).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 225, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 226, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 217).

Article 38

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 227, de modificació)

Acceptada abans (esmena núm. 174).

Esmena del G. P. Popular (núm. 228, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 229, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Apartat 4

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 230, de supressió)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada; tot seguit, fa el torn a favor de les esmenes núms. 234 a 236 (p. 7130).

Esmena del G. Socialista (núm. 231, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Article 39

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 232, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7131).

Torn en contra de les esmenes núms. 232 i 234 a 236: Sra. Vendrell (CiU), que proposa una esmena transaccional amb l'esmena núm. 235 (p. 7131).

Esmena del G. Socialista (núm. 233, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 170).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 234, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 230).

Addició de nous paràgrafs

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 235, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 230).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 236, d'addició)
Debatuda abans (esmena núm. 230).

Article 41

Esmena del G. Mixt (núm. 237, de modificació)
El president n'anuncia el decaïment (p. 7132).

Article 42

Apartat 1

Esmena del G. P. Popular (núm. 238, d'addició)
Torn a favor: Sr. Ariza (P) (p. 7132).

Apartat 2

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 239, de modificació, i 240, d'addició)
Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7132).
Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7132).

Article 44

Esmena del G. Socialista (núm. 241, de modificació)
La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 7132).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 242, d'addició)
Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7132).
Torn en contra: Sr. Escudé (CiU) (p. 7132).

Article 46

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 242 bis, de modificació)
Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena núm. 244 (p. 7132).

Apartat 3

Esmena del G. Socialista (núm. 243, de supressió)
Torn a favor: Sra. Barenys (S) (p. 7133).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 244, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 242 bis).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 245, d'addició)
Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7133).
Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU), que anuncia el vot favorable a l'esmena núm. 242 bis (p. 7133).

Article 47

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 246, d'addició)
Torn a favor: Sra. Barenys (S), que fa avinent la presentació d'una esmena transaccional i defensa tot seguit l'esmena núm. 248. El text de l'esmena transaccional és llegit després (esmena núm. 285) (p. 7133).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 247, de supressió)
Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena núm. 249 (p. 7133).
Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU), que anuncia el vot favorable a l'esmena núm. 248 (p. 7133).
La Sra. Barenys (S) i el president intervenen per una qüestió d'ordre (p. 7133).
Esmena del G. Socialista (núm. 248, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 246).
Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 249, de supressió)
Debatuda abans (esmena núm. 247).

Article 48

Paràgraf primer

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 250, de modificació)
La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 7133).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Mixt (núm. 251, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7134).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 252, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)* (p. 7134).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7134).

Article 49

Esmena del G. Socialista (núm. 253, de modificació)

Torn a favor: *Sra. Barenys (S)*, *que en retira el punt 1.d* (p. 7134).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 254, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Bosch (ERC)*, *juntament amb les esmenes núms. 255 a 257* (p. 7134).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7135).

Addició de nous articles

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 255 i 256, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 254).

Títol de la secció

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 257, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 254).

Article 51

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 258, de modificació)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada. Tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena núm. 260 (p. 7135).

Esmena del G. Mixt (núm. 259, de modificació)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7135).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7135).

Article 52

Apartat 1

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 261, de supressió, i 262, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) anuncia la retirada de l'esmena núm. 261 i fa el torn a favor de les esmenes núms. 262 i 264 (p. 7135).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 263, d'addició)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7136).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7136).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 264, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 261).

Títol de l'article

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 265, de modificació)

La Sra. Mayol (IC) fa avinent la presentació d'una esmena transaccional amb les esmenes núms. 265 i 266, la qual és llegida pel secretari tercer (p. 7136).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 266, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 265).

Article 53

Esmena del G. Socialista (núm. 267, de supressió)

La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada (p. 7136).

Esmena del G. Mixt (núm. 268, de modificació)

Torn a favor: *Sr. Reguant (M)* (p. 7136).

Torn en contra: *Sra. Vendrell (CiU)* (p. 7136).

Article 54

Esmena del G. Socialista (núm. 269, de supressió)

La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 275 (p. 7136).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 270, de supressió)

Torn a favor: *Sra. Mayol (IC)*, *juntament amb les esmenes núms. 276 i 277* (p. 7136).

Apartat 1

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 271 i 272, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) anuncia la retirada de l'esmena núm. 271 i fa el torn a favor de les esmenes núms. 272 i 274 (p. 7136).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 273, d'addició)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7137).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7137).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 274, d'addició)

Debatuda abans (esmenes núms. 271 i 273).

Article 55

Esmena del G. Socialista (núm. 275, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 269).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 276, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 270).

Article 56

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 277, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 270).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 278, d'addició)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena núm. 281 (p. 7137).

Esmena del G. P. Popular (núm. 279, d'addició)

Torn a favor: Sr. Ariza (P) (p. 7137).

Esmena del G. Socialista (núm. 280, d'addició)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les núms. 282 i 284 (p. 7138).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7138).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 281, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 278).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (núm. 282, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 280).

Addició de nous articles

Esmena del G. P. Popular (núm. 283, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Títol del capítol

Esmena del G. Socialista (núm. 284, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 280).

Addició de nous capítols

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 285, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes núms. 295 i 298 (p. 7138).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7139).

El secretari tercer llegeix el text de l'esmena transaccional amb l'esmena núm. 246 (p. 7139).

Article 58

Apartat 1

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 286, de supressió)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes núms. 287, 288 i 291 (p. 7139).

Torn en contra: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7139).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 287, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 286).

Apartat 2

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 288, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 286).

Lletres f) i g)

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 289, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 181).

Lletra g)

Esmena del G. P. Popular (núm. 290, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 174).

Addició de noves lletres

Esmena del G. Socialista (núm. 291, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 286).

Article 61

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 292, de modificació)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada (p. 7140).

Article 63

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (núm. 292 bis, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7140).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 292 ter, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7140).

Esmena del G. Socialista (núm. 292 quater, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Barenys (S) (p. 7140).

Esmena del G. P. Popular (núm. 292 quinquies, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sr. Ariza (P) (p. 7140).

Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7140).

Disposició addicional primera

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 293, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 296 i 297 (p. 7140).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 294, de modificació)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7141).

Torn en contra de les esmenes núms. 293, 296 i 297: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7141).

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 295, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 285).

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 296, de modificació, i 297, d'addició)

Debatudes abans (esmena núm. 293).

Addició d'una nova disposició addicional

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 298, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 285).

Disposició addicional segona

Esmena del G. Socialista (núm. 299, de supressió)

La Sra. Barenys (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 311 i 312; tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena núm. 303 (p. 7141).

Disposició addicional tercera

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 300, de modificació)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC) (p. 7141).

Paràgraf segon

Esmena del G. Mixt (núm. 301, de modificació)

El Sr. Reguant (M) n'anuncia la retirada (p. 7141).

Addició d'una nova disposició addicional

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 302, d'addició)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC) (p. 7141).

Disposició addicional sisena

Esmena del G. Socialista (núm. 303, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 299).

Torn en contra conjunt: *Sra. Vendrell (CiU) (p. 7141).*

Disposició addicional setena

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (número. 304, de supressió)

Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb l'esmena número. 307; tot seguit, anuncia la retirada de les esmenes números. 313 i 314 (p. 7141).

Esmenes del G. Mixt (números. 305, de modificació, i 306, de supressió)

Torn a favor: Sr. Reguant (M) (p. 7142).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (número. 307, d'addició)

Debatuda abans (esmena número. 304).

Esmena del G. P. Popular (número. 308, d'addició)

Retirada abans (esmena número. 8).

Apartat 1

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (número. 309, de modificació)

Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes números. 310, 335 i 336 (p. 7142).

Apartat 2

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (número. 310, de supressió)

Debatuda abans (esmena número. 309).

Esmenes del G. Socialista (número. 311, de supressió, i 312, de modificació)

Retirades abans (esmena número. 299).

Apartat 3

Punt 1

Lletra a)

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (números. 313 i 314, de supressió)

Retirades abans (esmena número. 304).

Punt 2

Esmena del G. P. Popular (número. 315, d'addició)

El Sr. Ariza (P) n'anuncia la retirada (p. 7142).

Apartat 4

Punt 1

Lletra a)

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (número. 316, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada; tot seguit, fa el torn a favor de l'esmena número. 316 ter (p. 7142).

Apartat 6

Esmena del G. P. de Convergència i Unió (número. 316 bis, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7143).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (número. 316 ter, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Defensada abans (esmena número. 316).

Esmena del G. Socialista (número. 316 quater, de modificació, subsegüent al Dictamen del Consell Consultiu)

Torn a favor: Sra. Barenys (S), juntament amb les esmenes números. 319 a 321, 325, 338 a 341, 343, 351, 352, 359, 361, 364 i 371; alhora, anuncia la presentació d'una esmena transaccional amb l'esmena número. 317 (p. 7143).

Addició de nous apartats

Esmena del G. Socialista (número. 317, d'addició)

Hi ha presentada una esmena transaccional, el text de la qual és llegit després (esmena número. 322).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (número. 318, d'addició)

El Sr. Bosch (ERC) n'anuncia la retirada; tot seguit, fa el torn a favor de les esmenes números. 327 a 334, 342 i 362 (p. 7143).

Esmenes del G. Socialista (números. 319 i 320, d'addició)

Debatudes abans (esmena número. 316 quater).

Addició de noves disposicions addicionals

Esmena del G. Socialista (número. 321, d'addició)

- Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).*
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 322, d'addició)*
- Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes núms. 324, 326 i 337 (p. 7144).
- Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU) (p. 7144).
- La secretària primera llegeix el text de l'esmena transaccional amb l'esmena núm. 317 (p. 7146).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 323, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 60).*
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 324, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 322).*
- Esmena del G. Socialista (núm. 325, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).*
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 326, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 322).*
- Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 327 a 334, d'addició)*
- Debatudes abans (esmena núm. 318).*
- Addició de noves disposicions transitòries**
- Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 335 i 336, d'addició)*
- Debatudes abans (esmena núm. 309).*
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 337, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 322).*
- Addició de noves disposicions finals**
- Esmenes del G. Socialista (núms. 338 a 341, d'addició)*
- Debatudes abans (esmena núm. 316 quater).*
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 342, d'addició)*
- Debatuda abans (esmena núm. 318).*
- Exposició de motius**
- Paràgraf primer**
- Esmena del G. Socialista (núm. 343, de modificació)*
- Defensada abans (esmena núm. 316 quater).*
- Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 344, de modificació, 345, de supressió, i 346, de modificació)*
- Torn a favor: Sra. Mayol (IC), juntament amb les esmenes núms. 349, 360, 369, 370 i 373 (p. 7146).
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 347, de modificació)*
- Torn a favor: Sr. Bosch (ERC), juntament amb les esmenes núms. 350, 353, 355, 356, 358, 363, 365 a 367 i 372 (p. 7146).
- Torn en contra conjunt: Sra. Vendrell (CiU), que anuncia el vot favorable a les esmenes núms. 349 i 350 (p. 7147).
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 348, d'addició)*
- Retirada abans (esmena núm. 15).*
- Paràgraf segon**
- Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 349, de modificació)*
- Debatuda abans (esmena núm. 344).*
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 350, de modificació)*
- Debatuda abans (esmena núm. 347).*
- Esmenes del G. Socialista (núms. 351 i 352, de modificació)*
- Debatudes abans (esmena núm. 316 quater).*
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 353, de modificació)*
- Debatuda abans (esmena núm. 347).*
- Addició d'un nou paràgraf**
- Esmena del G. P. Popular (núm. 354, d'addició)*
- El president n'anuncia el decaïment (p. 7147).*
- Paràgraf tercer**
- Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 355 i 356, de modificació)*
- Debatudes abans (esmena núm. 347).*
- Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 357, de modificació)*

Debatuda abans (esmena núm. 168).

Paràgraf quart

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 358, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 347).

Esmena del G. Socialista (núm. 359, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).

Paràgrafs cinquè, sisè i setè

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 360, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 344).

Paràgraf cinquè

Esmena del G. Socialista (núm. 361, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 362, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 318).

Paràgraf sisè

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 363, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 347).

Paràgrafs vuitè a tretzè

Esmena del G. Socialista (núm. 364, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).

Paràgraf novè

Esmenes del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núms. 365 i 366, de supressió)

Debatudes abans (esmena núm. 347).

Paràgraf desè

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 367, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 347).

Paràgraf dotzè

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 368, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 168).

Paràgraf tretzè

Esmenes del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núms. 369, de supressió, i 370, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 344).

Paràgraf catorzè

Esmena del G. Socialista (núm. 371, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 316 quater).

Paràgraf quinzè

Esmena del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 372, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 347).

Títol de la Llei

Esmena del G. P. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 373, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 344).

Votació de les esmenes transaccionals amb les esmenes núms. 13, 14 i 15; 52; 74, 80, 81 i 82; 99; 107, 108 i 109; 126; 132, 133 i 134; 161; 235; 246; 256 i 265, i 317: *aprovades per unanimitat (p. 7147).*

Votació de les esmenes núms. 68, 69, 93, 172, 176, 191, 214, 216, 218, 227, 228, 240, 242 bis, 248, 321, 341, 349, 350, 356, 358 i 372: *aprovades per unanimitat (p. 7148).*

Votació de l'esmena núm. 59: *rebutjada per 1 vot a favor, 54 en contra i 2 abstencions (p. 7148).*

Votació de les esmenes núms. 27, 37, 43, 47, 57, 63, 90, 97, 103, 121 ter, 130, 147, 153, 157, 162, 215, 245, 251, 263, 268, 305 i 306: *rebutjades per 4 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions (p. 7148).*

Votació de les esmenes núms. 5 a 7, 8 bis, 16, 36, 39 a 42, 46, 48, 192 a 196 i 198 a 200: *rebutjades per 2 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions (p. 7148).*

Votació de les esmenes núms. 17 a 19, 21, 28 a 30, 33 a 35, 44, 45, 51, 54, 55, 66, 68, 69, 72, 83, 84, 87, 88, 96, 111, 112, 114, 122 a 125, 163, 174, 175, 178 a 180, 185, 206, 210, 212, 222, 228, 238, 279, 290 i 292 quinquies: *rebutjades per 5 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions (p. 7148).*

Votació de les esmenes núms. 4, 50, 64, 77, 82, 86, 91, 98, 115 a 119, 127, 140, 145, 152, 181, 182, 197, 201, 203, 213, 232, 270, 276, 277, 285, 289, 295, 298, 302, 309, 310, 322, 324, 326, 335, 336, 337, 344 a 346, 360, 369, 370 i 373: *rebutjades per 3 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions* (p. 7148).

Votació de les esmenes núms. 10, 22, 24 a 26, 38, 61, 65, 67, 71, 73, 75, 76, 78, 85, 89, 101, 105, 120, 129, 131, 135, 139, 142 a 144, 148, 148 bis, 154, 155, 158, 161, 164, 165, 165 bis, 168, 183, 184, 187, 188, 190, 194, 198, 209, 211, 217, 220, 224, 226, 234 a 236, 239, 240, 242, 242 bis, 244, 247, 249, 252, 254 a 257, 260, 262, 264, 272, 274, 278, 281, 292 ter, 293, 296, 297, 300, 304, 307, 316 ter, 327 a 334, 342, 347, 353, 355 a 357, 362, 363, 365 a 368 i 372: *rebutjades per 5 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions* (p. 7148).

Votació de les esmenes núms. 9, 12, 60, 62, 74, 79, 113, 121 quater, 141, 146, 156 (sense els apartats 1 i 2, retirats), 166 (sense els apartats 1, 2 i 3, retirats), 167, 170, 171, 189, 193, 202, 204, 207, 208, 219, 223, 225, 229, 231, 233, 243, 253 (sense el punt 1.d, retirat), 280, 282, 284, 286 a 288, 291, 292 quater, 303, 316 quater, 319 a 321, 323, 325, 338 a 341, 343, 351, 352, 359, 361, 364 i 371: *rebutjades per 18 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions* (p. 7148).

Votació de les esmenes núms. 121 bis, 192 bis, 316 bis: *aprovades per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 7148).

Text del Dictamen

Votació dels articles 8, 10, 13, 40, 43, 45, 50, 57, 59, 60, 62 i 64, de les disposicions addicionals quarta i cinquena, de la disposició derogatòria i de la disposició final: *aprovats per unanimitat* (p. 7148).

Votació de l'article 1: *aprobat per unanimitat* (p. 7148).

Votació de l'article 2: *aprobat per 75 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció* (p. 7149).

Votació de l'article 3: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 4: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 5: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 6: *aprobat per unanimitat* (p. 7149).

Votació de l'article 7: *aprobat per 72 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 9: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 11: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 12: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 14: *aprobat per unanimitat* (p. 7149).

Votació de l'article 15: *aprobat per 64 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 16: *aprobat per 55 vots a favor, 18 en contra i 8 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 17: *aprobat per 69 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 18: *aprobat per 70 vots a favor, 2 en contra i 9 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 19: *aprobat per 70 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 20: *aprobat per 79 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 21: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 22: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 23: *aprobat per 79 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció* (p. 7149).

Votació de l'article 24: *aprobat per 54 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions* (p. 7149).

Votació de l'article 25.1: *aprobat per 54 vots a favor, 2 en contra i 25 abstencions* (p. 7150).

Votació de la resta de l'article 25: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 26: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 27: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 28: *aprobat per 56 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 29: *aprobat per 56 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 30: *aprobat per 54 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 31: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 32: *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 33: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 34: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 35: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions* (p. 7150).

Votació de l'article 36: *aprobat per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions (p. 7150).*
 Votació de l'article 37: *aprobat per 58 vots a favor, 2 en contra i 25 abstencions (p. 7150).*
 Votació de l'article 38: *aprobat per 58 vots a favor, 15 en contra i 12 abstencions (p. 7150).*
 Votació de l'article 39: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 7150).*
 Votació de l'article 41: *aprobat per 84 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 7150).*
 Votació de l'article 42: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7150).*
 Votació de l'article 44: *aprobat per 63 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 46: *aprobat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 47: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 48: *aprobat per unanimitat (p. 7151).*
 Votació de l'article 49: *aprobat per 61 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 51: *aprobat per 82 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 52: *aprobat per 82 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 53: *aprobat per 84 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 7151).*
 Votació de l'article 54: *aprobat per 80 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 55: *aprobat per 81 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 56: *aprobat per 58 vots a favor, 17 en contra i 10 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 58: *aprobat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 61: *aprobat per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació de l'article 63: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions (p. 7151).*
 Votació de la disposició addicional primera: *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació de la disposició addicional segona: *aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions (p. 7151).*
 Votació de la disposició addicional tercera: *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació de la disposició addicional sisena: *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació de la disposició addicional setena: *aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions (p. 7151).*
 Votació del títol, els títols i l'exposició de motius: *aprovats per 80 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions (p. 7152).*

Proposta de pròrroga del termini de què disposa la Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen la Violència Infantil (Punt cinquè de l'ordre del dia.)

El president llegeix el text de la Proposta, la qual és aprovada per assentiment (p. 7152).

La sessió s'aixeca a tres quarts d'onze de la nit i sis minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 72

La sessió s'obre a les deu del matí i deu minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major, la lletrada Sra. Folchi i els lletrats Sr. Pau i Sr. Muro.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Economia i Finances, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i de Benestar Social.

Ordre del dia

1. Necrologia del Sr. Josep Montalat i Cufí, diputat a la II i III legislatures.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de llei de regulació de l'accés al medi natural (Regs. 26596 i 26762), i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (BOPC, 351, 22904).

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei de modificació parcial de la Llei 1/1989, del 16 de febrer (Reg. 28841), i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (BOPC, 351, 22917).

4. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència (Reg. 24559), de les esmenes reservades per a defensar en el Ple (BOPC, 340, 22356), i de les esmenes subsegüents al Dictamen del Consell Consultiu (BOPC, 352, 22924).

5. Debat i votació de la proposta de pròrroga del termini de què disposa la Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen la Violència Infantil, presentada pels portaveus de tots els grups parlamentaris (BOPC, 349, 22885).

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

**Necrologia del Sr. Josep Montalat i Cufí,
diputat a la II i III legislatures**

El primer punt de l'ordre del dia és la necrologia del senyor Josep Montalat i Cufí. Es troben en aquest Saló de Sessions els seus familiars, i, en nom de tota la cambra, els dirigeixo una afectuosa salutació.

Té la paraula l'illustre senyor Salvatella per tal de fer el parlament en memòria del senyor Josep Montalat i Cufí, que fou diputat en la segona i tercera legislatures.

El Sr. SALVATELLA: Molt honorable senyor president, senyores diputades, senyors diputats, familiars d'en Josep Montalat i Cufí, ell va ser un home inquiet, il·lusionat, actiu. El món cívic, cultural i polític de Figueres i de l'Empordà en poden donar fe. Què puc dir del nostre company, del nos-

tre amic, de l'amic de tots, d'en Pito Montalat? He de fer referència, és clar, a les seves activitats, com s'acostuma a fer, però amb això no explicaré gairebé res, no explicaré qui va ser, com va ser, com el recordem tots. He de dir, segurament, que Josep Montalat fou un dels fundadors de Convergència Democràtica de Catalunya a la nostra comarca, delegat del partit, regidor de l'Ajuntament de Figueres en el primer consistori democràtic, diputat d'aquest Parlament –un càrrec que ell, com a bon català, va considerar per damunt de tot– durant la segona i tercera legislatures, de 1988 a 1992. Professionalment, director d'una empresa turística i agent de viatges; en l'àmbit cultural, va treballar activament en el teatre *amateur*, a l'Agrupació Teatral Arlequí, que va presidir a la dècada dels cinquanta. President també del Patronat de la Catequística de Figueres, fou, així mateix, membre del grup satírico-musical Els Nens de Boadella. En la seva etapa de diputat, va presidir la Federació d'Ateneus de Catalunya; fundà el primer cine-club de la seva ciutat, i realitzà treballs diversos en qualitat de guionista, actor i director, que van culminar, en el terreny del cinema professional, amb la direcció del film *El Teatre-museu Dalí tanca a les set*. Recentment, fou un dels impulsors de la recuperació escènica del poema èpic *Canigó*, que aquesta passada primavera es presentà a Figueres i que ell, malauradament, ja no va poder seguir fins al final.

Ell va ser tot això, ell va fer tot això, és cert; però tot el que he dit, essent molt, no és res. Per copsar la vertadera personalitat i la profunda humanitat d'en Josep Montalat cal anar molt més enllà: cal recordar-lo, com jo mateix, fa molts anys, en aquella escena de l'illa a *El admirable Crichton*, traspuant bonhomia i sinceritat, i cal recordar-lo també en les campanyes de les eleccions locals del 87 i del 91, recorrent poble per poble aquest Alt Empordà de seixanta-vuit municipis, lligant les candidatures com aquell qui fa un ram de flors per oferir al partit; ell, en Pito, que va estimar i respectar profundament el lideratge de Jordi Pujol, amb el suport d'una fe immensa. El recordo també quan vam iniciar la darrera campanya de les eleccions al Parlament, quan ell ja sabia que jo mateix el substituïa a la candidatura; la primera persona que vaig trobar a l'Escala, no obstant, en l'inici de la campanya electoral, fou ell, disposat, com sempre, a ajudar.

Els qui el coneixíem sabíem que tenia, com tot mortal, els seus petits defectes: que era força despistat –cosa de la qual sovint fèiem broma– i que de vegades mostrava una excessiva bona fe, de la qual alguns se'n van aprofitar. Però aquestes coses, aquestes lleus imperfeccions, ens el feien més humà, més proper a tots. El seu cor vessava afecte, optimisme, cordialitat, entusiasme; poques persones he vist tan entusiastes com en Pito Montalat: fàcilment, com el foc pren en la resseca garriga empordanesa, l'engrescament l'arborava davant qualsevol projecte o proposta. Ell era un home de consens, de reunir voluntats, mai de separar, mai de dividir. Jo vaig agafar d'ell el relleu en aquest hemicicle, i, així com en les curses de relleus el corredor cerca seguir el ritme del seu antecessor sense afluixar, així he procurat ser digne del

seu exemple. La seva lluita era la meua, la de molts de nosaltres.

En un projecte polític les persones som talment els atletes que corren en equip, cal cobrir només un tros de la pista, però cal cobrir-lo bé. No és fàcil parlar d'un amic quan ja no hi és; segurament allò més honest seria simplement constatar la seva absència i pensar, tal vegada, que qualsevol relleu té un final, que cal, en determinat moment, passar el testimoni a qui segueix. Potser el més honest fóra pensar això.

T'enyorarem, Pito, perquè la teua persona ens portava encara accents de veritat, d'humanitat, de tendresa. Penso ara en aquella imprecació que algú, no recordo qui, va adreçar a un polític en el poder: «Teniu la justícia, però us manca la tendresa, per això sou injustos.» De vegades hi ha polítics que se'ns mostren avorrits, taciturns, distants, amb un aire fosc i crispat. Tu, Pito, eres a l'inrevés, divertit, alegre, proper, clar, deseixit. T'enyorarà la gent del partit, la nostra bona gent, que encara n'hi ha, sortosament; els companys de dies alegres, marcats per aquell riure teu, gras i generós, ample com una tarda d'estiu. T'enyoraran els lletraferits nostàlgics, les rates d'escenari, els visionaris impenitents, els enamorats de l'Empordà, els nets de cor i nets de cel, els tocats per la tramuntana. I t'enyoraran, segur, els alcaldes dels nostres pobles i poblets, seixanta-vuit plors en un sol plor. I t'enyorarà la rambla com tu la somiaves i l'església de Sant Pere, i el Teatre-museu, que -tu ho vas dir- sempre tanca a les set.

Penso en tu, Pito, reposant en aquest Maçanet reclòs entre muntanyes, amb olor de molsa i arboç, i no me'n sé avenir. Em sembla que fou Epicur, el vell i savi Epicur, qui va dir que la mort no ens afecta, perquè quan hi som, ella no hi és; i quan ella hi és, nosaltres ja no hi som. Però tu sí que hi ets, encara. Tal vegada només en el record que ens sobta com un lladre en plena fosca. Pensava en tu l'altra nit vora mar, era la festa del Carme, i vaig pensar en tu que tant estimaves aquest nom de dona. Era la festa dels pescadors del meu port i sonava a l'altra banda de la platja un *blues* melangiós, quasi al compàs de l'aigua. Tot canvia, tot passa, però tu, amic, però tu... El Teatre-museu ha tancat a les set. Demà, espero, Pito, ho esperem tots, tornarà a obrir.

El Sr. PRESIDENT: Convido ara la cambra a guardar un minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci.)

Moltes gràcies.

Projecte de llei de regulació de l'accés al medi natural

El segon punt de l'ordre del dia és el debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de llei de regulació de l'accés al medi natural i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Algun membre del

Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la llei? *(Pausa.)* Té la paraula el conseller Marimon.

El Sr. CONSELLER D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA (Francesc Xavier Marimon i Sabaté): Honorable senyor president, senyores i senyors diputats, avui presentem a la cambra, el Govern presenta al Parlament el Projecte de llei de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, el qual recull i adapta tot un seguit de normatives ja existents i n'implementa de noves. A Catalunya, fent un breu repàs històric, tots sabem que hi ha hagut un ampli ventall de tipus de camins; els en recordaré alguns, des del camí d'abeurada, que donava dret a accedir a l'aigua, o el camí de sagrament, que donava, doncs, dret de pas per accedir a les esglésies, el camí de sèquia, per a netejar-les, o bé el camí de sirga, o els camins, doncs, les carrerades o els camins ramaders.

També s'ha de recordar que fins ben avançat aquest segle, els camins a Catalunya, bàsicament camins de carro, normalment només es donaven en les zones de la plana. Els carros, en ser de tracció animal, doncs, tenen dificultats per superar pendents. És a dir, un carro, més d'un 15% és molt difícil que pugui pujar-ho. Això feia que els camins, normalment, estiguessin ubicats en les zones planes i d'accés a la vila i, en canvi, doncs, l'accés als camps, en general, fos a través de camins, del que se'n deia camins de peu o camins de bast. Amb l'arribada de la mecanització i, sobretot, amb la valorització en algun moment dels productes forestals, a Catalunya hi ha un creixement espectacular de la xarxa viària. Jo aquí tenia una estadística, que crec que és bo que coneguim, per adonar-se de l'abast i la repercussió que té aquesta Llei, i veiem que Catalunya, en aquest moment, té 765 quilòmetres d'autopistes, té 1.247 quilòmetres de carreteres de l'Estat, té 4.595 quilòmetres de carreteres de les diputacions, 4.700 quilòmetres de carreteres de la Generalitat i 80.000 quilòmetres de camins rurals i forestals; 80.000 quilòmetres que són d'accés, perquè, si comptem els camins de desembosc i els camins de finques, s'hi sumen 60.000 quilòmetres més. Vol dir que l'abast d'aquesta Llei afecta, en aquest moment, prop de 150.000 quilòmetres de camins que tenim a casa nostra.

Aquesta Llei, la finalitat que té és d'establir normes de regulació de l'accés motoritzat al medi natural, tant sigui de manera individual o sigui en grup, tant siguin activitats de lleure familiar com en competicions esportives o activitats d'altra índole. Subratllo, per dir-ho d'alguna manera, les meves paraules, perquè aquesta no és una llei que tingui com a finalitat prohibir, sinó que es una llei que té com a finalitat regular. Som conscients que a Catalunya l'accés al medi natural està arrelat, m'atreviria a dir, en la nostra forma de ser, en la nostra cultura. La gent, doncs, a través, no solament del mateix coneixement de la natura, sinó de tot un seguit d'activitats que s'hi poden desenvolupar, des d'anar a buscar bolets, anar a buscar altres coses, espàrrecs, temes de caça, etcètera, doncs, tots sabem que som una nació en què aquest accés, doncs, es dona de forma molt natural. Intentar en aquest moment entrar en una política de prohibició

creiem que no és positiu ni compliria les finalitats que ha de proposar-se el Govern en la conservació de la natura.

Sí que el que ens havíem del plantejar –i crec que aquesta Llei ho recull perfectament– és regular l'accés a aquest prop d'1.950.000 hectàrees d'espais naturals i d'una forma especial a les 650.000 hectàrees que tenen en aquest moment una catalogació, bé a través del PEIN o a través dels plans, o sigui, dels parcs naturals o també nacional, aconseguir aquest efecte minimitzador de l'efecte de la persona sobre el medi, però, en canvi, també aconseguint que la persona en pugui fruir adequadament.

La Llei estableix unes normes de circulació motoritzada que garanteixen la conservació d'aquest patrimoni natural, que assegurin també –i això crec que és molt important ressaltar-ho– el respecte a la propietat pública o privada dels terrenys i també, com els he remarcat abans, garanteixen els drets dels vianants no motoritzats que transiten per aquests vials. En aquest sentit, el Projecte de Llei estableix els mecanismes de coordinació entre les diferents administracions implicades amb competències en matèria de circulació de vehicles o en tema de vials de circulació.

La Llei contempla diferents supòsits: primer, una genèrica, de situació, diguéssim, normal, on es regula l'accés en funció d'un nivell de protecció genèric durant l'any. També contempla, i crec que és un avanç important, i més en aquests moments en què ens trobem immersos en l'època de més risc durant l'any d'incendis, regula la possibilitat que a determinats espais sigui prohibit accedir-hi, tant, per una banda, per preservar l'espai en si per l'acció de la persona, com per preservar la seguretat d'aquesta mateixa persona que pot veure la seva vida en perill a través, doncs, d'un incendi.

La Llei també regula, d'una manera, diria, exhaustiva tot el tema que són les activitats organitzades per a la circulació motoritzada, tant la circulació, doncs, en grups per observar la natura, no amb altra finalitat que transcórrer per la natura, com les diferents classes de competicions esportives, inclosos també els circuits específics, que també són objecte de regulació per part d'aquesta Llei.

La Llei també contempla l'accés motoritzat al medi natural i estableix una regulació en l'accés a les finques privades i que mantingui les premisses de respecte als béns d'aquestes propietats. Jo crec que aquest és un aspecte que potser al llarg de la preparació d'aquesta Llei ha tingut un paper, doncs, molt important. No els amago que la voluntat del Departament i del Govern hauria estat presentar aquesta Llei amb més antelació. Aquesta Llei ha tingut un procés d'elaboració força llarg i complex, ja que a ningú s'amaga que afecta pràcticament molts sectors, des d'un sector productiu, com són, doncs, la gent que fabrica vehicles de les diferents menes que la Llei regula, fins a les federacions o associacions de persones que, a través d'aquesta activitat, omplen el seu lleure, fins al respecte a la propietat i el no-accés que a vegades es demana, probablement no tant per voluntat de no deixar accedir-hi, sinó per l'abús que es pugui haver fet en el passat a la propietat privada.

Ara hem arribat a un grau de consens que crec que és força positiu. Segurament no és un consens total, hi hauria o hi ha qui pensa que la Llei hauria de ser més dura. En canvi, n'estic convençut, però hi ha gent que pensa que la Llei, doncs, hauria de ser més suau. Crec que hem aconseguit, en aquests moments, una llei que, garantint els drets de tothom, també garanteix el que és més important, la preservació del medi, i garanteix un acord previ entre tots els implicats que faran que aquesta Llei sigui viable i aplicable amb normalitat.

Acabaria la meua intervenció, també, ressaltant l'aportació que han fet els diferents grups parlamentaris, l'esperit crec que demostrat per part del nostre ponent i del Govern amb l'acceptació de nombroses esmenes, que han enriquit i han millorat aquesta Llei, i que em sembla que reflecteix també una mica el que els citava abans: l'esperit de consens i col·laboració que s'ha trobat en tots els grups parlamentaris, jo crec que reflecteix l'esperit de consens, també, que hi ha hagut en la societat civil; no tinc cap mena de dubte que si la Llei fos controvertida o fos una llei, doncs, que algú considerés que l'afecta negativament, això s'hauria reflectit, doncs, en les propostes parlamentàries. Per això mateix m'atreveixo a dir, d'una manera modesta..., perquè, ja dic, és una llei que s'ha fet amb la col·laboració de tothom, que ha tingut –per dir-ho d'una manera gràfica– un part molt llarg, però crec que té un molt bon naixement.

També ressaltar que probablement aquesta és la primera llei que es doni en el marc europeu tan específica. Evidentment que en tots els països europeus, en un apartat o en un altre, o bé de les seves lleis forestals o d'altres lleis, hi ha normatives, o en alguns casos decrets, doncs, que fan referència al tema de la circulació motoritzada, però, segons el nostre coneixement, el Parlament català aprovarà avui la primera llei de regulació d'accés motoritzat al medi natural d'Europa.

Moltes gràcies, senyors i senyores diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller.

Hi ha algun diputat comanat per la Comissió per presentar el Dictamen? (*Pausa.*) No essent així, comença el debat del Projecte de Llei. Hi ha dues esmenes a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern: la primera, presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula el diputat senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Senyor president, senyors diputats, senyores diputades, hem seguit amb atenció, com sempre, la presentació que l'honorable conseller ha fet d'aquest Projecte de Llei, i també l'anàlisi històrica que ha realitzat. Potser en una única cosa discreparíem, i és que, més que un llarg part, ha estat un llarg embaràs, el d'aquesta Llei, perquè el part, aollint-nos a les peculiaritats reglamentàries de la cambra, podríem dir que ha estat fet..., ha estat realitzat amb una certa rapidesa, malgrat la qual esperem, doncs, que la criatura tingui bona salut i, sobretot, tingui per davant un futur prometedor.

Pel que fa al meu Grup, i també pel que fa a aquest diputat que els parla, hem de dir que... Perdó, senyor president:

m'he deixat de dir-li que, si vostè ho considera oportú, podria agrupar la defensa de l'esmena i també el posicionament o explicació de vot; en qualsevol dels casos, ni tan sols no consumiré la totalitat del temps que em correspondria.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Dic, doncs, que per al nostre Grup, i per a aquest diputat que els parla, aquest no és un assumpte que ens preocupi exclusivament amb relació a la presentació i al procés de debat del Projecte de Llei, perquè, efectivament, en el mes d'octubre de 1988, en la legislatura anterior..., no, perdó, en el mes de febrer de 1989, la que aleshores era l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra Republicana va presentar una proposició no de Llei sobre la circulació de vehicles de motor en les àrees forestals i de muntanya, perquè aquest era un assumpte que a nosaltres ja ens preocupava: hi havia hagut un decret, precisament de la Comunitat de Madrid, d'octubre de 1988, que és la primera data que jo he donat, que proposava ja un esbós de regulació d'aquesta matèria, i la veritat és que nosaltres ens vam proposar aleshores la necessitat de regular –en aquest cas a partir d'una proposició no de Llei per la qual s'instava el Govern que ho regulés– l'accés a la natura amb vehicles de motor, de tal manera –dèiem aleshores– que no es veiessin afectats els aprofitaments forestals, la fauna i la flora, les formacions geològiques i també els drets dels ciutadans a practicar l'excursionisme i els esports de muntanya, lluny, precisament, de l'impacte sonor, de l'impacte erosiu, de l'impacte contaminant dels vehicles a motor. En aquells moments la Proposició no de Llei que presentàvem va ser retirada, la vam retirar, perquè des del Govern se'ns va assegurar que aviat es regularia aquesta pràctica: efectivament, en el mes de març de 1989 es va publicar un decret que des del nostre punt de vista hem de dir que ha romàs, en general, en línies generals, desconegut, poc aplicat i poc eficaç.

Crec recordar que, molt poc després, el Grup Socialista, a través del senyor Ganyet, va presentar també una proposició no de Llei aproximadament en la mateixa direcció, i bastant temps després, després d'un llarg embaràs, d'un llarg procés de fecundació, el Govern tramet un projecte de Llei al Parlament, que és el que avui aprovarem, que és el que hem estat analitzant en les reunions de la Ponència. Com és tradició, però també com és real, en aquest cas, voldria destacar, doncs, la profunditat dels treballs de la Ponència, malgrat una certa justesa de temps: la bona disposició, la densitat de les aportacions que han realitzat els diferents ponents, i evidentment, doncs, no voldria deixar de saludar el treball del ponent de la majoria, el senyor Moliner; de la senyora Arnalot, del Grup Popular; del senyor Gimeno, d'Iniciativa per Catalunya; del senyor Vilalta, del Grup Socialista, i també del lletrat que ens ha assessorat, el senyor Pau. I, bé..., el cert és que, malgrat tot, nosaltres sabem que aquest Projecte de Llei, doncs, fa aproximadament uns dos anys que dona tombos, que, doncs, segurament hi ha hagut pressions, opinions, per part de la indústria, per part dels clubs.

En aquest cas, en aquest cas, jo he de dir que nosaltres hem tingut en compte moltes opinions. Hem partit de la que

seria la nostra posició com a grup parlamentari, i com a partit, però també hem tingut en compte, doncs, les opinions del Consorci Forestal de Catalunya, del Centre de la Propietat Forestal, del Consell de Protecció de la Natura, també de les mateixes federacions esportives –i en concret de la Federació de Motociclisme, que si més no ens consta que s'havia pronunciat sobre alguns aspectes d'aquest Projecte de Llei–, i hem de dir que no caurem en la ingenuïtat de dir..., com deia un cantant català, una mica minoritari, si volen, però singular en les seves lletres, l'Albert Pla..., té una cançó que es titula, o que comença dient, «Hi ha massa gent al bosc»; no caurem en la ingenuïtat de dir que tots els problemes del bosc i del medi natural vénen justificats per aquest haver-hi massa gent, però sí que és evident –i l'honorable conseller n'ha fet un apunt prou ajustat– que el procés de modificació de les relacions socials, el procés d'urbanització de la nostra societat, fan que en aquests moments l'accés al medi natural, l'accés al bosc, resulti molt fàcil, molt ampli, molt general, i això plantegi una sèrie de contradiccions.

Una altra persona, en concret el premi Nobel de 1981, l'escriptor Elias Canetti, va dir –i aquesta sí que ens sembla una diagnosi potser més ajustada que la frase del cantant que citava abans–, va dir: «La natura s'ha fet petita, comparada amb la nostra megalomania; una natura entre monstres que s'ho permeten tot amb ella». I és evident que la motorització és, plantejada d'una certa manera, també un monstre per a aquesta natura.

Bé, per què hem presentat aquesta esmena de retorn? –perdonin que d'alguna manera estic barrejant el nostre posicionament global amb la defensa de la nostra esmena de retorn. Doncs, l'hem plantejat perquè, com ja ha avançat el conseller, el Govern ha tramès a la cambra un projecte de Llei que des del nostre punt de vista és restrictiu, és restrictiu quant a la temàtica que afronta: és a dir, és un projecte de Llei de l'accés *motoritzat* al medi natural. I aquí es planteja, d'alguna manera, una paradoxa, i és que, una de les esmenes d'Esquerra Republicana que han estat acceptades, precisament és l'esmena que proposa de modificar el títol inicial de la Llei, que era «Projecte de Llei d'accés al medi natural», incorporant-hi «motoritzat». Per què? No és que nosaltres desitgem limitar-ho a aquest aspecte; precisament el que hauríem desitjat és un projecte de Llei més ampli que hagués afrontat altres aspectes que han estat també citats pel conseller: el tema de determinats aprofitaments del bosc –els bolets, la molsa, les pinyes, etcètera, etcètera–, i fins i tot el tema de la regulació d'algunes altres activitats que estarien una mica a cavall entre el que es coneix com a esports de risc i l'activitat esportiva en general –alguns aspectes, per exemple, de les bicicletes tot terreny, alguns aspectes dels esports d'aventura. Això no s'ha fet i, per tant, en conseqüència, ja que l'abast de la Llei és més limitat que el que nosaltres hauríem desitjat, si més no hem cregut coherent que la denominació de la Llei no induís a error, no fos ambigu.

Per una altra banda, efectivament, nosaltres hauríem desitjat una Llei més rigorosa. No és que creguem, evi-

dentment, que es pugui ni s'hagi de privar l'accés al medi natural; entenem que és un bé que ha d'estar al servei dels ciutadans i ciutadanes, però que ha d'estar al servei dels ciutadans i ciutadanes, a la seva disposició, dins d'una reglamentació, dins d'unes limitacions, que a més a més no són pas arbitràries, ni exòtiques, ni singulars, sinó que d'alguna manera van en una línia que cada vegada és més general en el marc europeu. Nosaltres entenem, sobretot, que hi ha un excés de permissivitat, de manca de rigor, o que podria haver-hi més rigor, sobretot pel que fa a la defensa dels espais naturals protegits, i fins a cert punt en contrast amb la legislació de la majoria dels estats europeus, i amb el que és la tendència a la mateixa Unió Europea. De fet, quan es debat el tema de l'accés motoritzat al medi natural, s'ha de tenir en compte que, doncs, en estats europeus com Suïssa, com Alemanya, com Dinamarca, com les Illes Britàniques..., amb diferències, però d'alguna manera l'accés motoritzat al bosc, sobretot la circulació en vies no asfaltades, llevat que s'indiqui, llevat de les excepcions que s'indiquin, està prohibit. Està prohibit o està estrictament regulat. I aquest, d'alguna manera, era el model que nosaltres hauríem desitjat.

La pràctica d'activitats esportives i d'esbarjo amb vehicles motoritzats en les àrees forestals i de muntanya fora de les pistes i vies habilitades per al trànsit regular, amb una incidència negativa..., no només sobre la flora, la fauna, les formacions geològiques, etcètera, sinó fins i tot per a la mateixa activitat agrària i ramadera, per al mateix model de vida rural, d'alguna manera s'ha de controlar, en alguns aspectes s'ha de reduir... I, per exemple, doncs, destacar que constitueix fins ara un espectacle vergonyós contemplar com vehicles amb tracció a les quatre rodes procedents, per exemple, de l'Estat francès, emparant-se en la nostra manca de legislació o en la nostra manca de capacitat per imprimir o per forçar una certa disciplina sobre aquests temes, doncs, pelegrinen, especialment en caps de setmana..., se'ls pot veure amb gran freqüència en comarques com la Garrotxa, o en comarques pirinenques, aprofitant-se, precisament, de la nostra manca de rigor.

Hi ha dues qüestions més que nosaltres hem analitzat al voltant d'aquest Projecte de Llei, que són les mateixes conclusions –provisionals en un cas, i en estat també de gestió en un altre– de dues comissions d'estudi d'aquest Parlament: la de la situació del medi rural, precisament presidida pel senyor Gimeno, i la d'estudi de la millora de la prevenció d'incendis, presidida pel senyor Vilalta. I, certament, del debat, de les informacions presentades en aquestes comissions, se'n poden traure conclusions i lliçons que hem de tenir molt presents a l'hora d'analitzar aquest Projecte de Llei. Per exemple, doncs, el fet que la principal causa d'incendis de 1994, deixant a banda els incendis les causes dels quals encara no han estat ben determinades, siguin les negligències i els focs intencionats, i que els números absoluts d'incendis provocats per aquesta causa siguin molt per damunt de les causes naturals i dels accidents, en una circumstància en què es donen simultàniament dos fenòmens greus, importants, que són, d'una banda, el despoblament del medi natu-

ral i, per una altra banda, la hiperfreqüentació d'aquest medi natural per part de la població urbana.

En aquest context, per tant, nosaltres havíem presentat aquesta esmena de retorn, perquè desitjàvem que el projecte fos més ampli i perquè desitjàvem que el Projecte fos més restrictiu i rigorós en certs aspectes. Ara, evidentment, amb l'actual correlació de forces d'aquesta cambra, si la majoria el que planteja és, diguem-ne, el model que en definitiva adoptarem avui, l'únic que podíem fer nosaltres era millorar, des del nostre punt de vista, pretendre millorar, per la via de la transacció i per la via de la incorporació d'esmenes, el model de llei que en aquests moments l'actual majoria del Parlament de Catalunya permet de fer possible. Això, d'alguna manera, és el que hem fet, o el que hem intentat fer, i el que crec que en general els diferents grups han intentat fer amb aquest Projecte de Llei.

Per tant, i en conseqüència, seria il·lògic que nosaltres, després d'haver participat en aquest procés de millorament, mantinguéssim una esmena de retorn ni que només fos per una qüestió formal. Per tant, he de dir que, un cop feta aquesta explicació, un cop fet el nostre posicionament, he de dir que nosaltres no sotmetrem a votació aquesta esmena de retorn i que, per tant, senyor president, tingui en compte que la retirem un cop defensada.

M'agradaria, però, en el marc d'aquesta defensa de l'esmena de retorn i d'aquesta anàlisi global del nostre posicionament en el debat del Projecte de Llei, dir que nosaltres al seu moment vam presentar em sembla que són vint-i-cinc esmenes i que d'aquestes vint-i-cinc esmenes, continuant amb els paral·lelismes biològics que havia iniciat l'honorable conseller, tretze arriben vives al plenari; algunes d'elles podríem dir que són bessones o que són petits grups de trigèmins que intenten encara millorar alguns aspectes de l'articulat. Dir que dues esmenes ens han estat acceptades en bloc; una, la que fa referència al títol de la Llei, perquè entenem que era raonable si es mantenia el criteri inicial del Projecte que envia el Govern, i una altra que amplia el concepte de «nocturnitat», que a nosaltres ens sembla important; amplia el concepte de «nocturnitat» fins una hora després de la sortida del sol.

Després he de dir que set esmenes han estat transaccionades, en alguns casos conjuntament amb esmenes d'altres grups, i aquestes transaccions, des del punt de vista del saldo del meu Grup, impliquen, d'una banda, que s'ha pogut definir millor l'àmbit d'aplicació de la Llei; que queda molt més clara la prohibició de circular per la làmina d'aigua dels rius, dels torrents i en general de tota mena de corrents d'aigua; que es prohibeix la celebració de competicions esportives en l'interior dels espais naturals de protecció especial, les reserves de caça i les reserves de fauna salvatge; que s'exigeix sempre el dipòsit d'una fiança als organitzadors de competicions esportives, per afrontar possibles danys, per afrontar la reparació d'aquests possibles danys, i que es tipifiquen millor les infraccions.

Hem retirat quatre esmenes en el procés de debat perquè el manteniment d'aquestes quatre esmenes concretes era in-

coherent amb el resultat de les transaccions de què parlava i, per tant, doncs, he de dir que globalment ens sentim moderadament optimistes pel que fa a la contribució que hem pogut realitzar, no pas personal sinó com a Grup, i de continguts, a la millora i al perfeccionament d'alguns aspectes d'aquesta Llei.

Ja dic —i era, per tant, lògic i coherent que haguéssim presentat aquesta esmena de retorn— que no és exactament la Llei que nosaltres hauríem desitjat, però, evidentment, en el marc de l'actual esquema de majories i minories, i seguint aquella línia d'aportació i de millora que d'alguna manera hem pretès de mantenir sempre, per una banda, he de dir, he de repetir que retirem la nostra esmena de retorn, que defensarem al seu moment les esmenes que continuen vives i que, per una altra banda, també, doncs, desitgem, esperem i confiem —encara que sigui fins a cert punt un tòpic en la discussió de qualsevol llei— que a partir de l'aprovació l'actuació de l'Administració, l'actuació dels cossos i forces de seguretat, l'actuació, en definitiva, de qui ha de fer, no només per la via repressiva, sinó també per la via pedagògica, de difusió i de divulgació, qui ha de fer possible l'aplicació d'aquesta Llei, en definitiva, en benefici del medi natural, en benefici dels ciutadans i les ciutadanes del país i en benefici de les generacions que han d'heretar aquest medi natural, doncs, sàpiguen estar a l'altura de les circumstàncies.

Repetim la valoració positiva del treball realitzat en la Ponència, el meu agraïment personal a totes les persones que hi han estat implicades; senyor president, senyores i senyors diputats, ha estat un plaer.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo.

Hi ha possibilitat de torn en contra. Ho farà agrupadament? (*Pausa.*)

La segona esmena a la totalitat, també de retorn, és presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: té la paraula el diputat senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, senyor conseller, Iniciativa per Catalunya, també conscients d'aquest llarg embaràs que ha portat al naixement d'aquesta Llei, suposo que avui érem conscients, també, de la dificultat que representa compaginar o combinar les inquietuds i les preocupacions d'una població rural moltes vegades menystinguda per una sèrie de persones que tenen necessitat de sortir del seu hàbitat urbà, especialment els caps de setmana, i precisament, d'aquesta gent, la majoria, aquells que volien la normativa més suau, més tova, segurament són majoria dins de Catalunya des del punt de vista estrictament numèric, i que també estan lligats a interessos forts, com són tots els interessos del sector automobilístic i molt especialment del sector dels vehicles 4x4. Fruit d'això, potser hi ha hagut aquesta sèrie d'avantprojectes, d'esborranys, d'inicis de regular que no acabaven de sortir. I jo he de dir que, quan vam veure el títol de la Llei, ens en vam alegrar, perquè els esborranys que anaven circulant deien «de l'accés motoritzat al medi natural», i la llei que discutíem, la llei que vam començar a discutir ja formal-

ment dins de la Comissió i dins de la Ponència, era la «Llei d'accés al medi natural».

El que passa és que, fruit de la lectura de la proposta de la Llei, vam veure que hi havia una contradicció entre el títol de la Llei, que s'havia canviat respecte a anteriors esborranys, i el contingut de la Llei, que pràcticament era el mateix. Llavors, això, ja per si mateix ens va plantejar la necessitat de presentar l'esmena a la totalitat que al seu dia vam presentar el Grup d'Iniciativa per Catalunya. Hi ha una contradicció entre el títol que pretenia regular l'accés —i quan no diu «motoritzat» vol dir genèric— al medi natural i el contingut, que pràcticament es limitava o es limita a la regulació de l'accés motoritzat al medi natural. I com que des d'Iniciativa creiem més en el títol que en el contingut, per això va vindre tota la proposta, per una banda, d'esmena a la totalitat en el sentit d'intentar que la Llei fos el que deia el títol, i, per una altra banda, per la sèrie d'esmenes parcials, intentar corregir la Llei, ampliant-la en tots aquests supòsits que no eren supòsits només voluntat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, sinó també que coincidien, els nostres suggeriments, amb les observacions i recomanacions que feien, d'una manera pràcticament unànime, les organitzacions sindicals agràries, el Centre de la Propietat Forestal, el Consorci Forestal de Catalunya, el Consell de Protecció de la Natura, Depana i el Centre Excursionista de Catalunya, que fins i tot tenen documents signats que manifesten el seu rebuig als avantprojectes inicials.

Amb una certa concordança amb les observacions d'aquesta sèrie d'organismes i entitats, les nostres objeccions fonamentals a la Llei, i que sustentaven l'esmena a la totalitat, són tres: per una banda, la necessitat de la congruència en el títol i la necessitat de regular l'accés per qualsevol mitjà al medi natural, que vol dir l'accés de la població bàsicament forana, de la població que no és l'autòctona de les zones forestals, de les zones rurals, i que aquest accés es fa prioritàriament amb mitjans motoritzats, però no exclusivament amb mitjans motoritzats, i avui hi ha moltes activitats —bicicletes de muntanya, es fan excursions a cavall, es fan esports d'aventura—, es fan una sèrie d'activitats que també posen una sèrie de problemes quant a la necessitat de regular l'accés i l'activitat d'aquesta població.

Per tant, esta era la primera motivació que ens feia presentar l'esmena a la totalitat. La segona motivació era que creiem que era més fàcil, més senzill, més econòmic, fins i tot, aplicar el criteri de no posar limitacions a alguns camins i algunes pistes forestals, sinó posar específicament autoritzacions a les pistes o als camins forestals per on es pogués passar. És a dir, el criteri hauria de ser que, pista, camí que no tingués cap senyalització, no era autoritzat poder-hi circular i, en tot cas, a cada una de les autoritzades es diria de quina manera es podria circular a través de la senyalització específica, de la senyalització adient. I creiem que, això, per una banda era més clar i, per l'altra banda, també podria significar un estalvi d'aquest 80% del territori rural que és de propietat de particulars, de propietat privada i que els veïns que vulguin fer alguna limitació, tal com queda la Llei, hau-

ran de gastar-se els seus recursos per fer les senyalitzacions pertinents. I el que plantejàvem era a l'inrevés: que si ells no hi posen senyalització, per allà no es circula. És un criteri, jo no sé si amb més quantitat de senyals o menys, depenent de si el criteri és afavorir la circulació dels ciutadans, la circulació de les persones pel territori, o delimitar-ho només a les zones per on volguéssim que la gent circulés.

I, el tercer, bàsicament, el tercer aspecte de l'esmena a la totalitat és el tema del respecte a la propietat, precisament, lligant-ho amb el segon. «Respecte a la propietat» vol dir tant als propietaris privats, a través d'una sèrie de qüestions que no es plantejaven a la Llei, o també el respecte als propietaris, diguem-ne, administracions locals, perquè no se'ls tenia en compte ni tan sols en el que són les competències bàsiques i pròpies dels ajuntaments. La Llei plantejava en el seu inici una sèrie d'actuacions, de decisions de l'Administració de la Generalitat en què els ajuntaments tenien un paper de comparses i que fins i tot vam estar discutint durant el debat que podia ser fins i tot subjecte de sol·licitud de recurs o de consulta al Consell Consultiu per la no-adequació a la Llei municipal.

Junt amb aquestes tres qüestions bàsiques, vam posar també algun altre tema. Temes com l'àmbit d'aplicació; en principi, també, la Llei es referia que només regulava els camins i, després, la Llei deia que no es pot circular camps a través, que no es pot circular pels llits d'aigua, pels torrents, per tallafocs, etcètera. Per tant, el que crèiem era que l'àmbit d'aplicació no havia de ser només els camins, sinó que havia de ser el conjunt del territori forestal, el conjunt de les zones rurals, que és per allà per on poden circular, d'una manera legal o no legal, els ciutadans.

Altres aspectes que també crèiem que s'havien de millorar eren el de l'augment de la protecció dels espais naturals, ja fossin de protecció especial o no de protecció especial, i dins d'ells hi havia no només de considerar danys a la fauna, sinó també danys a la flora, i havíem d'evitar algunes excepcionalitats que fixava el Projecte de llei, excepcionalitats a la no-circulació, que podien convertir-se en normalitats quan això s'apliqués amb un criteri que l'excepcionalitat és quan convingui a algú altre. Pensàvem que eren perilloses, aquestes excepcionalitats, i per això plantejàvem també la seva supressió.

Un tema que també ens va portar molt de temps de debat va ser la senyalització, perquè la senyalització, a part del criteri general que finalment no ha estat assumit, de si senyalitzem els autoritzats o si senyalitzem els prohibits o els limitats, era qui decideix aquestes limitacions d'aquestes prohibicions, si és el Departament, si són els ajuntaments, i finalment vam arribar a una proposta, que jo crec prou assenyada, en el sentit que a cada comarca hi hauria una comissió de la qual formarien part el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el Departament de Governació, el Consell Comarcal, els ajuntaments, i també els propietaris, a través dels seus òrgans de representació, i que serien els que coordinarien i farien les propostes, aquesta comissió consultiva faria les propostes adequades de cara a les limitacions.

L'altre problema de les senyalitzacions era qui les paga, i també en aquells moments no estava clara i ara hi està bastant més que quan es proposava inicialment a la Llei.

I finalment, quan es fa..., també hi havia un lapsus en la Llei, que deia..., la Llei especificava «no serà oficial l'aplicació de la llei mentre no hi hagi la senyalització adient», però no deia quan farem la senyalització, i dèiem que podria ser que d'aquí a deu anys la Llei no fos vàlida perquè no tinguéssim senyalitzacions. Eren aspectes ja de detall que Iniciativa de Catalunya plantejàvem i que, finalment, aquesta sí que es va considerar, donant un termini màxim de dos anys per a aquesta senyalització.

Altres aspectes que crèiem que s'havien de millorar eren contemplar els drets no només dels propietaris, sinó també els drets dels vianants i dels usuaris no motoritzats que anessin pel territori i que tenen, lògicament, com a ciutadans un dret a no ser agredits per la circulació motoritzada. Vam plantejar altres propostes, com la de la publicitat feta amb respecte a la protecció de la natura, però també als propietaris i a la població rural; o aspectes concrets, com el tema de la reducció del número de vehicles en el moment que hi hagués circulació en grup motoritzada, organitzada o no organitzada, i que aquesta circulació en grup anés per espais naturals de protecció especial o no; crèiem que els números eren excessius, i finalment també vam arribar a un cert consens.

He barrejat també..., perquè suposo que el president haurà comprès que faig la defensa de l'esmena i el posicionament..., perquè crec que en una intervenció es poden resumir les dos qüestions. Dir que, junt amb l'esmena a la totalitat, vam presentar trenta-sis esmenes més des del Grup d'Iniciativa per Catalunya. I també jo voldria elogiar el treball de capacitat de diàleg, d'entesa que vam tindre els ponents, que va fer que concretament, en aquests moments, ens quedin tretze esmenes al Grup d'Iniciativa per Catalunya; vol dir que les altres, la majoria —que són molts dels aspectes aquests més col·laterals que hem comentat—, van ser o han estat acceptades, i només ens en queden algunes que bàsicament són de la filosofia inicial que hem dit: que s'hauria de regular l'accés per qualsevol mitjà i que hauria de ser el criteri d'autoritzar la circulació a través de senyalitzacions específiques i no de limitar-ho. Aquests dos punts jo diria que han estat altament insatisfactoris, des del punt de vista nostre, el plantejament aquest més global, però amb la resta sembla que, amb les aportacions del Grup d'Iniciativa, però amb les aportacions de la resta de grups, tant del Socialista, del Partit Popular, com d'Esquerra Republicana i algunes modificacions que aportava Convergència i Unió, hem donat un contingut bastant més acceptable a la Llei que en el moment en què es va presentar. I crec que, sobretot, hi havia aquella esmena sibil·lina del Grup d'Esquerra Republicana que retornava als seus orígens el Projecte de llei i que crec recordar que era l'última esmena, la 138, que tornava a introduir el concepte d'«accés motoritzat al medi natural», que és com es diu en aquests moments la Llei: «regulació de l'accés motoritzat al medi natural».

En definitiva, no ens satisfà la Llei perquè creiem que dos aspectes fonamentals no estan contemplats, però el que sí que volem és assenyalar que, si més no en el tema de l'accés motoritzat, la Llei és prou acceptable, i que, com que no hi ha la contradicció inicial entre el contingut i el títol gràcies a aquesta esmena, podríem dir que almenys la regulació de l'accés motoritzat és digne de considerar; la Llei és en aquests moments, si s'aplica, bona per al conjunt del territori, per al conjunt de la població rural i suposo que per al conjunt de la població de Catalunya; i per aquesta raó, per la raó que no estem en condicions el Grup d'Iniciativa, i també d'alguna manera el Grup d'Esquerra Republicana, que plantejava que la correlació de forces és la que és, de defensar el conjunt de la regulació de l'accés al medi natural, per aquestes raons, per raons que no hi ha contradicció, per raons que és difícil que des de la majoria s'accepti aquesta regulació general i, sobretot, pel fet que hi ha hagut aquest tarannà obert i dialogant per part del Grup majoritari, de rebre els suggeriments –crec que tots fets amb bona voluntat d'aportar millores substancials a la Llei–, és pel que hem retirat o en aquests moments retirem la nostra esmena, i, per tant, tampoc seria necessari passar-la a votació.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martí Carnicer... (*Remor de veus.*) Ai, senyor Gimeno; és que acabava de passar per aquí... No hi ha torn en contra? (*Pausa.*) Molt bé.

Doncs, passarem al debat de la part dispositiva. La presidència ha de fer notar que hi ha dues esmenes tècniques, a les quals han donat plena conformitat els ponents: una és a l'article vuitè i l'altra a l'exposició de motius, que s'entenen incorporades al Dictamen des d'aquest moment. (*Pausa.*)

La primera esmena és al capítol I, article 1, presentada pel Grup d'Iniciativa per Catalunya: per defensar-la, el senyor Gimeno?

El Sr. GIMENO: Sí, gràcies, senyor president. Defensaria, en principi, la número 3 i la número 5.

El Sr. PRESIDENT: 3 i 5.

El Sr. GIMENO: Sé que estan condemnades al fracàs, entre altres coses perquè el que intentaven era ser aquesta globalització de la regulació de l'accés al medi natural, i, lògicament, fruit d'aquesta voluntat nostra era definir d'una manera diferent a la que hi ha al Projecte de Llei quines són les finalitats i quins són els objectius.

En principi, el que plantejàvem era una modificació de l'article primer i dir que els criteris..., la finalitat de la Llei era establir normes i criteris de regulació de l'accés al medi i de les activitats que s'hi desenvolupen, amb l'objectiu últim de garantir la conservació del patrimoni natural i també el respecte a la població i a la propietat pública i privada del món rural.

I després afegíem –l'esmena número 5– un nou article, en què també intentàvem definir l'objecte concret d'aquesta Llei. I, precisament per diferenciar la regulació de l'accés motoritzat de la resta, plantejàvem un redactat que diu: «L'objecte principal de regulació el constitueix la circulació

pel medi natural, i especialment la realitzada amb mitjans motoritzats, pel major impacte ambiental que poden produir, ja siguin camins rurals i pistes forestals com camps a través.» I després afegíem que ha de regular-se també la circulació amb qualsevol altre mitjà, així com les activitats i l'aprofitament de productes del medi. Creiem que hauria estat, això –i, lògicament, una sèrie de modificacions que s'hi haurien d'haver introduït en concordança amb aquest objectiu–, molt més d'acord amb la voluntat expressada per totes les organitzacions, com he dit, sindicals, el Centre de la Propietat Forestal, el Consorci Forestal de Catalunya, Depana; el mateix Consell de Protecció de la Natura té una sèrie de recomanacions que parlen d'aquestes necessitats de regular tot l'accés, motoritzat o no, i les activitats dels ciutadans que es puguin fer dins del medi natural, però ja hem dit que creiem que difícilment, a aquestes alçades del debat, el Grup de la majoria ho considerarà convenient acceptar.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra: el senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. No, evidentment, senyor Gimeno, ja sap vostè que no ho podem acceptar, i senzillament per una cosa, perquè ja ho ha dit vostè: la filosofia de la Llei que vostès presenten, doncs, difereix molt de la que es va presentar per part del Govern. Vostè aquí parla, doncs, d'incloure les activitats dintre del que és la circulació o l'accés al medi natural, i, clar, això realment ja està regulat, o es pot regular: la Llei forestal preveu, a l'article 49, el que és qüestió d'aprofitaments; hi ha decrets establerts quant a temes d'acampada, per exemple, safaris fotogràfics, n'hi ha sobre esports d'aventura... O sigui que, realment, el que faríem és una altra llei. En aquest cas, la voluntat i l'esperit de la filosofia de la Llei que s'ha presentat per part del Govern és de regular l'accés motoritzat, i, clar, ara entràriem en una dinàmica que..., naturalment, aquestes dues esmenes, la 3 i la 5, que vostè presenta jo diria fins i tot que es podrien incloure dins d'un conjunt més d'esmenes que vénen després, que totes giren entorn d'aquesta filosofia que diu vostè, de fer una llei que diríem nosaltres que seria diferent.

Per tant, volent mantenir el que és en principi la voluntat que sigui una regulació estrictament de circulació motoritzada, la hi votarem en contra, però només en aquest sentit de no fer una llei diferent o una altra llei que la que es volia fer.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 4, del Grup Parlamentari Popular; per a la seva defensa, té la paraula la senyora Arnalot.

La Sra. ARNALOT: La retirem, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Esmena número 6, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, a l'article sisè: el senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Sí, ara sí que faria una agrupació més àmplia. Introduiria la 6, la 10, la 12, la 14, la 15 i la 22, que són totes congruents..., és a dir, hi ha moltes d'aquestes esmenes que en aquests moments tindrien un difícil encabiment dins de la Llei, perquè totes tenen en comú el fet que sollici-

tàvem que es canviés això de les limitacions per això de les autoritzacions. Lògicament, si partim d'aquesta filosofia, allí on es parlava de «limitar», nosaltres o bé diem en unes esmenes d'aquestes eliminar l'article, eliminar el paràgraf on es parla de la limitació, i en altres el que fem es canviar això de «limitar» per «autoritzar». Llavors, totes van englobades en aquesta filosofia, i per això les defenso conjuntament, com ja ho he expressat també a la intervenció inicial.

Crec que no fa falta més comentari que aquest: crèiem que això era més econòmic, era més útil, era més còmode, sobretot a la població rural, i que no generava cap conflicte, excepte que hi hagués la voluntat de fer una autorització molt gran, una autorització en el sentit de dir que es pugui circular per quasi tot arreu, que llavors sí que seria molt més cara. Com que penso i pensava que no és aquesta la filosofia, si féssim una valoració d'avantatges i inconvenients en el sentit de caràcter econòmic d'una mesura o de l'altra, de l'autorització o de la limitació, crec que en sortiria beneficiada la filosofia aquesta de només senyalitzar les pistes autoritzades o camins autoritzats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra...

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: ...el senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Bé, discutir ara potser el que deia vostè, si seria més beneficiós o no, això no és el que volia fer. El que sí que entenem, potser, és que seria massa restrictiu el que vostès proposen, perquè la filosofia que vostès proposen en la Llei és: «tot prohibit, excepte el que autoritzem», i, en canvi, l'esperit que busca la Llei –amb la presentació del senyor conseller ja s'ha endevinat el que es buscava: es buscava una cosa adaptada a la realitat del país– és que seguís autoritzat el que ja hi ha autoritzat, excepte el que es prohibirà específicament.

O sigui que, és clar, les filosofies són totalment diferents. Que potser és més avantatjosa la seva? No ho sé. Ara, en aquest moment, el que sí que resulta és excessivament restrictiva per a la realitat del nostre país, i em semblaria que és més bo, tal com està presentat el Projecte, de dir: tot autoritzat, excepte el que ajuntaments i comissions comarcals puguin decidir de prohibir estrictament.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 7, d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Senyor president, amb el seu permís, agruparia la número 7 i la número 8, per fer-ne una defensa molt breu.

Evidentment, hi ha una col·lisió d'opinions amb el Grup de la majoria, en aquest i en d'altres aspectes. Nosaltres som del parer que en els espais inclosos..., en els espais d'interès natural, en definitiva, no s'hi hauria d'autoritzar la circulació motoritzada, ni tan sols en els camins d'amplada superior als quatre metres. Per nosaltres, constitueix un excés de tolerància, i fins i tot, com ja he suggerit en la meua intervenció inicial en el plenari, hi ha una discrepància amb el

que d'alguna manera constitueix la línia general de la legislació dels estats europeus. Per exemple, a Suïssa, a l'Estat suís, la circulació en general o l'accés en general a través de camins no asfaltats –és a dir, encara són molt més restrictius– és prohibida. I fins i tot em permeto de plantejar o de suggerir quina és l'actitud, la posició, l'estatus real de les companyies d'assegurances en relació amb possibles sinistres que es produeixin fora de la xarxa de carreteres obertes al trànsit rodat; aquesta és una qüestió que potser no hem tingut prou en compte en el procés de debat de la Llei.

Bé, aquest és el sentit principal, doncs, de les nostres esmenes número 7 i número 8.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Torn en contra: el senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Bé, el senyor Pueyo ha presentat l'altra filosofia, diguem, de la Llei respecte a l'oposició. El Grup d'Esquerra Republicana el que proposa en general és la prohibició de circulació en tot l'àmbit del que és el PEIN. Parlem de 650.000 hectàrees, senyor Pueyo, i 650.000 hectàrees..., el nostre país és petit, l'accés al medi natural ja és més que un costum, ja pràcticament és una tradició, i hem d'entendre també el que representa l'accés al medi natural. Hi ha moltes comarques desfavorides que l'accés al medi natural els comporta, doncs, unes alternatives econòmiques molt importants, ja siguin turístiques o d'altre sentit, i prohibir tot l'accés al PEIN i parlar de legislació comparada respecte a l'estranger, també resulta molt difícil. Els països de l'estranger, per exemple, tenen ja limitacions molt pròpies, com és el clima, com és la superfície, per descomptat. Nosaltres som un país petit, amb un clima benigne que convida més al medi natural, i, tal com deia, doncs, suprimir tot el PEIN, 650.000 hectàrees del nostre país quant a accés, resultaria tremendament restrictiu, i en aquest sentit, doncs, ens oposarem a aquestes esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 9, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya: per defensar-la, té la paraula el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. L'esmena número 9 també és la proposta –que difícilment reeixirà– de regular altres circulacions que no siguin la circulació motoritzada.

Tot i que la Llei ja diu, ara, o l'últim Projecte «de l'accés motoritzat», també entenem que no seria sobrer o no seria contradictori el fet que la Llei contemplés que hi ha altres circulacions i que aquestes altres circulacions també poden ser origen de problemes en el medi i que, per tant, haurien de ser regulades.

Llavors el que diem aquí, simplement, és introduir un nou article en el qual parléssim que la circulació amb bicicleta, a cavall o altres mitjans no motoritzats s'ha de limitar al pas pels camins públics, i, en cas que siguin privats, és l'Administració competent la que acordarà el seu ús junt amb els propietaris. També parlem de la circulació a peu en el sentit que la circulació a peu generalment no és agressora

i que està autoritzada en totes les circumstàncies; això està també acceptat per les organitzacions i per les entitats aquestes que ja hi han fet diversos suggeriments i, en tot cas, quan ja és una circulació a peu organitzada, a través d'una caminada popular, sí que requerirà –ho plantejem– l'autorització de l'Administració competent que ha de vetllar per evitar la degradació del medi, com després també ho diem en la regulació de l'accés motoritzat. Quan hi ha una activitat organitzada, fins i tot vam plantejar la necessitat de fiances, no la voluntat sinó la necessitat de fiances per garantir que els organitzadors després deixaran el medi en les mateixes circumstàncies que l'havien trobat o pagaran la part d'indemnització que correspongui.

Pensem que és un article que seria bo que es contemplés perquè, si no avui, segurament en un termini breu això també s'haurà de tenir en compte, perquè cada vegada hi ha més gent que circula de maneres no motoritzades, però que, en canvi, van freqüentant el bosc de maneres no usuals al que eren els usos tradicionals.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. Torn en contra: senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Bé, no, que s'ha de regular, hi estem totalment d'acord i es regularà, ja ho hem dit en la defensa de les esmenes 3 i 5. Ara bé, és clar, no encaixa dins del que és el text de la Llei, diguem-ho així, és «Llei de regulació de l'accés motoritzat», ara parlar de caminades populars o de cavalls o de bicicletes, doncs, òbviament no hi encaixaria, tot i que, com dic, està prevista la regulació d'aquests altres sistemes d'accés.

Per tant, votarem en contra d'aquesta esmena, senyor president. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 11, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: senyor Gimeno, té la paraula.

El Sr. GIMENO: Sí, la retiraria, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada.

Esmena número 13, del Grup Popular: senyora Arnalot, té la paraula. *(Pausa.)*

La Sra. ARNALOT: Senyor president, senyores diputades, senyors diputats, abans de fer la defensa de l'esmena número 13 voldria manifestar que el Grup Parlamentari Popular ha retirat l'esmena a la totalitat degut que se'ns han acceptat un nombre important d'esmenes i també –per què no dir-ho– un grup important d'esmenes que han sigut transaccionades.

També volia manifestar, igual com han fet els diputats que m'han precedit, que en aquesta Llei hi ha hagut un gran consens i un diàleg per part de tots els grups que hi han participat; ha sigut –ho haig de reconèixer– generós el Grup de la majoria, el senyor Moliner, i també, naturalment, tots els diputats que hi han participat. Agrair també la tasca que s'ha portat a terme tant per part del lletrat senyor Francesc Pau com per tots els grups, el senyor Moliner, el senyor Vilalta, el senyor Gimeno i el senyor Pueyo.

Dit això, ja passaria a la defensa de la número 13. Si el bosc no és rendible i només genera costos de qualsevol ti-

pus, s'abandona amb els consegüents efectes negatius per al medi i la preservació de la natura. D'una gestió forestal permanentment intervinguda per l'Administració, es pretén passar a una gestió en què aquesta assumeixi unes obligacions derivades d'actuacions quasi expropiatòries, i el que s'ha de fer per preservar-los és fer els boscos rendibles tant econòmicament com socialment.

L'article 10 del Projecte de llei, en tractar les limitacions per a la preservació dels terrenys de propietat privada, recull que les prohibicions i les limitacions de circulació motoritzada pels camins o les pistes forestals que passen íntegrament pels terrenys de propietat privada, fixades pels propietaris o els titulars de drets, es regeixin pel que estableix la legislació general aplicable, i també l'adopció d'aquestes mesures s'ha de notificar al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, el qual pot imposar, a proposta dels òrgans de gestió dels espais naturals de protecció especial, si aquests en resulten afectats, condicionants específics per tal de salvaguardar-ne els valors naturals o per tal de garantir la prestació de serveis de la naturalesa pública i garantint-se en tots els casos l'audiència als propietaris o als titulars dels terrenys en qüestió.

El Grup Parlamentari Popular presenta una esmena d'addició a aquest article, per tal que els propietaris que d'alguna manera es vegin pertorbats per l'aplicació d'aquesta legislació o se'ls provoqui una pèrdua econòmica o un perjudici directe, tinguin dret a una indemnització a càrrec dels pressupostos de la Generalitat, així com a rebre ajuts per reduir l'impacte d'aquestes mesures també restrictives. Han d'acordar-se, naturalment amb els propietaris o les associacions, les indemnitzacions que compensin la limitació de drets reals, que, naturalment, en qualsevol actuació sigui necessària per a la comunitat, que suposi una lesió dels drets de la propietat, que, naturalment, ha de ser justament i ràpidament recompensada.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Arnalot. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Molt breument, per dir que no veiem possible poder incloure en els Pressupostos de la Generalitat aquest tipus de compensacions; per altra part, les indemnitzacions ja es troben previstes en aquesta mateixa Llei, i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. La senyora Arnalot pot continuar en l'ús de la paraula per defensar l'esmena número 16. *(Pausa.)*

La Sra. ARNALOT: És que pensava que no s'havia obert el llum. Gràcies, senyor president.

L'article 12 del Projecte de llei faculta els ajuntaments per establir d'ofici, o a petició dels propietaris de terrenys del terme municipal, circuits específics adequats a les característiques de determinats tipus de vehicles motoritzats. L'establiment d'aquest tipus de circuits, que en cap cas no poden afectar terrenys inclosos en el Pla d'espais d'interès

natural, s'ha de sotmetre a consideració del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, d'acord amb els tràmits que estableixen per Reglament, sens perjudici de l'autorització que correspon al Departament de Governació.

L'esmena número 16, del Grup Parlamentari Popular, a aquest article pretén que la decisió del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca no ultrapassi els seixanta dies naturals de la presentació de la documentació al Registre oficial del Departament. El fet de fixar un termini té per objectiu evitar que l'Administració aprofiti una norma tan restrictiva com aquesta perquè, mitjançant el silenci administratiu negatiu, autoritzi a realitzar l'activitat quan ja no tingui interès per a l'administrat o per a l'Ajuntament interessat. I pretén que es reculli així perquè és preocupant veure com, en tots els seus àmbits d'actuació, naturalment moltes vegades les administracions públiques tendeixen a allargar-se els terminis per a resoldre.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Arnalot. Torn en contra? (*Pausa.*) El senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Bé, tractant-se d'un circuit fix, entenem que fixar el termini no és necessari perquè, és clar, un circuit fix realment no és urgent i només, senyora Arnalot, ha d'entendre que la mateixa Llei estableix que per a l'establiment d'aquest circuit és obligatori el tràmit d'estudi d'impacte ambiental, i no se'ns escapa a cap que un estudi d'impacte ambiental en un termini de seixanta dies és pràcticament inviable i, per tant, votarem en contra d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 17, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Pueyo té la paraula per defensar-la.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena fa referència a la publicitat. Certament, els 4x4, les motocicletes, els «quads» —dels quals no s'ha parlat però que comencen a tenir una presència més important en els nostres camins— són instruments que poden usar-se bé o poden usar-se malament; tenen una gran tradició, a més a més, en l'activitat agrària i silvícola del país.

Entenem que és difícil la regulació de la publicitat i probablement és difícil la regulació de la publicitat a través d'aquesta Llei en concret. Però també hem de dir que hem vist enormes abusos en la presentació dels usos d'aquests vehicles, presentats com una manera d'ocupació sense restriccions de qualsevol espai no asfaltat —recordo llegendes precises de vehicles precisos— o presentats, per exemple, circulant a través de làmines d'aigua, la qual cosa entenem que és tan insòlita i tan indefensible com si veiéssim publicitat de vehicles automòbils on els vehicles superessin àmpliament la velocitat permesa o, doncs, practiquessin, simplement, conducció temerària.

Per tant, entenem que, d'una manera o d'una altra, a través d'una via o d'una altra, ja dic que probablement és difícil en el marc d'aquesta Llei, probablement és difícil des

d'altres punts de vista, però entenem que, d'alguna forma, s'haurien de limitar els excessos d'aquest tipus de publicitat, que incita a ocupar l'espai no asfaltat d'una manera, diguem-ne, irrestringida.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Torn en contra: el senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Senyor Pueyo, vostè sap que un dels debats que vam tenir en Ponència precisament va ser la qüestió de les sancions o de la qualificació de les sancions, i en els delictes considerats més greus vam incloure, precisament, la publicitat aquella que inciti a no complir el que estableix aquesta Llei.

Per tant, donaríem ja aquesta esmena gairebé com a satisfeta i, per tant, la votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esquerra Republicana manté les esmenes números 18 i 19 a l'article 15: senyor Pueyo, té la paraula per defensar-les.

El Sr. PUEYO: Gràcies. Senyor president, en realitat podria defensar la 18, 19 i 20, si vostè no hi té inconvenient, perquè fan referència a un dels cavalls de batalla que ja hem citat diversos ponents i, d'una manera especial, també el ponent de la majoria pel que fa a la protecció específica que nosaltres desitjaríem o a les restriccions específiques que nosaltres desitjaríem per al Pla d'espais d'interès natural. Les tres esmenes, d'una manera o altra, fan referència a aquest particular; l'esmena número 19, en concret, a la limitació en el nombre de vehicles pel que fa a les concentracions, nosaltres desitjaríem majors limitacions i, bé, gairebé puc anticipar, doncs, la resposta del ponent de la majoria, perquè ja dic que aquest és un dels cavalls de batalla i ja hem arribat a la conclusió que és un dels aspectes en què discrepem de la majoria.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. El senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, senyor president. No, realment, votarem en contra d'aquestes esmenes amb base en els arguments —com deia el senyor Pueyo— que ja hem donat en la defensa de l'esmena 7, sobre aquesta filosofia general del que defensa Esquerra Republicana respecte a aquesta Llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a l'article 17: esmenes 20 i 21, d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Sí, senyor president. Malgrat tot, recordi que ja li he dit que, la 20, la donava per defensada en el bloc anterior. En qualsevol cas, si vostè hi està d'acord podria agrupar la 21 i la 25, que malgrat que corresponen a articles diferents fan referència a una mateixa línia d'argumentació.

El Sr. PRESIDENT: Ho pot fer.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Nosaltres desitjaríem —i és el sentit de la nostra esmena, de les nostres dues esmenes— que el Departament d'Agricultura pogués suspendre provisionalment les circumstàncies que la Llei

designa, circumstàncies d'excepcionalitat meteorològica, incendis, etcètera, que pogués suspendre provisionalment proves autoritzades sense necessitat de la proposta o de la demanda dels òrgans de gestió, és a dir que el mateix Departament pogués fer-ho i també –i aquest és el sentit de l'esmena número 25– que també aquesta competència fos dels ajuntaments. És a dir, aquesta ha estat una altra línia de debat, en part satisfeta al llarg del debat del Projecte de llei, mantenir i respectar les competències municipals i, ja dic, nosaltres creiem que el Departament d'Agricultura hauria de tenir la capacitat, sense necessitat de petició prèvia dels òrgans de gestió, de suspendre provisionalment competicions autoritzades, i que aquesta capacitat també hauria de ser per als ajuntaments. Aquest és el sentit, doncs, de les esmenes 21 i 25.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. El senyor Moliner pot fer torn en contra.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies. Respecte a l'esmena 21, entenem nosaltres que els òrgans de gestió sí que han de tenir la facultat de poder establir aquestes limitacions, i el que diu l'esmena 25, això dels ajuntaments, està ja en part satisfet, com deia el senyor Pueyo, i quant al que demanava aquí, de circumstàncies meteorològiques, incendis, èpoques de cria, en aquest sentit ja està regulat per decret –hi ha el Decret, per exemple, de safaris fotogràfics, que estableix, precisament, unes restriccions en aquest sentit– i, per les circumstàncies específiques meteorològiques o d'altre caràcter, sap vostè que es va incloure en l'article 8.1 i en el 15.5 precisament aquesta facultat, que en aquestes circumstàncies especials es puguin marcar unes limitacions determinades. Per tant, votarem en contra de les dues esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. El Grup d'Iniciativa per Catalunya manté l'esmena número 23, que proposa establir nous capítols; té la paraula el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Agruparíem, per raons òbvies, la 23, que és l'afegit d'un nou capítol, i la 37, que és l'última esmena que tenim, perquè, en definitiva, és una referència a l'exposició de motius del capítol aquest en concret.

El Sr. PRESIDENT: I la 36?

El Sr. GIMENO: No, la 36, no l'agrupo.

El Sr. PRESIDENT: Com?

El Sr. GIMENO: Que no l'he agrupat.

El Sr. PRESIDENT: No l'agrupa? Però la manté?

El Sr. GIMENO: Sí, sí, sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. GIMENO: Bé. Està en concordança amb les manifestacions que hem plantejat des del principi, i que ens van portar, com he dit, a la presentació de l'esmena a la totalitat. Nosaltres creiem que no és només la circulació, sinó que és només el que s'hi fa, al medi, el que s'hauria de regular, és a dir, les activitats, els usos i els aprofitaments. I el senyor Moliner ha fet una referència abans mitjanament encertada, que hi ha la Llei 6/88, forestal de Catalunya, que en parla:

una cosa és que en parli i l'altra cosa és que ho reguli, perquè la Llei, només diu que el DARP pot regular –i «pot» no vol dir que fa, sinó que pot, eh?–, pot regular aprofitaments de fruits, de resines, de plantes aromàtiques, de plantes medicinals, de bolets, de productes apícoles... Pot. I no diu res més, i només diu que ho regularà el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca. Llavors, el que nosaltres creiem que s'hauria de tindre en compte és que les activitats al medi les poden regular els ajuntaments; primera qüestió: no és només el DARP qui ha de fer-ho, sinó que un ajuntament, perquè està més preocupat, perquè està més interessat, perquè està més afectat, en definitiva, per alguna activitat que fa la gent, hauria de poder tenir els seus criteris, la seva possibilitat de regulació.

I llavors introduïm un factor que diem que sempre s'ha de garantir en la regulació de les activitats: la protecció del medi –això ja està contemplat a la Llei forestal–, però llavors diem que han de respectar els drets i els usos tradicionals, tant dels propietaris com dels habitants locals, en el sentit que no és el mateix que vagin a buscar bolets els veïns d'un poble de muntanya que no que hi vagin els que viuen a cent, a cent cinquanta o a tres-cents quilòmetres d'aquell poble –no és el mateix–; és a dir, els habitants locals tenen una tendència tradicional a fer aquests aprofitaments, que solen estar en equilibri amb la protecció del medi, i la gent que hi ve de fora no tant. Per això plantejàvem aquesta necessitat.

Llavors, el que diem després són dues qüestions que serien un nivell major de compromís respecte al que especifica la Llei forestal, és a dir, la recollida de fruits, de bolets i altres productes del medi s'ha de regular en les disposicions reglamentàries adients, perquè, si no, es queda en allò del «pot», i un «pot» no compromet.

I finalment l'acampada –que això no està regulat a la Llei forestal–, l'acampada, la realització d'esports d'aventura i altres activitats també requeriran una normativa específica perquè des de la Llei es digui que aquestes activitats han de tindre la seva regulació. Simplement és això, és una especificació, una inclusió en aquesta regulació de l'accés que podria contemplar totes aquestes qüestions insuficientment concretades en lleis anteriors.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. El senyor Moliner pot fer torn en contra.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyor president. El Departament pot i ho fa, perquè el que diu vostè d'acampada, esports d'aventura i fins i tot diríem altres coses: safaris fotogràfics..., això està regulat, ja, això està regulat. I quant a dir que es fa també per la qüestió dels bolets, vostè sap que està molt avançada ja la reglamentació sobre aquest aprofitament. Per tant, entenem que, és clar, en aquesta Llei no cap aquesta regulació que vostè demana, aquesta inclusió, i, per tant, votarem en contra de les dues esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Ara correspon al Grup Socialista estrenar-se en aquesta Llei: l'esmena número 24. Té la paraula el senyor Vilalta.

El Sr. VILALTA I OLIVA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, si m'ho permet, em referiria a l'esmena 24 i les 31, 32, 33 i 35, que són totes les que mantenia el Grup Socialista, i al mateix temps aprofitaria per fer la fixació de posició del Grup sobre el conjunt de la Llei.

Dir que el Grup Socialista hauria preferit que el contingut d'aquesta Llei fos més ampli, es referís a l'accés al medi natural de qualsevol forma i manera i regulés diversos dels usos i dels aprofitaments que es poden fer del medi natural, i, per tant, en una posició de partida el Grup Socialista coincidiria força amb el que han expressat ja alguns portaveus que m'han precedit en l'ús de la paraula.

En aquest mateix sentit, nosaltres havíem presentat algunes esmenes al seu moment, referint-nos fins i tot a la possibilitat de regular dintre d'aquesta Llei, d'una forma més àmplia que el Decret que ho fa actualment, les formes, els llocs i les possibilitats d'acampada. Ens hauria semblat que la discussió d'aquesta Llei era una bona ocasió per fer un plantejament més ampli, però al final es va convenir, i es va convenir amb un ampli consens —i aquest consens és precisament el que fa que no m'hagi estrenat en l'ús de la paraula, en aquesta Llei, fins ara—, que la Llei es perfilés d'una forma limitada i es regulés exclusivament l'accés motoritzat al medi natural. Aquesta és també una posició molt més restrictiva que el que demanaven diverses entitats sectorials, començant pel Consorci Forestal de Catalunya i continuant per les organitzacions professionals agràries, continuant pel Consell de la Natura, etcètera, que inscrivien tots ells la seva voluntat, i així ho van comunicar als grups i al mateix Parlament, que aquesta Llei regulés, i ho fes d'una forma restrictiva, l'accés al medi natural.

Des del punt de vista del Grup Socialista, cal preservar, naturalment, el medi natural, especialment els espais que ja estan qualificats com a espais protegits i les zones forestals, però és evident que cal fer-ho de tal manera que no se'n derivin limitacions, o tantes limitacions que converteixin el medi natural en un espai, en un gran espai que cobreix bona part de la superfície de Catalunya que no pot ser ni visitat ni trepitjat. És evident que la posició restrictiva no pot ser mai tan radical com alguns haurien pretès, i, per tant, nosaltres, el Grup Socialista, hem inscrit la nostra posició en la voluntat de fer un plantejament equilibrat i ponderat que preservi el medi però que, al mateix temps, permeti que el medi sigui considerat i utilitzat, sigui tingut com un bé social a disposició de la societat, societat que l'usi de tal manera que no el destrueixi. I, per tant, el sentit d'aquesta Llei és establir cauteles, establir mesures que permetin preservar-lo, que permetin preservar-lo però que permetin també usar-lo.

Nosaltres no podíem compartir la petició d'algunes entitats sectorials que ens parlaven de la necessitat d'una restricció radical associant-ho a la titularitat, per exemple, de les masses forestals de Catalunya. No podíem compartir l'argument que el fet que el 80% del bosc de Catalunya estigui en mans privades generi algun dret de tancar el bosc i de fer-lo inaccessible per als ciutadans: el bosc té una dimensió productiva, és veritat i és cert, però també té un sentit social que

ha de permetre que el conjunt de la societat, que esmerça després els seus esforços quan es produeix una situació de catàstrofe, o que esmerça els seus recursos en forma de subvencions públiques perquè el bosc es pugui mantenir en les degudes condicions, cal que sigui també un bé social al qual el conjunt de la societat tingui accés, que hi tingui accés, com deia abans, però d'una forma regulada.

Aquest Projecte de Llei contempla tres aspectes, bàsicament: l'accés motoritzat, la circulació organitzada pel medi natural i la realització de proves competitives o esportives en el medi natural. Respecte a l'accés ens sembla bé la distinció que s'ha fet entre els espais especialment protegits, quina circulació serà possible exclusivament per aquella xarxa de vies que contemplin els respectius plans d'ús i gestió, els espais protegits però no tant, i les zones forestals, per les quals es podrà circular exclusivament per camins pavimentats o per vies no pavimentades d'igual o de més de quatre metres d'amplada, i la resta de Catalunya, en la qual, les limitacions que es puguin imposar, les imposaran els ajuntaments respectius i, en general, els ens locals respectius, que són, en definitiva, els titulars d'aquesta xarxa immensa que abans el conseller Marimon xifrava en l'ordre de vuitanta mil quilòmetres de camins que configuren la xarxa de camins de Catalunya. La immensa majoria d'aquests camins són de titularitat dels municipis, i és lògic que en aquelles zones que no siguin zones forestals o zones especialment protegides les limitacions que calgui imposar les imposin els municipis respectius, els ajuntaments respectius, escoltada, això sí, una comissió comarcal en què estaran presents els ajuntaments, el consell comarcal, l'Administració, a través del Departament d'Agricultura, i els titulars de la propietat, representats o bé a través de les organitzacions professionals agràries o bé a través del Consorci o del Centre de la Propietat Forestal. Ens sembla correcte aquest plantejament, i encara més quan en tot el conjunt de la Llei s'han incorporat una sèrie d'esmenes, via transacció, que permeten reflectir una i altra vegada el respecte a aquesta autonomia municipal, en allò que li permet exercitar-la sobre béns de la seva titularitat.

Discrepàvem en el quadre de sancions que s'imposa sobre la tipificació de faltes que es regulen a la Llei —aquí hi havia el gruix de les esmenes que manteníem fins aquest moment—, però també ens sembla raonable que en l'arrendada de la Llei un quadre de sancions que oscil·la entre les deu mil pessetes i els cinc milions de pessetes és suficient per fer-ne la primera provatura. S'hi contempla, a més, la possibilitat d'immobilitzar vehicles quan, d'aquests vehicles infractors, es poguessin derivar conseqüències negatives per a les persones o per al medi.

Per tant, en termes generals, les discrepàncies que mantindríem en aquest moment són molt poques; de fet, serien només sobre aquest quadre de sancions, perquè en tot el treball de la Ponència s'ha produït —com han assenyalat abans alguns altres portaveus— un acostament de posicions molt gran, com a conseqüència del clima de diàleg i de consens que ha imperat en el treball de la Ponència.

Jo crec que això posa en evidència una actitud generosa per part de la majoria, que s'ha expressat a través del ponent senyor Moliner, al qual agraeixo molt especialment la seva actitud, però també, lògicament, de flexibilitat per part dels ponents dels altres grups, que han fet el possible per incorporar en aquesta Llei les millores que ens semblaven necessàries. No ho hem aconseguit en la totalitat, però almenys el Grup Socialista es considera prou satisfet del resultat obtingut com perquè passi una valoració globalment positiva del Projecte, en la forma en què està en aquest moment i aquí.

Ens preocupa una cosa: aquesta Llei no hauria de ser una llei, solament, senyores i senyors diputats, senyor conseller, per donar una resposta formal a una demanda de la societat en un moment precís i determinat; hauria de ser una llei que produeixi efectes reals i, per tant, que tingui en compte que caldrà habilitar molts medis humans i materials per a fer-la possible i per a fer-la operativa. Si som capaços d'aconseguir-ho, encara ens donarem per més satisfets.

I, per tant, i en conseqüència de tot això, senyor president, nosaltres retirarem les cinc esmenes que manteníem, d'aquelles trenta-tres que inicialment vam presentar, i, en conseqüència, jo retiraria en aquest moment, després d'haver fet aquesta explicació de la nostra posició, les esmenes 24, 31, 32, 33 i 35.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Vilalta. Suposo que no vol fer torn en contra. *(Pausa.)* Molt bé, doncs, passem a l'article 27. Esmenes 26, 27 i 28, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Pueyo té la paraula.

El Sr. PUEYO: Àdhuc, senyor president, si ho estima oportú, 29.

El Sr. PRESIDENT: 29, que és a l'article 28.

El Sr. PUEYO: Efectivament.

El sentit de totes aquestes esmenes té a veure amb el que comentàvem abans, d'increment tant pel que fa a la tipificació de les infraccions, a la forma com aquestes infraccions es castiguen, i pel que fa referència als terminis de prescripcions. En general, la nostra proposta, les nostres esmenes, tendeixen a l'increment de les disposicions previstes a la Llei, i suposem que la majoria..., en fi, entenem també els seus motius, però aquest és un altre punt de discrepància entre la nostra posició i la de la majoria. I en aquest sentit, doncs, dono per defensades la 26, 27, 28 i 29. I la 25, també. No, perdó, la 25 havia estat defensada anteriorment, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Ja l'havia defensat abans, sí.

El Sr. PUEYO: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Torn en contra, el senyor Moliner.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Aquestes esmenes, les votarem totes en contra.

La 26..., clar, el que veiem nosaltres, la qualificació que vostès volen posar en aquest apartat és la dificultat que pot

representar de cobrament. Hem d'entendre que normalment aquestes sancions vénen per part de persones físiques, i aquí sorgeixen sempre una quantitat de dificultats, ja sigui per qüestions personals, diguem, jubilats, gent en atur..., i no més faltaria, doncs, encara incloure-la a «més greu», que ens semblaria que això complicaria molt les coses.

Respecte a la 27, hem d'entendre que..., tinc un informe aquí que diu, naturalment, que, en l'àmbit administratiu sancionador, la mateixa Constitució en l'article 25 disposa que ningú no pot ser condemnat o sancionat «per accions o omissions que en el moment de produir-se no constitueixin delictes, falta o infracció administrativa, segons la legislació vigent en aquell moment». Per tant, entenem que ha d'estar totalment tipificat, i aquesta esmena, per tant, l'hem de votar en contra.

Quant a l'esmena 28, ja considerem que està tipificat, o sigui, sancionat degudament com a suficientment greu, perquè hem de parlar de fins a 500.000 pessetes, la infracció que vostès demanen aquí.

I pel que es refereix a la 29, ja ve establert per la Llei de procediment administratiu.

I, per tant, totes aquestes esmenes les votarem en contra, senyor president. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. Esmena número 30, del Grup Popular: senyora Arnalot, té la paraula.

La Sra. ARNALOT: Senyor president, senyores i senyors diputats, amb l'esmena número 30 de l'article 28, el nostre Grup Parlamentari pretén que els terminis de prescripció de les infraccions siguin d'un any per a les molts greus, sis mesos per a les greus i tres mesos per a les lleus, a comptar, naturalment, des de la data de comissió de la infracció o, si aquesta és continuada, des de la data en què es cometí la darrera acció constitutiva d'infracció.

Els terminis de prescripció són exageradament llargs, en el text del Dictamen, i si es té en compte que no existeix una especial dificultat en el procediment ni en la detecció, naturalment, de la infracció, s'incorre en el text del Dictamen en el tic normatiu que es repeteix reiteradament, d'aproximar-se als terminis de la prescripció fiscal, tal com proposa directament el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, en la seva esmena 114, en què es recullen els terminis de cinc, tres i dos anys, matèria en què el grau de dificultat de l'actuació administrativa justifica aquests lapsus de temps.

En aquest sentit, el Grup Parlamentari Popular considera que els terminis llargs fonamenten la inseguretat jurídica, i aquesta Llei dota l'executiu de poders i instruments suficients per no necessitar excessius terminis d'actuació; a més a més, aquests són propis d'administracions poc àgils i també inoperants. I en els casos en què la investigació dels fets en l'inici pel Departament no suposen especials dificultats, com és el cas.

I, com que aquesta és l'última intervenció de defensa de les esmenes, passaria ja a fer l'explicació de vot.

Les facilitats que gairebé a principis del segle XXI ofereixen els mitjans de transport i les vies de comunicació per-

meten arribar quasi a qualsevol indret de la nostra geografia, la qual cosa ha produït un accés multitudinari al medi natural. Les diferents activitats de lleure associades a la natura satisfan una preferència social cada cop més àmpliament desitjada a l'hora d'escollir entre diferents alternatives d'esbarjo que comporten riscos seriosos per al medi i provoquen, naturalment, la seva degradació. Aquests riscos estan derivats, per una banda, d'una manca de sensibilitat i de formació dels usuaris pel que fa a la necessitat de la conservació i defensa del nostre entorn natural, i també, per una altra banda, del fet que, si la propietat és aliena –i, pel que fa a això, és igual que l'espai sigui públic com privat–, doncs, en qualsevol cas, no té l'usuari el zel per evitar aquests riscos i la cura per mantenir-lo, naturalment, es relaxa.

Existeix ja una experiència, lamentablement àmplia, de com l'accés motoritzat al medi produeix danys, no només pel fet d'accedir-hi amb els famosos vehicles 4x4, sinó perquè aquests van atapeïts de recollectors de pinyes, bolets, baies, fruits o qualsevol producte que se'ls pugui ocórrer, i també practicants de *mountain bike*, o qualsevol altre esport d'aventura, que genera, a més a més, danys addicionals que produeixen residus que no recullen, i tot això sense entrar en el risc d'incendi.

Per una altra banda, la falta de respecte a la propietat genera danys individuals als afectats, i també a la collectivitat, en degradar un entorn que a tots ens beneficia. Als boscos s'hi accedeix majoritàriament amb mitjans motoritzats, i les activitats que s'hi desenvolupen ocasionen tot un seguit de problemes que incideixen fortament i negativament en el medi natural i en les activitats rurals: com he dit abans, l'augment de la probabilitat d'incendis, les deixalles abandonades, molèsties a la fauna salvatge i ramadera, l'alteració de la vegetació, l'erosió del sòl, accés indiscriminat a les propietats alienes, sense comptar, naturalment, també, amb el permís dels propietaris, als quals els causa perjudicis difícils de reparar... S'han de prendre mesures dissuasives que més endavant proposaré, i també sancionadores, per tal que, a menys que en un terreny consti amb claredat el seu caràcter de propietat pública i accessible, o el permís explícit del propietari per transitar-hi, o també gaudir d'ell, s'impedeixi efectivament la seva ingerència.

En aquesta línia, s'ha introduït una esmena del Grup Parlamentari Popular a l'article 27 del Projecte de llei, amb la qual s'ha de regular com a infracció greu el fet de deteriorar, destruir, sostreure o retirar els elements de senyalització motoritzada, bé siguin de prohibició, o també de limitació, o bé simplement siguin informatius. El plantejament ha de fer-se en aquests termes, perquè és fàcil destruir el cartell de «prohibit el pas», i al propietari o a l'Administració li sol ser difícil exercir el seu dret a restringir l'accés a peu o el trànsit motoritzat. D'aquí la importància d'una doble tasca: la primera, de sensibilització de la població de la convivència dels beneficis personals i col·lectius que es deriven de la preservació del medi, i també dels perills que comporta la seva degradació, així com de l'obligatorietat de respectar els drets de la propietat i dels danys derivats de la seva poster-

gació; la segona consisteix en la necessitat de reforçar aquests drets de manera explícita per facilitar l'exercici de la potestat d'exclusió en el seu gaudiment.

El Grup Parlamentari Popular considera en aquesta línia que l'Administració podria habilitar àrees pertanyents a la collectivitat per a la pràctica d'esports, la recollida de bolets i, en definitiva, totes les activitats pròpies d'esbarjo a la muntanya, i informar de la ubicació d'aquestes àrees, els trajectes més adequats per als vehicles, les possibilitats de lleure amb què compten i altres característiques rellevants, naturalment en zones que per les seves característiques –flora, orografia, fauna, extensió, etcètera– siguin atractives i recomanables per a ser ofertades al conjunt de la societat, de manera que s'alliberi de la pressió que pateixen paratges i indrets naturals que han de ser objecte de protecció i les zones en què els seus propietaris han de suportar una presència que no ha estat sol·licitada ni tampoc ha sigut desitjada. En aquests casos, el nostre Grup Parlamentari considera que el sistema adequat per conjuminar l'accés i la conservació seria l'abonament d'una taxa per l'accés, la qual cosa demostra a l'usuari que tot té cost si s'ha de cuidar: l'usuari es fa més exigent i els costos en què s'incorren per mantenir els paratges són pagats, almenys en part, perquè se'n pugui beneficiar.

Per una altra banda, la possibilitat que un propietari o diversos d'agrupats cobrin una taxa per permetre l'accés als seus boscos, o a terrenys en general, té efectes positius sobre la protecció del medi ambient, i hi ha una àmplia literatura econòmica que explica aquests processos i una important experiència pràctica en molts països. Un pagament moderat únicament desincentiva qui només de manera marginal valora el gaudiment de la natura, que són, per tant, els qui menys interès tenen en la seva cura. Amb els recursos obtinguts per aquest mitjà es pot atendre la millora de camins, la instal·lació de contenidors per recollir residus, netejar els boscos i compensar els propietaris el legítim gaudiment dels quals es veu deteriorat per haver-lo de compartir amb visitants que, en no poques ocasions, infringeixen danys en les seves heretats. Només allò per què es paga es valora. La mística de la gratuïtat porta la destrucció d'allò que no té propietari o d'allò que es tracta com si no en tingués.

L'onada d'incendis forestals ha despertat, molt per sota, però, del llinar del que seria desitjable i indispensable per a la defensa dels nostres boscos, la conseqüència social de la importància que té el medi natural, no només des del punt de vista de lleure, sinó del nostre benestar físic i també de la nostra economia i també, fins i tot, la nostra supervivència. Són múltiples els danys provocats per incendis deguts a actuacions irresponsables, però també són importants els danys derivats de les agressions físiques i acústiques causades al medi natural pels vehicles motoritzats i també, encara que en menor grau, per l'accés també dels vianants. Perquè els efectes de l'erosió en el territori i el deteriorament de la natura, malauradament, no només són causats pels incendis forestals i pluges torrencials, també es produeixen –també– per l'accés massiu al medi agrícola forestal dels ciutadans a

la recerca d'oci, d'activitat, de la qual encara no s'ha generat la conseqüència social dels estralls que provoca.

Aquesta situació ha fet necessària l'elaboració per aquest Parlament d'una llei que, harmonitzant el respecte a la propietat privada i a la lliure circulació, vingui a ordenar..., dotant-la només d'unes normes imperatives i prohibitives, unes, i dispositives les altres, i també una activitat amb una incidència clarament negativa per al medi natural.

El Grup Parlamentari Popular considera que en termes generals la Llei aconsegueix, sense una excessiva incidència, sempre perjudicial, en l'esfera privada dels ciutadans, la finalitat proposada. I, en aquest sentit, són destacables els articles de la Llei que es refereixen als usos i activitats tradicionals, que la Llei no els oblida, donat que el medi natural és un medi econòmicament i socialment viu, que no només genera llocs de treball, sinó que també manté les nostres tradicions i costums. Hem dit reiteradament que el Parlament de Catalunya es caracteritza per elaborar lleis més avançades que altres cambres legislatives. Així, en matèria mediambiental, ens hem dotat d'un marc normatiu que hauria de permetre compaginar els diferents àmbits de l'activitat humana amb la conservació de la natura. Però una cosa són les lleis i una altra la seva aplicació i la realitat.

El Grup Parlamentari Popular desitja que la Llei que avui aprovarem sigui efectiva i eficaç, aplicada també pel Consell Executiu, en benefici de tots els ciutadans i per a satisfacció que tenim entre les nostres prioritats fer a casa nostra que sigui un model de respecte al medi ambient i de preservació de la natura.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Arnalot. Em permeto recordar-li, per a tot el que resta de legislatura, que l'explicació de vot són cinc minuts. Gràcies. (*Rialles i remor de veus.*)

La Sra. ARNALOT: Però convindrà amb mi que el Grup Popular no ha abusat de mantenir moltes esmenes, pel clima de diàleg que hi ha hagut en aquesta Llei...

El Sr. PRESIDENT: D'acord...

La Sra. ARNALOT: ...i, per tant, em permetran... Potser els he cansat una mica a vostès, senyores i senyors diputats (*veus de «No...» i remor de veus*), eh?, però ho he fet amb tota la bona intenció, per fer..., degut, doncs, naturalment, com he dit abans, al clima de diàleg.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. ARNALOT: Doncs, moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena 34, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. En aquest ambient una mica de fi de curs, passo a defensar la darrera de les esmenes mantingudes pel meu Grup, que fa referència a un aspecte, entenem, molt important de la Llei que estem acabant de discutir, que és la..., evidentment hi haurà una funció divulgadora, una funció, diguem-ne, de convenciment dels ciutadans i ciutadanes per a l'acompliment de les determinacions que inclou aquesta Llei, però hi ha d'haver,

doncs, també una vigilància, en aquest cas una vigilància, entenem, assignable, atribuïble, d'una banda, al cos d'agents rurals i, d'altra banda, doncs, als diversos cossos i forces de seguretat. Això és el que preveiem introduir nosaltres amb l'esmena número 34.

Segueix, aquesta esmena, a una llarga sèrie de preguntes realitzades pel nostre Grup al llarg d'aquesta legislatura tant pel que fa a les competències, com a l'estatus, com a la situació reglamentària, situació material, etcètera, etcètera, dels agents rurals, diguem-ne, pels quals sentim una inquietud o una preocupació especial —si no superior a la que sent la majoria, si més no, idèntica—, i aquest és el sentit, com dic, en síntesi, de la nostra esmena número 34.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Torn en contra: el senyor Moliner té la paraula.

El Sr. MOLINER: Sí, gràcies, senyor president. Primer anunciar que votarem en contra de l'esmena 30, del Grup Popular, que no hi ha hagut oportunitat de fer el torn en contra, i amb base, senzillament, en els arguments que hem posat per a l'esmena 29, d'Esquerra Republicana, que aquesta... que, en fi, ja està previst en la Llei de procediment administratiu, quant a la prescripció que demanaven aquí.

Respecte a l'esmena 34, del Grup d'Esquerra, sí, senyor Pueyo, la vigilància, segur que l'han de fer; però és que el que demanen vostès aquí és molt més que la vigilància. Jo crec que és molt dur, fins i tot diria que va força contra les lleis de la mateixa persona. Jo, fins i tot, si m'ho permet, li demanaria que la retirés, aquesta esmena, perquè, coneixent exactament la manera de pensar de vostè i del seu Grup, parlant del que es demana en aquesta esmena, gairebé —gairebé— donaria peu a pensar una mica que es dóna dret a allò de la «puntada a la porta», perquè diu aquí: «qualsevol cosa que facin, els guardes forestals han d'immobilitzar el cotxe, detindre'ls...»; és una mica fort. O sigui que vigilància, sí, però em semblaria que el que es demana aquí resulta excessiu, i, la veritat, molt cordialment li pregaria que retirés aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner. (*El Sr. Pueyo demana per parlar.*) Sí, el senyor Pueyo sembla que se sent alludit, oi?

El Sr. PUEYO: Gràcies, senyor president. Sí, efectivament, em sento alludit. Li voldria dir al senyor Moliner que ell ha suggerit en una esmena anterior que podíem sentir-nos satisfets o que podia satisfer-nos una determinada circumstància, i jo he de dir que ens sentim satisfets però no sado-llats. I aleshores voldria anunciar la retirada de l'esmena número 17, però, malgrat tot, el manteniment de la que acabo de defensar.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pueyo. Resta una sola esmena, la 36, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: el senyor Gimeno té la paraula.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena només pretén millorar el redactat de l'exposició de

motius de la Llei. Sí que és cert que introduïm alguns dels conceptes que plantejàvem que s'haurien de regular; però en aquesta exposició de motius jo crec que l'únic que es planteja és millorar el mateix redactat de la Llei, que avui, tal com està, queda confosa aquesta exposició de motius. Perquè..., em limitaré a llegir el primer paràgraf, i diu: «El fort increment de la circulació de vehicles motoritzats els darrers anys ha comportat un augment considerable de la pressió humana sobre els espais naturals.» I fins aquí podríem estar d'acord que els vehicles han produït un augment considerable, però no només els vehicles. Però després el mateix text diu: «La potència i la maniobrabilitat dels vehicles i, d'altra banda, el progressiu accés de la població a indrets fins fa poc preservats de l'acció humana, on habiten espècies animals i comunitats vegetals d'interès natural, constitueixen una amenaça que de vegades posa en perill el manteniment de l'equilibri ecològic...», etcètera, etcètera. Llavors, sembla que el progressiu accés a indrets fins fa poc preservats de l'acció humana i posar en amenaça el manteniment de l'equilibri ecològic només sigui —només sigui— fruit dels vehicles, de la manera en què està redactat. Llavors, el que nosaltres plantejem és simplement un canvi de redacció, en què diríem que el fort increment no només dels vehicles, sinó de l'ús del medi natural amb la circulació dels vehicles, que és el que posa, però també amb les bicicletes de muntanya, amb la recollida de bolets i altres plantes, amb els esports d' aventura i altres tipus de lleure, han comportat tot això que després es diu, que lògicament no fan només els vehicles.

Llavors, jo demanaria al Grup de la majoria que en aquest clima d'entesa que hem tingut durant tot el temps de debat de la Ponència, és a dir, compregués que això no contradiu res del contingut normatiu de la Llei i que, en definitiva, és una millora de redactat que entraria a definir molt millor alguns dels riscos que al medi natural hi han per la major freqüentació de vehicles de muntanya o no de vehicles de muntanya. I, com que després ja parla que els vehicles de muntanya —a la resta de l'exposició— són els principals causants i són el principal motiu de preocupació, i és el que regula, jo crec que no seria cap contradicció tindre aquesta esmena acceptada i que milloraria molt el que després es planifica, a posteriori, a la resta de l'exposició de motius.

Per això demanaria que tingués una certa consideració el ponent i que poguéssim acceptar aquesta esmena, que només pretén ser més explicativa d'alguns dels perills que cauen en aquests moments i que tan profusament ens ha explicat la diputada del Grup Popular Pilar Arnalot. Per tant, en coherència amb la seva explicació i amb el redactat i amb el tarannà que hem tingut, espero que sigui tinguda en compte aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. El senyor Moliner té la paraula per fer el torn en contra.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyor president. Evidentment, pel tarannà que hi ha hagut en la Ponència, es mereixeria que li acceptéssim aquesta esmena, i, sincerament, doncs, entenc que, en fi, que per acabar d'arrodonir aquest

consens seria bo. Ara bé, senyor Gimeno, ha d'entendre vostè que l'exposició de motius de la Llei ve a transcriure el que la Llei regula posteriorment, i, clar, inclou una cosa que després no ve regulada en la mateixa Llei seria un incoherència. I és només per aquest motiu: perquè entenem que és incoherent introduir una cosa que no ve regulada en la mateixa Llei. I no ho entengui, naturalment, com un menyspreu a la bona voluntat de consens que hi ha hagut sempre en tota la Ponència, però en aquest sentit no la hi podem acceptar, i, per tant, la votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner.

Havent-se defensat totes les esmenes, podem passar a les votacions. La presidència proposa, si la cambra hi dona el seu assentiment, de votar conjuntament les esmenes de cada grup, conjuntament, si cap grup no demana votacions separades. (*El Sr. Pueyo demana per parlar.*) Sí, el senyor Pueyo.

El Sr. PUEYO: Senyor president, fent un esforç de globalització, doncs, acceptem aquesta separació d'esmenes de cada grup; però, malgrat tot, hi ha dues esmenes del Grup Popular que nosaltres desitjaríem que fossin votades a banda, que serien la número 13 i la número 30.

El Sr. PRESIDENT: I la número...?

El Sr. PUEYO: I la número 30.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president...

EL Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Per una cortesia parlamentària també, una esmena d'Esquerra Republicana desitjaríem que fos votada en contra; exactament, la número... (*remor de veus i rialles*)..., que fos votada per separat, per a votar-la en contra, efectivament: la número 29. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: La número 29, molt bé.

No hi ha cap més petició de votacions separades? (*Pausa.*)

Doncs, en primer lloc, votarem les esmenes 13 i 30, del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 4 vots a favor, 69 en contra i 29 abstencions.

Ara se sotmeten a votació la resta d'esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 62 en contra i 36 abstencions.

Passem a les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Esmena número 29.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 11 vots a favor, 62 en contra i 25 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació la resta d'esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 11 vots a favor, 62 en contra i 33 abstencions.

Esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 11 vots a favor, 63 en contra i 29 abstencions.

A continuació votarem conjuntament els articles del Dictamen que no tenen esmenes, que són l'article tercer, l'article quart, el cinquè, el setè, el tretzè, el setzè, el dinovè, del 21 al 24, el 26, el 29, el 31 i el 32, el 34 i el 35, les disposicions transitòria, derogatòria i final i el títol i els títols, conjuntament.

Vots a favor?

Aquests articles i disposicions han quedat aprovats per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació l'article primer, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 30 abstencions.

Article segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Passem a votar l'article sisè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article vuitè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Article novè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Article número 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Article 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 11 ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Article dotzè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 14 abstencions.

Article 14.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions. (*Remor de veus.*)

Silenci... A continuació vénen els articles 15 i 17, que només estan esmenats per Esquerra Republicana de Catalunya. Es podrien votar conjuntament. D'acord? (*Pausa.*)

Doncs, articles 15 i 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 101 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Article 18, que només està esmenat pel Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

A continuació es vota l'article número 20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Es vota ara l'article 25, i podríem votar també, conjuntament, el 27, que estan només esmenats pel Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. Conjuntament, 25 i 27.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquests articles han quedat aprovats per 97 vots a favor, cap en contra i 11 abstencions.

Article 28.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 93 vots a favor, cap en contra i 16 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 30, que ja no té esmenes, perquè han estat retirades pel Grup Socialista.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Article 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article ha quedat aprovat per 101 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les disposicions addicionals, que tampoc tenen esmenes perquè ha estat retirada la que hi havia presentada.

Vots a favor?

Les disposicions addicionals han quedat aprovades per unanimitat.

I finalment se sotmet a votació l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius ha quedat aprovada per 97 vots a favor, cap en contra i 13 abstencions.

Senyor Moliner, té la paraula per a explicació de vot, en representació del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

El Sr. MOLINER: Gràcies, senyor president. Molt breument, senzillament per expressar en nom del nostre Grup la satisfacció per l'aprovació d'aquesta Llei, Llei que de veritat considerem molt important i sobretot també pel gran consens amb què hem aconseguit aprovar-la.

Tant de la intervenció de l'honorable conseller presentant la Llei com dels altres ponents ha quedat reflectida clarament la coincidència que el creixent accés de gent per mitjans motoritzats al medi natural feia necessària una regulació, tot i que és bo que aquest accés s'incrementi cada dia, perquè, és clar, conèixer millor el medi natural és la manera, potser, d'estimar-lo millor, però sí que resultava necessari establir alguna nova regulació, alguna nova normativa per a la protecció d'aquest entorn.

Aquesta Llei evidentment que no resol definitivament aquest problema, no és la solució definitiva, perquè normatives complementàries sobre altres activitats i potser altres explotacions o aprofitaments, com han reflectit els altres grups com a voluntat majoritària, hauran d'anar marcant aquest marc global de protecció. Però aprovar ja una regulació d'un sistema motoritzat entenem que és un pas importantíssim que garanteix ja molt la preservació d'aquest medi natural.

Hem d'entendre que aquesta Llei no és fortament restrictiva, fins i tot per molts —i s'ha manifestat— es considera insuficient, però també hem d'entendre, com dèiem i s'ha manifestat en algunes intervencions que s'havia de fer una llei molt adequada o molt equilibrada a la realitat del nostre país.

Aquesta Llei..., precisament el que dèiem que l'accés al medi natural a Catalunya a més d'un costum ja quasi és una

tradició o una necessitat, l'accés al medi natural és una alternativa també per a moltíssimes comarques i, per tant, era necessari intentar trobar aquest punt d'equilibri o buscar una llei adaptada que fes compatible aquest accés al medi natural o aquest costum d'accés al medi natural amb el respecte al món rural i a la propietat pública i privada, i sobretot a la gent resident a la muntanya.

Bé, simplement voldria dir —com s'ha dit al començament— que és doblement satisfactòria l'aprovació d'aquesta Llei amb un consens tan ampli i, per tant, em plau molt agrair molt sincerament a la resta de ponents —la senyora Pilar Arnalot, del Grup Popular; el senyor Víctor Gimeno, d'Iniciativa per Catalunya; el senyor Miquel Pueyo, d'Esquerra Republicana, i el senyor Ramon Vilalta, del Grup Socialista— la magnífica disposició que des del primer dia en els treballs de Ponència i també en Comissió van demostrar en el sentit de buscar aquest ampli consens que hem aconseguit. I també agrair-los molt positivament aquestes aportacions tan valuoses que han fet en el transcurs dels treballs i que han permès millorar sensiblement el text d'aquesta Llei.

No cal dir que també faig extensiu aquest agraïment als serveis de la cambra, que han permès amb un esforç jo diria que important fer una tramitació molt ràpida d'aquest Projecte de llei i d'una manera molt especial al nostre lletrat senyor Pau.

I, finalment, felicitar i agrair també al Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, i en aquest cas al seu titular, l'honorable conseller senyor Marimon; a la Direcció General del Medi Natural, senyor Peix i senyor del Peso, i sobretot a la cap dels Serveis Jurídics del Departament, senyora Dolors Vergés, que tots ells han donat unes extraordinàries facilitats perquè el consens que en la Ponència es buscava per a l'aprovació d'aquesta Llei fos una realitat.

Res més i moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Moliner.

Declaració de condemna de la decisió del Govern francès de reprendre les proves nuclears

Senyores diputades i senyors diputats, la Junta de Portaveus d'aquest Parlament, per unanimitat, va acordar fer una declaració sobre les proves nuclears franceses, que ja ha estat publicada pels mitjans de comunicació.

Declaració sobre la guerra de Bòsnia

I posteriorment ha acordat fer la següent declaració en relació amb la guerra de Bòsnia. Senyora secretària...

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: «La guerra de Bòsnia ha arribat els darrers dies a uns nivells extrems i desesperats. La caiguda de Srebrenica i el massiu èxode dels seus habitants han demostrat com la política sèrbia de la imposi-

ció militar i la neteja ètnica no s'atura davant de res ni de ningú. Això ha posat en evidència el fracàs de les polítiques de neutralitat de l'ONU, l'OTAN i la Unió Europea, les quals han afavorit els agressors serbis ben armats i proveïts i han perjudicat els agredits, ja que han perdut la possibilitat de defensar-se i de fer prevaler la legitimitat democràtica. Davant aquests fets, creiem que ha arribat l'hora d'un canvi d'actitud que posi fi a tres anys de guerra i patiment.

»Per tot això i en consonància amb la declaració del Parlament Europeu, aprovada el 12 de juliol, el Parlament de Catalunya, per acord de la seva Junta de Portaveus, manifesta la convicció que la política de neutralitat portada a terme pels organismes internacionals, lluny de resoldre el conflicte, l'ha dut a una espiral de violència difícil d'aturar. El genocidi i la destrucció continuen, malgrat la presència de cascos blaus de l'ONU i els múltiples intents de negociació política.

»Crida els governs de la Unió Europea i molt especialment el de l'Estat espanyol, com a cap semestral de la Unió, a prendre actituds decidides que conduixin a una intervenció multinacional que aturi els avenços militars serbis i restitueixi la legalitat democràtica de la República de Bòsnia i Hercegovina, la qual ha de poder exercir amb l'aixecament de l'embargament d'armes el dret legítim a defensar-se.

»Anima els ciutadans i ciutadanes de Catalunya a mobilitzar-se, organitzar-se i fer sentir la seva veu per aconseguir una conscienciació col·lectiva que afavoreixi el canvi d'actitud dels governs en relació amb el conflicte bosnià.

»Palau del Parlament, 19 de juliol de 1995.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora secretària.

Projecte de llei de modificació parcial de la Llei 1/1989, del 16 de febrer

Passem al tercer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei de modificació parcial de la Llei 1/1989, del 16 de febrer, de creació de l'Institut d'Estudis Mediterranis, i de les esmenes reservades per defensar en el Ple.

La Comissió de Política Cultural ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei? (*Pausa.*) Té la paraula l'honorable conseller senyor Alavedra.

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Màxim Alavedra i Moner): Senyor president, senyores i senyors diputats, aquest Projecte de llei de modificació parcial de la Llei 1/1989 respon a la necessitat de redefinir l'Institut Català d'Estudis Mediterranis convertint-lo en plataforma de cooperació intermediterrània en camps diversos.

Catalunya ha tingut sempre dues fites importants: l'afirmació de la identitat pròpia i la projecció i obertura cap enfora. Per incidir en aquesta doble via, per la Llei 1/89 aquest Parlament va crear l'Institut Català d'Estudis Mediterranis,

radicat a Barcelona, amb la voluntat de contribuir a l'estudi i la difusió de les realitats de l'àrea mediterrània, en la qual Catalunya ha tingut un paper primordial.

La Catalunya d'avui es troba en la cruïlla de tres coordenades que han contribuït a la seva afirmació: Espanya, Europa i la Mediterrània. Tant la situació geogràfica de Catalunya com el seu pes demogràfic, la seva força econòmica i la seva vitalitat cultural, li permeten d'aspirar a constituir-se pont entre Espanya i Europa, entre Espanya i la Mediterrània, i entre la Mediterrània i el centre d'Europa.

Dins d'Europa assistim a l'emergència de l'arc llatí; aquesta àrea, que comprèn bona part d'Itàlia, el sud de França i tota la costa mediterrània espanyola, constitueix un nou pol d'equilibri i de cohesió a Europa, alhora que perfila la seva frontera meridional. Catalunya, a més, contempla amb interès la totalitat de la Mediterrània i en el vessant sud, d'una manera especial, el Magrib, amb tota la seva problemàtica, que tant ens afecta a nosaltres i a tot Europa.

Sobre aquests plans i durant aquests anys els treballs, simposis i publicacions de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, seguint una metodologia interdisciplinària i prospectiva, així com la sòlida xarxa de contactes que ha anat establint, l'han situat com un referent destacat en la reflexió euromediterrània i euromagrebina en el seu vessant de promoció del diàleg i la cooperació.

D'una altra banda, la creixent importància del Mediterrani en l'escena mundial ha fet que la UNESCO hagi creat un programa que agrupa un conjunt d'iniciatives i activitats que tenen com a objectiu l'àrea mediterrània.

L'objectiu del programa és triple. En primer lloc, contribuir al progrés dels països del Mediterrani, amb la seva multiculturalitat, en els sectors propis del mandat de la UNESCO; en segon lloc, desenvolupar la cooperació entre els sectors públics i les societats civils del nord i del sud del Mediterrani, i en tercer lloc promoure el Mediterrani com a àrea ecocultural i com a espai institucional.

En el marc d'aquest programa, l'Institut d'Estudis Mediterranis ha estat designat promotor i responsable de la xarxa de centres d'estudis de la Mediterrània. La xarxa agruparà les institucions més sobresortints en aquest àmbit. La seva funció va dirigida a l'intercanvi d'informacions i d'experts; a l'organització de col·loquis, seminaris, tallers; a la publicació d'anàlisis i documents que conduixin a un major coneixement científic i una major valoració general de l'espai mediterrani i de la seva funció en el món actual.

Com vostès saben, els dies 27 i 28 del proper mes de novembre se celebrarà a Barcelona la Conferència Euromediterrània, convocada sota la presidència espanyola de la Unió Europea. A continuació d'aquesta conferència intergovernamental, els dies 29 i 30 de novembre es desenvoluparà la Conferència Civil Euromediterrània, en la qual la Generalitat, a través de l'Institut i amb altres institucions, vol jugar un paper clau. L'Institut Català d'Estudis Mediterranis s'ocuparà de l'organització, crearà el marc i assegurarà la coordinació entre els diversos fòrums i el desenvolupament dels actes conjunts.

Així, tant per la dimensió de les activitats que es realitzen com per la voluntat d'incidir plenament en la creixent dinàmica de la cooperació euromediterrània, el Projecte de llei que presento redefineix l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, ultra intensificar els seus vessants actuals; el Projecte convertit en plataforma de cooperació intermediterrània en camps diversos: cultural, ensenyament, turístic, sanitari, econòmic, empresarial, etcètera. Totes aquestes activitats es vehicularan a través de les corresponents conselleries de la Generalitat.

Aquest Projecte de llei pretén, en definitiva, que l'Institut Català d'Estudis Mediterranis pugui ésser una plataforma de cooperació, mediació i suport intermediterranis en els camps esmentats en col·laboració amb els departaments de la Generalitat, i això implica també la proposta de canvi de denominació de l'Institut per a denominar-se Institut Català de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació.

Catalunya ha estat pionera a Espanya i a la Mediterrània occidental en el camp de l'estudi i les relacions mediterrànies. Amb la redefinició de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis ho serà també en el seu estímul i en la coordinació de la cooperació, que necessàriament cobriran una part important del nostre futur col·lectiu.

(El president s'absenta del Saló de Sessions i el vice-president primer el substitueix en la direcció del debat.)

És per això que els demano el vot favorable al Dictamen emès per la Comissió de Política Cultural sobre el Projecte de llei que acabo de presentar.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, honorable conseller. Algun diputat ha estat encomanat per la Comissió? *(Pausa.)* No essent així, començarem el debat del Projecte de llei.

Hi ha quatre esmenes a la totalitat. La primera esmena a la totalitat, de retorn, és la presentada pel Grup d'Iniciativa. Per a defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Roc Fuentes.

El Sr. FUENTES: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorables senyors consellers, en una sola intervenció, si m'ho permet la presidència, i en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, exposaré les raons de la nostra esmena a la totalitat i també aprofitaré per posicionar-me sobre les esmenes dels altres grups.

La raó bàsica de la nostra esmena a la totalitat l'hauríem pogut resumir amb una assenyada recomanació evangèlica: «no té sentit apedaçar un teixit vell amb un pedaç nou, perquè el pedaç nou esquinçarà el teixit vell». No té sentit modificar parcialment la Llei primera de 1989, de creació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, perquè encara no hem entès la prioritat de tal Institut entre les urgències del Govern de la Generalitat de Catalunya.

Ni som ni hem estat opositors de l'Institut en bloc, ni per principi, ben al contrari. Recordem que l'Institut Català d'Estudis Mediterranis és una de les poques instàncies creades amb una referència explícita als Països Catalans. L'Ins-

titut Català d'Estudis Mediterranis es crea amb la voluntat de contribuir a l'estudi i a la difusió de les realitats culturals de l'àrea mediterrània, dins la qual Catalunya i els altres territoris de la seva mateixa llengua han interpretat un paper primordial, es diu. Més encara: des del nostre Grup hem elogiat sense reserves publicacions i iniciatives de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, com ara *La immigració estrangera a Catalunya: balanç i perspectives*, *Marroquins a Catalunya*, *Catalunya a l'horitzó 2010: perspectiva mediterrània*; simposis internacionals com *Noves tecnologies i desafiament socio-econòmic*, o bé publicacions com les obres de Cavalli-Sforza i Edgar Morin, o bé *Les cultures del Magrib*; hem elogiat, fins i tot, els distingits amb el Premi Internacional Catalunya.

On rau, per tant, la base del nostre desacord? En el caràcter, des del nostre punt de vista, innecessari d'un institut que sembla que vulgui usurpar competències a la Conselleria de Cultura; des d'una entitat autònoma de caràcter administratiu que podria, d'acord amb la Llei, haver quedat inscrita al Departament de Cultura però que, a la pràctica, ha quedat adscrita al Departament de Presidència, i perquè alhora sembla que vulgui substituir o minoritzar l'Institut d'Estudis Catalans, tan justament, sí, però tan generosament també, subvencionat a través de la Llei de pressupostos de la Generalitat, aprovada per aquest Parlament.

Amb la modificació que ara ens proposa el Govern, un diria que l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, que es passarà a dir –si, com ens temem, no els convencen els nostres arguments i retiren la proposta– Institut Català de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació, sembla que si volgués, a més, sobreposar-se a les diferents iniciatives de cooperació, tant de titularitat pública com de titularitat privada, que hi ha a Catalunya.

També tenim altres raons; raons que podríem anomenar d'estètica o, si vostès volen, potser, millor, de sensibilitat històrica: ens fa angúnia que algú vulgui eclipsar, en el nom sagrat de la mare mediterrània, l'Institut d'Estudis Catalans, perquè –com ha dit el nostre diputat senyor Riera i com ja varem comentar en el debat de pressupostos– hi ha un precedent que deixa la boca terrosa. Ens en parla Joan Samsó en una monografia recent, *La cultura catalana entre la clandestinitat i la represa pública*, editada el 1994. La història va anar així: com que el règim del general Franco tenia una tífria especial a l'Institut d'Estudis Catalans, el gener de 1940 Serrano Suñer nomenà governador civil de Barcelona el catedràtic Wenceslao González Oliveros, amb l'encàrrec que substituís l'Institut d'Estudis Catalans «por el Instituto Español de Estudios Mediterráneos», i en va ser nomenat president d'honor en Ramón Serrano Suñer, cunyat del cabdill, i la direcció científica fou encarregada a Eugeni d'Ors, però els autèntics patrons d'aquest Instituto foren ni més ni menys que en Gual Villalbí, en Ferran Valls i Taberner, Antonio Simarro, Gabriel Julià Andreu i Alberto del Castillo.

En la nova exposició de motius, a més, apareix una expressió o, més ben dit, un adjectiu dues vegades: la reflexió

«euromediterrània» o bé la cooperació «euromediterrània», i, sincerament, ens agradava més el text anterior, en què l'organisme semblava imposar-nos obligacions més àmplies per al conjunt de la Mediterrània, no solament des de l'òptica de la Mediterrània del nord, sinó, i ben especialment, des de l'òptica de la Mediterrània nord-africana, atesa amb força saviesa per l'actual Institut d'Estudis Mediterranis.

Com que l'objectiu de la Llei és únicament modificar l'anterior i l'anterior la trobem innecessària, encara que hem de dir que la trobem, fins i tot, millor que la que avui ens proposen, és per tot això que nosaltres demanem el retorn i sotmetem a la votació i a l'aprovació de les senyores diputades i els senyors diputats, aquesta esmena a la totalitat.

Conseqüentment amb aquest punt de vista expressat per nosaltres, votarem favorablement totes les esmenes a la totalitat que han presentat els altres grups, i, en relació amb les dues escasses esmenes parcials que subsisteixen vives, nosaltres votarem favorablement l'esmena del Grup Popular perquè pensem que obre, si més no, la porta a la participació i presència de les organitzacions no governamentals, i, en canvi, ens abstindrem en l'esmena socialista perquè nosaltres interpretem que té un caràcter restrictiu que, en cap cas, es correspon amb els objectius, els desitjos i la voluntat que expressa el Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Gràcies, senyores diputades; gràcies, senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, il·lustre senyor diputat. La segona esmena a la totalitat, de retorn, és la presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana; per a defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'esmena a la totalitat, en el debat de pressupostos de cada any, de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya ha esdevingut ja per a nosaltres una tradició tan legítima com noble, en el sentit que Esquerra és una esmena que la fa cada any i no estaríem ara en condicions de trencar aquesta tradició; sobretot perquè, encara que el nostre sigui un grup parlamentari de voluntat, de to i, de vegades, fins i tot, d'estètica progressista, som partidaris de mantenir les bones tradicions, i aquesta n'és una. Justament per aquest motiu, entre d'altres que ara els passarem a relatar, el nostre Grup ha presentat una esmena a la totalitat a aquesta voluntat per part del Govern de modificar la Llei de creació de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis.

El portaveu del Grup de la majoria que dóna suport al Govern, el senyor Escudé, especialista en multitud d'àmbits i disciplines, en domina particularment una, que és aquella de basar-se en aspectes de caràcter formal, vinculats sempre a petits problemes o errors en la confecció d'una llei, la qual cosa li permet de fer un discurs prolongat en el temps, a partir, doncs, de possibles irregularitats o llacunes fosques en l'àmbit de la precisió lèxica o terminològica, i així s'estalvia, òbviament, d'entrar a fons a discutir els problemes polí-

tics de cadascun dels temes que es plantegen. Aquest seria un dels aspectes que nosaltres podríem aprofitar si fóssim els portaveus del Grup de la majoria, cosa que encara no és el cas.

La Llei en qüestió crea, al nostre entendre, una notable confusió i inconcreció sobre l'àmbit territorial d'acció d'aquest Institut Català d'Estudis Mediterranis a partir de la reforma que se'ns proposa per part del Govern. Així, per exemple, veiem com en aquesta proposta de reforma se'ns parla d'«àrea mediterrània»; després se'ns passa a parlar de «cooperació euromediterrània»; ara el senyor conseller que, en nom del Govern, ens ha presentat el Projecte de Llei de reforma, i que amb tanta atenció està escoltant les esmenes a la totalitat, s'està referint també a l'«àrea de reflexió euromagrebina» —àrea de reflexió euromagrebina que enlloc no apareix en el text que ens ha portat el Govern—; se'ns parla d'aquest text de «reflexió euromediterrània», de «països de l'àrea» i de «suport intermediterrani». De quin Mediterrani exactament ens parlen els representants del Govern que ens porten aquesta Llei? Del Mediterrani europeu, l'únic a què fa referència el Projecte de Llei, l'«Euromediterrani»? o també d'això que el senyor conseller anomenava l'«Euro-magrebí»? Farem, doncs, ara, a partir d'aquest moment, cooperació amb l'«Euromediterrani» de països com Grècia, Itàlia, França o, ja posats a cooperar i ja que el nostre internacionalisme no té fronteres, també cooperarem amb altres països mediterranis com Espanya i fins i tot Gibraltar?, o bé també l'altre: Tunis, Marroc, Algèria, Israel? Fins ara, precisament, el Mediterrani no europeu ha estat un dels elements bàsics i prioritaris de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, i hem de reconèixer que en aquesta prioritat l'Institut Català d'Estudis Mediterranis ens ha obsequiat amb obres i amb iniciatives d'una notable rellevància intel·lectual, i així ho fem constar, perquè quedi en l'acta corresponent.

No sabem, amb aquesta Llei, quin ha de ser l'àmbit natural d'acció de l'Institut d'Estudis Mediterranis; no sols no ho especifica, sinó que ho embolica encara més, i ho embolica encara més ocupant àrees i àmbits de distints departaments de la Generalitat —fins ara només de caràcter cultural; ara també de caràcter econòmic— o ocupant també espais d'actuació d'institucions fonamentals, com el ja tan repetidament esmentat Institut d'Estudis Catalans. La veritat, tenint en compte que, just amb prou feines modifiquen vostès un parell d'articles, posats a posar-s'hi, s'hi haurien pogut posar millor i amb un encert més notable. Què passa ara que no passés abans perquè l'Institut deixi de ser-ho només d'estudi per ser-ho també de cooperació, de manera precipitada? Res, com no sigui la proximitat de celebració, aquesta tardor, de l'esmentada Conferència sobre el Mediterrani, en la qual se'ns ha dit que la Generalitat hi ha de fer un bon paper; un bon paper dos mesos abans de la celebració de la Conferència.

Per més imaginació literària que hom hi posi —i hem de confessar que se n'hi posa molta, en l'àmbit de la prosa de ficció—, no ens imaginem l'actual personal lletraferit de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis passant de l'alta cul-

tura a la cooperació, passant de la metàfora a la solidaritat internacional, passant de la metonímia al suport de països en vies de desenvolupament o bé ja desenvolupats del tot. Vol dir que ara la Generalitat disposarà finalment d'un organisme oficial dedicat a la cooperació, però només al Mediterrani? —i encara no sabem a quin: si al del nord, si al del sud, si al de l'est, si al de l'oest. Més enllà del Mediterrani no podrem cooperar? La nostra voluntat de cooperació s'acaba, s'atura, no va més enllà d'unes fites imprecises d'un Mediterrani inconcret, o és simplement una pura referència poètica? Què passarà amb la cooperació internacional més enllà d'aquest àmbit?

El nostre Grup ha defensat en distintes ocasions la necessitat de crear un consell català de la cooperació —i sabem, se'ns ha dit, que hi ha bones perspectives en aquest sentit—, així com la necessitat d'establir també una normativa relativa a l'estatut del cooperant per ordenar adequadament aquest sector. És llàstima que s'hagi optat per una mala solució: reformar puntualment una llei en un aspecte molt interessant. Posats a reformar, s'hauria pogut aprofitar per fer-ho bé del tot i impulsar i millorar aspectes que sí que ho necessiten.

Diu la Llei fins ara en vigor que fa referència a Catalunya i a altres territoris de la seva mateixa llengua, en el preàmbul de la Llei de creació de l'Institut; una clara referència, doncs, al conjunt dels Països Catalans, aspecte aquest que, tot i tenir un element destacat en aquest Institut d'origen insular, aspecte aquest, deia, que ha brillat per la seva absència, aspecte que ha estat oblidat, menystingut i pràcticament s'ha passat gairebé a la clandestinitat en l'actuació i en la política editorial de l'Institut en qüestió.

S'hauria pogut aprofitar, per exemple, per impulsar una més gran col·laboració, incardinació, participació dels estudiosos del país en treballs i activitats de l'Institut d'Estudis Mediterranis. S'hauria pogut aprofitar per aconseguir una projecció real a l'exterior del Premi Internacional Catalonia, etcètera.

Són motius més que suficients, al nostre entendre, per a la presentació d'aquesta esmena a la totalitat, i també per al seu manteniment. Justament per aquest motiu, perquè no se'ns digui que barrem el pas, ni que sigui des de la nostra minoria parlamentària, a les possibilitats d'expansió d'aquest Institut, nosaltres ens abstindrem en tot l'articulat d'aquest Projecte de llei i farem un vot favorable a l'esmena del Grup Popular i ens abstindrem a l'esmena que presenta el Grup Socialista.

Dèiem en una de les nostres esmenes a la totalitat, probablement a la primera, de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, que en molts aspectes era un institut que havia nascut difunt, i per això asseguràvem que tots els difunts en són, ni que sigui sota els ametllers en flor de la nostra Mediterrània. Ens agradaria que, malgrat tot, en la seva activitat regular l'Institut no seguís aquest camí, perquè, al nostre entendre, sovint, com assegura la saviesa popular, és pitjor el remei que la malaltia; és pitjor per a nosaltres aquesta Llei que ara ens porten que no pas la que ja patíem fins aquest moment.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor diputat. La tercera esmena a la totalitat, de retorn, és la presentada pel Grup Mixt; per defensar-la, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, l'esmena a la totalitat que al seu dia vàreu presentar a la proposta del Govern de modificació de la Llei 1/1989, del 16 de febrer, no fou motivada per cap dels arguments que aquí s'han exposat fins ara —tots ells valuosos—; és des d'una altra òptica: aquest Institut, entenc que va ser, al seu dia, creat per dotar-se, el Govern, d'una eina que permetés les seves finalitats descrites en la mateixa Llei, és a dir, de fer prospecció des d'un punt de vista cultural, d'art, de relacions humanes, etcètera. En aquell moment, entenc que el Projecte de modificació es tracta i té la finalitat de dimensionar aquesta eina perquè tingui molt més abast i en les funcions de la modificació es veu prou clar, diguéssim, quines són les finalitats que avui es proposen portar a terme, sobretot en l'esmena a l'article 2 d'aquesta proposta que ens fa el Govern, on diu literalment que «l'Institut tindrà com a objectius estudiar dins l'àrea mediterrània els problemes que afectin el medi, la indústria, el comerç, les noves tecnologies i les realitats culturals i socials, alhora que contribuir a la difusió a Catalunya i arreu del món de les diferents realitats dels països mediterranis». Realment és ambiciós, és d'un gran abast i probablement pot respondre a una necessitat, en aquest moment, del Govern i del país d'intentar fer aquesta tasca que s'ha proposat.

Val a dir que des del seu moment, però, aquest Institut ha tingut la virtut, l'Institut d'Estudis Mediterranis, ha tingut la virtut de colleccionar esmenes a la totalitat sempre, diguéssim, menys en una ocasió, que va ser el que va fer el Grup Socialista l'any 94, si jo mal no ho recordo, però per la resta, tot. I per què eren? Quins són els elements que feien que es presentessin esmenes a la totalitat de manera sistemàtica? Doncs hi havia qui entenia que aquest Institut estaria millor adscrit a Cultura —ja s'ha dit aquí pel Grup d'Iniciativa—, que podria també anar adscrit, l'Institut d'Estudis Mediterranis, tal vegada també podria anar adscrit al Comissionat d'Exteriors, per exemple... Hi ha qui pensa que els recursos d'aquest Institut farien millor feina aplicats a la Fundació Bofill, a SOS Racisme, a altres..., d'Alzheimer... —dic jo, per exemple. Per què? Perquè aquest Institut i la seva funció no ha aconseguit mai convèncer, és a dir, existeix, fa una tasca, però ningú s'ha entusiasmat amb aquest Institut, cosa que no vol dir que a partir d'ara pugui modificar-se aquesta percepció social. Hi ha qui es queixava que semblava una fundació privada, donava la impressió que era un nucli privat, molt personalitzat, etcètera —vostès ja m'entenen—, que era rígid, poc obert, poc participatiu, i segurament ho era... Bé, i aquests eren els arguments que s'anaven esgrimint. De totes maneres, aquest Institut ha estat reconegut per la UNESCO, no per aquest darrer programa que ha esmentat el conseller Alavedra quan l'ha presentat, sinó que

abans ja li encarregava determinats treballs; ha fet publicacions, que aquí s'han esmentat, que també són importants i notables, com *Les cultures del Magrib*, coordinat precisament per la senyora Maria Àngels Roque, per exemple –no cap altra senyora, sinó aquesta–, *Catalunya 2010*, *treballs de percepció*, etcètera.

Però quina és, doncs, la raó per la qual un servidor ha fet l'esmena a la totalitat? Mirin, fonamentalment per una cosa: perquè estant d'acord pràcticament amb tot..., per això he fet l'esmena a la totalitat. Per què? Perquè en el dictamen econòmic no es recull, des del meu punt de vista, la realitat de les necessitats de recursos que pot necessitar aquest Institut en l'esdevenidor. Mirin, aquest Institut sempre ha tingut la realitat de tenir un pressupost on les remuneracions de personal i els lloguers han pujat el 62% del total del pressupost, que, si hi sumem el 16,5% de «Premsa i revistes» –aquell article 226 que sempre l'oposició posem de manifest que no ens sembla prou justificat–, se n'aniria fins a un 88 i escaig per cent, i, a més, hi podríem sumar altres petites partides, com, per exemple, «Estudis i treballs tècnics», «Neteja», etcètera, i acabaria de ser el total. És a dir, que per a les seves tasques, per a la seva producció, per als seus productes finals, amb quins recursos compta? Que és que s'autogestiona? Mirin, el motiu de l'esmena a la totalitat per part meua rau que l'informe econòmic diu literalment: «En aquest cas no es pot parlar d'un cost addicional per a l'Administració que derivi de l'esmentat projecte normatiu; quant als beneficis, es podria dir que són intangibles; no comportarà un cost addicional per a l'Administració i els seus beneficis no seran de caire quantitatiu, en termes econòmics, sinó que milloraran la implantació de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit territorial del seu entorn.» Jo crec que és prou genèric, prou inconcret, que realment no s'ajusta a la pretensió de posar en marxa un projecte realment ambiciós. En realitat, per la nova funció que ha de complir aquest Institut, jo crec que ha de tenir molts més recursos, molt més pressupost; si ha de ser un institut que ha de ser de signe interdepartamental, no pot anar amb l'actual pressupost de què actualment disposa. I, per tant, la proposta que els faig d'esmena a la totalitat va en el sentit aquest. Si en el futur l'esmena a la totalitat anava perquè aquest Institut no aconseguia despertar l'interès ni es palpava al carrer la seva utilitat, en aquest moment jo crec que el projecte de modificació de llei el que fa és proposar una dimensió nova, molt més ambiciosa, que necessitarà molts més recursos per a poder-la fer efectiva. Independentment, això no vol dir que es pot relacionar que aquesta Proposició no de llei es fa ara i no s'ha fet abans, perquè realment hi ha a finals d'any aquestes cites de Conferència Euromediterrània i Conferència Civil Euromediterrània, etcètera, que la UNESCO n'ha fet un programa concret de desenvolupament de la Mediterrània, i que a Catalunya hem de jugar el nostre paper. Però bé, si hem de jugar el nostre paper, jo dic que així com l'Institut d'Estudis Mediterranis concebut fins ara em semblava un institut, diguéssim, de poca operativitat pràctica, aquest nou instrument que vostès proposen amb la modificació de llei cal

veure què és el que pot donar de si, però per a veure el que pot donar de si el que cal fer és dotar-lo de recursos suficients, en fi, no tenir basarda de dir: «bé, si el projecte és aquest, els recursos han de ser proporcionats als projectes...», i, en aquest cas, en el cas que el representant de la majoria em pogués aclarir aquest extrem, jo no tindria cap inconvenient a retirar aquesta esmena a la totalitat.

És a dir que fonamentalment els elements que em van motivar a presentar-la eren perquè, deixant a banda tot el que ha estat fins ara, el que ara potser està per veure, però perquè pugui ser cal que realment tingui una dotació de recursos suficients, que tingui una programació que li permeti assolir els seus objectius i, naturalment, això es fa amb personal que s'ha de pagar, amb gent que s'ha de pagar, amb inversió, en definitiva, i a mi això no em semblaria malament en aquest moment en què la política de la Generalitat passa també per defensar el seu paper dins l'àrea euromediterrània.

(El president es reincorpora al seu lloc.)

És per aquests motius que els he explicat que vaig fer l'esmena a la totalitat d'aquest text, i reitero que si el representant de la majoria em pot aclarir el dictamen econòmic, no si el pot modificar, si el pot ampliar, si em pot explicar que realment això no serà d'aquesta manera, que hi haurà un cost addicional per a l'Administració, i que els beneficis podran ser tangibles, que no s'autogestionarà, doncs, jo no tindria cap inconvenient a retirar aquesta esmena a la totalitat; si no, la mantindré.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Pel Grup Parlamentari Popular, i per a defensar l'esmena a la totalitat, té la paraula el diputat senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, per raons històriques, raons culturals i raons econòmiques, Catalunya ha de seguir oberta a la Mediterrània, que sempre ha estat la base natural d'expansió del nostre país, i que, a hores d'ara, l'activitat es desplaça al Pacífic i a l'Atlàntic, i tot el que es faci per tal d'intensificar la relació amb els països de l'àrea, col·laborar i aprofundir el coneixement mutu, és benvingut pel Grup Parlamentari Popular, sempre que es faci bé.

Si aquest Projecte de llei ajuda que es faci bé..., evidentment hem de dir que per nosaltres no és així, i intentaré justificar el perquè de la presentació de la nostra esmena a la totalitat. A l'exposició de motius es recull que «la sòlida xarxa de contactes que ha anat establint l'Institut l'han situat com un referent destacat en la reflexió euromediterrània, sobretot en la vessant de la promoció, el diàleg i la cooperació», tot explicant els motius que han donat lloc a la proposta de modificació de la Llei, entre els quals està, ultra intensificar-ne els vessants actuals, el de convertir-lo en una plataforma de cooperació, diàleg i suport intermediterranis en camps diversos.

Per una altra banda, a l'article segon del Projecte de llei es recullen com a objectius: ésser plataforma de cooperació, mediació –i subratllo la paraula «mediació»–, diàleg i suport

intermediterranis, i fixa l'apartat 2 que, per a complir aquests objectius, l'Institut podrà organitzar diferents activitats, entre elles emprendre iniciatives conjuntes amb diferents països de l'àrea –i subratllo «diferents països de l'àrea». És a dir, a l'exposició de motius, que és on es recull el veritable esperit de la Llei, allò que vol protegir o regular i com ho vol fer el legislador, no es parla de mediació, quan, en opinió del Grup Parlamentari Popular, és la novetat més important d'aquesta modificació del Projecte.

Una altra qüestió: en examinar els antecedents del Projecte de llei a debat, hem detectat que, per una altra banda, el Gabinet Jurídic Central, en el seu informe, ens diu que segons es desprèn de l'exposició de motius de l'Avantprojecte de llei la seva finalitat és circumscriure exclusivament el canvi de denominació actual i una ampliació de les seves funcions, a efectes d'adaptar-los a la dimensió de les activitats que duu a terme aquest Institut, i també assumir d'altres relacionades amb les que ja exerceix. Per una banda, la Secretaria General Adjunta del Departament de Presidència, en el seu informe econòmic, ens diu el següent: «el present Avantprojecte de llei, de canvi del nom actual» –subratllat–, «sense més, de l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, per Institut Català de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació, fa que, en aquest cas, no es pugui parlar d'un cost per a l'Administració», i segueix dient: «hem d'informar que l'Avantprojecte de llei de canvi de nom» –torno a subratllar «de canvi de nom»: hi insisteix– «no comportarà un cost addicional per a l'Administració i els seus beneficis no seran de caire quantitatiu en termes econòmics, sinó que milloraran la implantació de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit territorial del seu entorn». Molta força deu tenir el canvi famós, perquè senzillament canviant el rètols en millorarà la implantació.

En definitiva, en l'exposició de motius es mengen, entre les funcions de l'Institut, la més nova i conflictiva, com veurem: el Gabinet Jurídic Central ens diu que amb aquesta Llei l'Institut assumirà noves activitats relacionades amb les que ja exerceix i que ampliarà les que ja duu a terme. Per cert, m'agradaria saber en què ha fet de mediador l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, entre quins països, i, sobretot, amb quin resultat. I per rematar tot això la Secretaria General Adjunta ens diu que aquí només venim a canviar un nom.

Em reconeixen, d'entrada, que aquest Projecte de llei massa perfeccionista no ho és. Entrem en un altre extrem, al fil, però, del primer: ja he dit fa un moment que la qüestió més important que incorpora el Projecte és que l'Institut d'Estudis Mediterranis hagi o pugui ésser plataforma de mediació. Els mitjans polítics o no jurisdiccionals de solució de controvèrsies són les negociacions diplomàtiques, els bons oficis, la investigació dels fets, la conciliació i –ho torno a subratllar– la *mediació*. Cal només agafar qualsevol tractat de dret internacional per veure que el concepte de «mediació» no és un concepte indeterminat o ambigu, sinó que és un mecanisme de dret internacional públic per a trobar solucions pacífiques a les controvèrsies internacionals. És un mitjà polític per a resoldre desacords entre subjectes interna-

cionals quan es produeix un conflicte d'interessos o un conflicte de tipus jurídic. Intervenir com a mediador en conflictes internacionals que necessiten mediador és intervenir en política internacional, que és competència estatal.

L'article 149.1 de la Constitució, en el seu apartat 3, atorga competència exclusiva a l'Estat en matèria de relacions internacionals; per una altra banda, l'article 97 fixa clarament que és el Govern de l'Estat qui dirigeix la política interior i exterior: del joc d'aquests dos articles i de l'article 94 de la Constitució queda clar que les relacions internacionals amb estats –i els països de la Mediterrània ho són– són competència exclusiva de l'Estat.

El Tribunal Constitucional ha estat summament restrictiu amb la interpretació d'aquesta competència. Així, la Sentència 137/1989, de 20 de juliol, deixa ben clar que l'Estat és l'únic subjecte dotat amb capacitat per obligar-se en l'esfera de les relacions internacionals i sobre tota classe de matèries. Ha estat objecte de crítiques doctrinals, segons la mateixa sentència, el fet que el constituent, passant per alt l'heterogeneïtat que avui tenen les relacions internacionals i la connexió que freqüentment guarden les actuacions a què donen lloc amb aquelles competències que les comunitats autònomes puguin ostentar, hagi, no obstant això, definit l'esmentada matèria de forma tan sintètica. La nostra Constitució no conté cap excepció respecte a la titularitat de la competència que beneficiï les comunitats autònomes, ni en funció de tals o tals matèries, encara que, està clar, tampoc no impedeix que la cooperació entre l'Estat i les comunitats autònomes es projecti també en aquest àmbit mitjançant estructures adequades, per a les quals tant la mateixa Constitució, en el seu article 150.2, com el dret comparat, per exemple en tractats tipus marc, etcètera, ofereixen àmplies possibilitats.

La mediació, per les seves característiques, suposa la intervenció d'un tercer aliè a la controvèrsia, mitjançant la qual el subjecte internacional mediador, entrant a conèixer el fons de l'assumpte, proposa solucions –solucions que, evidentment, no són vinculants. Del text de la Llei, com a mínim, es podria entendre que en una controvèrsia internacional entre països mediterranis tan importants i en molts casos conflictius per als interessos de tots els espanyols com poden ser, per exemple, Itàlia, Marroc, França, Tunísia, en matèries cabdals com el medi, la indústria, el comerç, les noves tecnologies, les realitats i les necessitats culturals, científiques i socials, l'Institut d'Estudis Mediterranis podria actuar de mediador, entrant en el fons de la qüestió, i proposant solucions, quan la política exterior no és competència nostra ni aquest Parlament pot crear un institut amb un objectiu de mediació internacional.

L'enfortiment de vincles, la cooperació, el diàleg, la col·laboració, òbviament, requereixen una voluntat bilateral, o en aquest cas multilateral, de manera que esforços realitzats solament per una part són d'escassa utilitat. Com que la sensibilitat multilateral per fer aquests esforços difícilment es manifesta amb graus similars d'intensitat, es pot donar lloc a malentesos. D'aquí la importància de les formes i

de la claredat amb què s'haurien de concretar els objectius a assolir, a ser assolits per l'Institut.

Tot el que es faci amb la voluntat d'intensificar la nostra projecció exterior, potenciar la nostra sensibilitat i coneixement mediterranis, totes les actuacions enquadrades en l'esperit de veïnatge col·laborador, solidari i conscient dels avantatges de la cooperació, totes les accions dirigides a establir llaços culturals, intercanvis i col·laboracions científiques i socials, són una eina adequada per a la potenciació de la mútua comprensió i col·laboració de tota índole entre els països mediterranis, i per tant comptarà amb el nostre suport, sempre que es faci bé, com he dit abans.

Una entitat autònoma de caràcter administratiu, creada per una llei autonòmica, finançada pel sector públic autonòmic, no ha de postular-se com una institució mediatra en l'àmbit internacional. La seva missió ha de ser la de convertir-se en centre d'atracció, plataforma de diàleg, cooperació i suport intermediterranis que congregui inquietuds afins i impulsi la cooperació i la solidaritat. Altrament, la possibilitat que es consideri que el que es pretén és la ingerència en el que no haurien de ser pròpiament funcions de l'Institut, a més a més de fregar la inconstitucionalitat, es traduiria en prevenció i desconfiança.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Senyor president, segons el resultat de la votació de les dues esmenes que queden de l'articulat, podríem nosaltres reconsiderar la retirada o no de l'esmena a la totalitat: si vostè ho creu possible, fer les votacions després de defensar les esmenes a l'articulat...

El Sr. PRESIDENT: El Reglament estableix..., perquè, és clar, si hi ha retorn al Govern no es pot entrar a l'articulat, evidentment, de manera que no...

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Doncs retiro l'esmena a la totalitat, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Descals té la paraula.

El Sr. DESCALS: Molt honorable senyor president, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, en començar la meua intervenció voldria, tot sintetitzant, fer una reflexió sobre la condició humana per catalogació o, millor, índex. En primer lloc vam ser l'*homo habilis*, que anava de quatre potes; després vam ser l'*homo erectus*, que anava dempeus; després vam ser l'*homo sapiens neanderthalensis*; després vam ser l'*homo sapiens sapiens*, que és el que sap que sap i, d'alguna manera, té ganes que tothom ho sàpiga, que és l'aparició de l'art, i la filosofia, i la política; en una segona etapa tenim l'*homo faber*, l'*homo æconomicus*, l'*homo spectator*, immediatament tenim l'*homo et femina deliberatibi*, i avui volem intentar de resoldre allò que volem ser, l'*homo et femina mediterrani*, que seria la síntesi del *sapiens* més l'*spectator*, *spectatrix*, el *deliberatibus*, *deliberatiba*, combinats amb l'*æconomicus*, *æconomica* i el *faber*, *fabra*. Perquè, de fet, no ens podem sostreure d'allò que la Mediterrània fou, i és encara: l'Egipte i la Bíblia, Grècia i

Roma, els turcs i el Magrib i, malauradament, i per vergonya nostra, l'antiga Iugoslàvia.

Estem lligats als problemes i als plantejaments de les migracions, dels fonamentalismes, de l'armament d'aquesta àrea —l'arsenal més gran de la Terra—, de la seva economia, de la seva demografia. Per tant, caldrà veure i saber més per deliberar i resoldre millor. Caldrà treballar molt. Per tot això, fins avui, i amb les seves competències, l'ICEM, l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, ha estat un encert. La seva activitat i la seva projecció han donat prestigi i han fet conèixer Catalunya, i alhora ens han fet conèixer més a fons tots aquells temes que abans esmentàvem, per als quals caldria plantejar polítiques adequades de cooperació.

Recordo, però, com si fos avui, les intervencions dels diversos ponents a l'hora de la discussió del Projecte —ara Llei— de creació de l'ICEM, el 19 de febrer del 89. Ens deien..., el senyor Garcia, del PSC, que era un vestit fet a mida, que era un projecte de llei absolutament nefast, mal fet, mal organitzat, un disbarat, i ironitzava sobre la meua definició d'«organisme pensant», i que l'Institut no quedava justificat ni políticament ni tècnicament, ni econòmicament ni socialment; el senyor Carod-Rovira, d'Esquerra Republicana de Catalunya, ens deia que era el projecte del neguit creixent, del procediment de la premsa, de la provisionalitat, de la improvisació, de la manca de consistència, i —sentenciava— «un institut que neix ja difunt»; el senyor Ignasi Riera, d'Iniciativa per Catalunya, deia que els feia molta angúnia, que era de tendència a fer cosetes, fantasmagòric... *Errare humanum est!* Avui podria repetir, com Ulisses a l'*Odissea*, traduït magníficament per Carles Riba, aquells versos que diuen: «Però ¿he de contar-vos-ho encara? Car ja ahir vaig contar-ho en aquesta sala mateixa, davant de vosaltres, i jo trobo enutjós, quan és ben clara una història, contar-la una altra vegada».

M'agradaria repassar ara amb vostès la llarga llista de fets ben positius, que va des de les conferències, contactes i publicacions fins a la nominació de personatges del Premi Catalunya. Tampoc no ho faré. Ja la coneixeu prou bé, la llista, però és bo de constatar com sovint es fa difícil preveure; si llavors, a l'hora de l'aprovació del Projecte, vam sortir-ne una mica encongits —«donem temps al temps», demanava jo mateix—, ara no és que estiguem exultants, però la nostra satisfacció resulta ben comprovable: el temps ens ha donat la raó.

No obstant això, Convergència i Unió constata, tot recordant, que l'ICEM és avui un referent clar i destacat en l'àmbit de la reflexió euromediterrània —ja ho ha dit el conseller—, en el seu vessant de la promoció del diàleg, que des del 1989 la Mediterrània ha anat convertint-se en el punt de mira del plantejament d'una política reorientada cada vegada més cap a la cooperació. Per a la Unió Europea, per a nosaltres i esperem que també per al Magrib i l'Orient: d'aquí la importància —que ja també s'ha dit— de la Conferència que s'ha de celebrar aquest novembre a Barcelona. I Convergència i Unió, i el Govern de la Generalitat, en preguntar-nos com es pot avançar en aquest camp, ampliant-lo,

veiem que una bona manera és donant més competències a l'ICEM, redefinint-lo, i convertint-lo en l'ICM, Institut Català de la Mediterrània d'Estudis i Cooperació. Per tant, una plataforma de cooperació intermediterrània en diversos camps, de diàleg i suport, també, com el PP ens diu en la seva esmena –ens proposava, que l'hem acceptat en Comissió.

I és per això que no ens hem entretingut ni un moment a l'hora de reflexionar què faríem davant d'aquest rebuig global d'Iniciativa, d'Esquerra Republicana, del Grup Mixt i del PP. Els hem escoltat amb molta atenció, això sí, com sempre, però no compartim ni els seus arguments ni el seu punt de vista.

Per exemple, l'illustre diputat senyor Roc Fuentes ens deia que hi havia una raó bàsica: que no tenia sentit aplegar un teixit vell; nosaltres diem que no és un teixit vell: si de cas és un teixit antic, amb solera. Per altra banda, ens deia que tenia un caràcter innecessari, quan cal recordar que no hi ha superposició de competències, perquè l'Institut d'Estudis Mediterranis funciona a través d'una comissió en la qual hi ha representats els diversos departaments de la Generalitat –per tant, no hi ha una superposició de competències. Després ens parlava d'estètica, i ens parlava de sensibilitat històrica –que «s'apodera de l'Institut d'Estudis Catalans»: miri, senyor Roc Fuentes, l'estètica és immortal, però les vies d'accés són innombrables –el senyor Carod-Rovira ens parlava d'«estètica progressista». També trobem que sigui comprensible que si no acceptaven l'anterior Institut no vulguin acceptar les propostes que es fan per a aquest nou Institut.

Esquerra Republicana ens parlava de la seva tradició legítima i noble de l'esmena a la totalitat constant: la perseverança és digna de lloança. També ens parlava de «quin Mediterrani?»; de Mediterrani, només n'hi ha un: el Mediterrani, el Mare Nostrum. També ens parlava dels àmbits d'altres departaments; ja, en tot cas, he dit que hi havia un grup de representants o uns representants de cadascun dels departaments a l'hora de discutir i disposar dels recursos. I també –encara que el senyor Carod-Rovira m'ha dit que no calia que ho esmentés, sí que ho he d'esmentar, perquè, doncs, la cambra ho sàpiga–, si l'Institut d'Estudis Mediterranis s'ocupa bàsicament del Mediterrani, tenim acabat d'aprovar, però no publicat encara, el Consell Català de Cooperació, que s'ocuparà d'aquests altres àmbits que ell demanava. I acabava dient que és pitjor el remei que la malaltia..., però, està clar, això depèn que ens considerem malalts.

Per altra banda, el Grup Mixt –i el Grup Popular– feien referència als recursos: jo, en tot cas, diria que en un temps d'escassetat és molt de mèrit de poder fer més coses amb els mateixos diners. No obstant això, tindrem en compte els seus suggeriments i veurem què és el que es pot fer en el pressupost del 96. I, per tant, serà molt difícil que el representant del Grup Mixt pugui retirar la seva esmena a la totalitat, si no és que té fe i esperança.

I, finalment, pel Grup del PP, el senyor Simó Pujol, per l'aspecte de recursos és el mateix que acabo de dir ara, i per

l'aspecte de cooperació jo em comprometo a demanar al Govern que li faci arribar un llistat d'aquestes cooperacions amb d'altres països de la Mediterrània, perquè en aquest moment jo no els sé. Per altra banda, la referència que ha fet vostè al final..., nosaltres veiem amb molt bons ulls l'esmena del Grup Socialista que fa referència als aspectes de què parlava vostè, de mediació.

Així, doncs, el nostre Grup Parlamentari, com Ulisses després de passar entre Escilla i Caribdis, havent desafiat els cants perillosos, melodosos i subtils de les sirenes, lligats al pal major de Convergència i Unió (*rialles*), avancem i deixem enrere la fascinació per la catàstrofe, per arribar a bon port, on el Govern, com Penèlope, podrà, ara sí, teixint amb profunditat i amplitud, amb metodologia interdisciplinària –que deia el conseller– i prospectiva, engrandir la xarxa de relacions al Mare Nostrum. I així, «quan es mostri en el matí, amb dits de rosa, l'Aurora», que diu l'*Odissea*, aquest Institut Català Mediterrani «pugui moure l'esperit sobre les aigües sense temença, com el nedador que s'entrena en la refrescant felicitat dels valerosos, i pugui entendre el llenguatge dels déus, els canvis i l'esdevenidor» –això és de Hölderlin, *L'Arxipèlag*, que és un cant, bellíssim, a la Mediterrània.

Perquè així sigui, molt honorable senyor president, il·lustres senyores diputades, il·lustres senyors diputats, Convergència i Unió votarem en contra de les esmenes a la totalitat presentades.

Moltes gràcies. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals. El Grup Socialista ara podria fixar la posició: té la paraula el senyor Guitart

(*El Sr. Reguant demana per parlar.*)

El Sr. GUITART I DOMÈNECH: Moltes gràcies, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Perdó... El senyor Reguant, per què demana la paraula?

El Sr. REGUANT: Perquè, havent escoltat el ponent de la majoria, volia modificar i deixar decaure..., retirar l'esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT: Retira l'esmena a la totalitat.

El Sr. REGUANT: Però em permetria, senyor president, fer l'argument de per què la retiro... Quan he dit que si el ponent de la majoria em donava unes raons de suficiència, que es podrien pensar recursos per a desenvolupar el projecte, si ell m'ho argumentava bé, jo la retiraria..., per bé que el senyor Descals ha dit que li semblava que no seria possible, perquè ha xifrat o ha avaluat els recursos en la fe i l'esperança, com que aquests són dos motors de la meua vida –jo també hi crec, i no em posi a l'altre cantó–, em passo a aquest i la deixo decaure. (*Rialles.*)

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El senyor Guitart, per fixar la posició del Grup Socialista.

El Sr. GUITART I DOMÈNECH: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, per fixar la posició del Grup Socialista i a la vegada per defensar l'única esmena que el nostre Grup té pendent en aquest Projecte de llei.

El nostre Grup, per començar, vol afegir-se a les paraules del senyor Roc Fuentes, també del senyor Carod-Rovira, i també del senyor Descals, en destacar la major projecció externa i ciutadana de l'Institut d'Estudis Mediterranis, amb publicacions realment molt valuoses, que nosaltres valorem molt positivament, amb simposis i amb tota la seva activitat. Per tant, d'entrada, un reconeixement a l'activitat actual de l'Institut d'Estudis Mediterranis..., i un posicionament per a aquest Projecte de Llei. La veritat és que ens ho hem hagut de pensar, si presentàvem o no una esmena a la totalitat. Darrere d'aquest pensament hi havia una angúnia, i és que el que pretén realment aquest Projecte de Llei, que és afegir funcions a l'Institut, dotant-lo de la possibilitat de fer cooperació, bàsicament, teníem l'angúnia que aquesta dotació de funcions no fos purament instrumental per als esdeveniments de la propera tardor, de la Conferència Euromediterrània, de la Conferència Civil Euromediterrània: ens feia angúnia que això pogués ser un fet instrumental i, si fos així, lògicament hi hauríem de votar en contra. Malgrat això, el nostre Grup entén que un dels grans dèficits de la política general del Govern de Convergència i Unió és justament aquest: el tema de la cooperació internacional.

Catalunya ha fet i fa política a l'exterior, però des del nostre punt de vista caldria revisar en profunditat tot el tema de la cooperació. Cooperació que fins ara ha sigut atorgant unes subvencions determinades, una determinada quantitat de diners –sempre molt limitada, per definició–, o bé cooperació que ha sigut feta des del Govern..., diguem en un paper que no li correspon. El nostre punt de vista respecte de la cooperació és diferent: entenem que el Govern –en aquest cas l'Institut Català d'Estudis Mediterranis, o bé el nou Institut que estem creant en aquests moments– hauria de crear un marc suficient perquè tots els agents socials, culturals, polítics i econòmics poguessin, dins d'aquest marc, establir la cooperació necessària amb els països, en aquest cas, de la Mediterrània, i que nosaltres voldríem estendre molt més enllà. I dic això perquè, si no es fa d'aquesta manera, la política de cooperació no passa de ser un sentiment, no passa de ser a vegades una paraula, un desig, però que no es tradueix en cap cosa concreta.

Malauradament, si es planteja el tema de la cooperació és perquè els països que ens envolten, i molts d'altres, tenen necessitat, i nosaltres tenim necessitat, de cooperar per progressar tècnicament i econòmicament. Aquesta és una realitat, però també és una realitat que el nostre catalanisme el podem exportar molt millor sempre que parlem de coses concretes que no només únicament amb paraules. Des d'aquest punt de vista, nosaltres, i com un repte, no hem presentat una esmena a la totalitat, però sí que interrogarem el Govern immediatament sobre quins són aquests criteris de cooperació del Govern, quins són aquests criteris-marc que han de permetre que totes les forces puguin, directament, i sense intervencionisme exagerat del Govern, fer cooperació internacional.

Nosaltres, per tant, no hem presentat aquesta esmena a la totalitat, votarem a favor del Projecte de Llei, i voldríem afe-

gir que el sentit de la nostra esmena no és restrictiu, com probablement s'ha entès per part del representant del Grup d'Iniciativa per Catalunya, sinó que justament té el sentit contrari: que no hi hagi cap mena de limitació, perquè aquesta cooperació es pugui produir sense cap mena de problema constitucional, ni tan sols de confluència d'interessos amb altres institucions en les quals nosaltres no som competents. La nostra esmena pretén desbloquejar aquesta situació per tal que la política de cooperació pugui ser feta sense cap mena de limitació. Almenys –no sé si el redactat ho aconseguirà–, aquest és el nostre interès.

Interès –i ja acabo– que, si us plau, per part del Govern es revisi la política de cooperació, una política de cooperació molt necessària, no només –com deia el senyor Carod-Rovira– a la Mediterrània, sinó en moltes àrees geogràfiques del planeta.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Guitart.

Passem a la votació del retorn del Projecte al Govern.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El retorn del Projecte de Llei ha estat rebutjat per 6 vots a favor, 63 en contra i 13 abstencions.

Passem a la part dispositiva. A l'article primer no hi ha cap esmena; a l'article segon hi ha una sola esmena, que ja ha estat defensada, que és del Grup Socialista: si vol fer torn en contra, el senyor Descals...

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor president. No pas per fer un torn en contra, sinó simplement per dir que el nostre Grup, davant de les prudents paraules de l'illustre diputat senyor Guitart, del Grup Socialista, nosaltres votarem, prudentment, afirmativament.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals. La segona esmena, i darrera, és del Grup Popular: per a la seva defensa, té la paraula el senyor Simon Pujol.

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: Gràcies, senyor president. Tots sabem, i vostès saben, que l'Institut d'Estudis Mediterranis va néixer per premiar certs intel·lectuals orgànics, i en especial un d'ells. Tal com es va dir quan es va aprovar, la Llei de creació de l'Institut va ser un vestit a mida. L'esmena número 6, del Grup Parlamentari Popular, a l'article vuitè de la Llei, pretén precisament protegir i potenciar la independència i la credibilitat de l'Institut, així com les seves actuacions internacionals, integrant en el seu Consell les organitzacions no governamentals més representatives de Catalunya. I subratllo «més representatives», que vol dir, a més, que hi ha una plena consciència de l'eficàcia d'aquestes organitzacions, de l'antiguitat d'aquestes organitzacions, i que són organitzacions que tenen projecte claríssim de futur, de continuar.

El Consell Assessor que assisteix l'Institut té les següents funcions: emetre la seva opinió sobre les qüestions que li són sotmeses pel president o per la Junta de Govern; ser escoltat abans de l'aprovació del Pla anual d'activitats; prestar

el seu assessorament, quan hi sigui requerit, en la fixació de criteris amb què l'Institut concedeix ajuts, i proposar les accions que consideri convenients perquè l'Institut compleixi millor els seus objectius. Bé, pel que fa a la seva composició, el Consell Assessor està format per un mínim de deu membres, designats pel president de l'Institut entre personalitats rellevants de la vida acadèmica, científica, artística i cultural que hagin destacat per llurs activitats i contribucions en els diferents camps objecte de la seva tasca.

Les funcions de l'Institut requereixen, si realment es volen obtenir objectius que beneficiïn Catalunya, al temps que promoguin la cooperació i la solidaritat intermediterrània, obrir-se a altres sectors de casa nostra, especialment a les organitzacions no governamentals, que hi tenen molt a aportar. Incorporar a l'Institut els portaveus membres de les organitzacions més representatives no governamentals de Catalunya, integrant-los en el Consell Assessor, permetria obrir l'Institut d'Estudis Mediterranis a la pluralitat, a membres d'organitzacions generades per la societat civil, amb gran experiència i un prestigi guanyat pel rigor i l'esforç de les seves actuacions en l'àmbit de la cooperació solidària al llarg d'aquests darrers anys.

L'esmena del Grup Parlamentari Popular pretén, doncs, precisament, afavorir la credibilitat d'acció internacional de l'Institut d'Estudis Mediterranis, oferint a les organitzacions no governamentals la possibilitat d'incidir directament en la configuració d'aquesta acció. Demanem el vot favorable de la cambra a la generositat, a no entendre la política de cooperació internacional en el sentit restrictiu de la promoció d'una determinada imatge política. No es tracta, al nostre entendre, de reproduir a escala catalana els vells defectes d'altres institucions oficials de cooperació internacional d'Espanya i d'Europa, sinó d'establir un nou model més humà, més proper a la veritable solidaritat que mostren els ciutadans catalans que participen en les organitzacions no governamentals del nostre país.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pujol. Torn en contra? *(Pausa.)* Té la paraula el senyor Descals.

El Sr. DESCALS: Gràcies, senyor president; seré breu. Nosaltres ens oposem a l'esmena per quatre motius: primer, per prudència –que no està renyida amb el diàleg–; segon, perquè establiríem un procediment no contemplat encara en cap llei, si no és en l'àmbit de l'assessorament, a través dels consells consultius, com ha dit molt bé el senyor Pujol; tercer, perquè, en no establir-ho la llei, no hi ha cap inconvenient que les ONG, si escau, hi cooperin, i, finalment, perquè el vot en contra no vol dir en cap dels aspectes que això suposi un veto.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Descals.

Passem a les votacions.

En primer lloc, votarem l'article primer, que no té cap esmena.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

A continuació es vota l'esmena del Grup Socialista a l'article segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per 80 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 77 vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions.

A continuació es vota l'esmena presentada pel Grup Popular.

Vots a favor? *(Remor de veus.)* Silenci!

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 62 en contra i cap abstenció.

Finalment se sotmet a votació, conjuntament, la disposició final, l'exposició de motius i el títol... *(Remor de veus.)* No? Vol votació separada de què, senyor Pujol?

El Sr. PUJOL I FOLCRÀ: De l'exposició de motius, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, ara votarem la disposició final i el títol i títols.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició final i el títol han quedat aprovats per 79 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Finalment, l'exposició de motius.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius ha quedat aprovada per 76 vots a favor, 3 en contra i 6 abstencions.

Projecte de llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència

Passem al quart punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de llei d'atenció i protecció de la infància i de l'adolescència, i de les esmenes i els vots particulars reservats per a defensar en el Ple.

La Comissió de Política Social ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Algun membre del Consell Executiu pot presentar la iniciativa de la Llei. *(Pausa.)* Té la paraula l'honorable conseller senyor Comas.

(Remor de veus.)

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL (Antoni Comas i Baldellou): Molt honorable senyor president, senyores i senyors diputats...

El Sr. PRESIDENT: Silenci!

El Sr. CONSELLER DE BENESTAR SOCIAL: ...amb la Llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència, que tinc l'honor de presentar, culmina tot un procés legislatiu del qual ha estat protagonista aquesta cambra. Aquest text ha d'esdevenir, d'una banda, l'eina que asseguri el desenvolupament integral dels nostres infants; de l'altra, el punt de referència ineludible en el desplegament posterior de la normativa en aquest camp.

Recordem que l'any 1981 aquest Parlament, molt poc temps després que la Generalitat de Catalunya hagués assumit les competències en matèria de menors, va adoptar la Resolució 37.1 sobre els drets de la infància. Ho féu en una data significativa: el 10 de desembre, dia de la commemoració dels drets humans. D'aquesta manera, Catalunya es feia seva la Declaració universal de drets de l'infant que les Nacions Unides havia aprovat l'any 1959, i des d'aleshores ja es podia parlar entre nosaltres dels drets dels infants.

Els dotze punts d'aquella Resolució es convertien en els principis orientadors de la Llei de protecció de menors de 1985; al mateix temps s'aprovava la Llei de serveis socials, i dos anys més tard apareixia el Decret de creació dels equips d'atenció a la infància i l'adolescència, els EAIA. S'organitzava així la dedicació a la infància amb risc social. El marc normatiu es completava el 1991 amb la Llei sobre mesures de protecció dels menors desemparats i la Llei de tutela.

Encara que aquests fets són coneguts, em sembla oportú d'evocar-los per explicar la genealogia de la Llei que avui presentem. Mentrestant, a través d'una llarga i difícil gestació, s'anava elaborant a les Nacions Unides la Convenció sobre els drets de l'infant. La seva redacció va durar deu anys, del 1979 al 1989. La Convenció amplià i convertí en vinculants els principis de la breu Declaració del 1959 i a més, i sobretot, canvià el concepte de protecció de la infància.

El Parlament de Catalunya volgué recollir tan aviat com va poder aquesta nova orientació en el camp de la infància, i el mateix 1991 la plasmava en la Resolució 194/III, sobre els drets de la infància, la qual refeia, per posar-lo al dia, aquell primer text del 1981.

Hi ha una frase, en l'exposició de motius de la Llei que presentem, que em sembla oportú de destacar. Diu: «Es tracta de fixar un sistema general català d'assistència de l'infant i l'adolescent, i de protecció de llurs drets.» Parla de «protecció de drets», i no de protecció de l'infant, i el matís no és pas trivial: és central en la consideració d'aquesta Llei, i penso que molt important. Aquesta Llei vol anar més enllà de la infància en risc; contempla l'infant com un tot, amb visió global. És per aquest objectiu que pren relleu el capítol II, dedicat als principis bàsics relatius als drets de l'infant i l'adolescent. Ara l'infant és titular de drets fonamentals; la Resolució 194/III, del 1991, afirmava, al principi 12, que

«l'infant té dret a exercir drets civils i polítics tan aviat com es pugui formar un judici propi»; doncs, aquí s'especifiquen.

Quan el 1988 es creà la Direcció General d'Atenció a la Infància i es van definir les seves competències, es va precisar que li corresponen «l'atenció i la promoció del benestar de la infància i de l'adolescència, especialment en els casos en què els entorns sòcio-familiars i comunitari tinguin un alt risc social». És aquest «especialment», aquesta remarca, la que especifica la diferència i ens indica que el Departament de Benestar Social, a través de la Direcció General d'Atenció a la Infància, té la responsabilitat de tota la infància de Catalunya; per això se li atribueix també la planificació en matèria d'infància i adolescència. La Direcció General d'Atenció a la Infància és coneguda especialment per la seva faceta d'infància en risc, però té, de la mateixa manera, aquesta altra responsabilitat, i és per aquest motiu pel qual el Departament de Benestar Social, que represento, impulsa la present Llei.

La Llei s'estructura en set capítols. Sota la rúbrica de «disposicions directives», el capítol I descriu l'objecte de la Llei: garantir l'exercici dels drets als infants i adolescents i el seu desenvolupament integral en l'àmbit familiar i social; fixar l'àmbit d'aplicació territorial, i introduir el concepte d'interès superior de l'infant. Precisa, a més, què s'entén per «infant» i per «adolescent».

Una de les novetats més destacables de la Llei, la trobem en el capítol II, que atorga als infants drets civils i polítics; és potser la part que es correspon més fidelment amb la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant del 1989, en particular en els articles 12 al 17 d'aquesta. Es refereix al desenvolupament de la seva personalitat, a la no-discriminació, al dret a l'honor, a la intimitat i a la pròpia imatge, a la participació, a l'associació; s'estén en l'exercici del dret d'opinió i de participació, mitjançant el reconeixement exprés de la facultat dels infants i adolescents d'adreçar-se directament a les administracions públiques i a les instàncies específiques creades per escoltar-los. Aquest capítol és un dels punts clau de la Llei. Una acceptació real que els infants i els adolescents disposen i poden exercir drets civils i polítics encara no s'ha produït. Amb tot i considerar que l'infant és portador de drets fonamentals, encara tenim d'ell una imatge tradicional: molt especialment per al món adult, l'infant és aquell que no sap, que no pot, que encara no és; és a dir, aquell que val pel que un dia esdevindrà, i no pel que val ara. Aquest capítol posa a prova la nostra capacitat per a un canvi de mentalitat respecte a una nova concepció de la infància.

El capítol III contempla l'infant i l'adolescent en l'àmbit familiar. El seu contingut no es comprendria si no es partís de la premissa que la família és el nucli bàsic de la societat. És coneguda en aquest sentit la importància que el Govern de la Generalitat dona a la institució de la família. Una altra de les singularitats d'aquesta Llei és preveure un sistema de mediació i assessorament en les qüestions relacionades amb la problemàtica i els conflictes d'ordre familiar.

L'àmbit de la salut és l'objecte del capítol IV. En ell, s'hi comprèn no tan sols l'atenció sanitària, l'atenció precoç i els drets de l'infant hospitalitzat, sinó que també estableix la responsabilitat compartida de les administracions públiques de Catalunya enfront els maltractaments físics o psíquics dels infants i els adolescents.

Vint-i-dos articles componen el capítol V, el més extens d'aquesta Llei. Es dedica a l'infant i a l'adolescent en l'àmbit social, i està dividit en quatre seccions: la primera fa esment de l'educació; la segona regula l'exhibició d'imatges, la publicitat adreçada als infants i efectuada per ells; la tercera, la protecció de l'infant i l'adolescent com a consumidor, el joc, l'hospedatge de menors, i la quarta es refereix al medi ambient i als espais urbans. Destaca en aquest capítol V la regulació dels programes de ràdio i televisió; s'hi ha posat una cura especial. Respon a una preocupació llargament sentida pel Departament i que hem tingut oportunitat d'expressar reiteradament en aquesta cambra; tot això, donada la importància que els mitjans de comunicació tenen en la formació o en la manca d'ella, i en la personalitat dels infants i els adolescents.

El capítol VI tracta de les funcions assistencials i de foment que han de dur a terme les administracions públiques de Catalunya en relació amb la família i els infants i adolescents amb disminucions o amb dificultats d'inserció social, i també els immigrants. També regula la prevenció i informació sobre els efectes nocius de les drogues i sectes, i el foment de mitjans i béns culturals.

És evident que, sense un bloc de sancions, els propòsits de la Llei podrien no complir-se. Es tracta de sancions administratives. Tipifica exhaustivament les infraccions i n'estableix una doble classificació, ja sigui en funció de la Llei en si mateixa, d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència, ja sigui en funció de la Llei 37/91, de protecció dels menors desamparats. En efecte, tot i que aquesta situació no és l'objecte principal de la Llei que presentem avui, s'aprofita l'avinentsa, sobre la base de l'experiència acumulada al llarg de tres anys, per matisar determinats aspectes d'aquesta normativa i dotar-la també d'un component sancionador. D'aquesta manera, s'ha perfilat el concepte d'acolliment simple i s'agilita la constitució de l'adopció.

Em sembla, senyores i senyors diputats, que l'adopció d'aquesta Llei constitueix la forma més idònia d'implementació a la realitat catalana d'aquest gran text que és la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, del 1989, i em sembla que també ho fem en un moment oportú. Des de fa un temps que a nivells diversos, internacionals i europeus, s'aixequen veus denunciant una certa paralització de l'impuls que en el camp de la infància havia produït l'adopció de la Convenció sobre els drets de l'infant: aquesta carta magna de la infància no ha penetrat prou en el cos social; la seva eficàcia ha de venir de l'acció legislativa i d'altra mena que es realitzi a nivell nacional. Aquest és, doncs, un altre dels objectius de la Llei que presentem.

Aquesta Llei, igual que la Convenció, més enllà del seu propòsit d'ordenació jurídica, té una dimensió pedagògica.

Ha de contribuir a la creació d'una cultura de l'infant i de l'adolescent, en el sentit que l'infant i l'adolescent han de poder trobar amb naturalitat el lloc que els correspon al costat de l'adult. És per això que la nostra Llei insisteix tant en la participació dels infants, i és per això també que l'article 13 del Projecte demana que les administracions públiques de Catalunya adoptin les mesures necessàries per tal d'aconseguir el màxim grau de divulgació dels drets reconeguts als infants i adolescents per la present Llei i per la resta de l'ordenament jurídic vigent.

Ja ho deia encertadament el punt setè de la Resolució 194/III, en afirmar que el coneixement d'aquests drets, tant per part dels adults com per part dels infants, és una garantia perquè es compleixin. Cal un esforç per part de tots per apropar aquests drets als infants i adolescents. Un aspecte d'aquesta dimensió pedagògica de què parlava radica a titular aquesta Llei «de la infància i de l'adolescència», i no «del menor», que, és clar, té una connotació massa estrictament jurídica. Totes les lleis, però aquesta d'una forma especial, s'han d'incardinar en la societat, convé que s'incardinin en la societat, i això no s'aconsegueix prou eficaçment amb excessives implicacions d'índole jurídica.

Finalment, i per la relació directa que té amb els propòsits d'aquesta Llei, vull dir-los que el dia 31 de maig proppassat es va constituir el Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a la Infància de Catalunya, creat, com saben, per ordre del 10 del mateix mes de maig. Els últims objectius d'aquest Consell Sectorial també van més enllà que purament els interessos i necessitats de la infància amb risc. D'altra banda, entre els membres que el componen hi ha dues persones que són menors d'edat, cridats lleialment a participar-hi. La dinàmica iniciada en aquestes primeres reunions del Consell d'Infància va evidenciar un alt grau de sensibilitat per aquestes qüestions relatives a la infància i a l'adolescència, i aquesta és una realitat ben positiva.

En fi, el conseller que els parla, en nom del Govern de la Generalitat, té dipositades moltes esperances en aquesta Llei. Només demano, i alhora confio, que el debat enriqueixi el Projecte que es presenta a debat.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, honorable conseller.

Si no hi hagués cap diputat comanat per la Comissió per presentar el Dictamen, entràriem seguidament en el debat del Projecte de llei. (Pausa.) Hi han reservades tres esmenes a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern. La primera és presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya: per defensar-la, té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, senyora directora general, tinc l'oportunitat de començar, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, aquest debat sobre el Projecte de llei d'atenció i protecció de la infància i l'adolescència.

Esperem i desitgem que la discussió que ara iniciem serveixi perquè surti una llei que pugui ser útil a la nostra so-

cietat i serveixi per augmentar la qualitat de vida i el benestar de les ciutadanes i els ciutadans de Catalunya, tot incidint damunt d'aquells i aquelles que encara no han passat el llistó dels divuit anys.

Quan el Govern va lliurar el Projecte de llei al Parlament, i per tant als grups parlamentaris, per part nostra vam començar a estudiar-la directament, i amb l'ajuda de persones i entitats, per tal de redactar-ne les esmenes que vam creure necessàries. D'aquest treball conjunt, en van sortir les dues-centes cinquanta-vuit esmenes que el Grup d'Esquerra Republicana va presentar al seu dia. Vull, abans que res, agrair l'interès que aquestes persones i entitats van posar en el Projecte de llei i el treball que van realitzar per analitzar-lo i proposar-ne esmenes. Algunes d'aquestes persones són avui a la tribuna del públic, i a elles adreço una salutació.

I anem al Projecte de llei. Es tracta d'un text que podríem qualificar de transversal, ja que no afecta un àmbit determinat de les persones que formen la societat, sinó que els afecta pràcticament tots i establint una limitació només per l'edat. El Projecte que ara discutim toca, o intenta tocar, tots els àmbits de la vida del 17% de la població de Catalunya, que està per dessota dels divuit anys. Molts dels seus articles fan referència, per tant, a altres normes ja existents, o simplement el que fa és repetir un enunciat que ja existeix per una altra banda. Això té el risc d'arribar a ser contradictori amb el text original, produint un problema d'aplicació, o l'inconvenient de, potser, oblidar-se, involuntàriament o voluntària, d'aspectes que també es podria considerar necessari de reproduir. Així, referències més o menys extenses a l'ensenyament, la sanitat, els serveis socials, la regulació dels mitjans de comunicació, surten en aquest Projecte amb un enfocament propi per als destinataris de la futura Llei. Això ens podria fer dubtar de la necessitat d'una llei com aquesta, i podríem arribar a la conclusió que el que cal és **només** que totes les lleis sectorials tinguin una referència als infants i adolescents, però una llei així, creiem nosaltres, té l'avantatge de reunir en un sol text normatives diferents i, per tant, amplifica l'efectivitat de la seva aplicació, cosa que sens dubte fa guanyar en eficàcia i major incidència damunt la societat.

Per altra banda, i entrant a analitzar el Projecte, hem de dir que observem que el text està compost de tres blocs d'articles completament separables, fins i tot en lleis diferents. Un primer bloc conté una llarga llista de drets dels infants i adolescents, un catàleg que reuneix principis —la majoria ja reconeguts per altres lleis generals— i la inclusió, també, de les actuacions que fan les administracions públiques, o que han de fer les administracions públiques, per tal de garantir aquesta llista de drets. Un segon bloc, el més innovador, proposa la creació d'un règim sancionador, tant per l'incompliment dels articles de la mateixa Llei com per la Llei d'adopcions, 37/91. I, finalment, un tercer bloc reforma certs articles de l'esmentada Llei 37/91, sobre les adopcions. Tot plegat, tres elements amb poca cohesió, i fins i tot amb certes incongruències de llenguatge, tot plegat fruit, possiblement, de les diferents mans que han intervingut en la seva redacció.

Aquesta composició fa que la Llei, malgrat ser prou important, no pugui ser classificada amb majúscules com la Llei d'infància de Catalunya. Primer, perquè no és una llei prou cohesionada i compacta, com acabem de dir, i, segon, perquè existeixen altres lleis que fan referència a la infància i l'adolescència, com la ja esmentada 37/91, sobre mesures de protecció de menors desamparats i de l'adopció, i l'11/85, de protecció del menor. En aquest sentit, la nostra esmena 342 al Projecte de llei proposa la refosa de les tres lleis d'infància en un sol text cohesionat, cosa que permetria una major efectivitat i facilitat de divulgació. Tal com al seu dia vam fer amb les lleis generals dels serveis socials, pensem que caldria fer el mateix amb les lleis que fan referència directament a la infància i a l'adolescència.

Al Projecte presentat també hi vam trobar certes incoherències de caràcter terminològic. Aquest tema va comportar que presentéssim més d'un centenar d'esmenes de caràcter estrictament lingüístic, la majoria d'elles acceptades a hores d'ara, sobre la necessitat d'homogeneïtzar els conceptes relatius als mateixos destinataris de la Llei, els infants i adolescents. Era contradictori veure com, malgrat que el títol del Projecte de llei parlava d'«infants i adolescents», els mateixos articles del Projecte feien més referència al concepte de menor que al del títol; també s'empraven altres expressions, com «joves», «juvenil», etcètera, i nosaltres vam optar per fer servir majoritàriament el concepte del títol, «infant i adolescent», tot i que considerem que és un nivell de llenguatge un pèl culte i poc utilitzat popularment, però el vam creure millor que no pas el de «menor», que és massa tècnic o jurídic; «nen» i «nena», massa centrat en una edat molt infantil; «noi» i «noia», també imprecís, etcètera —o «xiquet-xiqueta» o «allot-allota», que seria l'equivalent d'«infant», o de «nen-nena» o «noi-noia».

Continuant amb l'anàlisi global de la Llei, volem manifestar altres preocupacions que tenim: una és un cert aire paternalista que emana d'alguns articles. Malgrat la voluntat de reconèixer als infants i adolescents el màxim possible de drets, això sovint no s'acaba de formular: continuem supeditant la seva llibertat al criteri dels adults; la massa sovint repetida expressió de «segons la seva edat i condicions de maduresa», que tanca molts dels articles, denota una certa desconfiança i voluntat de posar filtres —imprecisos i poc objectius— a la seva plena llibertat d'actuació. Nosaltres defensem la consideració dels menors com a persones, tot potenciant la seva formació i la dotació d'un sentit crític i el seu tractament en tot allò que sigui possible com a persones amb drets i deures. En qualsevol cas, i parlant en positiu, la Llei no deixa de ser un pas endavant respecte a la situació precedent.

També ens preocupa el manteniment d'alguns conceptes «decimonònics» que, avui dia, o tenen poc sentit o el tenen contrari a la línia que volem donar a la Llei. Conceptes com el d'«honor» o el de «moral», i d'altres, ens semblen més propis de lleis d'èpoques passades o de catecismes «wojtylians», que no pas d'una llei que vol ser, que voldríem que fos, moderna i innovadora.

Amb relació als mitjans de comunicació, hi trobem un excés de reglamentarisme, tot dient d'entrada que per part del nostre Grup no podem aportar cap solució que resolgui els problemes i allunyi les preocupacions pel que fa a la influència dels mitjans de comunicació entre els infants i adolescents. Hem de manifestar, per això, el nostre escepticisme respecte a l'efectivitat d'omplir de reglaments restrictius les emissions de ràdio i televisió. En l'actual imperi de les ones, especialment les ones televisives, veiem molt difícil poder-ne controlar els continguts.

També hi veiem el perill que les televisions catalanes –TV3, Canal 33– restin molt o excessivament regulades i controlades, mentre que la resta –les espanyoles o les que emeten per satèl·lit– campin al seu aire sense cap possibilitat de control. Aquest greuge comparatiu el consideràrem del tot inacceptable.

El tema de les limitacions horàries el trobem també realment poc efectiu. Amb l'ús constant i massiu dels aparells de vídeo que gasten molts dels infants i adolescents, el fet de passar certs programes en plena nit no impediria que tinguessin públic, indirectament, menor d'edat; també els horaris de dormir, de descans dels infants i adolescents, varien molt sovint en funció dels programes de televisió i de la permissivitat de la pròpia família.

Finalment, al Projecte hi constatem la poca voluntat d'afrontar les noves formes d'estructura familiar que es donen en les societats occidentals, la nostra inclosa. Els redactors no tenen en compte ni les recomanacions del Parlament Europeu ni els precedents del nostre àmbit més proper: no hi ha voluntat, pensem, de ser en aquest aspecte avançats i innovadors; un cop més anem a remolc, i amb anys de retard, del que fa i del que diu la nostra pròpia societat. En definitiva, tenim la sensació d'estar discutint una llei a mitges, un vull i no puc en molts aspectes, potser per pressions de fora, potser perquè voluntàriament no es vol anar més lluny. En fi, una nova ocasió perduda, que creiem que s'hauria pogut aprofitar.

Finalment, dues crítiques més. Primer, la poca insistència en la tasca preventiva de les administracions –de fet, no hi ha cap article o grup d'articles destinats a aquest objectiu. I, segon, el tractament molt secundari que es dona a l'Administració local: creiem que cal donar més força, competències i recursos als ajuntaments i consells comarcals, en tant que administració més propera als ciutadans, i, de fet, això és el que també ha dit el Consell Consultiu, a petició nostra, amb relació a l'article 63 del Projecte.

Podem ressaltar altres mancances pel que fa a diversos aspectes, i segons el nostre punt de vista: el reconeixement del paper de les persones o entitats que acullen infants desseparats, pensem que no queda prou clar; la no-referència a les normes europees sobre la infància; la poca precisió respecte a alguns compromisos de la Generalitat; imprecisions a l'hora de reconèixer els drets als infants i adolescents hospitalitzats; l'oblit o menysteniment de l'educació infantil; una visió excessivament urbana pel que fa a l'entorn de l'infant; el reconeixement poc explícit del dret al joc; el tema

pendent del reconeixement com a negatius d'espectacles com la boxa o les curses de braus; la poca insistència en la necessitat de suprimir barreres arquitectòniques..., i, així, altres objeccions, totes elles amb motiu d'esmenes parcials presentades pel nostre Grup Parlamentari.

Fins aquí, una llista d'elements negatius o d'objeccions que el nostre Grup aporta. Tots aquests elements, per ells sols, motiven la presentació de l'esmena a la totalitat que ara defensem, així com el manteniment de les cent trenta-set esmenes del Grup d'Esquerra Republicana que encara queden vives.

Però no tot són mancances. Cal reconèixer que la Llei, un cop aprovada, aportarà a la societat un element cabdal a favor dels drets dels infants i adolescents del nostre país. Paral·lelament, la reforma que es fa de la Llei d'adopció és un altre element positiu; esperem i confiem que serveixi, com es pretén, per agilitar els tràmits de les adopcions i estalviar esperes i angoixes per part de pares acollidors o dels joves tutelats per les institucions. Igualment positiva és la possibilitat de sancionar amb eficàcia i rapidesa les conductes o actuacions que vulnerin els drets dels infants o adolescents. Tres factors positius que, des del nostre punt de vista, compensen moltes de les mancances.

A tall de conclusió podem dir que no descobrim res si diem que en aquests moments estem fent un pas històric. Les Nacions Unides van ser creades el 45, però no va ser fins a l'any 1989 que van aprovar el Conveni sobre els drets dels infants. L'ONU va trigar quaranta-quatre anys a posar-se d'acord i a escriure, a posar per escrit quins són els drets dels infants i adolescents, i això vol dir alguna cosa. De fet, pràcticament, només a Occident i en les èpoques actuals tenim consciència que els infants i adolescents són persones amb drets i que es mereixen el nostre respecte. Només cal voltar pel món contemporani, pel nostre món contemporani, per veure com els nens continuen sent mà d'obra barata, carn de canó per a les guerres o cossos frescos per a l'abús sexual. I si repassem la nostra història, la del nostre propi país, veurem com és relativament recent la consciència col·lectiva de la necessitat de reconèixer els drets dels infants i adolescents.

Però el debat general es troba en com hem d'articular aquests drets i aquest respecte. Hem de controlar la seva llibertat d'opció? Hem de restringir més i més els programes de televisió? Hem d'establir tribunals censors del que poden i no poden fer o veure els menors? Creiem que seria un error accentuar la via repressiva. Des del nostre punt de vista, el que cal accentuar és la formació, la informació i el coneixement; posar els mitjans per permetre als infants i sobretot als adolescents que triïn les opcions que desitgin amb plena llibertat, però també amb plena consciència. És per això que apostem per potenciar el paper de l'escola, element on les administracions públiques hi tenim molt a fer, i el paper de la família, entès com a nucli de convivència, sigui quina sigui la seva composició. Una llei com la que discutim ha de prendre actituds mitjanes, una combinació de formació i informació amb la repressió, però, creiem, potenciant la primera part.

L'esmena a la totalitat presentada de forma preventiva, i a la vista del Projecte inicial, ha esdevingut, un cop feta ja bona part de les discussions, menys necessària; menys necessària per dos motius. Primer, perquè al llarg del debat en Ponència –un debat que, tot cal dir-ho, no va ser gaire ben estructurat ni metòdic– han estat acceptades esmenes del Grup que represento, aproximadament un centenar, de les quals el 90% fan referència exclusivament a termes tècnics o de llenguatge; l'altre 10%, però..., hem introduït, a través d'aquest 10%, hem introduït alguns elements nous que creiem positius. De les cent trenta-set esmenes que encara resten vives, confiem que alguna d'elles sigui assumida pel Grup de la majoria, per aquesta cambra, al llarg del debat que ara comencem, cosa que –no cal dir-ho– agrairem enormement. De fet, a hores d'ara, ja ens han arribat algunes propostes de transacció, que agraiem.

I l'altre motiu és el de la voluntat de consens. Tots coincidim en la necessitat de protegir els nostres conciutadans menors d'edat. També coincidim en la necessitat de tractar-los com a persones que són i la necessitat d'anar-los reconeixent tants drets com sigui possible. I, finalment, tots compartim la necessitat de facilitar aquells tràmits per agilitar les adopcions d'aquí i de fora i per permetre que els infants i adolescents desamparats puguin obtenir amb el màxim de garanties el calor d'una llar que els aculli.

Per tot això que he dit, suposo que queda clar que el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya retira la seva esmena a la totalitat, alhora que anuncia la defensa de les seves esmenes parcials, totes les que resten vives, així com el seguiment posterior de l'aplicació de la Llei que aquest Parlament aprovarà d'aquí a poques hores.

Gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. La segona esmena a la totalitat, la presenta el Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; per a defensar-la, té la paraula la senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, estem començant a debatre una llei important, una llei que es situa en els avenços històrics del reconeixement de la infància i l'adolescència com a etapes de vida clau i subjectes a drets específics que cal garantir; lluny queda la negació d'aquesta etapa vital o la seva vinculació a conceptes negatius i pejoratius... Els vull explicar una anècdota, però crec que val la pena que ho digui, perquè és molt significativa: el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, el senyor Xavier Bosch i també un company del seu Grup, el senyor Bargalló, van fer un estudi –jo crec que molt interessant– sobre els diferents sinònims i les diferents concepcions que s'havien donat als infants i adolescents al llarg de la història segons les edats, les variants dialectals o l'època històrica –jo crec que va ser una aportació interessant a la Ponència–, i, d'aquests seixanta-un mots diferents que ells van trobar, és curiós que en totes les variants dialectals o l'època històrica un nombre molt important d'aquestes paraules feien referència a conceptes despectius,

la qual cosa simbolitza, significa que durant molts anys els infants i adolescents han estat considerats com a persones, com a éssers negatius, i és curiós que les paraules que anomenaven aquestes persones tenien aquest component negatiu. Jo crec que aquesta Llei situa, per tant, dintre del corrent històric, dintre de l'avenç històric que significa Occident avui, el fet de reconèixer drets a unes persones que han de ser subjectes de la història, no només pacients de la història, no?

En aquest sentit, voldríem dir que una de les aportacions clau d'aquesta Llei és la de definir l'interès primordial del menor per sobre d'altres interessos en contraposició; és segurament una de les aportacions més interessants que fa aquesta Llei. I també pensem que aquesta Llei se situa en un debat que hem de fer possible des d'aquest Parlament, i és contribuir que arreu del món els drets que avui aquí es reconeixen es facin extensibles a totes les cultures, perquè encara molt sovint en aquest Parlament rebem persones i coneixem representants d'altres països que diuen que, drets aquí aconseguits, arreu del món no estan aconseguits, sinó que estan trepitjats, aquests drets.

En aquest sentit, jo vull anunciar, senyor president, la retirada de l'esmena a la totalitat, d'Iniciativa, per tres raons. Primer, perquè la Llei, en el tràmit parlamentari, ha millorat; ha millorat amb les aportacions de tots els grups, i crec que és una primera dada a retenir. Queden moltes esmenes vives, esmenes que defensarem per intentar que prosperin, però, sens dubte, el treball fet ha millorat la Llei. La segona raó que explica la retirada d'aquesta esmena és que no existeix, per part del Grup Parlamentari d'Iniciativa, desacord global amb el que hi ha en el text. Sí que existeix preocupació pel que no diu, i ens semblava que no era correcte, diguem-ne, mantenir una esmena a la totalitat d'un projecte que amb el contingut del que diu no hi tenim grans desacords –en alguns aspectes, sí, ho explicaré–, però, en canvi, el que ens preocupa és el que no diu, i en aquest sentit creiem que el debat... –i aquesta seria la tercera raó per la qual retirem l'esmena a la totalitat–, la voluntat i l'esperança que al llarg d'aquest Ple puguem encara continuar negociant coses que permetin que aquestes mancances del Grup d'Iniciativa pel que no diu puguin quedar, si més no, parcialment, acabades, diguem-ne.

La tercera part de la meva intervenció d'avui és situar aquestes preocupacions; situar les preocupacions del que no diu i d'algunes coses que queden a la Llei que nosaltres no hi estem d'acord i que voldríem debatre-les, i esperem que en el debat puguem arribar a acords.

La primera qüestió. Aquesta Llei és una gran declaració de principis, és una llei programàtica, una llei que pot esdevenir inútil si no es posen els mecanismes per garantir els drets, i no només per promulgar-los. Ens preocuparia que succeís que demà, l'endemà de l'aprovació d'aquesta Llei, la seva aprovació no servís per a res, no canviés res. En aquest sentit, nosaltres pensem que hauria estat millor fer una llei de xarxa de recursos, una llei que permetés, a més a més de promulgar els drets, garantir-los. Els en posaré algun exemple.

De poc serveix dir que els infants tenen dret a l'ensenyament des dels zero anys, si després no es posen els mecanismes que diu que la Generalitat garantirà que tinguin accés a aquesta escola; de poc serveix dir que és important l'associacionisme infantil i juvenil, si després la Llei d'associacions —aquella Llei que tenim congelada en aquest Parlament des de fa molts mesos i que suposo que el que s'espera és que decaigui quan s'acabi la legislatura— no fa cap referència a aquesta qüestió. Per tant, la preocupació és dir: està molt bé que proclamem drets, estem d'acord amb els drets que es proclamen, però anem a posar els mecanismes per garantir que aquests drets es puguin complir.

En aquest sentit, nosaltres avui tenim sobre la taula encara tres esmenes que, al nostre parer, millorarien aquesta qüestió. Tenim una esmena que fa referència al pressupost, que diu que «el Govern prioritzarà en els seus pressupostos l'atenció a la infància». El text original del Govern diu: «podrà prioritzar»; nosaltres diem: «prioritzarà». Perquè segur que, d'aquesta Llei, se'n deriva la necessitat d'utilitzar recursos; posem en el text de la Llei que el Govern prioritzarà la qüestió de la infància, no ho deixem com una hipòtesi, posem-ho.

Una segona esmena que diu que «el Govern farà un pla d'infància i adolescència», un pla que permetrà dissenyar conjuntament des de la Generalitat, des de tots els departaments i des de les administracions locals, un pla d'actuació que signifiqui aquesta xarxa de recursos que nosaltres reclamem per fer efectius aquests drets.

I la tercera esmena que nosaltres plantejem i que —hi insisteixo— milloraria aquest dèficit que al nostre parer existeix és un informe anyal que elabori una ONG, un organisme independent del Govern i del Parlament, del grau de compliment d'aquesta Llei; perquè jo reitero: el perill d'aquesta Llei és que demà, un cop s'hagi promulgat, no serveixi per a res. Llavors, nosaltres diem: que hi hagi anualment una ONG que digui quin nivell de compliment té aquesta Llei, com es respecten al nostre país els drets que aquí hem promulgat. Seria una forma de garantir, d'insistir que aquesta Llei tingui eficàcia.

Quina és la segona preocupació? La segona preocupació és que aquesta és una llei de lleis. És una llei que reproduceix, per un cantó, textualment, un bon nombre de lleis ja existents, per tant, reitera, fa referència constantment a molts articles de lleis que ja existeixen i funcionen. I, per altra banda, té un segon defecte, al nostre parer, en aquest sentit, i és que intenta fer que d'altres lleis —la Llei de publicitat, la Llei de televisió, la Llei d'atenció a menors infractors— diguin el que no diuen; per tant, al nostre parer, la tècnica legislativa raonable hauria d'haver estat proposar modificacions en aquelles lleis. És a dir, si hi ha una llei de publicitat que diu quelcom que no ens sembla correcte, promoguem la modificació d'aquesta Llei, és a dir, instem perquè hi hagi veritablement canvis en les lleis que diuen coses incorrectes; en cas contrari, els suggeriments i propostes que aquí es fan esdevindran força inútils. De qualsevol manera, jo crec que, d'això, el Parlament n'hauria de ser conscient.

Aquest Projecte sembla demostrar que les lleis s'han oblidat sovint que existia la infància i l'adolescència. I s'ha oblidat també que una part d'aquest col·lectiu viu i creix en condicions vitals que no fan possible el seu ple desenvolupament. En aquest sentit, nosaltres, i per intentar evitar que això en el futur es produeixi, plantejem que hi hagi revisió de les lleis existents, per tal que, veritablement, no hi hagi cap llei de les existents que faci referència a la infància que no preservi aquests drets o que no tingui els mecanismes adequats per garantir aquests drets, i que, en el futur, lleis determinades que afectin la infància tinguin informes preceptius amb relació al seu propi compliment d'aquest text que acabem de promulgar avui. És a dir que no succeeixi, com ha succeït fins ara, l'evidència que hi ha hagut moltes lleis que s'han fet en aquest Parlament que no han tingut en compte que existia la infància i les seves necessitats.

La tercera gran qüestió de preocupació és que —això també ho deia el diputat d'Esquerra Republicana que m'ha precedit en l'ús de la paraula— el Projecte traspua sovint una concepció d'infància que no acabem de compartir; la d'una mena d'espècie a protegir i preservar —deixin-m'ho dir amb aquest llenguatge no gaire adequat—; és a dir, com si haguessim de col·locar els nens i nenes de Catalunya en una mena de campana de vidre per protegir-los de les malícies de la societat. Això es produeix en una utilització inversemblant de multiplicitat de termes —atenció, protecció, assistència, tractament—, i una certa filosofia benèfic-proteccionista, poc adient, al nostre parer, poc adequada per aconseguir l'objectiu principal, que és que els ciutadans i ciutadanes menors de divuit anys creixin i madurin en condicions adequades i sense discriminacions derivades del nucli educatiu i del context en el qual han de viure.

Per últim, tres desacords importants que voldríem que al llarg d'aquest procés poguessin canviar. Nosaltres no compartim la modificació del concepte de l'acolliment simple que es planteja en aquesta Llei. Pensem que aquesta identificació que es planteja entre acolliment simple i acolliment pre-adoptiu és molt preocupant. Nosaltres insistim en la idea que han d'existir aquests dos conceptes que la Llei inicial, la Llei que regula l'adopció, això ho manté. Per què? Perquè en aquests moments, si prospera la Llei tal com està, avui dia els pares i les mares que acullen de forma simple —que vol dir que acullen un nen o una nena perquè té problemes a la família—..., automàticament es poden crear unes expectatives d'adopció que van en detriment que aquesta persona pugui tornar a viure amb els seus pares. És a dir, una cosa és, clarament, quan uns pares fan un acolliment d'una criatura de forma pre-adoptiva amb voluntat d'adoptar-la posteriorment; em sembla un plantejament clar per a tothom: per a la criatura, per als pares.

En canvi, no veiem oportú que hi hagi aquesta barreja entre els pares que acullen una criatura, simplement, per ajudar-lo en una època vital difícil, mentre no pugui retornar al seu ambient familiar..., que aquí es barregin les expectatives de criatures i de pares per tal que possiblement pot esdevenir un acolliment pre-adoptiu. Creiem que això és confondre

les criatures i és confondre la família. És important que els pares i les mares, o les persones que vulguin acollir de forma simple una criatura perquè pugui retornar a la seva família, sàpiguen que el que han de fer és ajudar-lo a viure en aquestes condicions, però no fantasiejant que en un futur el podran adoptar, perquè això confon els seus sentiments, confon els sentiments de la criatura, i segurament passarà una cosa pitjor, i és que impossibilitarà que aquesta criatura esdevingui mai després amb els seus pares, retorni amb els seus pares, que és l'objectiu prioritari de qualsevol acolliment simple, no ens equivoquem: l'acolliment simple és un acolliment transitori, mentre la família natural no el pot acollir. Per tant, no barregem aquest terme amb el pre-adoptiu perquè, automàticament, la gent, tant els pares com les criatures, quedaran confoses.

La segona preocupació: el pes excessiu dels mitjans de comunicació en aquest text. Al nostre parer és un pes excessiu. De vegades es fan redactats amb molts prejudicis, d'alguna forma amb un cert missatge que els mitjans de comunicació són els responsables de tots els mals —exagero, no?, perquè tampoc diu això—, però d'alguna forma fa un redactat que sembla que tots els problemes que té la infància tinguin molt a veure amb els missatges dels mitjans de comunicació. Evidentment, la influència dels mitjans de comunicació és total, és molt important, però no és..., també ho és en positiu, en molts casos. Per tant, creiem que li dona un excés pes, i no podem estar d'acord —i, això, ja ho tractarem més detingudament en el moment de les esmenes— amb les sancions administratives que s'hi imposen, perquè pensem que les sancions administratives als mitjans de comunicació són un greu precedent que valdria la pena no encetar amb aquesta Llei, i que, en qualsevol cas, els programes que es pretenen evitar, ja es pot fer, ja hi ha legislació en aquests moments vigent..., pensem que es pot recórrer al sistema judicial, molt millor que no pas fer-ho per via administrativa.

I el tercer desacord important és l'oblit que fa la Llei —jo crec que és un oblit intencionat— dels conflictes amb la justícia juvenil. D'alguna forma, tot el tema de delinqüència infantil i juvenil no es toca, joestic convençuda que per un conflicte competencial entre Justícia i Benestar Social, i creiem que això fa que la Llei sigui pobra en aquest cas. Les nostres esmenes són esmenes que tracten la qüestió de la delinqüència juvenil, i que com a complementàries a la Llei que ja existeix pensem que la millorarien.

Voldria acabar dient que tot aquest debat que hem tingut ha estat possible per l'assessorament de moltes persones, per la implicació de moltes entitats i professionals que coneixen millor que nosaltres el tema que estem treballant, i que han pogut aportar als grups polítics les seves orientacions, orientacions que cada grup ha treballat, ha traduït en esmenes, i que esperem que a hores d'ara encara puguem continuar aprofundint.

Per tant, retirem l'esmena a la totalitat, també amb molta voluntat que durant aquest Ple puguem treballar força i millorar els redactats que per nosaltres encara s'haurien de millorar.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Mayol. La tercera esmena a la totalitat, de retorn, és presentada pel Grup Parlamentari Popular; per defensar-la, té la paraula el diputat senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, dues consideracions prèvies abans de defensar la nostra esmena a la totalitat: entenem, en primer lloc, que és bo que el Govern hagi portat aquesta Llei a la cambra, entenem que aquesta Llei era necessària i és necessària, i és bona per a la protecció de la part més feble de la nostra societat, com són els nens, els joves i els adolescents.

El nostre Grup té, tenia i tindrà la voluntat positiva de contribuir —i totes les iniciatives que hem portat a terme en aquesta qüestió així ho demostren— a la millora del text d'aquesta Llei, i tot el que fem i el que farem serà amb aquest esperit constructiu.

Hem d'explicar, en primer lloc, per què, després de la retirada de les esmenes a la totalitat dels altres grups, el nostre Grup, el Grup Popular, ha mantingut la seva esmena a la totalitat. Doncs bé, el nostre Grup considera que el Projecte de llei d'atenció a la infància i l'adolescència peca de defectes sistemàtics, estructurals, jurídics i de contingut que aconsellen el seu retorn al Govern per tal que inclogui una autèntica protecció dels menors. La presentació de l'esmena a la totalitat del Grup Parlamentari Popular es fonamenta en quatre motius bàsics. Primer motiu: coherència i claredat. Si alguna cosa hem de demanar a qualsevol llei és que identifiqui clarament el seu objecte, i el seu contingut s'adapti a aquesta identificació. I què fa aquest Projecte de llei? Aquest Projecte de llei utilitza els conceptes d'infància i adolescència de tal manera, per definir quins són els seus destinataris, que no deixa, al nostre entendre, no deixa suficientment clar a qui s'adreça. En la nostra legislació, i en relació amb aquest Projecte, tenim la Llei 11/85, de protecció de menors, la Llei 37/91, de mesures de protecció de menors deseparats, i el Decret 332/88, de reassignació de competències en matèria de protecció de menors, i així mateix el Codi de successions i la Compilació de dret civil de Catalunya parlen de menors i majors d'edat, com també ho fa el mateix Codi civil. Per una altra banda, és cert que hi ha lleis que utilitzen una altra terminologia, com la 38/91, d'instal·lacions destinades a joves, el Decret 187/93, que també fa referència a la delegació de competències de la Generalitat en matèria de joventut a les comarques..., però no obstant aquesta darrera referència, a l'hora de delimitar l'objecte del Projecte a debat hauria d'haver-se referit a l'atenció i protecció dels menors d'edat, perquè els menors d'edat són les persones que, pel fet de no haver arribat encara a la majoria, no gaudeixen de la plenitud dels drets per a tots els actes de la vida civil i política. Aquesta és una categoria clara i entenedora que hauria estat un bon instrument per delimitar els destinataris de la Llei. En canvi, s'ha fet un projecte d'atenció i protecció que ha donat lloc a moltes incongruències, ha confós el gènere amb l'espècie, i una primera incongruència la trobem en el mateix concepte d'«infant» i d'«adolescent».

Segons el *Diccionari* de l'Enciclopèdia Catalana, «la infància és un període de vida que comprèn des del naixement fins a l'adolescència», i «l'adolescència és el període de vida que segueix a la infància i precedeix l'edat adulta». El Consell Executiu ens ha tramès un projecte de llei des del nostre punt de vista incoherent, i el que s'entén per «adolescent», quan es preveu que l'adolescència acabi a la majoria d'edat —així ho diu l'article segon—, quan l'adolescència acaba en arribar l'edat adulta, i és per això que aquest Projecte, des del nostre punt de vista, ha estat mal encarat des de l'inici. Aquesta incongruència terminològica i alhora també jurídica introdueix moltes redundàncies a la Llei que la fan «farragosa», poc entenedora i que porta a la confusió. Entenem que, adoptada una determinada terminologia, s'hauria sempre d'utilitzar aquesta, mentre que el Projecte de vegades tracta de «menor» i d'altres vegades ho fa d'«adolescent» i altres d'«infant».

Segon motiu. El segon motiu és la restricció en la protecció de la salut dels infants. Una de les qüestions fonamentals per les quals el Grup Parlamentari Popular va presentar esmena a la totalitat d'aquest Projecte de Llei era la restricció en la protecció de la salut de l'infant, que es limitava als nascuts, i deixava desamparats els no-nascuts. El manteniment per part del Grup de la majoria de la tesi que l'objecte a protegir, segons es deriva de l'article primer del Projecte, són els infants i adolescents que resideixin o es trobin a Catalunya, tot considerant «infant», en l'article segon, tota persona menor de dotze anys, feia que l'esmena del Grup Parlamentari Popular, relativa a la protecció de la salut dels infants no nascuts, en opinió del Grup de la majoria, ultrapassés l'objecte de protecció de la Llei. Aquesta qüestió, cabdal per al Grup Parlamentari Popular, va fer que sol·licitéssim dictamen al Consell Consultiu sobre la vulneració de la Constitució i de l'Estatut, que suposava claríssimament, per nosaltres, el fet de no protegir la salut del *nasciturus* i el mateix *nasciturus* en aquest Projecte. En el seu acurat Dictamen, el Consell Consultiu considera que, efectivament, l'article 25 del Projecte de llei tramès pel Govern vulnera l'ordre constitucional i estatutari, i fa dues consideracions: per una banda, que l'article 39.4 de la Constitució, en establir que els infants gaudiran de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllen pels seus drets, no defineix què s'entén per «nen» o «infant», sinó que fa una remissió expressa als acords internacionals que vetllen pels seus drets. En relació amb els esmentats tractats internacionals i per no estendre'm enumerant-los, em referiré específicament a la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets dels infants, del 20 de novembre del 89, on es recull que «l'infant, per la seva falta de maduresa física i mental, necessita protecció i cures especials, fins i tot de la deguda protecció legal, tant abans com després del naixement». Fixin-se bé, si us plau, que es parla de l'infant, de l'infant abans i després del naixement. Queda, doncs, clar que l'infant abans de néixer té reconeguts drets en tractats internacionals, ratificats per l'Estat espanyol, i que, per tant, són d'aplicació a casa nostra. Per una altra banda, l'article 43 de

la Constitució reconeix a tots el dret a la protecció de la salut, i, en relació amb aquest article, val a dir que l'apartat b de l'article 24 de la mateixa Convenció de les Nacions Unides que he esmentat assegura l'atenció sanitària pre-natal i postnatal. Així mateix, les contradiccions existents entre el punt 1 de l'article 25 del Projecte i el punt 2.d d'aquest, que recull el dret a la detecció precoç de les malalties congènites, introduïa una confusió en el Projecte, que vulnerava, segons el Consell Consultiu, el principi de seguretat jurídica que consagra l'article 9.3.

No puc evitar mostrar la satisfacció del meu Grup Parlamentari pel contingut del dictamen del Consell Consultiu, tot i que aquest no abasta la belligerant protecció del dret a la vida i a la salut de l'infant en tot moment —també abans del seu naixement— que pretén el nostre Grup Parlamentari. La salut del *nasciturus* no es protegeix només protegint la de la mare, perquè infinitat de situacions que no són potencialment perilloses per a aquesta poden ser-ho per al nen, i sostenir el contrari només és possible partint de l'error conceptual i científic, avui més que superat, que el nen és part del cos de la mare, quan aquest no és, efectivament, un òrgan de la mare, ni una excrescència especial, com un tumor, ni cap part del seu sistema muscular, nerviós o ossi, i sobretot no ho és perquè, encara que es desenvolupi dins i, en certa manera, a càrrec del cos matern, ho fa obeint un codi genètic diferent i independent del de totes i cadascuna de les cèl·lules maternes.

En conseqüència, gran part de les disposicions existents, sobretot en l'àmbit del dret laboral, tendents a procurar unes condicions especialment adaptades a la situació física en què es troba la dona embarassada, perden sentit si es consideren basades en la protecció de la seva realitat física, perquè, en ocasions, el mal que aquestes normes tracten d'evitar no ho seria per a ella, i només adquireixen sentit en tant que protegeixen la salut del *nasciturus*. Per això, i a falta d'una llei especial i específica sobre els drets del *nasciturus* com a ésser diferent, el marc adequat i lògic per al reconeixement dels seus drets és precisament el Projecte avui a debat, perquè seria contrari al seu mateix esperit i a la resta de l'ordenament jurídic excloure el no-nascut, encara que només sigui per omissió. El fet que també s'oblidi el precedent que constitueix la Llei asturiana de protecció al menor, lluny de ser un argument en contra ho ha de ser a favor, perquè entenem que un Parlament no es prestigia per legislar com els altres, sinó, si és possible, per legislar millor que els altres.

El fet que hagin estat rebutjades les esmenes del Grup Popular, que introdueixen aquesta tesi, especialment la que incorpora un nou article a l'inici del capítol II, que sota el títol «Dret a la vida i a la integritat física i moral» recull que tots els infants i adolescents tenen dret a la vida i a la integritat física i moral de la seva persona, i que així mateix es reconeix i garanteix el dret a la vida de l'infant no nascut, i també la no-incorporació de la nostra esmena al punt 1 de l'article 25, que garanteix el dret a la salut, especificant que aquesta comença ja en el si matern, fa que considerem im-

prescindible demanar el vot de la cambra per tal de retornar el Projecte al Consell Consultiu.

Tal com hem repetit al llarg de la tramitació, demanem a la cambra que adopti un posicionament progressista, i, per tant, que aposti per la protecció del màxim nombre d'éssers humans possible. Al Grup Parlamentari Popular, i a mi particularment, ens sorprèn que hi hagi diputats del Grup de la majoria que facin i donin suport a declaracions criticant l'ampliació de l'avortament en un quart supòsit i tinguin la incoherència personal i col·lectiva de defensar un projecte de llei com aquest. I és que, senyores i senyors diputats, no estem parlant ara de penalització o despenalització: estem fent un exercici de coherència jurídica i biològica; coherència jurídica perquè l'article 15 de la Constitució ens deixa clar que tots tenen dret a la vida, i coherència biològica perquè, si hem de protegir l'infant i adolescent des del seu naixement, sense el reconeixement del dret a la vida, ens deixem fora d'aquest àmbit de defensa un tram de l'existència d'aquest infant. O és que els diputats, especialment els demòcratacristians integrats en el Grup de la majoria que amb el seu vot aprovaran aquest Projecte, no ho creuen així? O és que es tenen dubtes que és necessari protegir la vida de l'infant i de l'adolescent, sempre que sigui vida? Resulta —i això és encomiable— que protegim els ocells, els seus ous i les seves cries, fem grans esforços perquè l'orca Ulisses pugui tenir els seus fills i desenvolupar la seva sexualitat, però protegir i tutelar la vida i la salut dels infants no nascuts en una llei de protecció de la infància, això, segons sembla, és demanar massa; això, avui, no toca.

El tercer motiu. El tercer motiu per presentar esmenta a la totalitat és que la Llei estableix una garantia efectiva, per part del Govern que els ha de fer efectius, dels drets que proclama. I és que, com ha dit un conegut jurista català, en el món del dret tot el que no són efectes i garanties és música celestial. Si no establim obligacions més contundents al Govern i mecanismes de control del seu compliment per a la defensa dels drets que el Projecte proclama, aquesta Llei, malauradament, com tantes altres, quedarà en paper mullat o bé, en el millor dels casos, tindrà una aplicació percentual baixíssima. Vostès es neguen a introduir la protecció del *nasciturus* perquè no toca però insereixen on no tocava un decàleg de drets perfectament reconeguts en altres lleis de forma, com a mínim, redundant i a més a més no els garanteixen de cap manera.

El Parlament de Catalunya legisla de forma avançada en moltes matèries, en infància, mitjans de comunicació, medi ambient, etcètera, i aquesta legislació és subjecta a desenvolupament per part del Govern, però la realitat és la seva inoperància per manca de dotació pressupostària en molts dels casos. Un exemple, el Decret de 4 de juny del 82 limita la venda de material pornogràfic als *sex-shop*. La realitat, però, tal com ha denunciat l'Organització de Consumidors i Usuaris de Catalunya, és que a casa nostra es venen pel·lícules de vídeo, fins i tot de les que estan qualificades com a «porno» dur a quioscos, llibreries, benzineres i àrees de servei a uns preus que estan al voltant de les tres-centes o quatre-centes

pessetes, la qual cosa les posa a l'abast dels menors sense cap mena de control, tot i que en els videoclubs aquestes poden arribar a costar sempre les dues mil pessetes. Segueixen estant, d'aquesta manera, a l'abast dels menors. Passegin-se vostès per Barcelona, París, Amsterdam, Estocolm i diguin-me en quina d'aquests ciutats es tenen més a l'abast publicacions i vídeos pornogràfics. Jo els puc contestar: a Barcelona.

El quart motiu; el quart motiu és la manca de compromís pressupostari per al compliment de la Llei. No es pot ventilar una llei d'aquesta importància dient en el seu article 16 que la Generalitat ha de procurar que en el seus pressupostos es contemplin de forma prioritària les activitats adreçades a l'atenció, formació, promoció, protecció i lleure dels infants i dels adolescents. Què vol dir «ha de procurar»? Això no és dir res. El que ha de fer no és procurar, el que ha de fer és comprometre's a dotar pressupostàriament.

Per una altra banda, vull fer una reflexió. Els drets reconeguts a la llei beneficien els infants i suposo que tots coincidirem que la forma principal de gaudir-ne és a través de la protecció a la família. I vostès s'hi han esforçat, en la protecció de la família, això sí, només fins al moment de fer-se la foto, després, *si te he visto, no me acuerdo*. Un significatiu exemple: la disposició final quarta de la Llei de pressupostos de l'Estat per a aquest any va establir una ampliació del concepte de família nombrosa al tercer fill. D'això en va fer qüestió fonamental per a donar el seu recolzament als pressupostos el Grup de Convergència i Unió, però va supeditar la seva eficàcia jurídica al corresponent desenvolupament reglamentari. El text de la disposició final quarta dels pressupostos de l'Estat que es va publicar al BOE no coincideix, però, amb el que es va aprovar a la Comissió de Pressupostos el 10 de novembre del 94. Mentre en la redacció del text que es va aprovar en comissió manté que l'aplicació d'aquesta norma s'efectuarà per la corresponent via reglamentària, el text definitiu publicat al BOE té la següent redacció: «L'aplicació d'allò que disposa l'apartat anterior necessitarà el desenvolupament reglamentari corresponent.»

Està clar que en la primera redacció no se supedita l'aplicació de la norma a l'entrada en vigor del subsegüent desenvolupament reglamentari mentre que en la segona sí, que se supedita totalment la seva aplicació al compliment d'aquest requisit.

El Sr. PRESIDENT: Torni a la qüestió, senyor...

El Sr. ARIZA: Sí senyor president. A hores d'ara, el Govern no ha promulgat encara cap reglament que doti de contingut legal i pràctic l'ampliació del concepte de família nombrosa. Aquesta situació condueix a la paradoxa que les famílies amb tres fills són conceptualment i jurídicament famílies nombroses però no poden, per contra, exercir cap dels seus drets com a tals. Han explicat vostès aquesta història a les associacions familiars que vostès tan afalaguen? Vostès parlen, diuen, parlen més però en això de protecció de les famílies no tenen ni convergència ni unió. I, en aquest cas, si no hi ha dotació pressupostària suficient, ni aquest ni els drets que recull la Llei a debat es podran fer efectius. Protec-

ció a la família que és igual a protecció a l'infant i vostès donen recolzament a un govern que ofega fiscalment les famílies; d'exemples d'això en tindria milers i no hi entraré.

Finalment, el Projecte de llei introdueix també modificacions a determinats articles de la Llei 37/91, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, i això, unit al fet que des de la Direcció General d'Atenció a la Infància, seguint les experiències anglesa i francesa, es plantegi donar un sou a les famílies acollidores en funció de la dedicació que requereixi el nen acollit, fa que no vulgui acabar la meua intervenció sense fer algunes breus consideracions.

El Sr. PRESIDENT: Que siguin breus, eh?

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president. L'adequada inserció social dels nens abandonats —estem tractant de la protecció dels menors— aconsella la seva integració en nuclis familiars estables que actuïn com a vectors d'integració, d'educació i de formació cívica i moral i d'aportació, de recolzament humà i afectiu que les institucions públiques només poden donar en forma limitada.

Així, doncs, l'adopció i l'acolliment és la via més adequada per a aquesta finalitat i, a més a més, aporta a les famílies que la solliciten la companyia i l'afecte que desitgen en oferir-se per a aquesta funció.

Té també l'avantatge que la dimensió altruista d'aquesta actuació és una garantia addicional de la vocació amb què es realitza l'oferta per acollir; d'aquí la importància de trobar mesures complementàries a les actuals com és, per exemple, el finançament a les famílies acollidores perquè puguin atendre les despeses derivades de l'acolliment d'aquests nens, per períodes prefixats o per terminis indefinits.

Aquesta situació, però, comporta el risc que l'Administració ha de preveure amb la màxima seriositat, de considerar els menors com una mera font d'ingressos, de manera que les famílies que s'ofereixen tinguin en les seves motivacions un component crematístic no desitjable. És possible que el cost sigui menor i els resultats millors quan l'infant és acollit familiarment, que en l'internament en una institució pública. Però aquest criteri, per si mateix, ens sembla insuficient. És a dir, el que és desitjable és potenciar els elements d'integració que suposa tenir aquests infants en famílies i encarar el procediment de selecció adequant els requisits de les famílies amb les necessitats dels nens que han de ser acollits, així com el seguiment i la supervisió del tracte rebut i el progrés de la relació de la manera més rigorosa.

Després d'aquestes reflexions i pels motius esmentats, el Grup Parlamentari Popular demana el vot favorable de la cambra, i especialment dels diputats democristians integrats en el Grup de la majoria per tal que el projecte a debat sigui retornat al Govern.

Jo els demano, una altra vegada, senyores i senyors diputats, que siguin vostès progressistes.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ariza. Torn en contra: té la paraula la diputada senyora Vendrell.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, bé, en primer lloc, senyor Ariza, jo li mostraria la meua perplexitat, perquè realment a mi se'm fa difícil fer un discurs coherent de torn en contra després d'haver-lo sentit.

Anem a veure, en primer lloc vostè ens fa unes consideracions generals, ens diu que és bo que el Govern hagi portat el Projecte a aquesta cambra; ens diu que vostès tenen un esperit constructiu, cosa que celebrem, i a continuació ens parla que aquest Projecte de llei té uns defectes sistemàtics, estructurals, jurídics, de contingut. Però, és clar, després, en els quatre motius, per arrodonir-ho d'alguna manera, a què vostè ha fet esment, d'alguna manera jo no he trobat cap argumentació ni cap motiu de pes que pugui justificar en cap moment poder dir que la Llei té defectes sistemàtics, estructurals, jurídics i, encara menys, de contingut.

Intentaré, ni que sigui molt breument, anar analitzant un per un aquests motius que vostè ha anat al·legant. En primer lloc ens parla de falta de coherència i claredat. Home, jo crec que si vostè es llegeix atentament els articles 1 i 2, que són els que ens parlen de l'objecte i el subjecte de la Llei, no ens pot dir això perquè està claríssim, absolutament clar.

En segon lloc, ens parla d'incongruència; incongruència terminològica. El Projecte de llei parla de menors, infants, adolescents. El Projecte de llei defineix molt bé què és el que s'entén per «infant» i què és el que s'entén per «adolescent», i en les reunions de Ponència vam tractar aquest tema —la senyora Mayol hi ha fet referència— i hem dit que la concepció de l'infant i de l'adolescent al llarg de la història ha tingut una evolució i que ha millorat i que, evidentment, terminològicament, s'han utilitzat moltes formes per referir-nos als infants i als adolescents. Malgrat això, jo no trobo que això sigui un defecte, en absolut, com per justificar que aquest sigui un motiu per a una esmena a la totalitat; en absolut. Parla de menors: miri, a mi, jo crec que vostè, per la formació jurídica que té, en cap moment tampoc li pot resultar excessivament desagradable parlar de menors; menors simplement és una categoria jurídica i té les connotacions que té i tampoc s'ha d'anar més enllà.

Quant al segon bloc, la restricció de la salut. Miri, jo no entraré ni a discutir el text del Dictamen ni tampoc altres consideracions que vostè aquí ha fet adients, jo crec que, en tot cas, parlar de la salut quan parlem d'aquest capítol ja en parlarem en l'article 25 i per tant, no vull fer cap referència a consideracions que tenim molt clar que no vénen al cas, que no són el motiu d'aquesta Llei, i que tampoc és el Parlament adequat per tractar-les.

Després ens parla d'una garantia efectiva. Home, aquí sí que em veig amb cor de dir-li unes quantes coses més. A veure, en el moment que tenim una llei, una llei és d'obligat compliment. Que és una llei programàtica; home, el conseller també hi ha fet referència. Aquesta Llei és una llei que, en part, té una funció pedagògica, crec que és una de les parts més importants d'aquesta Llei, una funció pedagògica de conscienciació de la ciutadania de tota una sèrie de drets que els infants i els adolescents tenen i que, d'alguna mane-

ra, s'han de respectar. També entenc que, mirin, si es fa una lectura reflexiva, si cada un dels articles, fins i tot de les esmenes quan les hem anat treballant es fa d'una manera seriosa, un es pot adonar que darrere de molts articles hi ha problemàtiques socials molt importants i, aleshores, dir que és una llei que és simplement programàtica o que no garanteix..., jo no trobo que sigui absolutament justificat.

D'altra banda, també hem de tenir en compte que totes les administracions públiques han de servir als interessos generals. Per tant, si han de servir als interessos generals, aquests —que a més a més això és un mandat constitucional—, això és una garantia en si mateix del compliment de la mateixa Llei, i ja no entro a parlar del règim sancionador; el règim sancionador, que es contempla en una part específica de la Llei i que ocupa una part important, és també una prova d'una sèrie de garanties que oferim.

I, finalment, ja, molt breument, quan es parla de garanties jo crec que si vostès s'han mirat un recull que els serveis de la cambra ens han preparat i que ha estat un molt bon recull, si vostè ho mira i ho analitza, hi ha una sèrie de legislació comparada, que és una sèrie de lleis on s'aporten altres coses que potser nosaltres aquí no hem aportat, però que s'ha de tenir molt present que es fa des de parlaments on tenen competències per fer segons quines mesures i per adoptar segons quines mesures que nosaltres ara no podem fer; tant de bo que es poguessin adoptar, però també jo crec que també s'ha de tenir molt present que a vegades una llei pot ser molt «garantista», en teoria, i a la pràctica fallar alguns d'aquests punts. I nosaltres el que creiem és que aquesta llei, d'això, precisament, no peca, és una llei que vostè en diu «programàtica», jo discrepo, però que sí que es pot aplicar i que se'n poden treure uns molt bons resultats.

I, finalment, quant a la manca de compromís pressupostari, quan arribem en tot cas a l'article 16 ja ho podem debatre. Les seves consideracions finals: home, vostè ha parlat de moltes coses, vostè ha parlat pràcticament de tot, però poc del contingut de la Llei de la infància. Llavors, jo dedueixo..., i a més me n'alegro, perquè suposo que això vol dir que realment els motius que vostè té per mantenir l'esmena a la totalitat no estan plenament justificats. Com a mínim, pel nostre Grup Parlamentari no ho estan, i, per tant, nosaltres la hi votarem en contra.

Moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. El Grup Mixt vol posicionar-se? (Pausa.) Moltes gràcies. El Grup Parlamentari Socialista vol posicionar-se? (Pausa.) Té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president, senyores i senyors diputats, ens voldríem posicionar des d'una actitud i posició —valgui la redundància— progressista i, en aquest sentit dir que nosaltres també votarem en contra de l'esmena a la totalitat que presenta el Grup Popular perquè creiem, en principi i en general, que aquest text ha millorat moltíssim en tot el debat de Ponència, i ha millorat per les aportacions que han fet els diferents grups parlamentaris. Jo voldria re-

cordar que el nostre Grup tenia també presentada una esmena a la totalitat i en el seu dia ja la vàrem retirar perquè creiem que potser les qüestions més importants que pensaven que s'havien d'incloure en el text havien sigut gairebé totes recollides. Per tant, nosaltres creiem que aquest text és un text que pot donar molt de joc, i evidentment confiem que la Conselleria, el Govern i la Direcció General corresponent facin tot el possible perquè, en el desenvolupament posterior, l'interès superior de l'infant sigui respectat i sigui desenvolupat.

Jo crec que la intervenció que ens ha fet el senyor Ariza, pel que fa, crec, a la segona o a la tercera accepció en què fonamenta la seva devolució, ens porta a plantejar —i ho ha dit la senyora Vendrell— un debat que no s'ajusta, senyor Ariza, al debat i als objectius d'aquesta Llei. La prova és que vostè no ha modificat l'article 1 de la Llei, no l'ha modificat, on diem què s'entén per «infant»; vostè només ha modificat l'article que fa referència al dret a la salut. La qual cosa vol dir que tampoc vostè té massa clar introduir aquest debat en el conjunt d'esmenes que es fan a l'articulat de la Llei. I a mi no m'estranya que vostè hagi portat aquest debat aquí, perquè el debat sobre l'inici de la vida i l'existència de la persona no té únicament arrels jurídiques, sinó que té fonaments filosòfics i té fonaments morals.

De la mateixa manera que el Consell Consultiu, en un dictamen que ens ha presentat, fa unes determinades..., arriba a unes determinades conclusions, jo també li podria dir que, si ens acollim a les sentències del Tribunal Constitucional, i concretament a la Sentència 53/85, que van presentar vostès el recurs en el Congrés dels Diputats, sobre la primera llei de l'avortament, podríem fer altres interpretacions, i nosaltres defensem aquestes interpretacions. Per això li deia que no estic d'acord amb la seva proposta d'esmena a la totalitat.

Diu la Sentència del Tribunal Constitucional 53/85 que la vida del no-nat, la vida del *nasciturus*, està garantida per l'article 15 de la Constitució espanyola i, com a conseqüència, el no-nat constitueix un bé jurídic a protegir. Però també diu la sentència, en consonància amb l'article 10 de la Constitució espanyola, que hem de reconèixer que la protecció a la vida no pot revestir un caràcter absolut, perquè en determinats supòsits podria estar sotmesa a limitacions. Tal és el cas quan la vida del no-nat pot entrar en col·lisió amb drets relatius a valors constitucionals de categoria de molt rellevant, com la vida i la dignitat de la mare. I aquest és el nostre posicionament, i aquesta és la nostra defensa del tema. I, a més a més, hauríem de recordar, també —que vostè ho ha obviat, no hi ha fet referència—, que el Codi civil estableix que és el naixement el que determina la personalitat, i que als efectes civils només es considerarà nascut aquell que visqui les vint-i-quatre hores posteriors totalment després del si matern.

És a dir, senyor diputat, aquest és un tema que ens portaria a una discussió profunda, que no té lloc —com li deia fa un moment— que el portem al debat d'aquesta Llei d'atenció a la infància —el debat sobre què entenem per «ésser humà», el debat de què entenem per «persona».

És per aquest motiu, senyores i senyors diputats, que nosaltres, per aquesta raó fonamental, votarem en contra l'esmena de retorn que presenta el Grup Popular.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Barenys.

Passem a la votació de retorn del Projecte de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El retorn del Projecte de llei ha estat rebutjat per 4 vots a favor, 64 en contra i 4 abstencions.

Fins a les quatre d'aquesta tarda, se suspèn la sessió.

(Són les tres de la tarda i cinc minuts.)

La sessió es reprèn a un quart de cinc de la tarda i un minut. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major, la lletrada Sra. Folchi i els lletrats Sr. Muro, Sr. de Alfonso i Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els consellers d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social i de Benestar Social.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Passem al debat de la part dispositiva de la Llei d'atenció i protecció de la infància i adolescència. La primera esmena és a l'article 1, presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya; per a la seva defensa té la paraula la senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo aprofitaria, senyor president, per defensar l'esmena 4 i retirar l'esmena 23.

El Sr. PRESIDENT: La 4 i retirar la 23. Molt bé.

La Sra. MAYOL: En relació amb l'esmena 4, es tracta, el nostre Grup planteja suprimir del primer article la paraula «protecció», deixar simplement «la present Llei té per objecte l'atenció a la infància i l'adolescència». Això respon, aquest plantejament respon a una part de la intervenció que fèiem a l'esmena a la totalitat, que és considerar que aquesta Llei té una filosofia excessivament proteccionista en relació amb la infància, i que respon una mica a una certa voluntat de posar-los en una campana de vidre. Nosaltres pensem i insistim que l'objectiu principal és que els nens i les nenes menors de divuit anys creixin i madurin en condicions adequades i sense discriminacions derivades del seu nucli educatiu i el context en el qual han de viure. Per tant, nosaltres proposaríem que la paraula «protecció» quedés referida exclusivament a la infància desemparada i, en canvi, quan es parla del conjunt de la infància, que es parli d'«atenció». Creiem que la paraula «protecció» potser és excessivament —hi insisteixo—, com diu la paraula, proteccionista.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Torn en contra? La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. No, a veure, nosaltres discrepem d'aquesta argumentació que ens

ha fet ara mateix avinent la senyora Mayol. Nosaltres entenem que, realment, del que aquí es tracta, i és un dels objectius fonamentals, és de protegir la infància, no només la infància que es troba en risc de patir un perill o qualsevol altra mena de maltractament, sinó la infància en general. I això ho diem per tres raons fonamentals: en primer lloc, perquè és un fet constatable que avui dia existeixen formes d'agressió contra els infants que poden perjudicar el conjunt de la seva formació. En segon lloc, perquè hi han sistemes familiars que s'ha demostrat que són insuficients per oferir solucions adequades per a un correcte desenvolupament tant de l'infant com de la família, etcètera, bé per inhibició, o bé, en els altres casos, per impossibilitat mateixa de les parts.

També m'agradaria fer referència que, legislativament, tant des del nostre Estatut d'autonomia com des de la Constitució, els poders públics no poden restar indiferents a aquest tipus de problemes, i els infants, per mandat constitucional, necessiten gaudir de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllaran pels seus drets. Tenen el dret de gaudir d'aquesta protecció. Per tant, és una llei que ha de ser tant d'atenció com de protecció, i jo només a tall d'exemple, i tot i que potser és un pèl exagerat, però jo crec que com a exemple serveix, jo tinc aquí uns retalls de premsa que parlen dels «porno-chicles». Anem a veure, això, realment, nosaltres no creiem que s'hagin de protegir els infants d'una manera especial, però, francament, nosaltres creiem que això tampoc justifica que es puguin donar actuacions com aquestes i restar indiferents, no ja tant per la part pornogràfica —que també podria ser—, sinó també per altres raons com poden ser les raons discriminatòries, ja que en aquests xiclets es donava precisament la casualitat que únicament el que sortien eren dones i, per tant, hi ha una sèrie de motius que nosaltres entenem que justifiquen —i això ja li dic que és un exemple potser molt, si m'ho permet, molt «tonto», però que d'alguna manera ilustra el debat—; per tant, nosaltres creiem necessari, no només necessari, oportú, el manteniment del terme «protecció».

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena 5, del Grup Popular. El senyor Ariza per defensar-la.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, si m'ho permet el senyor president, defensaré de forma conjunta les esmenes 5, 6, 7 i 8 bis.

El Sr. PRESIDENT: 8 i 8 bis?

El Sr. ARIZA: No, 5, 6, 7 i 8 bis.

El Sr. PRESIDENT: La 8, la deixa?

El Sr. ARIZA: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ARIZA: Pel que fa a les nostres esmenes 5, 6 i 7 a l'article 2 del Projecte de llei, relatiu a l'àmbit personal i territorial d'aplicació, el Grup Parlamentari Popular introdueix la definició de què s'entén per «infant», «adolescent» i «menor», considerant «infant» tota persona menor de catorze anys i per «adolescent» tota persona amb una edat compresa

entre els catorze i la majoria d'edat, havent d'entendre's per «menor» tota persona que no ha arribat legalment a la majoria d'edat.

Donat que la diferenciació entre «infància» i «adolescència» ve comunament a la nostra societat a situar-se a la pubertat, es defensa per aquest Grup Parlamentari la ubicació legal de tal frontera en els catorze anys, i no pas en els dotze, per constituir aquella la que, tant per a homes com per a dones, suposa l'entrada a la fase de la pubertat. Convé deixar constància que en aquest moment les associacions de pediatria i concretament l'Associació de Pediatria de Catalunya estan advocant per considerar l'edat pediàtrica fins als catorze anys, en la mateixa línia i pels mateixos motius que es plantegen en aquesta esmena.

També és cert que l'entrada a l'adolescència no es produeix al mateix temps per a les noies i per als nois; essent aquests, habitualment, menys precoços. Per això, i amb la finalitat de trobar, per òbvies raons de seguretat i generalitat de la definició legal, una edat comuna que determini una tal frontera, i per tal que la zona grisa del límit sigui menys àmplia, considerem que la llei ha de recollir el canvi de consideració als catorze anys, edat en què la pràctica totalitat de les noies i la immensa majoria dels nois ja han experimentat els canvis físics i psíquics que suposa deixar la infantesa i, consegüentment, els àmbits que han de ser objecte de protecció per les institucions. Això, alhora, permet estendre dos anys el règim de protecció que, òbviament, mereixen amb més intensitat els objectes més febles.

Pel que fa a la nostra esmena número 7, on es recull que, als efectes de la llei a debat i les seves disposicions de desplegament, s'entén per «menor» tota persona que no ha arribat legalment a la majoria d'edat, aquesta esmena ha estat presentada pel Grup Parlamentari Popular tot considerant la imprecisió tècnica i terminològica que la llei presenta al llarg de tot el seu articulat, i que amb un criteri injustificablement divergent amb l'ordenament jurídic, eludeix la definició jurídica de «menor», tal com he esmentat en la defensa de l'esmena a la totalitat. En realitat, i sens perjudici de les objeccions a la correcció terminològica de les expressions «infants i adolescents», com ja he dit, la categoria «menor» és el gènere, i les altres esmentades són espècies d'aquell, per la qual cosa és de bona tècnica jurídica, entenem, la inclusió en aquest article de la definició del gènere «menor».

Pel que fa a l'esmena 8 bis, el Projecte de llei a debat introdueix un concepte innovador en el seu article 3 que és valorat positivament pel nostre Grup; aquest concepte recull l'interès superior de l'infant i de l'adolescent dins les disposicions directives de la Llei. Aquest, segons el text del Dictamen, ha de ser el principi inspirador de totes les actuacions i decisions portades a terme, tant pels pares, tutors o guardadors, com per les institucions públiques o privades encarregades de la seva protecció i assistència.

Amb l'esmena 8 bis, el Grup Parlamentari Popular pretén que en la determinació d'aquest interès es tinguin en compte no només els anhels i les opinions del menor, així com la seva individualitat dins el marc familiar i social, sinó també

la persona o persones amb les quals el menor convisqui o hagi conviscut en acolliment familiar. Es pretén, doncs, que aquestes persones que convisquin o hagin tingut acollit el menor puguin intervenir en el procediment per tal de protegir l'interès superior de l'infant i l'adolescent recollit a l'article 13.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Abans que faci un torn en contra la senyora Vendrell, recomano als senyors portaveus i les senyores portaveus que vagin prenent nota, als efectes de la simplificació de les votacions finals, de les possibles votacions separades de les esmenes dels altres grups, per així poder alleugerir les votacions. Gràcies.

Té la paraula la senyora Vendrell.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Respondré a les esmenes 5, 6 i 7, del Grup Popular, i la 8 bis la deixaria per fer el torn en contra posteriorment, perquè hi han unes altres esmenes d'altres grups que fan referència al mateix tema.

Quant a la distinció per edats que ens planteja el Grup Popular, la convenció no estableix cap diferència; nosaltres aquí optem per la que considerem millor; quant a definir per un nombre o un altre, realment, això és molt discutible, perquè tant en la legislació sectorial, en diferents lleis, s'opta per una edat o s'opta per una altra. Per tant, nosaltres hem agafat aquí el criteri dels dotze anys perquè considerem que, tenint en compte que es modifica la Llei 37, i en aquesta els dotze anys és una condició indispensable per donar el consentiment per poder constituir adopcions, hem pensat que era un punt de referència adient.

Quant a les consideracions de «persona»..., home, evidentment, els infants són persones igual com tots els altres, i en funció d'això només remetre'ns a l'article 30 del Codi civil.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena número 8. Senyor Ariza?

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president. El nostre Grup retirarà l'esmena número 8, l'11, la 100...

EL Sr. PRESIDENT: A veure 8, 11...

El Sr. ARIZA: ...100, 138, 159, 160, 283 i 308.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, queden retirades.

El Sr. ARIZA: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Esmena número 9, del Grup Socialista. Per a la seva defensa té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Jo defenso la 9, la 12, retiro la 53 i suposo que el senyor president ja sap que la 15 i la 52 estan transaccionades.

Bé, aquestes esmenes, la 9 i la 12, responen a la necessitat, sota el nostre criteri, de definir o concretar millor en aquest text legislatiu què entenem per «interès primordial» de l'infant, del menor, de l'infant i de l'adolescent. L'infant és persona en tots els aspectes que aquesta definició comporta, des del seu naixement; ho hem dit, ho hem reiterat ja; no obstant això, i a pesar d'aquest reconeixement, l'infant es

troba en una situació social de precarietat perquè depèn dels adults per a la satisfacció de les seves necessitats. El capítol primer d'aquest text vol deixar clar que l'objecte de la Llei és la garantia de l'exercici dels drets i el desenvolupament integral de l'infant i l'adolescent, definint en aquest article 3 el principi inspirador de les actuacions, és a dir, la necessitat de tenir en compte la seva consideració i el seu interès per a qualsevol actuació social, sanitària, cultural, jurídica, que l'afecti o que el pugui afectar.

En aquest marc, les decisions públiques i les actuacions dutes a terme pels tutors o guardadors i per aquelles institucions encarregades de la seva protecció i assistència, han de respectar plenament aquest principi. D'aquí deriva la virtualitat de les nostres esmenes 9 i 12, que van orientades a determinar millor les circumstàncies que han de tenir-se en compte per utilitzar correctament el concepte d'interès superior, tenint present la personalitat de l'infant i el seu procés de desenvolupament, així com la persona o les persones amb les quals conviu en el moment de determinar aquest interès.

Aquest és un debat que, com saben ja les senyores diputades i els senyors diputats es manté des de temps en els organismes internacionals defensors dels menors, és una valoració que és complexa, ho sabem, perquè són molts els factors que poden intervenir en la decisió que convé més a l'infant o l'adolescent. En la majoria d'ocasions seran els pares, en altres, però, seran els metges, els professors, etcètera. Per això creiem que és important tenir en consideració aquestes dues esmenes per millorar el text de la llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Torn en contra?

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Nosaltres creiem que queda molt clar que l'interès superior ha de ser el principi inspirador de totes les actuacions públiques, tal com diu l'article 3, i de tota manera, jo, aquestes esmenes, la 9 i la número 12, del Grup Socialista, jo crec que, tal com estan redactades, obliguen a un debat més profund i a una sèrie de consideracions que jo crec que val la pena dedicar-hi ni que sigui un moment. Es parla que s'ha de tenir en compte com un moment determinat aquelles persones que hagin conviscut darrerament amb l'infant i això ens pot portar problemes, problemes que els membres que hem format part d'aquesta Ponència hem pogut conèixer..., recentment va sortir als diaris de les comarques de Girona, i pot portar a confusions.

Aleshores, nosaltres creiem que..., rebutgem aquest conjunt d'esmenes i mantenim el text de l'article.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Vendrell.

Esmena 10, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. El senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. En tot cas, no hi ha gran cosa a dir, perquè la senyora Araceli Vendrell ens l'acaba de rebatre abans que la defenséssim. Anava en la línia de les que s'han defensat fa uns moments, d'incloure,

dintre de la llista d'elements personals o socials que s'han de tenir en compte a l'hora de determinar l'interès prioritari dels infants i els adolescents, també, totes aquelles persones, famílies o entitats amb les quals l'infant o l'adolescent hagués conviscut anteriorment.

Ens sembla que sense donar prioritat, si ho volen, a aquest tipus de convivència o aquest tipus de persones, entitats o famílies amb les quals ha conviscut l'infant o l'adolescent, sí que ens semblaria interessant que en aquest redactat de l'article aparegués com un dels elements a tenir en compte, un dels elements a estudiar i a escoltar en el moment de prendre una decisió que tots coincidim que ha de ser sempre en interès d'aquesta persona, d'aquest infant o adolescent en qüestió. Per tant, doncs, bé, insistim en la seva defensa i insistim en la necessitat que aquest concepte s'hauria d'incloure en aquest article tercer d'aquesta Llei, d'aquest Projecte de llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. La senyora Vendrell considera fet ja el torn en contra? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs, passem a l'esmena següent, la número 13, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, a la qual sembla ser que hi ha una transaccional.

El Sr. BOSCH: Exactament, senyor president. Sí, nosaltres proposàvem que en aquest anunciat, així com també en l'exposició de motius, quan es parla de la Declaració de les Nacions Unides sobre els drets dels infants, del 89, també s'hi inclogués una referència a una declaració de tipus europeu, com a marc de referència més actual i proper. I és per això que defensàvem la inclusió, l'esment, simplement l'esment de la Carta europea dels drets dels infants, que, si bé no ha estat encara aprovada definitivament per la Comissió, sí que el Parlament europeu ja n'ha fet una resolució en la qual es fa tot un enunciat dels principis que ha de contenir aquesta Carta.

Per tant, a la vista de la proposta de transacció que ha fet el Grup majoritari, nosaltres l'acceptem i, per tant, retirem, per via d'aquesta transacció, aquesta esmena nostra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El senyor Reguant es vol pronunciar sobre la seva esmena, tota vegada que queda inclosa en aquesta futura transaccional de què s'ha parlat?

El Sr. REGUANT: Brevíssimament; només perquè fou feta amb l'esperit de complementar, de l'article 4, el punt primer, en el sentit que a Catalunya ja hi havia sensibilitat abans d'aquesta Llei per la protecció dels drets dels infants. Em satisfà la transaccional i m'hi acullo; per tant, decau.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. La senyora Barenys, pel que fa referència a l'esmena 15...

La Sra. BARENYS: Està transaccionada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, llavors, la senyora Vendrell té la paraula per a un torn en contra o per defensar la transaccional.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Nosaltres hem cregut oportú recollir la referència europea i, així mateix, incloure totes aquelles resolucions que han estat aprovades per aquest Parlament en relació amb la infància i l'adolescència. És per això que hem proposat aquesta transacció.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Prego al senyor secretari que doni lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI SEGON: Esmena transaccional entre les esmenes número 13, d'Esquerra Republicana de Catalunya; 14, del Grup Mixt; 15, del PSC, i el text del Projecte de llei: «la Carta europea dels drets de l'infant i totes les resolucions sobre infància i adolescència aprovades pel Parlament de Catalunya».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. No hi ha cap grup que s'oposi a la tramitació d'aquesta...? (El Sr. Bosch demana per parlar.) Sí, el senyor Bosch...

El Sr. BOSCH: No, només per anunciar que per aquest motiu, per aquesta transacció, també retirem l'esmena 348, que fa referència al mateix tema, però ja ens donem per satisfets amb aquesta transacció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies; queda retirada la 348. Esmenes del Grup Popular que proposen nous articles al capítol segon: per a defensar-les, té la paraula el senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, faré la defensa conjunta de les nostres esmenes números 16, 17, 18, 19, 21 i 121.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ARIZA: En coherència amb la defensa de l'esmena a la totalitat feta pel nostre Grup, proposem, amb la nostra esmena número 16, l'addició d'un nou article, que s'afegiria a l'inici del capítol segon, i que d'alguna manera es justifica i és base del seguit de drets que es reconeixen després. Per tant, el dret a la vida i a la integritat física i moral ha de ser el primer i previ dels drets; després vindran el dret a una criança i a una formació —que estableix l'article cinquè—, el dret a ser tractat amb dignitat —l'article sisè—, o amb igualtat —l'article setè. Però aquests drets que hem citat no tenen cap sentit, cap ancoratge a la realitat, si no es reconeix primer el dret a la vida i a la integritat física, i, coherentment, aquest dret neix quan l'infant és concebut, i no després. Torno a dir que no estem entrant en el debat de penalització o despenalització de l'avortament, sinó de començar la casa pels seus fonaments. Anem malament d'arquitectura social i personal si el dret a la vida no encapçala els drets de l'infant i l'adolescent. Vostès podien no haver fet un decàleg dels drets de l'infant, però, si el fan, facin-lo complet, si us plau.

Aquesta esmena té directa relació amb l'esmena 121, que és de modificació de l'article 25, que, segons proclama, tracta del dret a la protecció de la salut i que expressament exclou d'aquesta protecció l'infant concebut i encara no nascut, ni més ni menys. Aquesta manca de protecció de la salut de l'infant quan és concebut i durant els mesos que està en el si matern, deixant de banda que ens sembla no ajustat als articles 15 i 39.4 de la Constitució, deixa fora de protec-

ció tots els infants no nascuts. Es podrien citar aquí molts exemples, i no val dir que el sistema sanitari ja protegeix els infants concebuts, perquè, encara que així sigui, la protecció integral a la salut exigeix, com a mínim, que es treguin aquestes paraules, «des del moment del seu naixement», com indica clarament el Dictamen del Consell Consultiu, tot i que el Grup Parlamentari Popular —com ha quedat clar en la defensa de l'esmena a la totalitat— pretén anar més enllà. El perquè vostès no volen anar més enllà, no el sé, però em sembla que neden entre dos aigües, mancats de coratge polític per legislar en termes de veritable progrés.

Mitjançant les esmenes 17, 18 i 19, el nostre Grup Parlamentari pretén addicionar tres drets bàsics i fonamentals que no recull el Projecte i que també estan a l'inici del capítol segon. Aquests són: el dret a la llibertat, el dret a la identificació i el dret a la protecció de la identitat.

D'aquests drets, creiem que el dret a la llibertat, sense menystenir els altres, és el més important, és el dret que fonamenta el nostre sistema democràtic i és el dret que ens distingeix com a éssers humans. Per això considerem necessari fer al·lusió, si més no programàtica, a aquest dret de l'infant i de l'adolescent.

Per una altra banda, el dret a la identificació és un dret que té a veure amb la individualitat d'un com a persona: el que és identificat, és conegut. Aquest dret es té des del moment de la concepció. Potser vostès hagin llegit aquests darrers dies la notícia que va aparèixer als mitjans de comunicació d'una senyora fecundada *in vitro* que ha tingut un fill blanc i un altre mulat. Segons sembla, el metge, en fer la fecundació, es va equivocar de tub d'assaig, i es veu que això de la identificació no és pas una «tonteria». Però és que, una vegada que l'infant ha nascut, s'han produït casos de canvis per errors involuntaris o, fins i tot, de desemparament, que amb el reconeixement d'aquest dret pensem que es podrien evitar.

El tercer dret que considerem important per a un infant, i encara més en el moment de l'adolescència, és el dret de la identitat. Les legislacions més avançades, amb les limitacions pròpies que estableixen les lleis d'adopció i l'ordenament jurídic en general, assenyalen el dret que els menors puguin conèixer els seus orígens biològics, i, a més a més, aquest dret té un altre vessant, que és el de protegir els menors enfront de la inclusió de les seves dades personals i biològiques en bases estadístiques, que poden ser moltes vegades utilitzades amb finalitats comercials o amb finalitats, fins i tot, més retorçades.

Amb aquest objectiu introduïm en el Projecte que «els infants i els adolescents tenen dret a la protecció de la seva identitat i a conèixer les dades relatives als seus orígens biològics de forma adequada a la seva edat, estat psicològic i afectiu i condicions de maduresa», òbviament, amb les limitacions que s'estableixen a la Llei per a la protecció dels drets de terceres persones, així com que es vetlli per protegir els infants i adolescents de la divulgació de dades relatives als seus orígens biològics per part de tercers, atenent l'interès primordial dels infants i dels adolescents.

Per acabar aquest bloc, la nostra esmena número 21 vol establir la garantia dels drets proclamats. És a dir, els drets són protegits per la Llei; tots d'acord. I els drets es fan valer davant els tribunals; tots d'acord també. Però és bo —i encara diria que és millor— que l'Administració pública garanteixi determinats drets, i aquesta —sembla— ha de ser una funció del Consell Executiu. En el fons, senyores i senyors diputats, estem, amb aquesta esmena, reforçant el tan maltractat estat de dret i intentant que la proclamació feta tingui una mínima efectivitat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Ariza. Vol fer torn en contra? (*Pausa.*) Senyora Vendrell, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president; també molt breument. Quant a l'esmena 16, quant al dret a la vida, és evident, tota persona té dret a la vida, i no entrarem a fer més consideracions.

Quant al dret a la llibertat, és el mateix, és un dret constitucional, i, en tot cas, pel que fa referència als infants i als adolescents, està pendent d'aprovació la llei penal juvenil, que serà on estaran les garanties processals idònies per respectar i per tractar aquesta qüestió.

Pel que fa a la identificació, home, jo suposo que, a part de les explicacions que avui ens ha donat, vostè també ha tingut present, en el moment de fer aquesta esmena, la Llei dels drets de la infància i l'adolescència de la Comunitat de Madrid, que també ho preveu; i, com vostè ha dit abans, que altres comunitats tinguin lleis similars no vol dir que les haguem d'imitar: les hem de millorar, però, en tot cas, el que tampoc és necessari fer és introduir els mateixos conceptes que cada comunitat autònoma pot introduir. Nosaltres entenem que no és necessària la inclusió d'aquest dret, perquè, evidentment, de qualsevol menor, qualsevol infant o adolescent, en el moment de néixer, pot fins i tot estendre's el seu document d'identitat; per tant, no considerem necessària la inclusió d'aquest dret a la identificació.

I, pel que fa a la protecció de la identitat, anem a veure, la Llei 37, quan estableix els temes de l'adopció, estableix la norma contrària a partir dels divuit anys, i s'ha de tenir en compte que hi han altres articles específics que estan regulant el dret a la intimitat. I, tenint en compte, a més, que tot això ja s'està fent, nosaltres no considerem tampoc oportú aprovar aquesta esmena.

Per tant, les votarem totes en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Vendrell. Esmena número 20, del Grup Mixt, a l'article 5: el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que decau, perquè entenc que el contingut de la mateixa esmena està perfectament recollit —ja fou recollit en el seu moment; per tant, la podia haver deixat decaure abans— en el contingut de l'article cinquè, on parla de «garantia de desenvolupament lliure, integral i harmònic de llur personalitat»; per tant, recull els termes de l'esmena, «harmonia» i «individualitat».

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Esmena número 22, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, a l'article setè: senyor Bosch, té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Defensaré tot el grup d'esmenes que fan referència a aquest article setè, que són la 22, 24, 25 i 26, sobre el principi d'igualtat.

Aquest és un article que fa una declaració de principis sobre quins són els elements o els motius pels quals —quan parlem d'altres lleis seria una persona; en aquest cas parlem de «persones menors d'edat»— no poden ser discriminades. Tot plegat s'agrupa finalment, i digui el que digui aquest article, a l'últim..., a la cua, on diu: «o qualsevol altra condició de l'infant». Per tant, podríem fer un article que digués simplement: «Tots els infants han de ser tractats igual per la Llei; els infants i adolescents no poden ser objecte de discriminació per qualsevol condició que tinguin, qualsevol condició de l'infant o adolescent.» Però, clar, normalment, aquest tipus d'articles, que són molt habituals en declaracions de tipus internacional, en declaracions de principis, fan sortir una sèrie d'elements, posen una llista —com un catàleg— d'elements pels quals les persones, en aquest cas els infants i adolescents, no poden ser discriminats.

Aleshores, a la llista inicial que proposava el Govern, nosaltres hi vam presentar bastantes esmenes perquè ens semblava que hi havia elements que eren importants que sortissin. Quan surten elements o paraules o conceptes determinats és perquè es considera, d'una manera majoritària, que hi han factors, motius pels quals s'ha d'impedir la discriminació, i, si es posa, és perquè possiblement existeixen. I, per tant, cal dir que, respecte a la proposta que va fer el Govern en el seu dia del Projecte de Llei, hi han hagut canvis, aquesta llista ha canviat substancialment; entre altres coses s'ha incorporat, per exemple, el concepte que els infants i adolescents no poden ser discriminats segons les seves condicions físiques, psíquiques o sensorials, estat de salut, etcètera, tot això a proposta nostra... Però també pensem que hi han altres elements que encara no han estat incorporats i que s'haurien de tenir en compte.

En primer lloc és el tema..., quan la proposta que estem discutint ara parla del color. Nosaltres proposem que en lloc de «color» es digui «pigmentació de la pell», perquè és realment el significat d'aquesta paraula, i en canvi el concepte de «color», doncs, no diu color de què i té uns certs elements que ens sembla que comporten un prejudici ja d'entrada. Nosaltres pensem que el concepte més tècnic i més neutral seria dir que ningú pot ser discriminat segons «el color de la seva pell».

Després, a l'esmena 24, proposem que en lloc de dir «sexe» es digui «gènere». Segons el mateix Institut Català de la Dona, amb qui hem consultat, en aquests moments a nivell internacional s'usa indistintament el concepte «sexe» o «gènere», en tot cas com a sinònims. Nosaltres apostem pel concepte que ens sembla més innovador, i que creiem que a la llarga potser s'imposarà, que és el de «gènere», que és més global i més social que no pas el concepte de «sexe».

que potser és massa concís i fa excessiva referència a un tema estrictament biològic, però quan parlem de discriminació per motius sexuals, per motius de sexe, estem parlant d'una discriminació de tipus social. I, per tant, ens sembla que seria millor i més entenedor, i, si volen, més innovador, el concepte de «gènere».

També a l'esmena 25 proposem suprimir la paraula «religió». Quan es diu que ningú pot ser discriminat «per motiu de creences», doncs, ja entenem que hi queda inclòs el concepte de la religió, queda perfectament incorporat, i, per tant, parlar de creença i de religió a la vegada... Que em sembla..., no, perdó, em sembla que..., me n'adono que el concepte de «creença», en aquests moments, no surt al Projecte; bé, en tot cas, la proposta inicial era de suprimir-ho, però en aquests moments seria una proposta de substituir «religió» per «creença», que ens sembla més genèric i més global.

I, finalment, el tema de l'opció sexual. Si considerem –que és el que nosaltres proposem, d'afegir-ho en aquesta llista–, si considerem que les persones tenen dret, en general, les persones, a la lliure opció sexual, i així ho expressem quan fem articles com el que ara discutim, referits a tothom, la pregunta que ens fem és: per què no es considera també el mateix concepte per als infants i adolescents, o, si volen, especialment per als adolescents? Creiem que ha passat a la història la idea que els joves són asexuals i, per tant, en conseqüència, han de tenir –i ho hem de fer constar– el dret a triar lliurement la seva opció sexual.

Aquesta proposta, cal dir-ho, la considerem al marge del debat sobre quina és l'edat a partir de la qual es poden considerar legals les relacions sexuals dels menors –amb adults o entre menors–, i que el lloc de discutir aquest tema és un altre. Però, en qualsevol cas, l'únic que pretenem és el reconeixement d'un dret que tots tenim i que els infants i adolescents –i sobretot, subratllo, els adolescents– també han de veure reconegut. I com a precedent vull citar simplement la Resolució del Parlament Europeu del dia 8 de juliol del 92, sobre els drets dels infants, on diu que cap nen podrà ser objecte en el territori de la Comunitat Europea, de la Unió Europea, de cap mena de discriminació per raons de nacionalitat, filiació, orientació sexual, ètnia, color, sexe, llengua, etcètera.

Per tant, amb aquest precedent, amb aquesta recomanació a nivell europeu, i amb l'explicació que he fet, doncs, demanem l'adopció d'aquestes quatre esmenes, que rectificarien, doncs, aquesta llista de motius pels quals els joves i adolescents del nostre país no poden ser discriminats a què fa referència l'article setè.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra? (*Pausa.*) La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Molt breument, simplement per aclarir que el contingut d'aquest article està redactat en la línia del que preveu la Convenció dels drets de l'infant i l'adolescent i que, per tant, nosaltres considerem millor i més adient mantenir el redactat actual i

ja no entrar a discutir qüestions particulars, perquè al voltant d'això hi podríem estar discutint tota la tarda, sobre si és el mateix una religió o una creença. Jo en particular penso que no, però com que ja he dit que no m'hi estendré, simplement dir que votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena 27, del Grup Mixt: el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena va en la direcció que entenem que el text de l'article 8 quedaria més complet, al nostre judici, si diguéssim «explotació econòmica...», «vexació diversa amb finalitat econòmica», perquè entenem que en el contingut no s'explicita aquell tipus d'explotació econòmica, per exemple, que es fa amb humiliació i amb vexació: per exemple la prostitució infantil, per exemple els grups organitzats que demanen almoines, per exemple grups organitzats que netegen vidres o demanen o venen petits objectes a la via pública, etcètera. O sigui, aquesta era la idea. Perquè l'«explotació econòmica» faria més aviat relació a un treball desproporcionat per la força o capacitats del menor, no?, i ens semblava que això podia ajudar a englobar i explicitar aquests tres exemples que he dit, entre d'altres que en podria dir, però per no allargar-me em paro aquí.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Torn en contra? (*Pausa.*) Senyora Vendrell.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena, per considerar que ja està contemplat a l'article 9, que és el següent.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a l'esmena número 28, del Grup Popular. El senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. Si m'ho permet, defensaré conjuntament les esmenes 28, 29, 30, 33, 34, 35, 36, 54 i 55.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ARIZA: L'esmena número 28 vol reforçar la protecció que l'article 8 dona a infants i adolescents quan desenvolupen activitats econòmiques i laborals. És quelcom molt concret, però és propi de la dignitat de l'adolescent, que tingui un salari suficientment digne i igual al d'un adult, sense ser objecte de discriminació en igualtat de condicions de la prestació laboral.

La nostra esmena número 29 pretén donar resposta a una realitat descoratjadora per a joves, com és l'obtenció del seu primer lloc de treball, recollint que tot adolescent, en acabar el sistema escolar, tindrà dret a un règim adequat d'ajuts per cercar un lloc de treball.

Les esmenes 28 i 29, seguint els consells de l'OCDE, vetllen perquè existeixi una veritable formació professional i un règim d'ajuts que puguin solucionar el greu problema de l'atur dels menors i dels joves.

L'esmena número 30, del nostre Grup, estableix una precisió al concepte d'«intimitat» que s'entronca amb la dignitat de l'ésser humà: així, la intimitat que ha de ser protegida ha de ser la personal i la familiar. Repeteixo: no solament

cal protegir la intimitat personal del menor; també la seva intimitat familiar, que forma part de la seva intimitat global. La família és un valor digne de veritable protecció, i el Grup Popular no podia deixar passar aquesta oportunitat per fer-ho constar.

L'esmena número 33, on s'introdueix que «la Generalitat de Catalunya garantirà el dret dels infants i els adolescents que no es difonguin imatges atemptatòries», queda defensada amb el que hem dit en la defensa de l'esmena 21 i de l'esmena número 30.

Pel que fa a la nostra esmena 34, és també un aclariment terminològic, però important, a l'article 9.1. Així, s'ha de preservar l'infant de la difusió d'imatges que suposin l'explo-tació de llur imatge: el precepte es fa més entenedor si s'hi introdueix l'esmena del nostre Grup Parlamentari, que afegeix la paraula «suposin».

I això és tot.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Pel que fa a les esmenes relatives a l'article 8, quant a la legislació laboral, nosaltres entenem que ja cobreix suficientment aquest aspecte i, per tant, no hi entraríem. I, tot i més, aquí es podrien fer consideracions que, per exemple, els universitaris, que són aquells que just han passat l'adolescència, també podrien reclamar atencions específiques, com els aturats, etcètera, els majors d'una edat determinada, etcètera. Això, pel que fa referència a les activitats econòmiques i laborals.

Quant a l'article 9, el dret a la intimitat i a la pròpia imatge, nosaltres entenem que quan s'està parlant d'«intimitat» és un concepte global: és el personal, és el familiar i és tot el que vol dir «intimitat». Per tant, no considerem necessari fer aquesta separació –també es podria considerar la social.

I quant a l'esmena 33 i 35..., l'esmena 33 és una esmena que ja surt al llarg de tot el text, quant a introduir el concepte de «garantir»: jo crec que això ja ha quedat prou clar quan s'ha fet la defensa de l'esmena a la totalitat, que nosaltres entenem que la Llei ja garanteix suficientment tots aquests drets.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmenes 31 i 32, d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch té la paraula per defensar-les.

El Sr. BOSCH: Sí. Anuncio la seva retirada, perquè amb les modificacions que hi ha hagut en el Projecte de llei, en el seu pas pels diferents processos, hi ha hagut uns canvis que fan que aquestes esmenes ja no tinguin cap mena de sentit. Per tant, les retiro.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Mixt..., l'esmena 37, a l'article 11: senyor Reguant?

El Sr. REGUANT: Defensaria la 37, senyor president, la 43 i la 47, que fan referència a l'article 11 totes tres.

Per dir, en la primera d'elles, que, acceptant el contingut –és d'addició– per garantir la Generalitat el compliment del contingut en el present article, tant pel que fa en l'àmbit de les seves competències directes com a nivell d'instàncies alienes. Aquí el que... Un exemple, per exemple, que justificaria aquesta esmena seria que, per exemple, dels zero als tres anys la mainada té dret a rebre la informació-formació pròpia de l'edat, però, en no haver-hi prou oferta pública, doncs, no poden ser atesos, per bé que s'està treballant en aquesta direcció. Per tant, jo crec que no estaria de més que el Govern garantís aquest apartat 1 de l'article 11.

Pel que fa a l'esmena 43, doncs, parlar que les opinions dels infants seran tingudes en compte per l'Administració, les administracions, perquè forma part del respecte a la seva individualitat.

I l'esmena 47 també parla, doncs, de rebre el suport necessari de les mateixes administracions per tal de poder fer..., quina cosa ha de poder fer? Doncs, la protecció i assistència en totes aquelles qüestions referents a llur criança.

Per tant, aquests són els arguments de les tres esmenes. I, per bé que, per llei, la llei és d'obligat compliment, se suposa que ja les administracions han de garantir el que la Llei assenyalava..., com que en l'exemple que he posat, doncs, per manca de recursos i de pressupost, de moment no es pot garantir, doncs ho deixo així, admetent, que és discutible, la qüestió.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Torn en contra, senyora Vendrell?

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president. Pel que fa a l'esmena 37, que és el terme «garantir», ja em remeto al que he dit en l'esmena anterior, en el torn en contra de l'esmena anterior.

Quant a l'esmena 43, les opinions dels infants i adolescents es tenen en compte en els processos. El que passa és que a la seva esmena no diu exactament això, senyor Reguant; el que diu la seva esmena és: «seran *sempre* tingudes en compte», i precisament és a aquest «sempre» que nosaltres ens oposem. Entenem que en ocasions sí i en ocasions –depèn de les circumstàncies–, doncs no.

I, pel que fa a l'esmena 47, està en la línia de la primera que vostè ha defensat i que jo ja li he contradit.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena 38, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies. L'esmena 38, a l'article 11, proposa retallar el primer apartat del punt 1, dient: «Els infants i adolescents tenen dret a cercar, rebre i elaborar la informació que desitgin», i eliminar el concepte d'«adequat a la seva edat i condicions de maduresa», que el trobem imprecís, suficientment imprecís com per anar en una llei, en el sentit que no sabem qui decideix el que és adequat: si els pares, els mestres, la policia, els jutges, etcètera. El trobem limitador de la llibertat a la informació i creiem, en definitiva, que no es pot limitar, i menys de forma genèrica, amb un

enunciat d'aquest tipus, el dret dels joves, dels infants i adolescents, a cercar la informació que desitgin. En qualsevol cas, les limitacions, com passa habitualment, s'imposen per la pròpia manca de curiositat dels menors o el control que per si mateixa imposa la societat.

Per tot això proposem que l'article digui que «els infants i adolescents tenen el dret a cercar, rebre i elaborar la informació que desitgin», subratllant aquest «tenen dret» com a principi bàsic. Cal dir que no cal a priori limitar-lo, sinó deixar-lo en la seva extensió més genèrica i més àmplia. Per tot això, doncs, demano l'acceptació d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. La senyora Vendrell vol fer el torn en contra a totes les esmenes a l'article 11? Perquè veig que n'hi ha bastantes, eh? Em sembla que serà millor. (*Pausa.*) Molt bé. Doncs el Grup Popular, que en té moltes, d'esmenes: el senyor Ariza... Les esmenes del Grup Popular a l'article 11, que són la 39, la 40, la 41, la 42...

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president. Si m'ho permet...

El Sr. PRESIDENT: ...44, 45, 46...

El Sr. ARIZA: Sí.

El Sr. PRESIDENT: ...48 i 51.

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Totes aquestes. D'una tacada.

El Sr. ARIZA: 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 48 i 51. D'acord?

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. En primer lloc, en congruència amb el contingut general de la Llei, s'identifica on poden els infants i adolescents dirigir-se per cercar i qui els ha de facilitar la informació que l'article 10 del text del Projecte els atorga dret a rebre, és a dir, les administracions públiques, essent responsable últim de la protecció dels drets dels menors la Generalitat de Catalunya.

Si, en general, tot dret d'un subjecte comporta una obligació d'un altre per fer aquell efectiu, és congruent i de correcta tècnica legislativa assenyalar qui és el subjecte obligat i proclamar el compromís de l'executiu català per complir i vetllar perquè altres, en l'àmbit de les seves pròpies competències, compleixin l'objectiu d'aquesta disposició. Des d'un punt de vista polític, proclamar, com fa el text actual, un dret sense determinar qui està obligat a satisfer-lo produeix la impressió —esperem que equivocada— que el que es cerca és capitalitzar demagògicament els efectes positius d'una grandiloqüent proclamació de principis, eludint, al mateix temps, les possibles incomoditats de l'exigència del seu exercici i la responsabilitat per l'incompliment. En aquesta línia, la nostra esmena 39 pretén que s'inclogui en el Projecte de Llei que, atenent el seu interès primordial, la Generalitat de Catalunya garanteixi el dret dels infants i els adolescents a cercar i rebre informació de les administracions públiques.

En aquest mateix sentit, l'esmena número 40 introdueix que els menors hauran de ser informats dels seus drets en els procediments administratius i judicials que puguin compor-

tar una actuació que afecti la seva esfera personal, familiar o social. Aquesta esmena aporta a l'anterior l'especificació d'un àmbit productor d'informació útil per al menor, especialment destacat per la seva transcendència i per la seva dependència directa de l'Administració pública, a més a més de produir una informació no de caràcter general, sinó personalitzada, en un menor concret; raons aquestes que la configuren com un àmbit tan especialment transcendent que justifica la seva expressa inclusió a la Llei.

Pel que fa a les nostres esmenes números 41 i 42, es pretén addicionar que els infants i els adolescents, bé directament, bé a través dels seus pares, tutors o guardadors, puguin dirigir-se a les administracions públiques encarregades de la seva protecció i assistència, i que això puguin fer-ho directament quan sigui necessari per motius d'urgència o situacions de conflicte, així com que, quan de les circumstàncies anteriors se'n derivi la necessitat d'una intervenció continuada per part de l'Administració, aquesta ho haurà de posar en coneixement del Ministeri fiscal d'immediat.

Aquestes esmenes impliquen una refosa, en ares d'una més correcta tècnica legislativa, de les idees contingudes en els apartats 4 i 6 de l'article, necessària molt especialment per tal d'evitar l'absurda interpolació entre les del paràgraf cinquè actual, al·lusiú a la funció de les administracions locals com a primer nivell d'informació, i la incomprensible referència al començament del paràgraf sisè, en recollir els efectes del que estableix l'apartat anterior, ja que és obvi que no es limita, aquest paràgraf sisè, a garantir que les administracions locals compliran amb la seva condició de primer nivell d'informació, sinó a desenvolupar la forma d'exercici general del dret reflectit en aquest article onzè.

Per una altra banda, configurar com a regla general la mediació de pares, tutors o guardadors, i com a excepció, per a casos d'urgència o conflicte, l'actuació directa del menor, permetent, quan sigui necessari, l'actuació directa, tracta de situar la qüestió dins la lògica i la realitat social i en el conjunt de normes legals que regulen la representació del menor, alhora que recull expressament l'esperit que es desprèn de la interpretació combinada dels paràgrafs 4 i 6 de l'article en la seva redacció actual. Això, per nosaltres, és una prova més de l'incorrecte, tècnicament parlant, de la seva separació.

La nostra esmena 44 introdueix que haurà de ser tinguda en compte l'opinió del menor, en especial en tots aquells aspectes que afectin la seva vida personal i familiar, i té per objecte restringir, per garantir l'efectivitat del dret que l'article proclama, la llibertat de criteri de l'Administració respecte a la informació que ha de donar al menor en funció de les seves condicions de maduresa, en aquells casos en què, per referir-se als àmbits personal i familiar, tal maduresa no s'identifica necessàriament amb el concepte abstracte de la paraula, sinó que comprèn, fins i tot en contra d'aquest, tot un conjunt de percepcions emocionals i sensitives, fins i tot inconscients, del mateix menor. En aquests àmbits és impossible mesurar des d'una mera posició externa i objectiva fins a quin punt la informació pot ser útil al seu destinatari, per

immadur que aquest sigui. És per això que aquest Grup Parlamentari considera que la Llei ha de destacar aquest àmbit personal i familiar davant la resta, a fi i efecte de fer més radical l'exigència i menys justificable la falta d'informació al menor per les administracions públiques.

Pel que fa a les nostres esmenes 45 i 46, de supressió dels apartats segon i tercer de l'article, es justifiquen amb el fet que els drets que proclamen troben la seva expressió i, sobretot, la definició del seu àmbit en preceptes d'altres normes especials, raó per la qual considerem supèrflua la seva inclusió en aquest article.

Per una altra banda, l'esmena número 48 pretén la supressió del paràgraf quart de l'article, per congruència amb la refosa d'aquest en el text proposat en les esmenes 41 i 42.

La nostra esmena 51 està en la línia de tot el que s'ha dit respecte a l'assumpció expressa de la Generalitat de Catalunya de la seva funció de garant de l'eficàcia en el compliment dels drets que la Llei proclama, i, per tant, s'introdueix que, d'acord amb el que disposa la Llei 12/89, de 14 de desembre, de modificació de la Llei 14/84, de 20 de març, del Síndic de Greuges, la Generalitat de Catalunya garantirà el dret dels infants i dels adolescents a dirigir-se al Síndic de Greuges.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Seguint amb les esmenes a aquest article 11, hi ha l'esmena 49, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: senyor Bosch, té la paraula.

El Sr. BOSCH: Sí, anuncio la seva retirada, perquè ens sembla que ja està incorporada, almenys en bona part.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada; moltes gràcies. I l'esmena del Grup d'Iniciativa per Catalunya, la 50, d'un nou apartat: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Aquesta és una esmena important per al Grup Parlamentari d'Iniciativa, perquè considera que en el marc de l'article 11 es fa un avenç important, i és reconèixer i dir que els infants i adolescents poden adreçar-se a les administracions públiques encarregades de llur protecció i assistència en totes aquelles qüestions referides a llur criança i formació, en el marc d'aquest article, que reconeix això i, per tant, és un aspecte important, pensem que és obligat, que seria coherent i seria positiu que s'incorporés un paràgraf que recollís la possibilitat que les persones, les criatures que estan sota la protecció de l'Administració poguessin també tenir els mateixos drets, és a dir, que poguessin també accedir a demanar suport a l'Administració, adreçar-se directament a l'Administració, sense coneixement del personal educador, quan esdevingui vulnerat algun dret o estiguin disconformes sobre qüestions bàsiques de la seva educació. Si això no s'aprova, entenem que hi ha un greuge comparatiu entre els nens i les nenes que no estan sota la protecció, sota la tutela de l'Administració, i aquells que ho estan. Si aquest és un dret a garantir per a tots els nens i nenes, també ho ha de ser per a aquells que estan sota la protecció de l'Administració.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. L'esmena número 52, del Grup Socialista: senyora Barenys, hi ha una transacció...

La Sra. BARENYS: Transaccionada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Però se m'ha de dir, eh? Gràcies. Torn en contra...

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, pel que fa a l'esmena d'Esquerra Republicana, quant al fet que els infants i adolescents tenen dret a cercar i rebre la informació que desitgin, queda claríssim que ja tenen dret a cercar i rebre la informació; ara, la que desitgin... Home, nosaltres entenem que no és oportú d'incloure-ho, i, a més, en tots els textos referits a infants i adolescents sempre es fa referència a la seva edat i condicions de maduresa, perquè, evidentment, en funció dels casos, no es pot donar una llibertat total, perquè a la llarga això podria fins i tot tenir un efecte contraproductiu; podria, a la llarga, fins i tot, perjudicar l'infant. I també tenint en compte que vostè mateix, després, en una esmena posterior, en la referent a l'article 18, d'adopcions internacionals, no ha modificat aquesta qüestió de l'edat i condicions de maduresa, la qual cosa em fa pensar que d'alguna manera podem acostar posicions. Home, que tenen tot el dret a rebre la informació que desitgin, sí; o sigui, que tenen tot el dret a rebre informació, sí. Ara, la que desitgin, no.

Quant a les esmenes del Grup Popular, miri, les que són de modificació, nosaltres entenem que bàsicament les seves esmenes no alteren fonamentalment el text del Projecte, i, quant a les que són de supressió d'apartats, nosaltres no les considerem oportunes perquè, precisament, per exemple, el paràgraf quart, referent a la possibilitat que tenen els infants i adolescents d'adreçar-se a les administracions encarregades de llur protecció i assistència en totes aquelles qüestions referides a la seva criança i formació, ja hem destacat que és precisament un dels aspectes més innovadors de la Llei.

I, pel que fa a l'esmena d'Iniciativa per Catalunya, jo voldria tranquil·litzar la senyora Mayol, en el sentit que ja existeix aquest servei: tots els infants que estan actualment amb mesures de protecció i que estan en centres, tant propis com concertats, tenen la possibilitat d'acudir... Això, per tant, ja existeix. I, d'altra banda, existeix el telèfon 900 300 500, que és al que qualsevol infant, sense discriminar entre uns o altres, pot telefonar i consultar els seus dubtes o, en tot cas, formular les seves queixes.

Per tant, votarem en contra de totes aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. L'esmena transaccional a què abans feia referència la senyora Barenys a instància meua, que és a l'esmena número 52 i el text del Projecte de Llei, fa referència al títol de l'article, que en el Projecte deia «participació», i ara, amb l'esmena transaccional, dirà «informació i participació».

Esmena número 56, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya; per a la seva defensa, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: La retiro, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies; queda retirada. Esmena 57, del Grup Mixt: el senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Em manifestaria, si vostè ho estimés oportú, sobre les 57, 58 i 59.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. REGUANT: La 57, per dir que es tracta només d'explicitar, en l'article 12, de participació general, en l'apartat quart, que el representant legal que pot representar associacions infantils i juvenils..., pugui recaure en un individu, una organització o una institució.

Pel que fa a l'esmena 58, crec que en la transaccional feta a les esmenes 13, d'Esquerra Republicana, 14, del Grup Mixt, i 15, del Grup Socialista, ja es recull aquest mateix esperit, i, per tant, es pot deixar decaure.

Pel que fa a la 59, és en el punt final un afegitó, que en manifestar altres principis d'actuació fos també fomentar l'acolliment i l'adopció, per bé que aquests conceptes estan recollits en altres aspectes; però la mantinc.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. O sigui, només manté les 57 i 59?

El Sr. REGUANT: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a l'esmena 57, aquest article és un article que ha estat fruit de molta discussió i de treball i d'un ampli consens i de treballar-lo a fons, i llavors, en tot cas, jo el que li diria al senyor Reguant és que, precisar més, jo ho deixaria per a la futura llei d'associacions, que serà la que s'encarregarà d'aquesta qüestió.

I, pel que fa referència a l'esmena 59, de fomentar l'acolliment i l'adopció, senzillament remetre'l a la Llei 37/91 i a les modificacions que en aquesta present Llei farem d'aquesta.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Passem a l'article 15. Esmena socialista, la número 60: la senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Jo defensaré la 60 i també, de l'article 16, la 62 i, de les disposicions addicionals, la 323.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. BARENYS: A veure, l'esmena a l'article 15, el títol del qual és «Divulgació», fa extensible als professionals, pares i tutors i als mateixos infants en si que les administracions públiques divulguin els drets reconeguts per la legislació vigent i ampliats i concretats en aquesta Llei. Jo crec que han de reconèixer amb nosaltres que, si alguna dificultat sorgeix en el compliment de les lleis, és la manca de divulgació i informació que els ciutadans tenen sobre aquestes. No creiem que sigui suficient, com a conseqüència, el redactat de l'article 15, quan diu que únicament s'adoptaran les mesures necessàries per tal d'aconseguir el màxim grau de divulgació, sobretot --sobretot-- perquè aquesta Llei va

dirigida als infants i als adolescents, que viuen en un món on els interessos són diferents dels interessos dels adults. És evident que per fer extensible aquesta divulgació no n'hi ha prou amb els canals administratius ordinaris; creiem nosaltres que caldrà la col·laboració directa dels adults més propers als nens i nenes, però també caldrà establir vies de comunicació directa amb ells mateixos, amb els infants i els adolescents, perquè o bé aquesta Llei, com hem dit en el debat anterior de ponència, es transforma en un llibre de capçalera adaptat a les capacitats de comprensió dels infants i adolescents, o bé aquest text creiem que pot tindre dificultats perquè sigui útil, aquella utilitat que tots voldríem que tingués.

Respecte a l'article 16, que fa referència a la prioritat pressupostària, tema al qual s'ha fet referència ja aquest matí, creiem --i coincidim amb la senyora Mayol-- que aquest article té una gran ambigüïtat en la seva redacció i plantejament, per altra banda --i lamentablement per a nosaltres, i també per a vostès--, crec jo, ja normal pel que fa a les qüestions pressupostàries referides a la Direcció General d'Atenció a la Infància: recordem, si més no, els debats dels pressupostos que cada any tenim aquí. Crec que vostès han d'ésser, de veritat, més decidits pel que fa a la prioritització pressupostària; no deuen continuar dient --i és el que diu l'article de la Llei--: «es procurarà» o «s'ha de procurar que els pressupostos contemplin de forma prioritària les activitats adreçades...», etcètera. Acceptin sincerament que sense unes mínimes previsions pressupostàries no podran donar sortida a aquesta Llei, i manifestin amb claredat --perquè segur que n'estan convençuts-- que així s'hauria d'obrar, és a dir, que el contingut essencial dels drets dels menors no pot ésser afectat per la manca de recursos socials bàsics. Per tant, estableixin anualment les previsions necessàries per donar compliment a les disposicions establertes per llei, perquè creiem que en cap cas el contingut essencial dels drets dels menors pot estar afectat per la manca de recursos socials bàsics.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Torn en contra, senyora Vendrell? O vol que abans Esquerra Republicana defensi l'esmena 61 al mateix article 15? (Pausa.) El senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. En la mateixa línia de la intervenció de la portaveu del Grup Socialista, nosaltres pensem que el concepte de la divulgació és fonamental, que s'han de posar tots els mitjans adequats per afavorir aquesta divulgació, tant de la present Llei com de tot l'ordenament jurídic vigent, tal com diu el text de la Ponència, el text aprovat a la Comissió, però creiem que també cal posar els mitjans necessaris i l'organització necessària per permetre-ho, per arribar a tota la societat i molt especialment arribar als mateixos afectats, els infants i els adolescents.

Per tant, la nostra esmena proposa afegir en aquest article una frase que digui: «s'establiran els plans interdepartamentals i interinstitucionals necessaris per portar a terme aquesta

divulgació». Ens sembla que és importantíssim el treball coordinat de tots els departaments del Govern, o dels departaments afectats, i també el treball coordinat des de les diferents institucions del país. Per tant, doncs, proposem aquesta incorporació d'aquesta frase en aquest article 15, referent a la divulgació dels drets i dels principis que emanen d'aquesta Llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. La senyora Vendrell té la paraula per fer el torn en contra a les esmenes de l'article 15.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, començant per l'esmena del Grup Socialista, això, la senyora Barenys, ja ho hem parlat moltes vegades, això és una esmena que en ponència ho hem discutit a bastament: nosaltres també considerem que aquest és un dels articles més importants de la Llei, la divulgació és fonamental; el que passa és que la divulgació es pot fer, posteriorment, de moltes maneres; llavors ja veurem com es fa.

De totes maneres, i entrant en el que és l'específica qüestió, que s'ha de tenir especial cura en la informació orientada als professionals, dues coses. O sigui, en primer lloc, ara ja s'està fent: si estem parlant, per exemple, quant als professionals que estan treballant en l'àmbit, estan seguint uns cursos de formació continuada que tenen força assistència i, per tant, això ja es fa; quan estem parlant dels pares, els pares que estan en processos de selecció, acolliment i pre-adoptius també fan una sèrie de cursos. I després, ja, com a segona qüestió, en tot cas, home, també entenem el que ja hem repetit, i jo ja li he citat en altres ocasions, que també és una obligació dels professionals buscar i estar amatents a quines són totes les qüestions que hi han sobre la matèria, perquè s'entén que és normal i que forma part de la seva feina.

Quant a l'esmena 61 i la 323, que és la de la prioritat pressupostària, per tècnica legislativa nosaltres entenem que totes aquestes esmenes que també hi fan referència, que posteriorment es defensaran, d'altres grups, seria millor discutir-les en la Llei de pressupostos, que és el lloc idoni, i en tot cas allà en parlarem, i mantenim el text tal com està redactat actualment.

I pel que fa a l'esmena d'Esquerra Republicana, aquesta també és un tipus d'esmena, per dir-ho d'alguna manera, que també va sortint al llarg del debat, que és la introducció de plans interdepartamentals o interinstitucionals per tractar qüestions diverses. Nosaltres entenem que la inclusió d'un pla no ha de ser objecte d'una llei, que els plans són canviants, els plans poden anar variant, els plans es poden adreçar a diferents sectors de la població, i, per tant, no creiem —i en tot cas quan parlem del Pla de la infància ho tornarem a rebatre, o a parlar d'aquesta qüestió—, no creiem que sigui oportú introduir-ho en aquest article, tot i que evidentment coincidim amb els dos grups que és un dels articles fonamentals i la divulgació és molt important.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Article 16: l'esmena 62, del Grup Socialista, ha estat defensada; 63, del Grup Mixt..., senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. És un text de modificació de la totalitat de l'article 16, perquè entenem que, en un tema tan important com la prioritat pressupostària, el fet que el redactat de la Llei sigui de «procurar»..., ens sembla que és un terme molt feble, que podria subjectivament fer pensar que és un defugir responsabilitats pel que fa a l'aplicació d'una llei tan important, d'un tema que tant s'estima com és els infants i els adolescents.

Per això el text alternatiu, essent tampoc no extremament rígid o rigorós el mot, proposem de dir: «vetllar per tal que els seus pressupostos recullin els recursos suficients per donar compliment a la present Llei; així mateix, es facilitaran els recursos necessaris als ens locals per tal que aquests puguin assumir amb garantia el compliment de la Llei pel que fa tant a les seves competències pròpies com a les delegades per la Generalitat». També ens sembla que en el tema de les administracions locals està tractat també amb molta feblesa i, per tant, també amb la sensació que s'espavilin una mica les administracions locals.

Per això hem fet aquesta esmena, senyor president. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Esmena 64, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Fa referència al que ja s'han referit altres portaveus, i és la necessitat que en l'article 16 es clarifiqui la prioritat pressupostària del Govern amb relació a la protecció de la infància i l'atenció a la infància.

Nosaltres pensem que en les qüestions pressupostàries no s'hi valen declaracions de principis. O no es diu res o, com a mínim, s'expressa clarament, de manera contundent, que el Govern vol prioritzar això i, per tant, d'alguna forma, contempla que el Govern ho té com una obligació; si no, pensem que seria millor que no constés res, però que consti que el Govern podrà tenir de manera prioritària aquesta qüestió, en una llei que precisament el que pretén és atendre la infància, és fins i tot una mica contradictori.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té dues esmenes a l'article 16, la 65 i 67: per defensar-les, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH. Sí, gràcies. Tal com indica el president, les defensaré conjuntament.

La 65 canvia el verb: en lloc d'«ha de procurar», en el tema de la dedicació de la inversió pressupostària, «contemplarà de forma prioritària». Ens sembla que matisa més el tema i dona unes indicacions més concretes i més d'obligada realització, que amb el redactat presentat, doncs, ens sembla que queda com una declaració de principis, però que no té cap mena de concreció; dient que «ha de procurar que en els seus pressupostos», etcètera, això queda molt bé, però no té cap mena d'efectivitat en una llei. Per tant, nosaltres proposem que digui que «contemplarà de forma prioritària que en els seus pressupostos contemplin...», etcètera,

«l'atenció, promoció, protecció i lleure dels infants i els adolescents», que, tenint en compte quina és la part de pressupost de la Generalitat que es dedica a la política social, a través del Departament de Benestar Social, doncs, aquest article, d'entrada, ja comença amb una aplicació mínima. Confiam que, tenint en compte això, millorin les partides pressupostàries dedicades a aquest treball.

Finalment, l'esmena 67 puntualitza la referència que aquest article fa a l'Administració local. Nosaltres proposem un nou redactat molt més concret i que, per tant, sigui molt més efectiu, on digui: «Així mateix, es corresponsabilitzarà junt amb l'Administració local de Catalunya per assumir aquesta prioritat, amb el traspass dels recursos necessaris a l'Administració local que permetin acostar l'Administració al ciutadà i millorar-ne l'eficàcia, d'acord amb el principi de subsidiarietat». Ens sembla que és important fer aquesta declaració de principis municipalista, en aquest article que parla de les prioritats pressupostàries, i va en la línia del nostre posicionament, que ja hem manifestat reiteradament, de defensar la política municipal i l'Administració municipal, en tot el que fa referència sobretot a les qüestions socials; de fet, és l'Administració més propera al ciutadà i, per tant, convé que tingui el màxim possible de competències i de recursos per administrar-los al servei dels ciutadans.

I, en aquest sentit, doncs, són aquestes dues esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Popular té tres esmenes..., quatre esmenes a l'article 16, la número 66, 68, 69... i la 70: el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. Per anunciar que retirem l'esmena número 70 i, si m'ho permet, defensaré conjuntament les 66, 68 i 69.

El Sr. PRESIDENT: Retirades?

El Sr. ARIZA: No, retirem la 70.

El Sr. PRESIDENT: Ah, la 70, i ara defensen les altres, sí, sí.

El Sr. ARIZA: Exacte.

El Sr. PRESIDENT: D'acord.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Per això li havia donat la paraula.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Entenem que l'article 16 del Projecte de llei hauria d'abordar, de forma directa i decidida, l'esforç pressupostari necessari per tal que el contingut de la Llei no acabi sent, en molts aspectes, un brindis al sol o una simple declaració de bones intencions.

La fórmula escollida en l'article 16 —«la Generalitat ha de procurar que en els seus pressupostos», etcètera— és com a mínim feble i poc compromesa. Per aquesta raó, el nostre Grup Parlamentari proposa una redacció que no deixa lloc a interpretacions: «La Generalitat dotarà prioritàriament en els seus pressupostos les partides destinades a l'atenció, formació, promoció, protecció, lleure», etcètera. Molt ens temem que amb fórmules *light*, desproveïdes d'eficàcia executiva, com les que inclouen nombrosos article d'aquesta Llei, la

seva eficàcia quedarà necessàriament condicionada a la bona voluntat del Govern de torn, quan s'hauria hagut d'esperar que la força del seu articulat condicionés en el futur les prioritats pressupostàries a casa nostra en benefici de la infància.

Per una altra banda, en les nostres esmenes 68 i 69 demanem la inclusió de dos conceptes que estan en el mateix esperit d'aquesta Llei: la reinserció i la integració. Reinserció i integració que són peces clau per a la solució de la major part dels problemes reals de molts menors per als quals aquesta Llei ha de ser un referent d'esperança.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Torn en contra: la senyora Vendrell pot...

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Pel que fa a les esmenes 63, 64, 65, 66 i 67, les donem per defensades, en funció de les argumentacions quan s'ha fet el torn en contra a les esmenes 62 i 323, del Grup Socialista. I, pel que fa a les esmenes 68 i 69, anunciar que acceptem les dues esmenes al senyor Ariza.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 17, esmena 71, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. I les 73, 75, 76, 78 i 80, senyor Bosch, li sembla bé?

El Sr. BOSCH: Sí, sí, si m'ho diu tan clar, doncs no tinc més remei que agrupar-les.

El Sr. PRESIDENT: Totes fan referència al mateix article.

El Sr. BOSCH: Sí, sí, això és evident. Bé, totes, com ha dit el senyor president, fan referència al mateix article, i afegeixen o modifiquen alguns dels redactats d'aquest article 17, que fa referència a la responsabilitat en la criança i la formació.

L'esmena 71 aclareix un concepte que potser ja es pot considerar amb el redactat actual incorporat, però que ens sembla que seria interessant de matisar o d'aclarir, que és que, quan diu que «la responsabilitat primordial de la criança i la formació dels infants i adolescents correspon al pare i a la mare», però amb una «i» entremig, nosaltres hi afegim: «en el seu defecte, a un dels dos». Ens sembla que abans d'arribar als altres nivells subsidiaris de responsabilitat respecte a la criança i formació dels infants i adolescents, en cas de manca d'un dels dos progenitors, el que resti hauria de continuar tenint la responsabilitat primordial de la seva criança i formació. Possiblement, tal com està redactat l'article, o per la interpretació que se'n pugui fer, ja s'entén així, però nosaltres proposem que s'inclogui aquest afegit, per deixar ben clara aquesta prioritat dels pares, tant si són tots dos com si només n'hi ha un.

L'esmena 73, que fa referència a l'apartat 2, és on diu que «els pares, tutors i guardadors han d'assegurar, dins llurs possibilitats, les condicions de vida necessàries per al desenvolupament integral dels infants i adolescents». Nosaltres proposem eliminar les tres paraules de «dins llurs possibilitats», en el sentit que cal deixar clar que els pares, tutors o guardadors en qualsevol dels casos han d'assegurar aquestes condicions de vida; si no les poden..., no tenen prou pos-

sibilitats per assegurar-les, aleshores hi ha tots els mecanismes institucionals que poden garantir-ho. Però en qualsevol cas ens sembla que deixar aquest concepte de «dins llurs possibilitats» obre la porta a un ventall de possibilitats amb el qual ens sembla que no hi podem coincidir. En tot cas, si no hi ha possibilitats per garantir-ho, són les institucions les que després, i com és habitual, han d'actuar.

Respecte a l'esmena 75, a l'apartat 3, proposem l'afegitó... Aquí hi ha hagut un canvi de redactat que fa que aquesta esmena em sembla que ha perdut el seu sentit. (*Remor de veus.*) Perdó, com? (*Pausa.*) Vuitanta...? (*Pausa.*) Sí, vejam, un moment... Aquesta la deixo de moment.

Amb la 76 proposem afegir, a l'apartat 3, que és: «les administracions públiques», etcètera, «han de garantir als pares, tutors o guardadors els mitjans d'informació i formació...», nosaltres hi posem: «i, a més a més, el suport psicològic, mèdic i social adequats per ajudar-los a complir amb les seves responsabilitats». Ens sembla que s'ha d'explicitar quins són aquests elements de suport que cal que les institucions públiques aportin als responsables de la formació dels infants i adolescents.

Després, a l'esmena 78, quan diu, a l'apartat..., estem encara a l'apartat 3; quan diu que «els ajudarà a complir amb les seves responsabilitats», també hi afegim que «se'ls orientarà per poder aconseguir recursos econòmics». Hi han possibilitats des d'un punt de vista institucional, i creiem que cal dir-ho i explicitar que les institucions tenen l'obligació, també, d'ajudar els responsables, els pares, tutors o guardadors dels infants i adolescents, a orientar-los per tal d'aconseguir els recursos necessaris per poder fer la seva tasca.

I, finalment, l'esmena 80, que aquesta forma part d'una transacció, em sembla...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BOSCH: ...que han proposat des del Grup de la majoria, on diu... Bé, en tot cas, nosaltres proposàvem que «la Generalitat de Catalunya establirà», en lloc de l'actual «les administracions...» No, perdó: «establirà», en lloc de «poden establir». I d'això, en la transacció, que en tot cas des de la Mesa suposo que es llegirà, doncs, es fa un redactat que per part nostra considerem acceptable, i, per tant, retirem, doncs, aquesta esmena 80 en benefici d'aquesta transacció.

I aquesta és la defensa d'aquests elements de modificació d'aquest article.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Popular té l'esmena 72 a l'article 17; per a defensar-la, té la paraula el senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Si m'ho permet, conjuntament les esmenes 72 i 83.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. ARIZA: L'objecte de la nostra esmena 72, al paràgraf primer de l'article 17, on es recull que si bé la responsabilitat primordial de la criança i formació del menor correspon al pare o a la mare o a aquelles que en tenen atri-

buïda la guarda..., considerem que s'ha d'entendre això però sense perjudici de l'actuació subsidiària de les administracions públiques. S'introdueix, doncs, en la definició de responsabilitats continguda en aquest paràgraf, la subsidiarietat de les administracions públiques, concepte del qual és conseqüència tota la addició del paràgraf tercer del mateix article. La congruència amb l'expressió «primordial», que l'esmentat paràgraf primer inclou ja en la de «en cas de mal ús del paràgraf tercer de l'article», evidencia que no és ociosa la inclusió expressa de l'indicat concepte «subsidiarietat administrativa», i tot això per les següents raons. Una, d'índole tècnico-jurídica: allò que pot quedar expressament i terminantment establert en una llei evita l'esforç interpretatiu necessari per arribar a ell i el risc que interpretacions elaborades a conveniència de les circumstàncies puguin torçar el camí per arribar a conclusions diferents. Una altra, d'índole substantiva: l'afirmació general de subsidiarietat administrativa legitima els poders públics *ab initio* amb caràcter general i sense més limitacions que aquelles que les pròpies normes jurídiques expressament puguin imposar per actuar en l'àmbit a què es refereix l'article, sempre que considerin que aquesta actuació és beneficiosa per al menor i no és assumible, o de fet no ho està essent, pels pares o pels guardadors. Aquesta legitimació general implica l'eliminació d'objeccions i interferències de tercers, basades, encara que amb la millor voluntat, en interessos particulars o, en general, subjectius, deixant lliure pas al criteri objectiu que es presumeix de l'actuació dels poders públics i facilitant així la immediació i rapidesa en l'execució de les mesures adoptades pels poders públics, prescindint de la seva prèvia discussió en processos contenciosos instats pels esmentats possibles tercers, i això, és clar, sense perjudici que en la formació del seu propi criteri els poders públics s'ajudin de la informació que qualsevol pròxim a l'àmbit del menor pugui oferir, però sense que aquesta intervenció de tercers, superant aquesta utilitat de col·laboració, pugui arribar a suposar un retardament o impediment en l'adopció de les mesures que l'Administració pública consideri més pertinents. L'addició de la frase final «d'acord amb el que disposa la legislació vigent» ve imposada per l'obvietat que la mateixa frase implica.

L'esmena 83, a l'article 17 del Dictamen, es fonamenta en la necessitat d'incloure en el text la referència a la criança i formació dels menors i la garantia de la protecció pública en aquells casos en què probablement més es pugui necessitar. Davant la situació de desemparament en què queda el menor després de la mort dels qui en primer terme asseguren el seu benestar físic i psíquic, la seva educació, formació cívica i afecte, per una altra banda, és ociós explicar la conveniència de procurar el manteniment dels germans dins d'un mateix àmbit familiar. Raons òbvies d'humanitat i de formació ho exigeixen. I així ho va entendre el legislador de l'any 81, quan va incloure expressament aquesta prevenció entre les condicions a tenir en compte pels jutges, en assenyalar les mesures respecte dels fills en cas de separació o divorci. Amb més raó, doncs, les administracions públiques han de vetllar per aquest interès en el cas encara de major

solitud i adversitat, quan manquen els pares, i, per tant, considerem que s'hauria d'introduir un nou apartat 4, segons el qual, en el supòsit de mort dels pares, la Generalitat de Catalunya haurà de fer complir la voluntat dels pares difunts; s'ha de suposar que els pares les han pres per preservar el benestar i l'interès dels seus fills. Així, doncs, pel que fa al futur dels menors orfes, cal que s'adoptin les mesures necessàries per preservar el manteniment dels germans en una mateixa família i evitar la seva separació i que això es reculli a la Llei, com pretén el nostre Grup Parlamentari.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Esmenes 74 i 79, del Grup Socialista, també a aquest article...

La Sra. BARENYS: Sí, sí, senyor president, gràcies. Li anuncio que hi ha una transaccional amb l'esmena 74, que acceptem molt gustosament perquè concreta millor l'extensió del sistema de prestacions socials a pares, tutors i guardadors.

I, pel que fa referència a la 79, retiro..., és a dir, només queda viu, perquè la resta la retiro, el punt 2, el primer apartat del punt 2: des d'«els ajuntaments» fins a «adequat». És el tros que ara defenso, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. BARENYS: I proposem en aquest apartat, tal com estableix la Llei 4/94, que consti que hi ha unes funcions d'atenció primària, de serveis socials d'atenció primària, és a dir, un primer nivell d'informació, atenció i assessorament, del qual poden fer ús els pares, tutors i guardadors, així com els mateixos infants... Recordar que l'article 11.5, que ja vam..., bé, que aprovarem quan passem a la votació, que fa referència a la participació..., la Llei estableix que les administracions locals de Catalunya, en funció de llur proximitat al ciutadà i d'acord amb la legislació vigent, són el primer nivell d'informació i assessorament als infants i adolescents que ho sollicitin. En congruència, lògicament, amb aquest article, s'hauria d'acceptar almenys aquesta esmena, i sobretot un afegitó que hi ha al final, que sí que m'agradaria moltíssim que la senyora Vendrell considerés, i és que en la relació de les administracions amb els infants i adolescents s'ha de tindre cura que el llenguatge dirigit a ells sigui l'adequat. Pot passar que en moltes ocasions des de l'Administració no hi hagi aquest *feeling*, aquesta comunicació que faci factible aquesta relació.

Aquestes són les argumentacions d'aquesta esmena 79.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té l'esmena 77 i la 82: la senyora Mayol té la paraula. La 82 sembla que està transaccionada...

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyora president. Efectivament, la 82 està transaccionada, i queda viva la 77, que el que planteja és que en l'apartat tercer de l'article 17, on es planteja que «les administracions públiques de Catalunya han de vetllar per la protecció dels infants en el cas de mal ús de les facultats dels pares o de les facultats atribuïdes a altres persones que en tinguin cura..., els tutors o guardadors

disposin dels mitjans d'informació i formació adequats»; nosaltres afegim: «i dels recursos econòmics». Perquè, per poder fer aquesta funció, no n'hi ha prou a tenir informació i formació: a vegades fan falta recursos econòmics. Tot i que en l'apartat quart hem arribat a un acord d'una transacció que planteja que les administracions públiques han d'aportar prestacions dirigides econòmicament als pares, creiem que no estaria de més, al contrari, sinó que seria important, que en l'apartat 3 s'incorporés que també es puguin donar recursos econòmics.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. I ara el senyor Reguant em dirà que l'esmena 81 està transaccionada, no?

El Sr. REGUANT: Dit està, senyor president; valgui.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I ara té la paraula la senyora Vendrell per fer el torn en contra a les esmenes a l'article 17.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, quant a les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, la primera esmena, l'esmena 71, és una que també n'hem parlat a bastament. Quan a l'article parla que «correspon al pare i a la mare...», està implícit que, evidentment, en defecte d'un dels dos, és l'altre qui en té la responsabilitat. Nosaltres creiem que, fins i tot, és millor el text del Projecte.

Quant a l'esmena 73, no trobem adient suprimir «dins de les seves possibilitats», perquè és obvi. O sigui, si interpretem el contrari, *sensu contrario*, seria una incongruència: si no ho poden fer, també han de fer-ho; cosa que ens sembla que no seria el més correcte.

L'esmena 76: «pares, tutors, guardadors disposin dels mitjans d'informació, formació i suport psicològic, mèdic i social adequats»..., home, quan es parla de formació..., i després en aquesta transaccional, jo entenc –i en això també faig referència a les esmenes defensades per Iniciativa per Catalunya i pel Grup Socialista– que en aquesta esmena transaccional estem parlant de la remissió al decret legislatiu de l'aprovació de les lleis..., la refosa de les lleis en matèria de serveis socials, que ja contemplen un tipus de prestacions i, per tant, tot queda englobat, i, per tant, ens remetem a aquesta transacció, que entenem que a bastament comprèn tot el que aquí ja s'ha dit.

I, quant a les esmenes del Grup Popular, afegir «sens perjudici de l'actuació subsidiària de les administracions públiques»... Anem a veure, és que, senyor Ariza, és evident que..., és obvi; vull dir, jo és que li rebutjo senzillament perquè és obvi, perquè precisament l'actuació de les administracions públiques sempre és subsidiària; per tant, no creiem convenient introduir-ho.

I em penso... la 83. Quant al supòsit de la mort dels pares, farem referència..., jo crec que és més adient fer referència a la legislació civil en la matèria i que és la que ja regula àmpliament tots els casos, no només aquells en què els pares difunts no hagin expressat les seves voluntats, sinó tots. Per tant, votariem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Ara, per part de la senyora secretària, es procedirà a la lectura de les esmenes transaccionals.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: Esmena transaccional entre les esmenes números 80, d'Esquerra Republicana; 81, del Grup Mixt; 74, del PSC, i 82, d'Iniciativa: «Les administracions públiques de Catalunya han de fer extensibles els sistemes de prestació social existents, dirigides...»

Esmena transaccional entre l'esmena número 99, d'Iniciativa, i el text del Projecte de Llei: «mediació i assessorament a nivell territorial, que ha d'intervenir a sol·licitud...»

Esmena transaccional entre les esmenes números 108 i 109, d'Esquerra; 107, del Partit Popular, i el text del Projecte de Llei: «Les administracions públiques de Catalunya han de promoure l'adopció de mesures educatives i de prevenció destinades...»

I esmena entre l'esmena número 126, del Grup Socialista, i el text del Projecte de Llei: «Els infants i adolescents amb incapacitat física, psíquica o sensorial o amb patologies de risc tenen dret a l'atenció necessària per al correcte desenvolupament de llurs aptituds.» Afegir un nou paràgraf: «Les xarxes de salut infanto-juvenil han de ser accessibles als tractaments i situacions de risc que siguin necessaris per al desenvolupament psíquic i mental dels menors.»

El Sr. PRESIDENT: Els senyors portaveus hauran notat que se n'han llegit de més, eh? Bé, llegides queden per al seu moment oportú.

Article 18. El Grup Popular hi té l'esmena 84 i les 162 i 163. El senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Defensaré conjuntament les esmenes 84, 87, 88, 96 —la 100 ha estat retirada ja, senyor president—, la 107 la retirem en favor de la transaccional, i defensarem també les 111, 112 i 114.

El Sr. PRESIDENT: Me les vol repetir?

El Sr. ARIZA: Sí, senyor president. Les 84, 87, 88, 96 —la 100 està retirada—, la 107 la retirem en favor de la transaccional...

El Sr. PRESIDENT: 111, 112 i 114.

El Sr. ARIZA: Exacte. La nostra esmena número 84 recull el dret dels menors a viure amb els seus pares, naturals o adoptius —cosa òbvia—, i, en el supòsit que això sigui impossible, en una institució que els substitueixi. Introduïm en la nostra esmena 96 que aquestes «institucions col·laboradores» hauran de respectar en tot cas el dret a la llibertat de consciència i religió dels infants i els adolescents, i el que pretén és completar el paràgraf primer de l'article 18, preveient les diferents situacions legals de paternitat, i exigint l'existència d'institucions que, a falta de pares, puguin complir adequadament, en la mesura del possible, la seva funció. L'existència i el correcte funcionament d'aquestes institucions haurien d'estar garantits per les administracions públiques, tot fent prevaler mesures d'integració en famílies com a entorn més idoni per oferir als menors desemparats protecció, formació i recolzament humà i afectiu.

Per una altra banda, les esmenes 87 i 88 pretenen que la Llei sigui especialment expressiva en el manteniment

d'aquells valors familiars que és sabut i reiteradament afirmat que són convenients per a l'adequada formació de la personalitat i fins i tot en situacions en què els pares o algun d'ells es trobin en presó, impedingent d'aquesta manera que la pena privativa de llibertat que s'imposa als progenitors o a alguns d'ells, arrossegui els seus efectes fins i tot contra el menor. I per això plantejem l'addició de nous paràgrafs en l'article 18, en els quals introduïm que, quan els menors tinguin els seus pares o un d'ells complint una pena privativa de llibertat, podran mantenir amb ells els contactes adequats i que, a més a més, els infants que convisin amb les seves mares a les presons tinguin el dret de gaudir de les infraestructures necessàries per al seu desenvolupament integral, garantint-los l'educació fora de la presó.

Pel que fa a les esmenes 111 i 112, a l'article 23, responen a un mateix criteri d'extensió del concepte de protecció a tot l'àmbit social i familiar del menor.

Per últim, l'addició que l'esmena número 114 proposa al descompromès text de l'article 24 de la Llei, posa l'accent i pretén comprometre l'Administració a aplicar prioritàriament la rehabilitació del menor delinqüent mitjançant les mesures pedagògiques i correctores abans que no pas les repressores que sigui possible prendre. Per tant, considerem que als infants i adolescents acusats o declarats culpables d'haver infringit la llei penal se'ls ha d'aplicar prioritàriament mesures pedagògiques i correctores.

En la línia de l'esmena presentada pel Grup Popular, des del Departament de Justícia s'ha afirmat que l'important és oferir mesures alternatives al càstig, i la resocialització dels joves, per tal que no tornin a delinquir, fent-los, a més a més, responsables de les seves accions i de les seves conseqüències, implicant-se, a més a més, en la solució del conflicte. Potenciar actuacions com l'esmentada és el que pretén el Grup Parlamentari Popular en l'esmena número 114 a l'article 24.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup d'Esquerra Republicana té dues esmenes a l'article 18, les números 85 i 89. Senyor Bosch, pot defensar-les.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. A l'esmena 85 proposem eliminar la part on diu «excepte quan la separació esdevingui necessària»; és a dir, quan hi ha una separació, suposem, entre els infants o adolescents i els seus pares, se suposa que ha estat necessària, i que a més a més és un tema regulat ja per la llei. Per tant, ens sembla reiteratiu dir que els infants i els adolescents tenen dret a viure amb llurs pares, excepte en els casos en què la separació esdevingui necessària. Nosaltres proposem dir «excepte en els casos de separació, d'acord amb el que disposa la legislació vigent». No cal, ens sembla, ser reiteratius en aquest tema.

I l'altra esmena és en coherència amb l'article 3.2 del Projecte de Llei, on diu que en l'exercici d'aquests drets, els drets de relació i visita, de l'article 18, s'ha de tenir sempre en compte l'interès primordial dels infants i adolescents. Això ens sembla molt bé, però aquí hi falta una referència a l'opinió del mateix infant o adolescent, i si fem referència a

aquest article 3.2 del Projecte de llei, diu «per a la determinació de l'interès superior de l'infant o adolescent, hom ha de tenir en compte en particular els seus ànhels i opinions, com també...», etcètera. Per tant, el que proposem és que en aquest punt tercer de l'article 18 s'inclogui també l'anhel, l'anhel entès com a interès propi, dit per ell, i subjectiu, o sigui, que la seva opinió i la seva voluntat es tinguin en compte a l'hora de decidir sobre els temes dels drets de relació i visita que afecten els infants i adolescents.

Ens sembla que l'opinió de l'infant s'ha de tenir en compte, no dic que hagi de ser la més important, depèn de cada cas, però que en qualsevol cas se l'ha d'escoltar, i no és només un interès primordial entès des d'un punt de vista científic o des d'un punt de vista especialitzat, sinó que ens sembla que les persones menors d'edat també tenen dret a opinar, també en aquest cas.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. Esmena 86, del Grup d'Iniciativa per Catalunya; la senyora Mayol té la paraula per a defensar-la.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Nosaltres, el que plantejem és anar més enllà, a l'article 18, a l'apartat 2, quan diu que «el menor també té dret a mantenir el contacte directe amb el pare i la mare, quan hi ha un cas de separació». Nosaltres, en la nostra esmena 86, el que plantejem és que el dret no només sigui a «mantenir contacte directe», sinó que el nen o la nena o l'adolescent que no convisqui amb un dels dos, amb el pare o la mare, o amb cap dels dos, té dret que la mare i el pare exerceixin tots els drets i els deures que estableix la legislació vigent. És a dir, nosaltres anem cap a la total corresponsabilització del pare i la mare en l'exercici de totes les funcions, també en els casos de separació. És a dir que no només hem de garantir el dret al contacte directe, sinó que la criatura té el dret que exerceixin totes les seves funcions, tant si estan separats com si no ho estan.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Torn en contra de les esmenes a l'article 18; la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, pel que fa a les esmenes del Grup Popular, quant a la primera esmena, la número 84, el mateix senyor Ariza ja ha dit que era obvi, el Projecte ja contempla el que ell també preveu a l'esmena i, per tant, la considerem innecessària.

Quant a les esmenes 87 i 88, aquest és un tema conflictiu i és un tema problemàtic, i també el vam discutir en ponència. Nosaltres no considerem oportú definir-nos en aquesta Llei i preferim fer una remissió genèrica a la legislació penitenciària. Aquesta és una qüestió que avui està a debat i que ens podria plantejar molts dubtes, com fins a quin punt és beneficis per als infants romandre a les presons amb les seves mares; hi ha opinions a favor i opinions en contra, i el panorama legislatiu europeu és francament dispers. Per tant, nosaltres considerem que és més oportú no entrar en aquesta qüestió i fer la remissió a la legislació penitenciària.

Quant a l'esmena 85, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, home, és que, és clar, no l'entenem, perquè en el sentit contrari és que és evident que no es pot donar el cas, d'això també n'hem parlat moltes vegades i, per tant, seguim sense entendre-ho i, per tant, no la hi acceptarem.

Quant a l'esmena número 89, que «es tindrà sempre en compte l'anhel i l'interès», afegir «l'anhel», home, l'anhel ja està recollit en l'article 3.2 i, per tant, entenem que està suficientment regulat, no cal anar repetint en tots els articles tot el que ja s'ha dit en articles anteriors.

I quant a l'esmena número 86, d'Iniciativa per Catalunya, nosaltres també entenem que el pare i la mare s'han de corresponsabilitzar en tot el que representa l'educació, la formació dels fills, però no considerem convenient incorporar-hi aquesta esmena de modificació, ja que entenem que el text del Projecte queda molt més clar.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Entrem a l'article 19, esmena 90, del Grup Mixt. Senyor Reguant, vol defensar-la?

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que, des del nostre punt de vista, el concepte de desemparament és menor al d'infant i adolescent; el fet de ser desemparat és un agreujant d'una situació d'indefensió. Per això ens ha semblat fer una esmena de modificació on diem que els infants en situació de desemparament tenen els drets reconeguts per la Resolució 194/III del Parlament de Catalunya, sobre els drets de la infància, i se'ls aplicaran totes les mesures legals vigents per part de la Generalitat a fi de donar compliment a l'esmentada Resolució. Entenem que així pal·liaríem molt el concepte de desemparament, a més d'acollir-se a la legislació vigent en aquest sentit.

Pel que fa als adolescents, ens sembla que és clarament diferencial, si el concepte de desemparament afecta tant l'infant com l'adolescent, afecta de manera diferent i molt complexa, i per tant, als adolescents en situació de desemparament, entenem que se'ls ha d'aplicar la legislació protectora dels menors desemparats tenint, però, extrema cura de l'atenció a les seves particularitats individuals. És per això que hem fet aquesta esmena de modificació, perquè entenem que s'expressa de manera molt més àmplia i redueix el terme «desemparat» a la menor significació possible.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Esmena 91, del Grup d'Iniciativa per Catalunya. La senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Aquesta és una d'aquelles esmenes a què jo feia referència aquest matí, quan plantejàvem que aquesta Llei té alguns greus defectes. Un d'ells és que anomena altres lleis amb profusió, vull dir que constantment fa referència a altres lleis i, en altres casos, el que fa és obviar qüestions importants, com és el tema del desemparament, remetent-lo a la legislació existent. Per dir això no cal que existeixi aquest article. És a dir, per dir el que diu l'article 19, no cal que existeixi, perquè ja hi ha una llei de desemparament. Llavors, nosaltres, el que fèiem, amb

una esmena que al nostre parer enriqueix el text, el que plantejàvem eren criteris d'aplicació de la Llei que ja existeix, i criteris d'actuació en casos de desemparament. Aquests criteris són clars. En primer lloc, aplicació mentre sigui possible d'atencions i ajudes econòmiques, personals i socials que evitin la declaració de desemparament, primer criteri d'intervenció que fa referència a quelcom que no diu la Llei, i quelcom que podríem aprofundir. En segon lloc, adopció de mesures que, tot i haver estat declarat el desemparament, permetin el manteniment del menor a la seva llar; és un segon criteri d'actuació. Tercer, actuar sobre la família natural extensa perquè sigui possible el retorn del menor, si és que ha estat necessària la seva separació. I, en darrer lloc, un quart criteri és utilitzar prioritàriament famílies educadores complementàries o nuclis educatius familiars abans que centres educatius. És a dir, és una esmena que no corregeix, sinó que qualifica aquesta Llei i, a més a més permet dir que la llei anterior s'apliqui amb aquests criteris. Per tant, si vostès tenen interès que en aquesta Llei consti un article que faci referència al desemparament, anem a qualificar aquest article, anem a donar-li contingut, no fem referència només a una altra llei, perquè, si no, no cal que hi sigui.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Torn en contra? La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Començant pel final, en relació amb aquesta esmena d'Iniciativa per Catalunya, nosaltres considerem necessària la inclusió de l'article referent al desemparament. I quant als criteris de què vostè ha parlat, nosaltres els compartim. El que sí que li puc dir és que el que no compartim és que això sigui objecte d'inclusió en la Llei. El que li puc avançar és que tots aquests criteris s'estan aplicant i es tenen en compte per al reglament que, de desplegament de la Llei 37/91, s'està preparant.

I anant als punts concrets que vostè ha explicat, en primer lloc, quant al punt a, «aplicació mentre sigui possible d'atencions i ajudes econòmiques...», el que ha de quedar molt clar és que mai s'assumeix la tutela exclusivament per motius econòmics, mai. Sempre es donen els corresponents ajuts per evitar haver d'assumir la tutela.

En segon lloc, parlant de les famílies extenses, avui li podria dir que hi han aproximadament uns mil cent, mil tres-cents, aproximadament, ajuts que s'estan donant actualment a les famílies extenses —avis, oncles, etcètera— perquè puguin fer-se càrrec d'aquests infants. I quant al punt d, «utilitzar prioritàriament famílies educadores complementàries o nuclis educatius familiars abans que centres educatius», a part que això ja s'està fent, recentment hi van haver unes jornades i hi ha endegada una campanya de promoció de l'acolliment professional. O sigui, tot això, tots aquests criteris, entenem que d'alguna manera coincidim en el fons, i jo el que li estic dient és que reglamentàriament ja s'hi establiran i que, a més a més, s'estan duent a terme en l'actualitat.

I, pel que fa a l'esmena del Grup Mixt, nosaltres entenem que no aporta res substancialment diferent al que ja diu l'ar-

ticle i, en tot cas, considerem més oportú remetre'ns a la Llei 37, que contempla molts altres aspectes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. (*La Sra. Mayol demana la paraula.*) Per què em demana la paraula, la senyora Mayol?

La Sra. MAYOL: Senyor president, perquè m'he descuidat de retirar l'esmena número 92.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Moltes gràcies. De totes maneres, era a un altre article, l'article 20. Gràcies; ben retirada està.

La presidència, només a títol d'orientació dels senyors portaveus, vol comunicar-los que en aquests moments hem tramitat el debat d'una quarta part de la Llei; de manera que, seguint el ritme actual, suposa sis hores més. Res més. (*Remor de veus.*) Dit això, passem a l'article 20, esmena número 93: el senyor Bosch, d'Esquerra Republicana de Catalunya, per defensar-la.

El Sr. BOSCH: Amb l'honor d'encetar aquestes properes sis hores, defenso l'esmena 93 i..., bé, només hi ha aquesta, però ja anuncio, per estalviar-nos temps, que retiro la 94 i la 95, de l'article següent, perquè són incongruents amb el text actual del redactat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: La 93 va en la línia del centenar llarg d'esmenes que hem presentat substituint el concepte de «menor», o alguns altres conceptes que no ens semblaven adequats, pel d'«infant i adolescent», com a concepte genèric i d'ús habitual en aquesta Llei. La majoria d'aquestes esmenes ens han estat acceptades per la majoria, però n'han quedat unes quantes que no, pels motius que sigui. Nosaltres, en aquest cas, creiem que substituir la paraula «menor» de l'article 20, al final, per «infants i adolescents», no canvia ni el sentit de la frase ni li dona cap altre contingut. Per tant, ens sembla que seria interessant d'incorporar aquesta esmena 93 perquè digués, al final, «les funcions de protecció i assistència dels infants i adolescents en l'àmbit de les respectives competències que els reconeix la legislació vigent». És una estricta esmena de contingut tècnic i de llenguatge, però que en aquest cas ens sembla que seria positiu d'incorporar.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Pot fer el torn en contra, senyora Vendrell. (*Remor de veus. Pausa.*) Que accepta l'esmena 93; molt bé. Article 21, Grup Mixt, esmena 97...

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que el que s'intenta en aquesta esmena és que sigui l'Administració de la Generalitat qui arbitri les mesures adients a fi de garantir el correcte funcionament de les institucions col·laboradores d'integració familiar. Volem dir que, d'alguna manera, la feina de fiscalització i de manera fàctica, l'ha de fer, precisament, l'Administració de la Generalitat, reconeixent la bondat de la resta del contingut de l'article 21.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El Grup d'Iniciativa per Catalunya, l'esmena 98...

El Sr. FARRÉS: Gràcies, senyor president. Sí, la nostra esmena 98 és afegir un nou apartat tercer, que diu, concretament, que «aquests reglaments hauran d'assegurar, mitjançant la concreció d'un conveni-marc, que els requisits i condicions, tant físics com laborals i professionals, que es donin en les institucions públiques i en les col·laboradores, siguin homogènies i homologables, trencant així l'enorme diversitat de situacions actualment existents. Aquesta condició es fa indispensable des de la necessitat de respectar el principi d'igualtat, davant la Llei, dels nens i de les nenes, dels i les adolescents, que, d'una altra manera, podrien patir discriminacions segons el tipus d'equipament en el qual fossin atesos.» Es tracta, per tant, de completar el que preveu aquest article de la Llei amb aquest nou apartat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies per la seva facilitat d'improvisació... (*Rialles.*)

Passem a l'article 22. El Grup d'Iniciativa, la 99... Em dirà que està transaccionada, no? (*Pausa.*) A l'article 22, esmena 99.

La Sra. MAYOL: Està transaccionada, sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. 101, d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 104...

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. Aquestes dues esmenes fan referència a aquest article 22. La primera, a l'apartat 1, allà on diu que «la Generalitat de Catalunya ha d'establir un sistema de mediació i assessorament que ha d'intervenir...» i llavors diu a sol·licitud de qui, nosaltres proposem que, a més a més dels interessats, també puguin intervenir a instància de les institucions col·laboradores d'integració familiar, que han estat definides a l'article 21. Com a elements d'informació i de coneixement de la situació, doncs, ens sembla que elles, aquestes institucions, haurien de poder tenir la possibilitat de demanar la intervenció de la Generalitat en el seu sistema de mediació i assessorament. Simplement, instar la intervenció de la Generalitat i, per tant, diguem-ne, per fer-ho coincidir amb l'article anterior, que defineix aquest tipus d'institucions.

I l'esmena 105...

El Sr. PRESIDENT: 105?

El Sr. BOSCH: Sí, perquè la 104...

El Sr. PRESIDENT: És un nou apartat.

El Sr. BOSCH: No, no, perdó, la 104 està retirada.

El Sr. PRESIDENT: Ah!

El Sr. BOSCH: No, ho dic ara.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: És que em sembla que ja està acceptada, o hi està incorporat el contingut... I la 105 és la que falta defensar, no?, que afegeix un nou apartat a aquest article, que diu literalment: «4. En el cas de no respectar els acords presos en la mediació, el departament corresponent de la Generalitat de Catalunya posarà la informació a disposició del ministeri fiscal.» Simplement, doncs, diu això, i aquestes són les dues esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. L'esmena 102, del Grup Socialista: la senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Senyor president, si vol prendre nota que retirem la 102 i la 106...

El Sr. PRESIDENT: Doncs, molt ben retirades. El Grup Mixt té l'esmena 103. Senyor Reguant...

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que el terme de «mediació» pel que fa al punt tercer de l'article segon ens semblava feble i que entenem que el Govern ha de garantir el dret del menor a retornar al país on tingui la residència habitual, fent una mediació però enèrgica, responsable i finalista. Aquest és el punt.

Permeti'm també, senyor president, retirar l'esmena número 110, al mateix temps.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada; moltes gràcies. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula. (*Pausa.*) Torn en contra de les esmenes a l'article 22.

La Sra. VENDRELL: Sí, sí, gràcies, senyor president. Quant a l'article 22, les esmenes 101 i 105 d'Esquerra Republicana de Catalunya, jo les defensaré molt breument. En la 101, les «institucions col·laboradores d'integració familiar» que vostè proposa afegir són els interessats, són uns dels interessats; per tant, no considerem necessari afegir-ho; se'n podrien afegir d'altres.

I quant a l'esmena 105, «cas de no respectar els acords presos en la mediació, el departament corresponent de la Generalitat posarà la informació a disposició del ministeri fiscal», això es fa sempre –sempre–, i aleshores entenem que no cal per..., no només en aquest cas: en molts altres casos. Si haguéssim d'explicitar tots els casos, faríem una llei interminable.

Per tant, per tots aquests motius, votarem en contra d'aquestes esmenes.

I l'esmena del Grup Mixt, quant a «garantir...», ja n'hem parlat i la donaré per defensada.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 23. Esmena del Grup Popular, 107; esmena 108, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 109, també del mateix Grup. Hi ha una transacció, és així? (*Pausa.*) Molt bé. Llavors, sí que jo sol·licitaré la lectura d'aquesta transaccional. (*Pausa.*) Són les que s'han llegit abans; de manera que, havent estat llegides aquestes transaccionals i havent-se defensat pels grups corresponents les esmenes a aquest article 23, si li escau, senyora Vendrell, pot fer un torn en contra. (*Pausa.*)

La situació processal és la següent: hi havia l'esmena 106, del Grup Socialista, que ha estat retirada; hi havien les esmenes 107, 108 i 109, transaccionades; hi havia la 110, del Grup Mixt, que ha estat retirada, i la 111 i la 112, del Grup Popular, defensades anteriorment.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a la 111 i la 112, a la 111, el contingut d'aquesta esmena ja està recollit en altres articles; introdueix una sèrie de conceptes, com és el de la convivència social i familiar, i nosal-

tres entenem que per què aquests i no altres que també es podrien incloure. Llavors, no entenem quin ha estat el criteri específic per escollir aquests, i, com que està recollit en l'altre article, no ho considerem necessari.

I, pel que fa a la 112, el concepte d'introduir aquí els mestres, entenem que tot això ja fa referència a la part de l'ensenyament, que la debatrem posteriorment.

Per tant, votarem en contra de les dues, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 24, esmena 113, del Grup Socialista: senyora Barenys, té la paraula.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Aquesta esmena fa referència a l'article 24, tractament de la delinqüència. Aquest apartat de la Llei, curiosament, com dèiem també aquest matí, és l'únic que no ha estat tocat per cap de les esmenes presentades, la qual cosa sota el nostre punt de vista és preocupant, perquè ens demostra una vegada més que hi ha una impermeabilitat entre les dues direccions generals, la de Justícia Juvenil i la Direcció General de la Infància. Estic convençuda, com també es deia aquest matí, que aquesta actitud no respon a un interès o a un punt de vista diferenciat respecte a la manera d'atendre els infants i els adolescents i de donar seguretat al compliment dels seus drets, encara que les circumstàncies que originin l'atenció i la protecció siguin diferents perquè uns menors provenen de Justícia i els altres provenen de Protecció. Però els hem de dir una vegada més que aquesta manera de compartir o dividir la política per a la infància creiem que no és positiva, i es demostra en aquesta Llei. De la mateixa manera que en aquest text legislatiu ens hem introduït en altres matèries, hem parlat de temes educatius, socials, urbans, mitjans de comunicació, podem –crec jo– i també devíem millorar aspectes pel que fa al tractament de la delinqüència infantil i juvenil. Tots sabem que hi ha dèficits, hi ha buits, hi ha mancances..., vostès també ho saben, senyors del Govern, i creiem que aquest era el moment de poder-los regular, tal com ho hem fet abans amb la Llei 37/91. D'aquí les nostres esmenes, molt concretes, però que creiem que responen a una millora en l'ordenació dels serveis.

En el primer punt proposem –proposem, creiem que s'hi hauria d'introduir– la constatació que els serveis de tractament i reinserció de la delinqüència juvenil formen part de la xarxa bàsica de serveis socials. Tenim un únic sistema, d'acord amb la Llei 4/94, sistema que defineix i assegura els drets; per això és important que aquest aspecte, aquesta apreciació hi consti.

En el segon punt de l'esmena proposem integrar els recursos entre Justícia Juvenil i la Direcció General de la Infància per assegurar més efectivitat en les polítiques de prevenció i en les polítiques de tractament.

En el tercer punt, deixar de manifest el caràcter fonamentalment educatiu del tractament.

I, en el quart punt, proposar l'impuls d'un sistema de mediació, del qual es parla en altres moments de la Llei, per evitar, sempre que sigui possible, el tractament judicialitzat dels menors.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup d'Iniciativa té tres esmenes a aquest article: 115, 116, 117; la senyora Mayol té la paraula per defensar-les.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Si m'ho permet, agruparia, a més de les que vostè ha dit, la 118 i la 119.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: Aquest també és un d'aquells articles que hem anat repetint al llarg de la tarda i aquest matí hi hem fet esment que, per dir el que diu, no caldria que hi fos. És a dir, no pot ser que en una llei sobre la infància i l'adolescència, aquells infants i adolescents infractors tinguin el tractament que tenen amb l'article 24. Per dir que la prevenció i el tractament de la delinqüència infantil i juvenil es regeixen pel que estableix la legislació vigent sobre aquesta matèria, no cal dir res; ja hi ha una llei, ja ens remetem a aquesta Llei.

Vostès, jo crec que, seguint la mateixa argumentació que deia la senyora Barenys i que utilitzàvem aquest matí, no pot ser que, per no tenir conflictes amb Justícia Juvenil, per compartimentar el tractament dels menors infractors facin un tractament tan pobre d'una qüestió tan important com és la delinqüència juvenil, i que és present a casa nostra. No posin res o, si no, posin criteris polítics i es comprometin a fer actuacions per a fer-hi front.

És una llei del Govern, no és una llei de la Direcció General d'Infància i aquest és un tema al qual voldríem posar esment. Estem parlant d'una llei del Govern, d'una llei del Govern de la Generalitat, no d'una llei de la Direcció General d'Infància i, per tant, al nostre parer, les nostres esmenes, que són en aquest tema importants i significatives, enriqueixen el text.

En primer lloc, plantegem la necessitat de canviar el títol; no pot ser que es digui «tractament de la delinqüència»; es tracta una malaltia. Un problema social com és la delinqüència no es tracta. La nostra proposta és «atenció social de la delinqüència infantil i juvenil», no tractament de la delinqüència. És un terme absolutament incorrecte pel tema que abordem.

En segon lloc, proposem afegir tres apartats. Un primer que plantegi clarament que la Generalitat de Catalunya, mitjançant orientacions tècniques i criteris d'atenció, així com acords i convenis de finançament estimularà la creació als diferents barris i pobles de serveis i recursos perquè es pugui donar atenció als nens i nenes i adolescents infractors, d'acord amb el principi d'atenció desjudicialitzada en les instàncies normalitzades i d'acord amb els criteris de mediació en els conflictes i de respostes en el propi medi.

D'una manera especial plantegem que s'ajudi a posar en funcionament, primer, programes i serveis que permetin la mediació, la resolució judicial dels conflictes, la responsabilització educativa i l'encontre entre la persona o col·lectiu afectat i els nens, nenes i adolescents que han causat dany i infringit les lleis. Aquesta és una proposta que vostès políticament, teòricament, comparteixen, la proposta de reparació del conflicte en el propi medi i d'apropar el que és la comis-

sió del delictes amb la resolució del conflicte. Aquí tenen l'oportunitat de, aquest criteri polític, fer-lo llei.

També plantejarem que es realitzin programes i serveis que possibilitin la implicació dels infractors i les infractores en actuacions en benefici de la comunitat, de terceres persones, de col·lectius amb altres necessitats.

En tercer lloc, plantejarem que hi hagi programes de seguiment educatiu per part dels recursos socials i d'educació existents en el territori. O sigui, un conjunt de propostes que el que fan és fer possible mesures alternatives a l'atenció judicialitzada que es pot fer.

Plantejarem dues esmenes més. La primera és afegir un nou apartat, l'apartat tercer, que seria plantejar que la Generalitat inclourà en els acords i convenis amb l'Administració local sobre atenció primària, social, els programes de seguiment educatiu dels nens i nenes i adolescents amb dificultats socials, inclosos aquells que han comès infraccions, facilitant l'autoritat judicial alternatives d'intervenció no penal. És el mateix que deia fa un moment la senyora Barenys, és a dir, es tracta que l'actuació social amb nens i nenes infractors moltes vegades és molt similar a la dels que no han fet infraccions, i, per tant, donar un tractament educatiu i social en aquestes qüestions afavoreix, sens dubte, la normalització d'aquells nens i nenes.

I, per últim, plantejarem una qüestió que també ens sembla de justícia i claríssimament de no-discriminació, i és que els criteris sobre l'acolliment familiar, en la seva modalitat no adoptiva, l'acolliment simple, i les institucions d'integració familiar seran aplicables també quan acullin els nens i les nenes i adolescents infractors, llevat dels aspectes de privació de llibertat que l'autoritat judicial hagi establert. És a dir, ens sembla que també una forma d'afavorir la seva integració i inserció social és, sens dubte, que puguin estar en famílies d'acolliment –hi insisteixo–, d'acolliment simple, no pre-adoptiu.

Per tant, són un conjunt de propostes que el que fan és donar criteris polítics a la intervenció a aquells nens i nenes que han infringit la Llei i que, sens dubte, enriquiria la legislació existent i, en concret, donarien contingut a una llei que en aquest cas no planteja res en relació amb els infants infractors.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Esmena 120, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya; té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. No llegiré l'esmena, que és molt llarga, i seré breu perquè em sembla que la resposta del Grup majoritari serà encara més breu. I, a més a més, em sembla que ja me la sé.

Nosaltres hem trobat a faltar en aquesta Llei plans o propostes que vagin en el sentit o en la direcció de la prevenció. S'anuncien molts drets, s'anuncien actuacions, però no hi ha un plantejament global i intensiu i decidit amb la prevenció, cosa que ens sembla que –tots hi podem coincidir– és fonamental: més que curar, s'ha de prevenir, en tots els aspectes.

Per tant, hem proposat, a través d'una esmena, la creació d'una nova secció tercera en aquest apartat que s'anomenaria «Situacions de risc, desamparament i inadaptació. Mesures de detecció i prevenció». Hi ha un article 23 bis amb una sèrie de definicions sobre situacions de risc; un article 23 ter amb la llista de factors de risc o grups de risc en aquest aspecte; un article 23 quater de preparació per a la paternitat i maternitat; un article 23 quinquies, que, finalment, proposa un pla integral d'atenció a la infància i l'adolescència.

Aquí se'm dirà, d'aquí a uns moments, que no sembla convenient que en una llei s'inclogui la definició d'un pla integral d'atenció a la infància i adolescència; és discutible. Nosaltres pensem que sí que hi podria anar; es podrien revisar els conceptes a què aquí es fa referència, es podria arribar a algun tipus de transacció i s'hi podria incloure.

En el cas que no es volgués incloure per part del Govern, doncs, aprofito l'ocasió per demanar que, al marge de la Llei, i un cop estigui aprovada, sí que des d'un punt de vista institucional, interdepartamental i integral es redacti algun tipus de pla d'actuació en relació amb la infància i l'adolescència.

Per tant, doncs, encara que em sembla que serà bastant difícil d'aconseguir-ho, demano el suport majoritari a l'aprovació d'aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra? La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Pel que fa al conjunt d'esmenes de l'article 24, jo no entraré en el fons de les qüestions. En molts dels criteris que ha exposat la senyora Mayol –ella mateixa ho ha dit– coincidim. El que passa és que nosaltres entenem que no es tracta, en absolut, que hi hagi darrere un problema de fons de diferències entre conselleries o entre direccions generals quant a competències, quant a atribucions, en absolut.

Aquí del que es tracta és que no ens sembla agosarat que en uns moments que s'està pendent de l'aprovació de dos projectes de llei, dues lleis importants en aquest tema, que són la Llei penal juvenil i la Llei del menor i el nou Codi penal, comencem ara nosaltres, en un tema en què només tenim unes competències d'execució, a introduir una sèrie de conceptes que, en tot cas, més endavant ja es farà el desplegament legislatiu i reglamentari que es cregui oportú.

Aquest és el motiu fonamental, independentment, dic, que puguem coincidir en algun dels criteris que hagin pogut aportar la senyora Mayol i la senyora Barenys, i a més que considerem necessària la inclusió en aquest article perquè consti en el Projecte, i que vagi per endavant la nostra preocupació.

I quant a l'esmena del senyor Bosch, jo ja no sé si contestar-li perquè, pràcticament, ell ja ha contestat; el que passa és que quan parlem del Pla d'infància ja en tornarem a parlar.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Article 25, esmena 121, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió. 121 bis. La vol defensar?

La Sra. VENDRELL: Sí, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Senyora Vendrell, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies. Nosaltres presentem una esmena seguint estrictament el consell del Consell Consultiu que consisteix a suprimir «des del seu naixement».

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. El Grup Mixt, la 121 ter; el diputat senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Senyores i senyors diputats, aquesta esmena que jo presento, la presento des del meu astorament, com a especialista en la matèria de protecció de la salut. En el text original a mi em semblava natural i ordinari que digués «des del moment del seu naixement» per una raó, perquè «des del moment del seu naixement» no exclou ni afirma que no es cuidi la salut anteriorment al seu naixement. El que passa és que es fa per via dels especialistes toco-ginecòlegs en la matèria.

Però com que això fou portat al Consell Consultiu, i el Consell Consultiu argumenta fidedignament des d'un punt de vista jurídic quina és la seva apreciació, però no, no, vull deixar constància que la valoració que fa, primer fa referència a l'article 39.4 de la Constitució on tampoc queda ben definit què s'entén per «infant». Després acut a les normes internacionals, els convenis de les Nacions Unides des del 89 i del 59, i tampoc queda massa cosa dita, queda el que ha dit el diputat senyor Ariza, «abans del naixement».

Aquí, en el fons, jo crec que el punt de conflicte i de tensió en aquest punt s'ha sobredimensionat, respectant, naturalment, el Dictamen del Consell Consultiu, però el que sí que em sembla és que si en l'esmena que jo ara defenso, que dic «els infants i adolescents de Catalunya, des del període perinatal», és a dir pre-natal i postnatal, el que faig és introduir, amb l'esmena, el que és el dictamen internacional, diguéssim, no? Però és que també ens quedem molt curts; amb el mateix esperit de la posició del Partit Popular, que sembla que tingui més interès pel pre-nat que pel nat, quan la Llei és una llei per a nats, diguéssim, es pot anar molt més enrere encara, perquè, és clar, quan diem «pre-natal», bé, un pre-natal pot ser un fetus a terme, o sigui desenvolupat des d'un punt de vista filogenètic i ontogenètic amb capacitat cerebral, pulmonar, etcètera, per ser un ésser viu, també, però amb cinc, sis mesos. Però és que no es cuiden aquests? Sí que es cuiden, hi ha cures intensives, hi ha incubadores, però des d'un altre tipus d'òptica.

Per tant, jo aquí el que lamento és que ens veiem amb aquesta necessitat d'incloure una esmena o d'intentar suprimir «des del moment del seu naixement» que d'alguna manera desvirtua l'esperit i l'objectiu de la Llei, que és protegir aquelles persones que socialment no presenten cap dubte. Si nosaltres sortim al carrer i preguntem a qualsevol persona: «Què entén, vostè, per un nen, per un infant?» Dirà: «Una persona així.» «—I per un adolescent?—Una així.» No? Però, llavors, nosaltres, no. Hem d'incloure aquí conceptes científics que ens portarien a una discussió molt llarga i que s'apartaria del subjecte i objecte de la Llei.

És per això que m'ha semblat que volia intervenir en aquesta esmena per mantenir-la, però des de la no-necessitat, des del meu punt de vista, perquè ja em sembla que quedava molt ben redactat abans.

Com tampoc jo estaria a favor de votar l'esmena de Convergència, malgrat que es vulgui cenyir al Dictamen del Consell; és obligat, jo diria, però que jo no la votaré perquè «des del moment del seu naixement» el que feia era fer una aportació de declaració de realitat, de realisme, d'allò que és. L'altre és introduir en la discussió d'una proposició no de llei conceptes respectables d'ordre moral, d'ordre teològic, d'una determinada posició social que és respectable però que ens sembla que no necessàriament totes les actituds morals i ètiques i filosòfiques i teològiques i religioses hagin d'anar incloses en un projecte de llei.

Per tant, jo aquí acabo ja, senyor president, per dir que mantindré aquest tipus d'esmena des de l'astorament i des d'una molt escassa convicció que estigui millor ara que no abans; jo crec que abans estava millor que no pas ara, malgrat el Dictamen del Consell Consultiu.

Gràcies, senyor president; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Esmena 121, quater, del Grup Socialista. Té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Nosaltres, posteriorment al Dictamen del Consell Consultiu, hem esmenat també aquest article en el seu punt 1, amb un afegitó que diu que «per tal de fer efectiva la seva aplicació», és a dir, la protecció de la salut, «es prendran les mesures adequades per assegurar l'atenció sanitària pre-natal i postnatal apropiada a les mares». Hem tingut ja un breu debat sobre la interpretació que els grups parlamentaris han fet del Dictamen del Consell Consultiu. Jo únicament vull ratificar-me en el que aquest matí deia en la meua intervenció: que nosaltres, tot i acceptant la interpretació que s'ha fet en aquest Dictamen sobre la necessitat de partir o la..., sí, la necessitat de partir de l'article 15 de la Constitució espanyola, en què s'estableix que tothom té dret a la vida i a la integritat física i moral, hem considerat que també era necessari tindre en consideració —cosa que no fa el Dictamen del Consell Consultiu— l'article 10 de la Constitució espanyola, que defensa la dignitat de la persona, els drets inviolables que li són inherents, el lliure desenvolupament de la seva personalitat, el respecte a la llei i als drets dels altres, com a part fonamental de l'ordre polític i de la pau. Ambdós articles, el 15 i el 10, són drets troncats, són el marc de referència sense el qual els altres drets constitucionals no tindrien existència possible. La vida del no-nascut està garantida, evidentment, per l'article 15 de la Constitució, i, com a conseqüència, el no-nat constitueix un bé jurídic a protegir; però també en consonància amb aquest article 10 de la Constitució hem de reconèixer que la protecció de la vida no pot revestir un caràcter absolut perquè en determinats supòsits podria estar sotmesa a limitacions: tal és el cas quan la vida del no-nat pot entrar en col·lisió amb els drets relatius a valors constitucionals de categoria molt rellevant, com la vida i la dignitat

de la mare. És per això que nosaltres hem fet aquesta esmena concreta, que creiem que s'ajusta també als drets constitucionals i a la dignitat de la persona. Per nosaltres, aquesta Llei que ara posem a debat s'emmarca adequadament en la convenció i en l'article 34 de la Constitució espanyola, quan estableix que els infants gaudiran de la protecció prevista en els acords internacionals que vetllen pels seus drets, perquè la salut de la mare abans i després del naixement del seu fill està adequadament legislada i té cobertura pel sistema públic de salut; però, escoltant les recomanacions, com deia, del Consell Consultiu, l'esmena que presentem creiem que estableix claredat pel que fa al dret a la protecció a la salut de la mare i, com a conseqüència, a la salut del no-nat.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Podria continuar en l'ús de la paraula, no?, per defensar les esmenes 122, 123, 124 i 125...

La Sra. BARENYS: Senyor president, tot seguit li dic, perquè crec que hi ha unes transaccions, les quals accepto... Si em permet un segon... Sí, amb aquesta defensa, la 121 quater està defensada, juntament amb la 121, que quedava viva, del Dictamen, i la 126 té una transacció, que acceptem, la 134 també, i no sé si la 133 està o no transaccionada... Jo ara, en aquest moment, tinc una petita confusió.

El Sr. PRESIDENT: Sí, sí, està transaccionada.

La Sra. BARENYS: Doncs, aleshores, 126, 133 i 134 estaran transaccionades i, com a conseqüència, defensades, i, la 149, la retirem.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, molt ben retirada. Gràcies.

La Sra. BARENYS: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: 122, 123, 124 i 125, del Grup Popular: el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. L'esmena presentada pel nostre Grup recull els requisits necessaris per a sotmetre els menors a qualsevol tractament mèdico-terapèutic. Donat que en l'apartat primer es fixa el dret a l'atenció mèdica i a la protecció de la salut de tots els nens, al contrari, un segon apartat hauria de preveure aquestes situacions de risc per a la salut procedents de la mateixa acció terapèutica incorrectament aplicada. El nostre Grup creu, a més a més, que el requisit d'aprovació per part dels pares o tutors perquè els menors puguin ser sotmesos a detecció de malalties complementaria un apartat segon, que donaria pas a un tercer, en què es descriuria l'assumpció de deures en relació amb la protecció i promoció de la salut. Per a deixar clara la protecció, el nostre Grup Parlamentari introdueix a l'article 25 que cap menor podrà ser sotmès a tractaments mèdics inútils ni a experiments científics o terapèutics, així com que, sense autorització dels seus pares, tutors o guardadors, tampoc podrà ser sotmès a proves per detectar possibles malalties.

Les esmenes 123 i 125 estimulen la Generalitat a prendre mesures eficaces i accions judicials per a donar compliment al títol «Protecció de la salut»; casos en què hi ha un conflicte entre les creences i el deure de salvaguardar la salut no són tan estranys i obliguen a una concreció com la planteja-

da pel nostre Grup Parlamentari, en què l'Administració haurà d'impulsar immediatament accions per tal que cap menor deixi de rebre l'atenció mèdica que requereix el manteniment de la seva salut. L'apartat tercer d'aquest article contempla els maltractaments tant físics com psíquics del menor, i el Grup Popular entén que quan l'Administració pública té coneixement d'aquests n'ha de donar compte immediatament al Ministeri fiscal, ja que no podem oblidar que estem parlant de supòsits delictius. S'introdueix també en aquest bloc que, als infants i adolescents que pateixen tortures o maltractaments físics o psíquics, tractes inhumans, cruels o degradants, o que estiguin sotmesos a explotació per part dels membres de la seva família o dels seus guardadors, la Generalitat de Catalunya els garanteix una protecció especial.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Torn en contra de les esmenes a l'article 25: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a les esmenes 121 ter i 121 quater, nosaltres les votarem en contra perquè votarem a favor la nostra esmena, que ja he avançat abans, quan he fet la seva defensa, que és la que recollia estrictament el consell del Dictamen del Consell Consultiu.

I en relació amb les esmenes ara exposades pel Grup Popular, quant a l'esmena 122, nosaltres la rebutjarem perquè considerem que la redacció és una redacció confusa, perquè, quan s'està parlant que «no podrà ser sotmès a proves», això és una redacció que dóna lloc a moltíssimes interpretacions, perquè posar un termòmetre és una prova, i fer una punció lumbar, per exemple, que és... —jo no sóc metge, però en tot cas aquí els metges ens podrien orientar millor—, és una prova que pot comportar un cert risc. Per tant, es poden donar interpretacions molt diferents, i entenem que en una llei les coses han d'estar molt clares, i en aquest moment, tal com està redactada, nosaltres entenem que no la podem acceptar.

I quant a l'esmena 123, evidentment, vostè mateix ho ha dit: pot constituir un delictes. Per tant, si pot constituir un delictes, ja es prendran les mesures necessàries, i no creiem tampoc oportú incloure-ho en l'article.

Per tot això hi votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 26. A l'esmena 126, del Grup Socialista, hi ha una transacció, com ha anunciat abans la senyora Barenys. Esmena 127, del Grup d'Iniciativa per Catalunya: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Per nosaltres, l'estimulació precoç —i no només per nosaltres, sinó pels professionals que s'hi dediquen— és un concepte molt més ampli del que diu la Llei, és un dels elements més enriquidors que han aportat les persones que des de fa molts anys elaboren i intervien en aquest camp. Per tant, nosaltres demanem que s'incorpori el fet que els nens i nenes que neixen i maduren en contextos plens de limitacions educati-

ves, a més dels que pateixen discapacitats físiques, psíquiques o sensorials, que són els que recull el text, tinguin dret a accedir a programes d'estimulació precoç i a l'atenció necessària per al correcte desenvolupament de les seves aptituds. Aquí, la idea innovadora, jo crec que —ja ho dic i hi insisteixo: no és una idea innovadora del Grup d'Iniciativa, és una idea innovadora de les persones que durant molts anys han treballat en l'estimulació precoç— és que es consideri que també tenen necessitat d'estimulació precoç aquells nens i nenes que viuen en contextos plens de limitacions educatives.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. El Grup Mixt té l'esmena 128; el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Per dir que decau, senyor president, per ser reiteratiu el concepte que s'expressa en l'esmena per part meva.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé; gràcies. Torn en contra: senyora Vendrell, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Jo li demanaria a la senyora Mayol que, en funció de la transacció a què hem arribat en aquest article, a veure si ella podria considerar que dintre de l'expressió «patologies de risc», d'alguna manera, ja s'està recollint el que ella ha explicat fa un moment, i que, per tant, nosaltres entenem que si vostè ha acceptat la transacció anterior, doncs, en coherència li demanaria que la retirés, i, si no, doncs, la votàriem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Procedirem a la lectura de l'esmena transaccional a la 126, socialista.

El Sr. SECRETARI TERCER: Esmena transaccional entre l'esmena número 126, del Grup Socialista, i el text del Projecte de llei: «Els infants i adolescents amb incapacitat física, psíquica o sensorial o amb patologies de risc tenen dret a l'atenció necessària per al correcte desenvolupament de llurs aptituds.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor secretari.

Passem al debat de l'article 27. Esmena 129, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya...

El Sr. BOSCH: I següents.

El Sr. PRESIDENT: ...el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. No, anava a dir, estava intentant dir que, a més a més de la 129, també defenso les 131, la 135, 136, 137 i 139.

Les 136 i 137 fan referència a un apartat d'aquest article que ja no existeix. Per tant, decauen i les retiro.

La resta d'esmenes que queden vives volen matisar tota aquesta definició que es dona sobre l'hospitalització dels infants i dels adolescents. Per una banda —i la primera esmena va per aquí—, intentem que també, com hem fet amb altres articles, es reconegui l'opinió, o l'anhel, o el desig dels mateixos infants o adolescents a l'hora de prendre decisions que els afecten. Si l'article diu, al punt 1: «L'infant i l'adolescent hospitalitzats tenen dret a estar acompanyats de llurs pares, tutors o guardadors», demanem que es tingui en compte en atenció sempre al seu desig o interès. I aquesta és l'esmena 129.

Aleshores, la 131 i la 135 són bastant semblants; són dos afegitons al punt 1 i al punt 3 d'aquest article 27, en els quals es fa referència a un futur reglament que nosaltres demanem que es faci. Tot i que en general som contraris a referir molts reglaments en una mateixa llei, en aquest cas ens sembla absolutament necessari, perquè el que diu aquest article és que es pot limitar, per una banda, la presència, l'acompanyament de pares, tutors o guardadors de l'infant o adolescent hospitalitzat, o bé el seguiment de l'ensenyament per part d'aquest infant o adolescent, perquè en els dos casos es diu que això és necessari o és desitjable, però sempre que no hi hagi un perjudici per al seu tractament mèdic. Aquest enunciat ens sembla massa genèric, i creiem que hi hauria d'haver algun tipus de reglamentació que estipulés, d'acord amb els professionals que treballen en aquest camp, quins són els motius pels quals un infant es pot veure limitat en la seva companyia o bé en els seus estudis. Com que intentar posar-ho en una llei, doncs, seria engruixir-la massa i, a més a més, seria posar-hi unes normatives que haurien de ser fàcilment modificables, nosaltres el que proposem és que, per limitar l'acompanyament dels infants i per limitar la seva educació, el seu tractament educatiu, a l'hora de limitar-los, no es deixi estrictament a l'arbitrarietat de les persones que el cuiden o que el tracten, o de la persona que en cada moment pugui tenir, sinó que hi hagi una reglamentació que objectivitzï una mica aquesta situació i que, per tant, s'expliqui i s'especifiqui amb quins motius i per quines raons un infant es pot veure limitat en aquests aspectes a què acabo de referir-me. Per tant, nosaltres defensem, doncs, que s'incloguin aquestes cues en els punts 1 i 3, dient..., que digui simplement: «tal com es determinarà reglamentàriament», en un cas i en l'altre.

I la darrera esmena és la 139, que diu exactament: «Les administracions públiques procuraran, d'acord amb la legislació vigent, que tots els hospitals de Catalunya comptin amb una àrea especialitzada en pediatria, així com amb personal i equips mèdics especialment preparats per al tractament d'infants i adolescents.» Nosaltres som partidaris que cada hospital tingui la seva àrea de pediatria, i, si ens mirem la legislació vigent en matèria d'hospitals, cal dir que hi ha tres nivells d'hospitals, dels quals als més grans —el nivell C— és obligatòria, i en principi tots la tenen, una àrea de pediatria; després, els hospitals comarcals especialitzats, que ho tenen obligatori però en molts casos no es produeix o no existeix, i després els hospitals més petits en què això no és obligatori. Però, per tant, el que pensem és que aquesta Llei dedicada a l'atenció de la infància i l'adolescència hauria d'incorporar una instrucció a les administracions públiques perquè procurin, amb tots els seus mitjans i amb tots els esforços que calgui, que tots els hospitals de Catalunya comptin amb una àrea de pediatria, tant si reglamentàriament els és obligatori com si és optatiu; però, en tot cas, que es posin els mitjans i l'interès per aconseguir-ho, i és per això que demanem que s'inclogui com a afegitó aquest..., el que seria el quart punt d'aquest article 27, dedicat a l'hospitalització dels infants i adolescents.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Pel Grup Mixt, hi ha l'esmena 130 i 132...

El Sr. REGUANT: Em penso que la 130 és transaccionada...

El Sr. PRESIDENT: No, la 132.

El Sr. REGUANT: La 132 és transaccionada; per tant, m'acullo a la transacció. I la 130, en definitiva, és un redactat que des del meu punt de vista millora una miqueta el que ja hi ha en el punt primer de l'article 27, on es diu: «llevat que això pugui perjudicar o obstaculitzar l'aplicació dels tractaments mèdics...»; és en negatiu, i jo ho faig en positiu, que és: «llevat que la prescripció facultativa indiqui el contrari, a fi d'afavorir el procés terapèutic». En realitat és poc sensible, però, bé, en fi, si es vol tenir en compte..., i, si no, doncs, gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El senyor secretari donarà lectura a l'esmena transaccional a les 132, 133 i 134.

El Sr. SECRETARI TERCER: Esmena transaccional entre les esmenes números 132, del Grup Mixt, i 133 i 134, del Partit Socialista de Catalunya, i el text del Projecte de llei: «2. Es potenciarà el tractament ambulatori dels infants i adolescents per tal d'evitar el seu internament. Quan sigui indispensable l'hospitalització, aquesta serà al més breu possible i es procurarà que tingui lloc entre altres infants i adolescents».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor secretari. Vol fer torn en contra, la senyora Vendrell? *(Pausa.)* Té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En relació amb les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, l'esmena 129, jo entenc que coherentment amb el que el senyor Bosch ja ha vingut repetint, de supressió de l'edat i condicions de maduresa, d'alguna manera lliga també aquí fer prevaler el seu desig i interès; el que passa és que —i això també ho hem parlat altres vegades— nosaltres no considerem oportú suprimir «en atenció sempre al seu desig», perquè hi pot haver ocasions en què el seu desig, sigui el que sigui, pugui perjudicar el posterior tractament i les condicions d'aquell cas en concret. Per tant, no considerem que sigui «sempre en atenció al seu desig»..., que sigui una de les pautes; en tot cas, serà no el seu desig, sinó la prescripció facultativa corresponent.

I quant als tractaments mèdics i la determinació reglamentària, nosaltres ens trobem que és molt difícil reglamentàriament poder donar resposta a tota una sèrie de qüestions que, donat que la ciència mèdica no és una ciència exacta, podrien quedar coses fora i seria difícil trobar un reglament que pogués cobrir absolutament tots els casos, perquè en medicina, suposo, crec que hi ha moltes especificitats, i moltes vegades s'ha d'atendre cada cas en concret. Per tant, no considerarem que sigui adient, en aquest cas, aquesta determinació reglamentària.

Després, quant a l'esmena 139, vostè mateix ja diu «procuraran, d'acord amb la legislació vigent». Nosaltres enten-

nem que amb aquesta esmena no s'hi afegeix res de nou, sinó simplement recollir el que ja ha establert la legislació, i, per tant, no la considerem necessària i també la votarem en contra.

I les esmenes del Grup Mixt, que és l'esmena 130..., home, això que vostè ho redacta en positiu, jo no ho acabo de veure gaire clar: vostè parla que «llevat que la prescripció facultativa indiqui el contrari», manté el «llevat», que seria, en tot cas, l'aspecte negatiu, i en tot cas nosaltres entenem que queda més ampli el redactat del Projecte i és el que nosaltres mantindrem.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. El Grup d'Iniciativa per Catalunya proposa la creació d'un nou article, a l'esmena 140: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Sí, senyor president. Aquesta és una qüestió important per nosaltres, que té a veure amb l'apartat que fa referència a l'educació, el lleure i la cultura.

És important perquè per nosaltres l'educació infantil de zero a tres anys és un dret, és educació i no és assistència, i aquesta és la qüestió fonamental que planteja que nosaltres situem aquest article en el lloc on el situem. I també demanem el compromís de la Generalitat de crear escoles bressol. És a dir, no n'hi ha prou a dir que és un dret que tenen els infants, sinó que s'ha de poder exercir, aquest dret. Avui per avui el nombre de places públiques que hi ha per a criatures de zero a tres anys és absolutament mínim, i pensem que al llarg del procés de la Ponència el redactat d'aquest article ha millorat, però voldríem, per un cantó, que es considerés clarament com a educació i no com a assistència i, en segon lloc, que hi hagués un compromís clar per part del Govern de la Generalitat.

I jo, senyor president, si m'ho permet, també defensaria les esmenes 145 i 152, que fan referència també al concepte aquest d'educació, i voldria entrar-hi. Per nosaltres també són dues esmenes importants, que reflecteixen un plantejament de fons. Considerem que no és adequat fer un article nou, que seria l'article 31, per parlar de l'educació dels infants i els adolescents amb dificultats d'inserció social; no creiem que calgui fer un article nou per dir això, sinó que el que plantejem és que dintre de l'article 28 de la Llei, quan es parla dels criteris pels quals haurà de vetllar la Generalitat, es contempli vetllar també per la integració, la inserció, d'aquells nens i nenes que tenen especials dificultats.

Considerem que és un criteri de normalització el fet que entre els elements pels quals ha de vetllar la Generalitat ja s'hi incorporin els nens i nenes que tenen dificultats. De la mateixa manera que aquí diu que haurà de vetllar per la igualtat de condicions en l'accés i permanència a l'escola o pel respecte dels drets dels alumnes, creiem que també ha de vetllar per la integració d'aquells nens i nenes que tenen especial dificultat d'inserció. Creiem que el fet de situar-ho fora d'aquest article ja és una exclusió: si precisament el que volem evitar amb la Llei ja ho estem provocant amb la mateixa Llei, en la mesura que estem fent un article especial per a aquells nens i nenes que tenen especial dificultat d'in-

serció. No creiem que sigui una qüestió «baladí»; jo demanaria que ho reflexionessin, perquè –hi insisteixo– crec que estan caient en una contradicció amb el mateix article que vostès estan propugnant.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Vol fer el torn en contra, ara, d'aquest nou article, senyora Vendrell? (*Pausa.*) Té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Torn en contra de l'esmena 140 i les altres a la resta d'articles.

Aquesta esmena, nosaltres la rebutjarem, per dos motius fonamentals. El primer, perquè tant els diferents nivells en què s'estructura el sistema educatiu com l'obligació de les diferents administracions públiques de garantir l'existència d'un nombre suficient de places d'educació infantil ja està expressament establert en la LOGSE i, per tant, considerem que no és necessari. I el segon motiu seria que les funcions de les llars d'infants i els altres centres que tenen cura d'infants ja es tracten en un altre article. I, a més, un petit matís, que és que el text que ens proposa el Grup d'Iniciativa conté una distinció formal entre el que són les escoles bressol i les llars infantils que realment no existeix: el Departament..., nosaltres entenem llars d'infants aquells centres que estan autoritzats per impartir el primer cicle d'educació infantil i, per tant, no considerem necessària aquesta distinció.

Per aquests motius hi votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 28. El Grup Socialista té l'esmena 141: per defensar-la, té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president: la 141 i la 146, totes dues referides a l'àmbit educatiu.

Volem, amb aquestes aportacions, ésser més clars en la definició dels sistemes i objectius de l'educació en el marc de referència de la LOGSE i de la LODE; ésser més clars, vull dir, en l'especificació en aquest text que ara estem discutint. Jo crec que vostès, en la redacció que donen a aquests dos articles, el 28 i el 29, no són excessivament fidels al marc referencial, és a dir, LOGSE i LODE, i ometen una gran part d'aquests objectius de l'educació: deixen de banda, per exemple, aquells apartats que nosaltres tenim reflectits en l'apartat 3 de l'esmena 141; deixen de banda aspectes fonamentals com per exemple vetllar perquè els alumnes rebin tota la informació necessària per al desenvolupament de la seva personalitat, que el rendiment escolar sigui valorat amb plena objectivitat, que es respecti la seva llibertat de consciència, la seva integritat i la seva dignitat, que els alumnes participin en el funcionament dels centres, etcètera. Si, en realitat –i en això coincidim amb vostès–, aquesta Llei volen que sigui –volen que sigui– una carta, la carta d'identitat dels infants i adolescents, no podem saltar-nos pàgines quan fem referència als seus drets en el sistema educatiu. I, en aquest sentit, si vostès estiguessin decidits a ampliar els punts d'aquest article, nosaltres retirariem tota l'esmena i només deixariem a l'article 3 els punts de la *a* a la *f*, perquè realment s'enriquís el text de l'article 28, deixant clar que no diem res nou, diem quelcom que està le-

gislat a la LODE, però que estaria bé que, en aquesta Llei, quan un infant o un adolescent la té a la mà, sobretot un adolescent, vegi també que hi ha uns altres drets que estan en una llei que segurament li queda lluny i que els té a la mà, i deixant molt clarament, doncs, això, els drets que tindrien respecte al desenvolupament de la seva personalitat amb relació al sistema educatiu.

I, pel que fa a l'esmena 146 de l'article 29, que està referida a l'educació i a la cura dels infants fins a sis anys, també d'aquesta esmena retirem el primer punt, perquè va ser transaccionat en tot el debat de ponència –per tant, no té lloc que ara continuem discutint–, i mantenim el mateix, i els punts 2 i 3, especialment l'últim: crec que fóra important que vostès s'obliguessin una mica més en el sentit que han de vetllar i garantir que com a mínim, com a mínim, hi hagi el nombre de places suficients per atendre sectors de població fins a sis anys en situació de necessitat i de risc.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té les esmenes 142, 143 i 144, a l'article 28: per defensar-les, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BARGALLÓ: El senyor Bargalló, si no li sap greu, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Bargalló.

El Sr. BARGALLÓ: I aprofitaria l'avinentsa per fer també les esmenes 148 i 148 bis, de l'article 29, i les esmenes 154 i 155, de l'article 31, tot i que aquestes esmenes fan referència al tema d'ensenyament i que l'inclouríem en una sola intervenció.

Pel que fa a l'article 28, les tres esmenes que presentem van en la voluntat d'aconseguir que aquesta Llei sigui més avançada que d'altres lleis en matèria d'ensenyament o, dit d'altra manera, que aquesta Llei estigui més preparada per al que serà la demanda social del futur més pròxim del que ho és l'actual legislació educativa. Com vostès saben, l'actual legislació educativa té molt poca cura de l'educació infantil, en la seva previsió, molt poca cura –de fet, la deixa enlaire–, i el que és evident –i en aquest Parlament i en la Comissió de Política Cultural ho podem anar veient sessió gairebé rere sessió– és que l'educació infantil és una preocupació molt forta dins la nostra societat. No pretén, el nostre Grup, el Grup d'Esquerra Republicana, legislar ara aquí, en aquesta Llei, el tema d'educació infantil, però sí que pretenem obrir el pas perquè a Catalunya es disposi de la possibilitat de tenir uns instruments més avançats, més progressistes, en aquest tema.

Per aquest motiu, l'esmena 142 parla de la promoció pública de l'educació infantil, no en un sentit obligatori, però sí en un sentit que quan l'Administració ho desitgi ho pugui fer; l'esmena 143 parla de les garanties de gratuïtat d'aquesta educació infantil, que ens semblen importants, especialment per a aquells nuclis de població a què feia esment ara mateix la portaveu del Grup Socialista, i, a la vegada, l'esmena 144 parla del fet que els deures dels alumnes existeixen, però cal reconèixer que el seu compliment depèn de

les condicions materials, i que les condicions materials són anteriors a aquests deures, i que no podem exigir als alumnes els seus deures si l'Administració no posa a la seva disposició unes condicions materials mínimes.

Pel que fa a l'article 29, dues esmenes, la 148 i la 148 bis. En la 148 introduïm el concepte de «centre educatiu» en el centre d'educació infantil. Creiem que aquest és un altre ingredient d'aquesta postura que dèiem, avançada en el tema. L'educació infantil és una fórmula educativa com qualsevol altra i, per tant, els centres que la fan són també centres educatius, cosa que sovint s'oblida, i a vegades amb repercussions molt negatives de caràcter pedagògic per a la gent..., per als infants o els adolescents que hi assisteixen, o per a la situació laboral del seu professorat.

I la 148 bis fa referència al títol de l'article. L'article, en la seva fórmula, diu «Educació i cura dels infants en guarderies, llars i d'altres centres», i nosaltres creiem que el concepte de «cura» és un concepte que entra en el concepte més global d'educació: no hi ha una educació que no tingui cura, i la «cura», si no és en un concepte educatiu, és ja una postura molt antiquada en temes d'educació infantil. Per tant, creiem que, quan parlem d'educació, avui en dia, ja fem referència a molts altres conceptes, un dels quals és la cura, i, per tant, creiem que és innecessària la presència d'aquest mot en el títol.

I, finalment, pel que fa a l'article 31, dues esmenes, la 154 i la 155. En les dues esmenes, també, una incentivació de la concepció social i psicològica de l'educació infantil i l'educació als adolescents: per un cantó, quan demanem que l'assistència als alumnes o les alumnes ha de ser també social o psicològica, i especialment quan, en l'esmena número 155, parlem que la integració en la vida social ha de ser, d'acord amb la legislació educativa vigent, a través de la concreció dels programes de garantia social, que creiem que, des d'una perspectiva no només educativa, són molt importants, i que no depenen només del Departament d'Ensenyament, sinó que depenen d'una postura molt més global, i que en aquest sentit creiem molt important que en una llei d'aquestes característiques es faci un èmfasi específic en aquests programes.

És per tot això que hem presentat aquestes esmenes i que esperem, desitgem, que siguin aprovades per aquest Ple.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bargalló. El senyor Reguant vol defensar la 147?

El Sr. REGUANT: Senyor president, per dir que aquesta esmena pretén concretar el tipus de desenvolupament..., quines característiques tindrà el desenvolupament físic, intel·lectual, afectiu, social i moral de què l'educació infantil fins als sis anys ha de tenir cura. I aquest ha de ser, segons l'esmena que apporto, harmònic i plaent per als infants com a persones. Tots els educadors saben que els infants són persones; tots han de saber que per fer educació fins aquesta edat no hi ha d'haver ni el més petit signe de violència, de cap signe verbal, d'actitud física, etcètera. Per això fem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Ara té la paraula la senyora Vendrell per fer el torn en contra de les esmenes als articles 28 i 29.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Faria un torn en contra global. Aquests articles referents a l'ensenyament, els hem consensuat jo crec que d'una manera considerable; hem introduït molts dels conceptes que, d'alguna manera, aquí ja s'han anat repetint, i aleshores nosaltres el que considerem és que, de les aportacions que resten i de les que s'han fet ara, moltes ja estan contemplades en la LODE i en la LOGSE. És una constatació que la política del Departament d'Ensenyament està definida per un ensenyament personalitzat i que cada projecte educatiu de centre ja ha de tenir en compte les especials dificultats, entès en el sentit ampli de la paraula, de cadascun dels alumnes. La LOGSE va deixar –i això parlant de l'educació infantil– fora de l'obligatorietat aquest tram de l'educació, i tot i que, aquí es pot dir..., malgrat les esmenes que el Grup Parlamentari de Convergència i Unió va fer en el seu moment al Congrés dels Diputats.

Per tots aquests motius nosaltres votarem en contra de totes aquestes esmenes, perquè –com ja he dit abans– considerem que en el text del Projecte, amb les transaccions a què vam arribar i amb les incorporacions que es van fer, d'alguna manera ja es recull. I, per tant, votem en contra de les esmenes defensades fins ara.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 30. Esmena 150 i 151, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch té la paraula

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Anuncio la retirada d'aquestes dues esmenes perquè, tal com ha quedat el text després de passar per la Ponència i la Comissió, ens sembla que ja queden incorporades d'alguna manera i no val la pena ni tan sols defensar-les, i, per tant, les deixem decaure.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies; ha estat una felicitat reaparició. (Rialles.)

De l'article 31 només resta per defensar la 153, del Grup Mixt: senyor Reguant...

El Sr. REGUANT: Per dir, breument, senyor president, que aquesta esmena vol només ser sintètica i dir «permetre la integració en el món socio-laboral», que seria l'objectiu de l'article; l'objectiu de l'article, permetre la reinserció social en el món socio-laboral.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Torn en contra a les esmenes a l'article 31, perquè les del 30 han estat totes retirades: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president. Quant a l'esmena del Grup Mixt, igual de breu. Nosaltres entenem que aquesta esmena no comporta cap millora en el text i, per tant, votariem en contra.

I l'esmena 152, d'Iniciativa per Catalunya, està relacionada amb les que ja ha defensat abans la senyora Mayol, i jo la donaria per contradita.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Passem a l'article 32. Esmena 156, del Grup Socialista: la senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor president. Defensem la 156, 166, 167...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. BARENYS: De la 156 retirem el punt primer i el punt segon; mantenim el 3 i el 4 per al debat. De la 166 retirem els punts 1 i 2, i 3, perquè el 3 ja està introduït en l'article.

Tot i la millora que amb les esmenes acceptades a la Ponència ha obtingut aquest article d'activitats recreatives, culturals i esports, continuem pensant que és un article que no està ben resolt. Per nosaltres, aquest text s'hauria de convertir en tres articles: un que parlés d'activitats recreatives, un altre d'esport i un altre d'activitats culturals.

Pel que fa a les activitats recreatives dels infants i els adolescents, l'esmena 156 proposa establir mesures de control perquè les activitats lúdiques, recreatives i de vacances estiguin sempre sota la cura de persones responsables i es proposa que es reglamentin aquestes activitats.

En relació amb l'esport, a l'esmena 166 proposem, als punts 4 a 7, que la participació dels menors en l'esport de competició... —i a veure un moment, que la vaig a veure...—, «en l'esport de competició no escolar sigui acceptada voluntàriament per part dels menors i dels seus pares després de rebre la informació adient sobre les característiques de l'esport professionalitzat i les repercussions físiques i emocionals que pot comportar. Així mateix, els mètodes i plans d'entrenament han de respectar la condició física i les necessitats educatives dels menors establint les corresponents revisions mèdico-esportives. Les administracions han d'establir un programa d'actuació per adequar les instal·lacions a fi de planificar la pràctica esportiva mixta.» I l'últim punt fa referència que «les administracions han de vetllar perquè els aspectes relatius a la pràctica de l'esport estiguin absents de fenòmens violents i agressius».

I amb això em sembla... No sé si em queda una última esmena... Un moment, senyor president... Sí, em queda l'esmena 167, amb la qual prèviament ja vam realitzar una transacció, a la qual vull fer referència perquè ens va complaure moltíssim que s'acceptés aquesta i per la qual el text va incloure un aspecte molt important que feia referència al joc dels infants, i creiem que aquest és un element essencial per a llur creixement i maduració, i també un valor a protegir que ve a incorporar-se a aquest article i a millorar el text.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup Mixt té dues esmenes, la 157 i la 162...

El Sr. REGUANT: Em manifesto a les dues esmenes, senyor president. La primera fa referència, naturalment a l'article 32, a entitats recreatives, culturals i d'esport —són de

modificació—, i el punt primer diria: «Els infants i adolescents tenen dret a participar lliurement i de manera plena en les activitats recreatives, culturals i esportives pròpies de la seva edat, sense cap tipus de limitació, a banda d'aquelles decidides per ells de manera voluntària.» El punt segon d'aquest mateix article diria: «Els educadors vetllaran per la seguretat i bondat de les ofertes esportives, culturals i recreatives, protegits, en les seves decisions, per les administracions públiques de les quals depenguin. Al temps, cercaran ofertes esportives, culturals i recreatives alternatives per a aquells menors que ho precisin.»

L'esmena 162 fa referència al punt 4 d'aquest mateix article, i és d'addició, on el punt final diu: «de menors». Fa referència a la responsabilitat; diu: «Correspon als preparadors la responsabilitat de vetllar pel compliment del contingut d'aquest punt», del punt 4.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té les esmenes 158, 161, 164, 165 i 165 bis; per a defensar-les, té la paraula el diputat senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Són tot un reguitzell d'esmenes que fan referència al tema del joc i del temps lliure.

La 158, d'acord amb la nova redacció de l'article, no té sentit, i, per tant, la retiro.

La 161, que en principi podria semblar que estrictament és una d'aquelles esmenes mecàniques de substituir «menor» per «infant i adolescent», si ens la mirem amb més deteniment, ens adonem que té més contingut o, en tot cas, té una mica més de raó de fons; no és només estrictament de canvi de noms. El text que tenim a la consideració, que ha estat modificat a la Ponència i a la Comissió respecte al projecte inicial del Govern, tal com ha quedat, diu —la segona frase del punt 3—: «Les joguines han d'adaptar-se a les necessitats dels infants i han d'ajudar al desenvolupament psicomotor de cada etapa evolutiva.» Això vol dir que restringim l'ús de les joguines estrictament als menors de dotze anys, és a dir, als infants, quan jo crec que, bé, és molt difícil posar més fronteres o més limitacions d'edat en aquest camp. Per tant, no sé si valdria la pena d'estudiar una transaccional que digués «infants i adolescents», però que potser, per no deixar-ho només en joguines, parléssim dels jocs i les joguines. Diria: «Els jocs i les joguines han d'adaptar-se a les necessitats dels infants i adolescents i han d'ajudar al desenvolupament psicomotor de cada etapa evolutiva.» No sé si caurien moltes estructures mentals i físiques, però em sembla que no costaria massa d'acceptar.

A l'hora de mirar aquesta esmena, m'he adonat que en el redactat final... (*Remor de veus.*) Quan el Grup d'aquí davant..., mentre estan deliberant, si voleu, faig una pausa... Bé, d'acord. Després ja m'ho direu.

En tot cas, a l'hora d'estudiar això, també he vist que en el redactat que es planteja d'aquest article, en el punt 1, també comença dient «L'infant» —el punt 1 de l'article 32— «té dret a rebre una formació integral en el seu temps de lleure.»

Ens sembla que aquí sí que hauria d'incloure's la paraula «adolescent», per incloure totes les persones afectades per la Llei o involucrades amb la Llei. Tot i que no hi ha esmena relativa a aquest punt, en tot cas ofereixo la meua esmena 161 per fer una transacció i modificar també això, que alhora també podríem modificar el tema dels jocs i les joguines. Per tant, aquest és el primer punt sobre aquest tema.

Després, l'esmena 164 i l'esmena 165 fan referència a la incorporació d'un concepte que aquesta Llei de moment no ha incorporat, ni a través de la Ponència, doncs, no es va assolir. Però jo crec..., o, en tot cas, demano al senyor conseller, al portaveu i a tots els diputats que estan treballant per part de Convergència i Unió en aquests moments en aquesta Llei que tinguin en compte la incorporació o la possible incorporació del concepte del temps lliure, que des d'un punt de vista de tot el món dels esports, dels escoltes, dels grups de colònies, etcètera, és el concepte que s'ha estès, els darrers anys, més en aquest camp..., bé, que és més general i alhora també és més explícit amb tota una filosofia de vida –si volen dir-ho d'aquesta manera–, i, per tant, em sembla que introduir aquest concepte seria interessant en aquesta Llei; no deixar-ho tot només a les activitats recreatives, culturals i esport, que en un sentit ampli es podrien incorporar en el temps lliure, en l'educació en el temps lliure.

Bé, en tot cas, la proposta que fèiem era de canviar el títol perquè digués «Educació en el temps lliure», en lloc del proposat, i després afegir un punt quart, que en aquest cas segurament seria un punt sisè, on, a més de parlar dels jocs, dels esports, de tots aquests elements, molt importants, també es parlés del dret a l'educació en el seu temps lliure mitjançant la seva participació en associacions infantils o juvenils creades amb aquesta finalitat –esplais, escoltisme, casals de joves, etcètera–, que formin part de la seva vida quotidiana. Aquesta seria l'aportació que fem i que de fet ens ha arribat des de col·lectius d'esplais i d'escoltes que van creure convenient de proposar-nos i de proposar al Parlament que incorporés aquest concepte dintre d'aquesta Llei d'atenció a la infància i a l'adolescència.

L'esmena 165 bis, la darrera d'aquest bloc, és una esmena que en un principi va ser considerada com a transacció, i de fet es va incorporar en aquest article, en el debat previ, doncs, una referència al joc, però que per part nostra, doncs, no acabem de compartir. Ens sembla bé que es faci referència al joc –cosa que abans no hi era; per tant, és positiu–, però ens sembla que el dret al joc en els infants i adolescents hauria de merèixer tenir un article propi, un article que definís d'una manera molt més clara i més detallada tots els aspectes relacionats amb el joc i el compromís de les administracions públiques perquè tant les joguines com els espais dedicats a aquesta activitat tinguin totes les condicions necessàries. Per tant, nosaltres ens mantenim en aquesta proposta d'incorporar un article –seria el 32 bis– que digués «Dret al joc», amb tot el text que tots els diputats i diputades d'aquesta cambra tenen a les mans.

Aquestes són les nostres esmenes relacionades amb aquest camp tan interessant i tan apassionant del temps lliure

re i també del dret al joc que tenen els infants i els adolescents.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch.

El Grup Popular té l'esmena 163 a aquest article. Té la paraula el senyor Ariza.

El Sr. ARIZA: Sí. Gràcies, senyor president. La nostra esmena sols pretén que quedi clarament prohibida la utilització de qualsevol mena de substàncies que interfereixin el normal desenvolupament dels menors en aquest aspecte esportiu. Tots sabem que s'han utilitzat desaprensivament en joves substàncies que retarden el desenvolupament físic, com són les hormones de tipus sexual, estrògens, testosterona en el cas de gimnastes d'elit, substàncies que incrementen el desenvolupament, com l'hormona del creixement en el cas dels jugadors de bàsquet, o anabolitzants per aconseguir increment muscular o que estimulin el rendiment físic, com els derivats de les amines i similars, i per tant, considerem imprescindible introduir aquesta prohibició al text del Projecte.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza.

Torn en contra? Senyora Vendrell, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Aquest conjunt d'esmenes que han estat defensades, nosaltres entenem que, en la seva globalitat, responen a una filosofia que és diferent, que discrepa de la que nosaltres entenem que ha de ser. Al llarg del debat i en Ponència vam introduir una sèrie de conceptes que, d'alguna manera, ja recullen també moltes de les coses que ja s'han expressat. Fonamentalment no discrepem bàsicament en res del que s'ha dit fins ara, i nosaltres el que sí que entenem és que aquesta Llei no és un codi on s'hagin de regular específicament tota una sèrie de punts, perquè seria difícil trobar el final d'on hem de parar. Nosaltres entenem que és una llei que regula unes situacions concretes i unes atencions concretes i que, per tant, tal com estan redactats aquests articles, ja recullen el que d'alguna manera s'ha dit fins ara. I quant a la transacció oferta per Esquerra Republicana de Catalunya, nosaltres acceptaríem al paràgraf 1 «l'infant i adolescent tenen dret a rebre una formació integral» i també l'altra transacció proposada quant al joc i les joguines, concretament de l'esmena 161. El que sí que hauríem de fer és escriure-la.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Jo prego que vinguin aquestes esmenes transaccionals per escrit. Passem a l'article 33. Esquerra Republicana, esmena 168: té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Bé, sí, és estrictament també lingüística, si volen... Bé, té un rerefons polític, però en aquest cas ens cenyirem estrictament a la qüestió lingüística i tècnica. Defensaré també l'esmena 176, perquè fa referència al mateix concepte, la 357 i la 368, eh? La 168 actual, que tinc aquí, la 176, de l'article 35, la 357 de l'exposició de motius, tercer paràgraf, i la 368.

El Sr. PRESIDENT: A veure... Després de la 176, què ha dit?

EL Sr. BOSCH: 357 i 368.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: Les defenso totes en bloc, perquè en tot cas la resposta que tingui del Grup de la majoria servirà, suposo, per a totes. Es tracta, simplement, d'eliminar la paraula «Constitució» referida a la Constitució espanyola que, malgrat que ja se'ns han acceptat algunes esmenes que eliminaven aquest concepte i posaven conceptes més genèrics, com «el marc jurídic vigent» o coses semblants, encara ha quedat..., aquesta paraula surt a quatre articles. Per tant, nosaltres proposem substituir la paraula «Constitució», referida a la Constitució espanyola, i o bé deixar-ho sense aquesta paraula, perquè ja queda la frase amb el contingut correcte i en el sentit correcte, o, si no, substituir-ho per l'expressió «el marc jurídic vigent», perquè ens sembla que hem de fer referència a un marc més general que no és estrictament el de la Constitució. Simplement això, al marge, evidentment, de l'opinió política que tinguem d'aquest text legal, però que en aquest cas no intervé a l'hora de fer les nostres esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch.

El Grup Socialista té l'esmena 169 a l'article 33. Senyora Barenys? *(Pausa.)*

El Sr. REGUANT: La 169 no és meua, senyor president? Del 33?

El Sr. PRESIDENT: A veure... *(Pausa.)*

La Sra. BARENYS: És del Grup Mixt, senyor president. Jo tinc la 170.

El Sr. PRESIDENT: La 169 és del Grup Mixt, sí.

El Sr. REGUANT: Amb el seu permís, senyor president, per retirar la 169, de l'article 33, retirar, de l'article 34, la 173, i de l'article 35, la 177, perquè són del mateix concepte, reiteratives i ja preses en compte anteriorment.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Li ho agraeixo molt. Queden retirades.

Torn en contra de l'esmena de l'article 33, que és la 168, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya. La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. També sense fer cap consideració política, sinó simplement en consideració al redactat i a com ha de ser un redactat més ampli, o potser més estricte, dir al senyor Bosch que, de les tres esmenes que ha defensat, només li acceptarem la 176, però que mantenim el terme «Constitució» en la resta, i que li ho votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. O sigui, s'accepta la 176.

Passem a l'article 34. Grup Socialista, hi té les esmenes 170 i 171. Per a la seva defensa, té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president. En defensaré un grapat...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé!

La Sra. BARENYS: Les hi vaig a dir tot seguit: la 170 i la 171; de l'article 36, 189, 193, 202, 204, 207, 208; de l'article 37, 219, 223, 225, 229, 231, i de l'article 39, la 233.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Que serveixi d'exemple.

La Sra. BARENYS: Aquest conjunt d'esmenes, referides a publicitat, mitjans de comunicació i espectacles, jo crec que vénen a millorar un apartat de la Llei molt important i, en certa manera, innovador. La regulació de la publicitat i els mitjans de comunicació recolza, tal com es diu en l'exposició de motius, en la Directiva comunitària del 30 d'octubre del 89, en què es demana als estats que garanteixin que les emissions de televisió no incloguin programes que puguin perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors. També la Llei 25/94, de publicitat, protegeix els menors davant d'aquesta i de la programació de les televisions.

La Llei que ara debatem transcriu en els articles 36.2.a i 2.b l'esperit d'aquesta normativa, però el conjunt de l'articulat adapta aquesta regulació als mitjans de comunicació propis, i actua perquè la resta de mitjans que emeten a Catalunya compleixin també les directives establertes. Encara que sabem que no hi ha una relació directa causa-efecte entre les imatges i els missatges violents o pornogràfics i les conductes de les persones, no hi ha dubte que, tractant-se d'infants i d'adolescents, aquestes poden afectar més sensiblement el seu desenvolupament i la seva maduració. Jo crec que les esmenes que ara vaig a especificar una per una poden incloure un major nivell de concreció en aquest text.

A l'article 34, les esmenes 170 i 171 proposen que les causes o circumstàncies que poden afavorir la discriminació en les publicacions dirigides als infants i adolescents es concretin una mica més.

A l'article 36, referit a premsa, ràdio i televisió, hi ha un conjunt d'esmenes orientades a ampliar les condicions establertes perquè els programes de la televisió en franges horàries més susceptibles d'audiència específica per a la infància i l'adolescència tinguin algunes millores. Per exemple, l'esmena 189, que va orientada al punt 2.a d'aquest article 36, proposa que les emissions de televisió no siguin discriminatòries per raons de llengua i origen social, tema que hem inclòs al començament en l'article de no-discriminació.

En el punt 2.b, l'esmena 193 proposa que en les programacions més susceptibles –això ja ho diu l'article– de perjudicar el desenvolupament físic, mental o moral dels infants, i molt especialment en aquelles que es realitzen en la franja horària de les 22 hores i de les 6, es procuri, com a mitjà per aconseguir una finalitat que no sigui la pròpia defensa..., o sigui, que aquestes imatges violentes no siguin plantejades com una finalitat que no sigui la pròpia defensa.

L'esmena 202, que va a l'apartat 4, pel que fa a la necessitat de vetllar perquè els infants i els adolescents, per mitjà del desenvolupament de les telecomunicacions, no tinguin accés a serveis que poden danyar el seu desenvolupament, que també els pares, tutors i guardadors –i no únicament les administracions públiques– siguin responsables d'aquesta cura.

L'esmena 204, que fa referència a l'apartat 5, que el Govern de la Generalitat o les administracions públiques «vetllin» –i no únicament «procurin»– perquè tots els mit-

jans de comunicació social dediquin als infants i adolescents una especial atenció educativa.

Les esmenes 207 i 208 proposen l'addició de nous apartats perquè molt especialment el Govern de la Generalitat fomenti que a les publicacions —premsa, revistes, etcètera— que es difonen a Catalunya es reservin espais específics de formació i informació dedicats a la infància i l'adolescència, que siguin redactats en el llenguatge adequat a la comprensió dels lectors, i s'estimuli la participació dels menors en les seves publicacions específiques.

A l'article 37, referit a la publicitat adreçada als infants, les esmenes 219 i 225, orientades al punt 3 bis, aquestes esmenes fan referència a la difusió de les imatges publicitàries, ja que la seva visualització en horaris no pròpiament d'audiència infantil poden estar a l'abast dels infants i els adolescents i perjudicar-los. En el marc del que estableix la Llei 25/94, de la publicitat, proposem que els principis esmentats en l'article a debat —que la publicitat no ha d'incitar directament els infants i els adolescents; no ha d'explotar l'especial confiança dels menors; no pot presentar, sense un motiu justificat, els infants i els adolescents en situacions perilloses—, en aquest article, dic, proposem, en l'esmena en qüestió, que l'Administració de la Generalitat faci que aquests principis d'actuació siguin imperatius i, com a conseqüència, exigibles als mitjans de comunicació social que emetin i tinguin difusió a Catalunya.

L'esmena 223, estant d'acord amb l'apartat 3 de l'articulat, que la publicitat emesa pels canals propis de Catalunya no ha de contenir imatges o missatges que puguin perjudicar els infants i els adolescents, hi afegim que s'ha de tenir en compte que no rebin missatges en horaris no pròpiament infantils.

Pel que fa a les esmenes 229 i 231, creiem que els infants i els adolescents tampoc haurien de promoure la venda de productes no adreçats als menors, perquè pot suposar un perjudici per al seu desenvolupament harmònic, encara que sabem que aquesta proposta no és fàcil de tirar-la endavant, però creiem que l'Administració de la Generalitat hauria de trobar la fórmula, estudiant en profunditat aquesta qüestió, de determinar les condicions perquè els menors puguin participar en la publicitat, tot tenint en compte la seva personalitat, els interessos econòmics i els productes, els serveis i les activitats que siguin objecte de l'activitat publicitària.

I l'esmena 233, que fa referència a l'article 39, «Espectacles, activitats recreatives i establiments públics», demanem que l'Administració de la Generalitat ha de regular la qualificació dels espectacles, les activitats recreatives i els establiments públics, «ha de regular», de forma imperativa, i no que «té possibilitat», o «procurarà».

Aquest és el conjunt d'esmenes a aquests apartats importants de la Llei que ens agradaria que algun d'ells pogués ésser acceptat pel Grup de la majoria.

Gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys.

El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té l'esmena 172 a aquest article 34; per defensar-la, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Sí, és una d'aquelles esmenes sobre els infants i adolescents. Simplement demanem substituir la paraula «menor», després d'on diu «desenvolupament de la personalitat del menor», substituir-ho per «infant i adolescent»; ens sembla que aquí és perfectament lògic i, per tant, demanem que se'ns accepti.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Popular, l'esmena 174; el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Faré la defensa conjunta de les esmenes número 174, 175, 178, 179, 180, 185, 192, 195, 196, 199, 200, 206, 210, 212, 222, 228 i 290.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, moltes gràcies.

El Sr. ARIZA: Gràcies, senyor president. Deia Groucho Marx que, «deixant de banda la interessant qüestió del sexe, el difícil és trobar una altra qüestió d'interès», i a mi m'ha tocat per obligació parlar en la defensa d'aquestes esmenes de sexe, i m'ha tocat això perquè les esmenes 175, 179, 180 i 200 fan referència a la distinció entre la pornografia i l'erotisme.

Segons les definicions del *Diccionari* de l'Enciclopèdia Catalana, pal de paller intel·lectual del nostre país, la pornografia és la «representació, de qualsevol tipus d'imatge, amb la finalitat d'excitar sexualment, feta, generalment, amb afany de lucre», i l'erotisme és la «recerca, investigació i evocació del plaer que enriqueix les possibilitats del desig sexual».

Tot i que tothom pot acudir a l'esmentada enciclopèdia per aclarir els termes, si es pregunta al comú dels ciutadans veiem que en moltes ocasions el criteri per diferenciar una o altra és només que hi hagi exhibició o no dels genitals; és a dir, es pot filmar tot i reproduir tota la resta de despropòsits possibles, possibilitats que deixo a la capacitat imaginativa de les senyores i senyors diputats... (*algú diu: «Gràcies, eh?»*), especialment dels que m'ho agraeixen.

Com deia un conegut filòsof, on no hi ha distinció hi ha confusió, i pornografia i erotisme no es poden distingir. Fins i tot algun expert parla que la pornografia és l'excitant dels que han esgotat l'erotisme. Penso i espero que molts menors encara no hagin arribat a aquest nivell de postmodernitat.

Mirin, el menor s'estimula sexualment per l'erotisme i per la pornografia; és més: molts menors s'estimulen per l'erotisme i els fa més basca que plaer la pornografia. Si, els nostres infants i adolescents, els alliberem de la pornografia i els deixem en mans de l'erotisme, no aconseguim gran cosa.

No sóc pas tan jove com per no recordar la polèmica sorgida al voltant dels vuitanta sobre pornografia i erotisme i que ha portat que la televisió i en general molta premsa gràfica sigui en l'actualitat pura brutícia. Els interessos del món de la pornografia i l'erotisme estan pertot arreu i no tenen traves. Per tant, si el que volem és protegir els nostres infants i adolescents, no hem de ser ingenus.

Aquesta Llei ha d'evitar que la joventut de Catalunya caigui en la banalització absoluta del sexe, essent manipulats per sòrdids interessos econòmics, i aquesta Llei ha de

posar a la mateixa cistella la pornografia i l'erotisme —si vostès recorden la definició que he esmentat al principi, veuran que és tan subtil la diferència que el que hi ha és veritable confusió.

Pel que fa a la nostra esmena 185, suprimeix a l'article 36.2.a l'adjectiu «seriosament», per dos motius, en síntesi. El primer, per coherència amb el punt *b*, atès que si el punt *a* diu: «que es pugui perjudicar seriosament el desenvolupament físic, mental o moral dels menors a les emissions de televisió», no s'entén com, acte seguit, l'emissió de programes pot perjudicar *no seriosament* aquest mateix desenvolupament; és a dir, o ambdues coses perjudiquen seriosament o cap de les dues perjudica seriosament. El següent motiu és que l'adjectiu «seriosament» és ambigu i deixa oberta la porta a l'arbitrarietat. Perquè on està, per al menor, el límit perquè el perjudici sigui seriós o no quan veu una escena de violència? Els poso un exemple senzill: fruit d'una escena de violència en un programa de televisió, uns nens en rapten un altre d'un supermercat i el maten; es veu clar que el perjudici per al desenvolupament psíquic dels atacants és molt seriós. Un altre exemple: fruit d'un programa violent, un nen juga després de la pel·lícula d'indis amb els seus germans, es creu Buffalo Bill i els apallissa a tots; ja es veu que el perjudici per a la seva psique existeix, però no és tan seriós en tots dos casos. De totes maneres, cal evitar els dos supòsits.

L'esmena 192 torna a reflectir la matisació de pornografia i erotisme i afegeix uns altres adjectius que vénen a donar a l'article un contingut entenem que més clar. Penso que les escenes «pornogràfiques, eròtiques, violentes, xenòfobes o racistes» són més entenedores que escenes «pornogràfiques o de violència gratuïta».

La segona part de l'esmena es refereix a l'horari on poden ser emeses escenes d'aquestes característiques. El Projecte diu: «entre les vint-i-dues i les sis hores», és a dir, entre les deu de la nit i les sis del matí; el nostre Grup creu que cal matisar tant les hores com els dies. Per això, com a regla general, la nostra esmena 192 recull que aquestes escenes es podran emetre de dilluns a dijous entre les zero i les sis hores, i de divendres a diumenge —esmena 195— de les dues a les sis hores de la matinada. I és que qui realment ens preocupa aquí no és el nen de deu anys o de cinc, sinó els nois de catorze anys o de quinze anys que habitualment fan un horari molt diferent als dels nens més petits. Si vostès volen defensar els seus fills de les escenes pornogràfiques, eròtiques i violentes potser que pensin a quina hora se'n van a dormir els divendres i els dissabtes, quan el dia següent no han d'anar al col·legi, o a l'estiu, en un país com el nostre, on a quarts de nou del vespre encara hi ha pràcticament sol. Quants dels seus fills adolescents se'n van a dormir abans de les deu els divendres, o a l'estiu, quan tenen vacances?

L'esmena 196 estableix una nova lletra, la lletra *c* a l'article 36.2, que no és més que una obligació per als responsables d'emissions de televisió de qualificar per a quina franja horària d'edat està indicada l'emissió quan es programa abans de les dotze de la nit. No és que el Grup Popular vul-

gui tornar a posar els famosos rombs, malgrat que també hem de reconèixer que eren bastant pràctics. Posin, si volen, símbols duplicats de TV3 o banderes del Barça, o qualsevol cosa que els publicitaris catalans, prèviament cridats a concurs públic, inventin, però, si us plau, posin quelcom perquè gran quantitat de famílies a Catalunya els ho agrairien; la meua, la primera, i estic segur que moltes de les seves també. Almenys sabent el que es programa, els pares podran decidir i, abans de trobar-los esquitxats de sang i fetsge, oferir-los una alternativa a la televisió.

Les esmenes 206, 210, 212 i 222 adjectiven les paraules «mitjans de comunicació social» amb «públics i privats». La raó d'aquesta esmena és que a l'article 36 es fa referència a les emissions de la Generalitat i a les emissions en general, sense que quedi massa clar quan una cosa es refereix a la Generalitat i quan una altra es refereix a tothom, Generalitat inclosa.

La nostra esmena 228 —per finalitzar— és purament tècnica, i es fa en coherència amb el que el mateix text del Projecte diu a l'article 36.2.

Gràcies, senyores diputades, senyors diputats; gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Per anunciar el vot favorable del Grup de Convergència i Unió a les següents esmenes: la 172, la 176, la 191, la 214, la 216, la 218, la 227 i la 228.

El Sr. PRESIDENT: La 218... Després de la 218 ha dit...?

La Sra. VENDRELL: La 227 i la 228.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. VENDRELL: Pel que fa a la resta que han estat defensades, referent a l'article 34 i 35, nosaltres rebutjarem les esmenes que han estat defensades, perquè entenem que no milloren substancialment el text del Projecte, que nosaltres considerem que tal com està descrit ja recull àmpliament totes les possibilitats i les casuístiques. Li agraim al senyor Ariza la seva il·lustració, però no li acceptarem les seves esmenes a aquests articles.

I on sí que volia fer referència és a l'article 36. A veure, aquest article és un dels aspectes jo crec que més innovadors, és el que d'alguna manera nosaltres valorem com més positivament, és un dels que podríem valorar més positivament del conjunt d'articles que configuren aquest Projecte de llei. Aquest article, en el seu paràgraf segon, ja estableix: «de conformitat amb el que disposa la Llei 25/94, del 12 de juliol, de transposició de la Directiva...»: nosaltres voldríem ser molt curosos, i és en aquest sentit que no acceptem les esmenes proposades a aquest article, perquè entenem que tal com està redactat recull el contingut de la Directiva ja esmentada i entenem que és suficient. I per aquest motiu no admetrem les esmenes relacionades amb aquest article.

I per tot això, després d'anunciar les esmenes que votarem favorablement, dono per finalitzat el torn en contra d'aquests articles.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Passem a l'article 36. Esmenes del Grup d'Iniciativa per Catalunya, 181 i 182; per a la seva defensa, té la paraula la senyora Mayol.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria defensar, a més a més, les esmenes 197, 201, 203 i 289.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé: 197, 201, 203 i 289.

La Sra. MAYOL: Són un conjunt d'esmenes referides als mitjans de comunicació. Nosaltres considerem que és correcte que aquesta Llei en parli, però ja ho hem dit en la defensa de l'esmena a la totalitat, que ens sembla un tractament excessiu, que té excessiu pes en el marc de la Llei i tenim un desacord parcial en la concepció que traspua.

D'alguna forma —jo ho deia aquest matí—, sembla que els mitjans de comunicació puguin ser considerats una mica com els causants de tots els mals, que cal protegir, preservar les nostres criatures d'aquests mitjans de comunicació. És un apartat ple de valoracions morals, i les nostres esmenes suposen, al nostre parer, una proposta de simplificació del redactat dient el que és important de manera clara, però sense prejudicis. És a dir, nosaltres considerem que evidentment no s'ha d'incitar a la violència —i així ho recull la nostra esmena—, considerem que no s'ha de fomentar el consum de drogues —això és important—, però ens sembla que amb un redactat com el que proposem, escaït, clar, sense ser tan llarg, tanta reiteració i tants prejudicis, faríem un millor favor a allò que ha de ser la protecció i l'atenció a la infància en aquests casos. Pensem que no cal fer tanta referència a l'altra legislació existent en relació amb això; ja sabem que existeix i és correcte, i no cal fer tantes declaracions de principis.

Nosaltres, en relació amb els mitjans de comunicació, compartim el que deia en la seva compareixença el senyor Funes, quan va venir a comparèixer a la Comissió sobre les Causes de Violència —també ho deia el senyor Ferran Casas—, i és que a vegades els mitjans de comunicació se situen com el boc expiatori de les raons, les causes per què els infants tenen comportaments indesitjables.

Com que moltes vegades no es coneixen les causes reals s'utilitzen els mitjans de comunicació com a boc expiatori. Pensem que moltes vegades més que els comportaments estereotipats que a vegades s'anomenen, com la incitació a la violència, pot ser tant o més important el fet que els mitjans de comunicació reproduïen sovint un estil de vida i uns patrons de comportament que molts infants del nostre país no hi podran arribar mai i no hi podran accedir mai, i això genera moltes vegades una frustració que deixa un pòsit important d'agressivitat que probablement en determinades situacions poden canalitzar comportaments violents. Per tant, moltes vegades fer referència a la violència o a la incitació al sexe, etcètera, són uns tòpics que no tenen al nostre parer una traducció a comportaments reals i que en canvi els mitjans de comunicació també aporten un desvetllament de molta informació i de moltes qüestions que són bàsiques per als infants. Per tant, nosaltres no compartim el redactat tal com està, proposem una esmena que recull en part el contin-

gut que vostès plantegen, però que ho simplifica i al nostre parer ho perjudica menys.

En aquest sentit, jo em vull estendre un moment, una mica més del que he fet en altres esmenes, en una qüestió polèmica, que no compartim amb el text legal i que, com que estableix un precedent important, li voldria donar un cert pes, a la meua defensa. No podem estar d'acord que el text proposi sancions administratives als mitjans de comunicació en relació amb el que planteja la Llei: nosaltres estem d'acord amb el redactat que vostès fan dels apartats 6 i 7 de l'article 36, compartim el que aquí diu —que els mitjans de comunicació social no poden emetre informació, no poden difondre el nom, la imatge, les dades que permetin la identificació dels menors—, en això hi estem d'acord, estem d'acord que no poden divulgar les dades relatives a la filiació; el que no estem d'acord és que això sigui sancionat administrativament.

Per quins motius? Per tres motius, fonamentalment. En primer lloc, perquè no existeix buit legal; en aquests moments nosaltres considerem que existeix legislació suficient per intervenir quan els mitjans infringeixen els preceptes que aquesta Llei contempla. Per tant, aquí hi ha uns preceptes, estem d'acord amb els preceptes, però creiem que hi ha legislació suficient per intervenir quan els mitjans infringeixen aquests preceptes —és una posició política meditada: entenem que hi ha raons que ho argumenten a favor; vostès els tenen, nosaltres no els podem compartir—: des de la Constitució, en el seu article 39, fins a la Llei orgànica 1/1982, del 5 de maig, de protecció civil del dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la pròpia imatge, passant per la Llei 25/1994, de 12 de juliol, per la qual s'incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 85/552 de la Comunitat Econòmica Europea, sobre la coordinació de disposicions legals dels estats membres relatives a l'exercici d'activitats de radiodifusió televisiva; també regula qüestions referides a aquests articles la Llei de tribunals tutelars de menors de l'any 48, articles 38, 39, 41, en la qual ja es deixa clara la prohibició de difondre la identitat de menors relacionats amb causes criminals o sota la tutela de l'Administració. Per altra banda, hi ha jurisprudència en aquest sentit: hi ha una Sentència de l'1 d'abril de 1994, del Tribunal Constitucional, en relació amb les pel·lícules X; es preveu un règim fiscal especial de mesures coactives, preventives, de policia, administratives, de control previ per a protegir els infants.

Per tant, el nostre ordenament jurídic contempla aquests supòsits. Hem de potenciar que la Generalitat intervingui decididament quan s'infringeixen, però no substituir-ho. Establir un precedent perillós, únic en la història de la democràcia espanyola; perill que, en aquests casos que fan referència a mitjans de comunicació, l'Administració sigui art i part. Considerem que és millor que es desvinculi, que el sistema judicial jutgi quan hi hagi incompliment per part dels mitjans de comunicació, i no que ho faci l'Administració.

Nosaltres, en aquest sentit, proposem mesures que creiem que, d'alguna forma, situen el paper de la Generalitat. Pen-

sem que la Generalitat ha de fomentar que els fiscals intervinguin; pensem que en els mitjans de comunicació també ha de ser, d'alguna forma, fomentat un control per part de l'Administració de la Generalitat. En aquest sentit, nosaltres proposem transaccionals; hem acordat una transacció a la disposició addicional número 4, que regula les funcions que ha de fer la Generalitat –això és positiu, i vostès ho han acceptat–, i pensem que això defineix el que ha de fer l'Administració, però, en canvi, és un paper actiu però no és un paper coactiu, sancionador.

Per altra banda, tenim el convenciment que és possible i necessària l'autoregulació social. Els mitjans de comunicació ho han de fer, i la seva majoria ho estan fent. És veritat que hi ha mitjans de comunicació que, a hores d'ara, encara no ho fan, i en això els dono la raó. I, per tant, creiem que nosaltres hem d'impulsar, des de la Generalitat, des del Parlament, hem d'impulsar que ho facin. En aquest sentit, creiem que pot ser més eficaç el que nosaltres proposem a la disposició addicional, que és que hi hagi un informe anual dels incompliments dels mitjans de comunicació: aquest tipus d'informes poden afavorir l'autoregulació, de la mateixa manera que ho estan fent els codis deontològics, que ja tenen aprovats el Col·legi de Periodistes; també s'està..., cada vegada més hi ha estatuts de redacció dels mitjans de comunicació que contemplen aquests supòsits. I creiem que seria bo, seria prudent, que vostès donessin un temps per provar-ho, un temps per provar el fet que aquests articles de mica en mica es vagin fent complir, i, si d'aquí a uns anys, dos o tres anys, veiem que això no s'ha fet, que poguéssim introduir-ho. Però crec que seria prudent utilitzar mesures que afavorissin l'autoregulació social abans que, directament, implicar la sanció.

En aquest sentit voldria acabar dient que el Grup Parlamentari d'Iniciativa no considera positiu fer legislació simbòlica, repressiva, per quedar-nos amb la consciència tranquil·la quan a la llarga és ineficaç i no contribueix a l'autoregulació social.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. A l'article 36 manquen per defensar les esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: té la paraula el senyor Bosch per fer-ho.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Són la 183, 184, 186, 187, 188...

El Sr. BOSCH: 190...

El Sr. PRESIDENT: ...190...

El Sr. BOSCH: ...i 191.

El Sr. PRESIDENT: La 191, no s'hi escarrassi, perquè ja han dit que...

El Sr. BOSCH: Està acceptada, sí.

El Sr. PRESIDENT: ...l'acceptaven, eh?

El Sr. BOSCH: Sí. La 194...

El Sr. PRESIDENT: I la 194. Això mateix.

El Sr. BOSCH: ...i la 198, em sembla.

El Sr. PRESIDENT: En aquesta ja saltem d'article.

El Sr. BOSCH: No.

El Sr. PRESIDENT: Ah, no, sí, és a l'apartat tercer. 198.

El Sr. BOSCH: I la 205.

El Sr. PRESIDENT: 205, l'apartat cinquè.

El Sr. BOSCH: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: De totes maneres, tampoc m'escarrassaré ni amb la 205, que la retiro...

El Sr. PRESIDENT: 205, la retira.

El Sr. BOSCH: ...i retiro també la 186.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: Perquè em sembla que ja estan més o menys incorporades.

Bé, totes aquestes esmenes fan referència a l'apartat de televisió. Sobretot televisió, però en general premsa i ràdio i televisió, mitjans de comunicació, però em sembla que un dels elements fonamentals de preocupació són les imatges televisives; per tant, quan dic «televisió» vull dir tots els mitjans de comunicació.

De totes maneres, després d'haver sentit les paraules apocalíptiques del senyor Ariza, em dona la sensació que la meua intervenció serà poc efectiva i, en tot cas, potser, doncs, fora de lloc, després d'aquelles paraules tan contundents que ens ha dedicat abans. I, en tot cas, la meua intervenció és per anar en la seva direcció contrària.

Som bastant escèptics en el control de les televisions, ràdios i mitjans de comunicació –ja ho he dit al principi, quan he defensat l'esmena a la totalitat. No creiem que el control estricte, rigorós, l'establiment de tribunals censors, la inquisició, tots aquests elements, serveixin per evitar els possibles mals que puguin produir els mitjans de comunicació entre la nostra societat o entre el sector més jove de la nostra societat. A part d'això, també som bastant escèptics en l'efectivitat de qualsevol tipus de control; en certa manera ens sembla que reglamentar les emissions de televisió, una mica, és com intentar llaurar el mar.

En tot cas, un cop manifestat aquest escepticisme, també els he de manifestar, doncs, que tampoc tenim una solució i una resposta clara i concreta o una alternativa a la proposta que ha plantejat el Govern sobre aquest tema, i, per tant, ho deixem, diguem-ne, com..., que ens sembla en general correcte. Acceptem les propostes que fa el Govern –evidentment, no acceptaríem, de cap manera, les esmenes del senyor Ariza, o la major part d'elles–, i, per tant, en general, diguem-ne, malgrat el nostre escepticisme, ho deixem bastant..., o proposem de deixar-ho tal com ho proposa el Govern.

Tot i així, hem presentat unes quantes esmenes que voldria defensar i que fan referència als següents temes. En primer lloc, al compliment de la normativa que puguem aprovar per part de totes les televisions que emetin a Catalunya o que tinguin difusió a Catalunya, i en aquest sentit hem presentat unes quantes esmenes intentant que quedi clar que, si hi ha qualsevol mena de persecució o de control, ha d'afectar absolutament a tothom. No acceptaríem o no podríem..., no entendríem que només es perseguissin les nostres, que aconseguíssim que TV3, doncs, fos una cosa exemplar, que

els dibuixos de Tom i Jerry els posessin a les onze de la nit, perquè són molt violents, però, en canvi, que el Canal Plus, que Telecinco, que Antena 3 o que els canals per satèl·lit ens arribessin sense cap mena de control i que, en tot cas, els organismes del Govern ens ho fessin..., no tinguessin cap possibilitat d'intervenir. Per tant, ens sembla que hem de deixar clar que, si hi ha algun tipus de control o de seguiment o de persecució o del que sigui als mitjans de comunicació audiovisuals, ha de ser a tots els que es puguin sentir o sintonitzar a Catalunya. Per tant, l'esmena 183..., i em sembla que alguna altra que hi ha per aquí darrere també fa referència a aquest aspecte.

Després, a l'esmena 184, quan es parla del perjudici, nosaltres proposem també –com algun altre grup ha fet– eliminar la paraula «seriosament». Considerem que, si hi ha algun perjudici, aquest perjudici ja és seriós per si mateix i no cal, en tot cas, diferenciar entre el que és un perjudici no seriós i un perjudici seriós.

A l'esmena 187, precisament, proposem afegir-hi un nou concepte. Allà on es parla d'«odi, menyspreu i discriminació», ens preguntem per què no s'hi inclou la violència, i, per tant, proposem que dintre d'aquesta llista d'elements negatius i rebutjables també s'inclogui la violència, el foment de la violència.

L'esmena 188, d'aquest mateix article, proposa simplificar el redactat de la Llei. En aquest article, a l'apartat 2.a, es torna a fer una llista, igual que a l'article 7 de la Llei, sobre els motius pels quals no pot ser discriminada cap persona: «naixement, ètnia, sexe, religió, nacionalitat, opinió o qualsevol altra circumstància personal o social». Nosaltres, com que ja hem discutit a l'article setè quins són aquests motius pels quals no es pot discriminar una persona, o, en aquest cas, un infant o adolescent, el que proposem és que, en lloc de posar una altra vegada aquest enunciat, que és reiteratiu, digui simplement: «o la discriminació de qualsevol tipus, tal com s'estableix a l'article 7 de la present Llei». Fer referència a un article que ja està redactat i que ja està discutit i que, per tant, no valdria la pena repetir-lo.

Després, a l'esmena 190 proposem d'eliminar la paraula «gratuïta», després de «violència». En tot cas, ens preguntem què vol dir «la violència gratuïta»; si hi ha violència que sigui gratuïta i n'hi ha que no ho és, en tot cas, també ens preguntem qui diferencia entre el que és una cosa..., la que és gratuïta i la que no l'és. En tot cas, proposem que es deixi estrictament el concepte de violència.

Després, en el tema dels horaris, a l'esmena 194 proposem modificar que, en lloc de restringir certes emissions entre les deu de la nit i les sis del matí, sigui entre les onze de la nit i les set del matí, tenint en compte que la major part d'escolars entren..., em sembla que és a les nou, i que, per tant, es lleven, aproximadament, en general, a les vuit o quarts de vuit; doncs, si volen, no hi ha problemes que puguin coincidir amb un horari d'aquests tan perillosos, i, per tant, ens sembla que allargant-ho una hora a la nit i escurçant-ho al matí podria tenir més eficàcia o podria coincidir més amb els horaris habituals dels infants i adolescents,

tot i que en aquest camp –com ja he dit en la defensa de l'esmena a la totalitat– som enormement escèptics de la seva utilitat.

També l'esmena 198 fa referència a l'englobament de totes les emissions de televisió, no només les que dona la llicència la Generalitat de Catalunya, com ja he dit abans.

I la 209 també va en aquest sentit: eliminar les paraules «emetin o», de manera que afecti totes les televisions que difonen sobre Catalunya.

I la 211, igualment: també «emetin o» s'ha d'eliminar i deixar-ho en un concepte més general, perquè tots els preceptes d'aquesta Llei puguin tenir vigor damunt totes les televisions i ràdios que emeten damunt del territori de Catalunya, sigui o no sigui la seva font d'emissió.

Aquestes són, em sembla, les esmenes que he dit que defensaria, i, per tant, doncs, ho deixo aquí.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies...

El Sr. CURTO I CASADÓ: Senyor president, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: ...senyor Bosch. Sí, per què demana la paraula el senyor Curto?

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies, senyor president. En virtut de l'article 65, per al·lusions. El nostre diputat senyor Ariza s'ha sentit al·ludit en unes manifestacions de l'il·lustre diputat senyor Bosch, i voldria, si la presidència ho estima pertinent, en tant que ha sigut al·ludit, que li concedís la paraula per respondre a aquestes al·lusions.

El Sr. PRESIDENT: Té un minut.

El Sr. CURTO I CASADÓ: Gràcies.

El Sr. ARIZA: Sí, moltes gràcies, senyor president. La veritat és que jo m'abstinc habitualment de qualificar les intervencions dels altres diputats intervinents, i aquesta vegada m'he trobat que el senyor Bosch ha qualificat les meves paraules d'«apocalíptiques». Si el senyor Bosch hagués llegit alguna vegada l'Apocalipsi, sabria que el que jo he dit no té res d'apocalíptic, res. I, d'altra banda, senyor Bosch, el torn de rèplica o de contradicció, el fa normalment el Grup que fa suport al Govern.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Torn en contra a les esmenes de l'article 36: senyora Vendrell, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Ja he dit en la meua intervenció anterior que les esmenes relatives a l'article 37, donat que estaven redactades tenint molt present la Directiva comunitària al voltant dels mitjans de comunicació, la Llei 25, les donàvem per contradites.

I, en tot cas, l'esmena que ha defensat la senyora Mayol relativa a les sancions administratives a la premsa, ja faré el torn en contra a l'article corresponent.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a les esmenes a l'article 37. Comencem per la 213, del Grup d'Iniciativa per Catalunya; per defensar-la, té la paraula la senyora Mayol. 213, a l'article 37.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Nosaltres, l'esmena 213, la defensarem molt breument, perquè és en el mateix sentit que hem defensat el bloc d'esmenes anteriors. Pensem que és una esmena que simplifica, recull els principis essencials que vostès també plantegen, clarifica i no té un to moralista o carregat de prejudicis, i, sobretot, no intenta una cosa que al nostre parer és bastant incorrecta i que fa el text de la Llei, i és que no intenta donar lliçons als publicistes de com han de fer la publicitat perquè sigui més eficaç. L'apartat b de l'article 37 diu –tal qual–: «Les prestacions i l'ús d'un producte s'han de mostrar de manera que sigui comprensible, coincident amb la realitat i amb un llenguatge senzill i adaptat al nivell de desenvolupament dels col·lectius infantils a qui s'adreça.» Jo els asseguro que fer publicitat perquè s'adreci als infants, qui millor sap com l'ha de fer són les empreses publicitàries. Per tant, creiem absolutament innecessari el fet que regulem com han de fer la publicitat els publicistes perquè la facin més eficaç. Pensem que la nostra esmena recull els principis de fons, que són els importants, no fa declaracions de principis que no poden fer-se complir, i no assenta prejudicis a l'entorn d'un fet com és la publicitat, que, com vostès bé saben, a mi precisament no m'agrada, no em satisfà especialment, però que existeix. Per tant, el que no ens sembla «de rebut» és que intentem amb aquesta Llei fer això, declaracions de principis que mai de la vida podrem fer complir, i segur que el que no hem de fer és donar consells sobre com fer la publicitat, perquè en saben més que nosaltres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. El Grup Mixt té l'esmena...

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que a aquest article 37 tinc dues esmenes: la 221 queda retirada, la retiro, decau.

La 215 fa referència a l'apartat primer, lletra a, i tal com jo l'he concebuda quedaria així, d'acord també amb el text de la Llei, diria: «D'acord amb el nivell de coneixement de l'audiència infantil i conscients del seu estat formatiu, els anuncis inclosos en les franges de màxima audiència infantil no han d'incitar a la violència o a la comissió d'actes delictius...» –obvio del text de la Llei–, «ni a qualsevol mena de discriminació», per entendre que la discriminació és per si mateixa una forma de violència, i no pas menor.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té esmenes a aquest article: concretament, la 217 i la 220, perquè les altres han estat acceptades. Senyor Bosch?

El Sr. BOSCH: Perdó, també la 224 i la 226. Estem a l'article 37, no?

El Sr. PRESIDENT: Exacte: 224 i 226, 220 i 217.

El Sr. BOSCH: Sí, les altres, les dono per defensades, perquè ja han estat rebatudes per la diputada de Convergència i Unió. En tot cas, només vull esmentar les dues últimes, que són la 224 i la 226. Són dos petits detalls que proposem, o dos petits canvis que proposem –no són molt importants.

El primer és al punt 3.c, on es diu que no es pot presentar els infants i els adolescents en situacions perilloses: proposem eliminar el concepte o la frase «sense un motiu justificat», o, en tot cas, que s'aclarís qui justifica el motiu pel qual es poden presentar els infants i adolescents en situacions perilloses. Per tant, proposem que quedi estrictament l'enunciat, sense aquestes paraules d'enmig, del «motiu justificat».

I el punt següent, el punt 4, l'esmena 226, el que proposem és eliminar la paraula «eròtic o» i deixar-hi estrictament el «caràcter pornogràfic», juntament amb «violència...», etcètera. Simplement, com a defensa puc dir que ens remetem a les definicions del diccionari, que un altre diputat –que no vull esmentar, perquè després no em repliqui– ha esmentat anteriorment sobre la paraula «erotisme» i la paraula «pornografia». Per tant, a partir precisament d'aquelles definicions, em sembla que en aquest lloc no hi cap, diguem-ne, criminalitzar o donar la vessant estrictament negativa del concepte de l'erotisme, i, en tot cas, sí que acceptaríem deixar-ho en el concepte o la paraula de «pornografia».

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En l'ordre d'intervenció..., quant a la senyora Mayol, a veure, res més lluny de la nostra intenció que donar consells moralistes als publicistes, en absolut; també considerem que ells saben perfectament quina és la seva feina i com l'han de fer. En tot cas, precisament, nosaltres, l'únic en què volem incidir no és en la part positiva, que en tot cas ja és la seva feina i ells, com vostè ha dit, ja sabran com fer-la, sinó, en tot cas, en la part negativa, en tots aquells aspectes negatius que pot tenir la publicitat i que, d'alguna manera, poden perjudicar els infants. Per tant, nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

El Grup Mixt: el redactat de l'esmena 215, nosaltres entenem que queda molt més ampli; preferim mantenir tots els anuncis i, per tant, també –no hi és– la votarem en contra.

I pel que fa a Esquerra Republicana, l'esmena 224, considerem que hi poden haver en algunes ocasions situacions en què s'hauria de veure cadascuna quines serien les perilloses o no, però que si hi ha un motiu justificat no veiem justificada –valgui la redundància– l'aprovació d'aquesta esmena.

I quant a la 226, preferim mantenir el text del Projecte tal com està, perquè entenem que és més ampli, tornant a fer referència a aquells aspectes negatius a què he fet referència abans.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell.

Passem a l'article 38. Esmena 230, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, i 234, 235 i 236; per defensar-les, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Sí, senyor president. La 230, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: La 234, simplement el que proposem és que, en lloc de dir «pot regular», proposem que digui «regularà».

I la 235 i la 236 queden, no? Bé, primer, la 235 fa referència a les curses de braus i als espectacles de boxa. Nosaltres proposem, en aquesta esmena a aquest article, que es limiti d'una manera clara i rotunda l'accés dels infants i adolescents, de la gent menor d'edat, a qualsevol tipus d'espectacle denigrant o sanguinari, tan denigrant per a persones com per a animals i tan sanguinari per a persones com per a animals. Si estem intentant retallar alguns espectacles o retallar algunes emissions de televisió o impedir que es produeixin en certes hores, almenys, nosaltres pensem que, almenys pel que fa als infants i adolescents, aquesta és l'ocasió d'anar eliminant del nostre país dues pràctiques que ens sembla que a finals del segle XX no hi haurien de tenir cabuda.

Això també lliga amb l'exhibició d'aquests espectacles per part de la televisió. Estem segurs que si s'aprova aquesta Llei tal com queda definit, tal com està definida en aquests moments, doncs, alguns d'aquests espectacles no es podran retransmetre a les hores que en aquests moments es retransmeten, i, per tant, ens estalviarem a mitja tarda de veure com es tortura i es fa mal o es mata un toro amb inferioritat de condicions respecte a les persones que l'envolten.

Simplement això. Sollicitem, doncs, que en qualsevol cas es prohibeixi «l'accés d'infants i adolescents a combats de boxa, curses de braus i, en general, a qualsevol tipus d'espectacles on» —hi falta una ena—, «per mitjà de la violència, es degradi la condició humana o es torturin o maltractin qualsevol tipus d'animals».

I, finalment, l'esmena 236 és la nostra aportació al tema de les televisions i de la radiodifusió en general i el seu control. Creiem que cal donar el màxim possible d'objectivitat a aquest control i obrir-lo a la participació de molts estaments de la societat: que no siguin estrictament els governs o els poders executius els que intervinguin en aquest camp, sinó que s'hi afegeixin altres elements de la societat. I és per això, doncs, que amb aquesta esmena proposem de crear un article nou que creï un consell de seguiment de la radiodifusió i teledifusió, que en el seu punt 1 anuncia la creació; en el seu punt 2 diu que aquest consell «tindrà la funció de supervisar els programes emesos en el territori de Catalunya, comprovar si s'adeqüen al compliment d'aquesta Llei i fer-ne la valoració corresponent, a través dels dictàmens i informes pertinents», i, tercer, «estarà format, com a mínim, per representants de les administracions públiques de Catalunya, de les empreses afectades» —aquí donem a les empreses de radiodifusió possibilitats d'opinar i, en qualsevol cas, de defensar-se o donar la seva opinió, això que quedi clar—, «de les entitats representatives dels treballadors d'aquests mitjans i entitats de caràcter cívic; reglamentàriament s'establirà la seva composició detallada i les preceptives normes de funcionament». Pensem que amb aquest element s'introdueix una nova visió, un lloc de debat i un fòrum on es poden objectivar amb molta més facilitat, i fer-ho d'una manera molt més clara, els continguts i els missatges que s'emeten a través de les ràdios i les televisions a Catalunya.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té l'esmena 232, a l'article 39. La senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Nosaltres considerem que el redactat de l'article 39 s'hauria de complementar amb tot el contingut de la Llei..., bé, amb tot el contingut de l'article a què vostès es refereixen, de la Llei 10/1990, perquè, si no, té un redactat que tal com està és perillós. És a dir, vostès diuen que «la Generalitat podrà regular reglamentàriament la qualificació dels espectacles»; nosaltres pensem que seria important afegir la resta d'article a què vostès es refereixen en la Llei. Per què? Doncs perquè la resta de l'article, encertadament, en el seu moment —de la Llei 10/90, sobre policia de l'espectacle, activitats recreatives i establiments públics—, acota la capacitat que pot tenir la Generalitat en relació amb això, i diu que en cap cas podrà reglamentar o podrà regular prohibicions que signifiquin una limitació dels drets proclamats a l'article 20 de la Constitució. Això és el que diu la Llei a què vostès es refereixen. En canvi, vostès obvien la segona part del que diu aquesta Llei, i nosaltres pensem que això és perillós, perquè, que pretenguin qualificar els espectacles, hauria de ser estrictament com a qüestió informativa. I aquí el que voldríem dir és que, de fons, més enllà de la fórmula que vostès optin a l'hora de posar-ho a l'article, de fons, el que no podem fer mai és prescindir de la funció dels pares i les mares. És a dir, evidentment, qui acabarà decidint i qui ha de decidir sobre un espectacle o sobre una pel·lícula, etcètera, que ho vegin els seus fills o les seves filles, són els pares. Per tant, insistir molt que pretendre que això quedi regulat a la Llei d'aquesta manera ens sembla absolutament incorrecte. Si volen posar aquest article, facin referència a tot el contingut de l'article i no pretenguem mai substituir la funció de pares i mares, que en aquestes qüestions són qui acaben marcant el criteri, i qui ho ha de fer, a més.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Torn en contra de les esmenes als articles 38 i 39: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. També començant pel final, com abans, coincidim plenament amb el que acaba de dir la senyora Mayol: la responsabilitat última, evidentment, és dels pares i de les mares, i en cap moment podem obviar aquesta consideració. El que jo li diria és que ens consta que actualment s'està treballant en el reglament de desenvolupament d'aquesta Llei i que, per tant, preferim mantenir el text tal com està redactat i, per tant, votarem en contra de la seva esmena, tot i que coincidim que la responsabilitat fonamental és dels pares i les mares, perquè seran qui, en definitiva, optaran per portar els infants o no a certs espectacles.

Quant a les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya, «regularà reglamentàriament»... miri, «regular reglamentàriament» és una potestat que té el Govern, de desplegament de la Llei, i que, en tot cas, ja la farà quan ho consideri oportú. I pel que fa a l'esmena referent al consell de

seguiment de radiodifusió i televisió, ja hi ha una legislació específica sobre el tema, tant catalana com de l'Estat, que regula aquestes qüestions, i, per tant, ens hi remetem.

I, parlant de l'esmena 235, aquesta és una esmena que n'hem parlat i que jo li ofereixo una transaccional. Donat que per la normativa vigent poden haver-hi discrepàncies a l'hora d'establir edats pel que fa als combats de boxa o l'assistència a les curses de braus, jo li oferiria una transacció, que seria afegir que també s'establirà reglamentàriament l'accés d'infants i adolescents a combats de boxa i a curses de braus, ja sense especificar qualsevol edat. I si l'accepta, doncs..., jo crec que recollim tot el seu esperit, que altres vegades n'hem parlat i que compartim.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Espero que arribi aquesta transacció, si el senyor Bosch l'accepta.

L'article 40, sortosament, no té cap esmena. L'article 41 té només una esmena del Grup Mixt, la 237, que és una esmena que decau. L'article 42, esmena 238, del Grup Popular: el senyor Ariza té la paraula.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta esmena sobre l'accés dels menors a les begudes alcohòliques i al tabac proposa una referència que, per una altra banda, s'assumeix en altres articles de la Llei i a la Llei 20/85, de 25 de juliol, de prevenció i assistència en matèria de substàncies que poden generar dependència. Aquesta referència, com la que es fa a l'article 47 de la Llei 15/84, de 20 de març, és –almenys així ho pensem– convenient i oportuna des del punt de vista de tècnica legislativa. L'esmena d'addició aquí defensada acaba amb una crida genèrica similar a la frase final de l'apartat 1, que inclou la resta de disposicions legals aplicables a la qüestió.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Esmenes 239 i 240, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. La 239, a l'apartat 2 d'aquest article, vol modificar una cosa que no sabem exactament si és voluntat de qui va redactar-ho per fer-ho d'aquesta manera o és un error, però, en tot cas, nosaltres no estem d'acord que en els centres d'ensenyament on s'escolaritzin persones adultes estigui prohibit absolutament vendre tabac. No sé si era la voluntat, però, en tot cas, precisem o proposem que es precisi que en cap cas no es pot vendre ni consumir tabac en centres d'ensenyament que escolaritzin infants i adolescents, perquè entenem que si és un centre estrictament d'ensenyament de persones adultes no és necessària aquesta limitació o, en tot cas, es regeix per altres normes i no per una llei d'infància i adolescència.

I la segona esmena és afegir al text «les prohibicions s'hauran de fer constar en llocs ben visibles», simplement això.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra?

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a les esmenes 238 i 239, faré la mateixa argumentació: en ambdós casos la redacció del Projecte és més àmplia; per tant, entenem que és preferible. I, quant a l'esmena 240, «les prohibicions s'hauran de fer constar en llocs ben visibles»..., home, de fet ja ho estan i, per tant, la considerem innecessària.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. L'article 43 tampoc té esmenes. L'article 44, esmena 241, del Grup Socialista: la senyora Barenys té la paraula per defensar l'esmena 241, a l'article 44.

La Sra. BARENYS: President, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. Esmena 242, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Es refereix a l'article sobre els allotjaments i el control que es fa de les persones menors d'edat per poder accedir a un local dedicat a hostatjar persones. Ens sembla que això limita o limitaria l'accés de la gent jove als albergs de joventut. Nosaltres proposem que es faci una excepció i que es digui exactament «establiments dedicats a hostatjar persones, a excepció dels albergs de joventut, no podran...» etcètera. La nostra esmena el que pretén és fer l'excepció a l'hora d'establir controls o limitar l'accés als establiments hotelers, que s'hi posi l'excepció dels albergs de joventut.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor president. Només per indicar que la temàtica dels albergs de joventut no es contempla en aquesta Llei, sinó que té una normativa específica i, per tant, allò que aquí es regula no entra en contradicció, òbviament, amb la legislació concreta i específica dels albergs de joventut i, per tant, entenem que no cal fer aquesta addició, ja que no queden afectats els albergs de joventut per les prescripcions d'aquesta Llei. Per aquest motiu, senyor president, el nostre Grup hi votarà de forma negativa.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Escudé. L'article 45 no té esmenes. L'article 46 té dues esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que són la 242 bis i la 244: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: La 242 bis és una de les moltes que hem presentat substituint la paraula «menors» per «infants i adolescents» i que en el debat anterior d'aquest Projecte de Llei no havia estat acceptat. També ens sembla que aquí hi escau perfectament i no hi ha motiu per mantenir la paraula «menor». I, parlant d'escaure's, la següent esmena, la 244, el que proposa és eliminar precisament aquesta expressió, «si s'escau», i dir que «els parcs d'atraccions i altres zones recreatives anàlogues», etcètera, «han de comptar amb personal degudament preparat i han de tenir establert un pla d'emergència per a l'evacuació de les instal·lacions». Creiem que els parcs d'atraccions i altres zones anàlogues, en qual-

sevol dels casos, han de tenir un pla d'emergència i no només en el cas que s'escaigui. I aquestes són les dues esmenes d'aquest article.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Socialista té l'esmena 243: la senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Sí, per les mateixes raons que el senyor Bosch ha argumentat, proposem suprimir les paraules «si s'escau», perquè el pla d'emergència en els parcs i zones recreatives ha d'existir; per tant, crec que deu ser un error que es mantingui aquesta paraula en el punt 3.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyores Barenys. El Grup Mixt té l'esmena 245: el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Permeti'm que m'excusi per, en la meua condició de grup amèbic, no haver estat aquí en un moment anterior.

L'esmena 245 fa referència, a l'article 46, al seu punt tercer, i té la característica d'avís, és un afegit, perquè entenc que el punt 3, en fer referència als parcs d'atraccions i altres zones recreatives, jo les veig com d'una grandària important, i és cert, doncs, que han de tenir personal degudament preparat a fi d'evitar accidents i qualsevol altre risc possible, i és evident que han de tenir també un pla d'emergència. Per això l'esmena aquesta contempla quelcom que podria ser regulat per reglament, però que fos que els parcs i atraccions amb prou grandària i altres zones recreatives anàlogues «disposaran d'un equipament mèdic per a primers auxilis, així com personal sanitari qualificat per tal de dur a terme aquests primers auxilis». Això, naturalment, un reglament ho hauria de precisar, segons les dimensions dels parcs i de les zones recreatives. Crec que aquesta esmena deixaria més acabat aquest article 46.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. Torn en contra? (Pausa.) La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Per anunciar que votarem favorablement la 242 bis i, pel que fa a les esmenes 243, 244 i 245, fem una referència a la normativa que regula tot aquest tema, i també considerar que la supressió del «si s'escau» no millora el text del Projecte i, evidentment, al revés, podria perjudicar; per tant, per aquest motiu, hi votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Passem a l'article 47, esmena 246 i 248, del Grup Socialista.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor president, jo no recordo si la 246 ha estat...

El Sr. PRESIDENT: Hi ha transacció.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president, d'acord. Doncs, aleshores, aquesta transacció està acceptada.

I l'esmena 248, a l'apartat 3 de l'article 47, proposa suprimir el següent. Aquest apartat diu: «És prohibit l'accés dels menors de dotze anys no acompanyats d'una persona major d'edat a les sales recreatives on hi hagi instal·lades

únicament màquines recreatives del tipus A. En tot cas, no és permès l'ús de màquines recreatives dels tipus A als menors de dotze anys no acompanyats d'una persona major d'edat.» Nosaltres proposem la supressió de «no acompanyats d'una persona major d'edat», perquè creiem que, acompanyat o no acompanyat, un menor no hauria de poder accedir a les sales recreatives i molt menys utilitzar les màquines de tipus A, perquè, si es tracta d'evitar que els menors en un futur no s'addicionin al joc, vagin o no vagin acompanyats s'hi addicionaran igualment. Per tant, m'agradaria que la senyora Vendrell –perquè d'aquest tema n'hem parlat abans–, considerés la possibilitat d'acceptar aquesta esmena.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té a aquest article dues esmenes, 247 i 249: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Per defensar-les em remeto a les explicacions que acaba de donar la diputada Barenys, i així em sembla que estalviarem temps. De totes maneres, abans de l'aprovació definitiva d'aquest article, d'aquest punt de l'article, demanaria que es comprovés que realment quan es diu «màquines recreatives de tipus A» es vol dir això, o si hi ha alguna confusió, perquè per alguna consulta que he fet aquí fa un moment sembla que hi ha alguna confusió. No ho sé. Possiblement no, però demanaria si algú pogués confirmar la certesa d'aquesta informació que es dona en aquest article.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra, la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president, perquè, com ja ha confirmat la senyora Barenys, n'hem parlat: era per acceptar-li l'esmena 248; la votarem a favor.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: La socialista, la 248, del Grup Socialista. Molt bé.

La Sra. BARENYS: Senyor president, és que aquí tenim una petita confusió de si les màquines de tipus B són les màquines escurabutxaques; en tot cas, l'esmena socialista feia referència a la prohibició d'entrar els infants, sols o acompanyats, en aquelles sales de joc on s'hi juguin diners. En tot cas, si el senyor president ho veu bé i ens permet que puguem comprovar si són màquines de tipus A o tipus B, per poder modificar sobre la marxa el text...

El Sr. PRESIDENT: Fins a l'hora de la votació hi ha temps.

La Sra. BARENYS: Sí, senyor president, doncs, moltes gràcies, perquè em temo que és un error de la nostra esmena.

El Sr. PRESIDENT: Passem a l'article 48, esmena 250, del Grup Socialista: la senyora Barenys té la paraula.

La Sra. BARENYS: Senyor president, la 250... És la 250, la que tocava ara discutir, no? La retirem.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Queda retirada. El Grup Mixt: esmena 251.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que l'oferta de la Llei en els seus punts *a*, *b* i *c* d'aquest article 48 és prou atractiva, però molt em temo que dependrà per al seu compliment de tenir cura dels diversos poders adquisitius i dels grups familiars que hi puguin accedir.

És per això que l'esmena que faig és d'addició i diu que els apartats *a*, *b* i *c* tindran caràcter universal i equitatiu, sense cap tipus d'excepció per a tots els menors de Catalunya, independentment de la seva situació individual, familiar i social.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té l'esmena 252: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Sí, amb aquest article entrarem a la secció que fa referència al medi ambient i espai urbà; per entendre'ns, l'entorn de l'infant o adolescent. Per tant, a nosaltres, l'article 48, sobre el medi ambient, en general, ens sembla positiu i molt interessant, tal com està la situació actual, perquè surti, però ens va semblar que hi faltava o que hi podia faltar un nou punt, un punt *d*, en aquest article 48, després de totes les referències al coneixement i la formació mediambiental, etcètera, que digués: «La utilització de paper i altres materials reciclats a tots els centres d'ensenyament i la seva promoció a través de campanyes informatives.» Això és un dels elements que les administracions públiques de Catalunya han de promoure. Per tant, nosaltres proposem la inclusió d'aquest element per tal de facilitar i promoure l'ús del paper reciclat i de qualsevol tipus de material reciclat, tant a les escoles com a nivell de la societat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra? (*Pausa.*) Senyora Vendrell.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a l'esmena del Grup Mixt, miri, vostè diu que els apartats *a*, *b* i *c* han de tenir caràcter universal i equitatiu: tota la Llei, ha de tenir caràcter universal i equitatiu! Per tant, no l'acceptarem. Ja hi ha una altra..., vostè, d'alguna manera, introdueix que hi pugui haver situacions de discriminació en funció de les possibilitats dels infants, i ja hi ha un article específic que parla de la no-discriminació.

I, quant a l'esmena presentada pel Grup d'Esquerra Republicana, aquest article va ser objecte d'una transacció, i tal com està redactat jo crec que d'alguna manera reflecteix molt més bé una sèrie de qüestions, fonamentalment relatives a la conscienciació, que nosaltres entenem que són importants; també contempla la qüestió de la minimització, que és un procés anterior al reciclatge i al tractament de residus, i es fa menció..., bé, en conjunt tracta de l'ús responsable. Per tant, nosaltres entenem que aquest redactat és preferible al que vostè proposa, i votarem l'esmena contràriament.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Passem a l'article 48..., no, 49: esmena 253, del Grup Socialista.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta esmena fa referència a la utilització de l'espai urbà, i vol donar rellevància a la necessitat que els infants i adolescents disposin d'espais urbans per estar, per trobar-se, per relacionar-se i per jugar. Ningú dubta que al nostre país el carrer i la plaça és un lloc d'encontre i d'intercanvi que sorgeix de forma espontània i natural i que els menors, arrelats a la cultura mediterrània, necessiten aquests espais tant per a la seva salut física –per córrer i per fer esport– com per la possibilitat de relacionar-se amb els altres nens i nenes del poble o de la ciutat. Per tant, la nostra esmena no deixa d'ésser una recomanació més d'allò que en gran mesura molts ajuntaments ja fan: potenciar espais i procurar que tinguin les millors condicions possibles de salut, higiene i seguretat física. Així mateix, proposem en aquesta esmena que les necessitats específiques dels més petits i de les persones que els cuidin es tinguin també en compte, que es tinguin en compte les necessitats dels infants i adolescents, dels nens i les nenes, tant pel que fa a la seva activitat i a la seva dinàmica, que pot ésser diferenciada entre si, com per les relacions i els interessos, que també poden ésser diferents.

Aquesta és l'argumentació de l'esmena, de la qual, senyor president, en retiro el punt *d*, perquè aquest havia estat ja, en el debat de ponència, transaccionat. O sigui que poso a discussió tot el conjunt de l'esmena, excepte el punt *d*.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té tres esmenes..., 254, 255 i 256: el senyor Bosch pot defensar-les.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies. També la 257, que va a continuació, sobre el títol de la secció. Va tot lligat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: Ja he dit abans que aquest apartat feia referència, una mica, a l'entorn de l'infant o adolescent. Ens sembla molt correcta la referència que es fa al medi ambient, com un entorn general i que arriba a tots els nivells, i que convé que se li doni una importància, la importància que es mereix; també, en general, l'article 49, sobre l'espai urbà i l'entorn urbà de l'infant o adolescent, ens sembla correcte. Però, aleshores, ho trobem pobre, o ho trobem mancat d'un entorn més general: si volem parlar de l'entorn de l'infant, com nosaltres entenem que vol fer aquesta secció, hi trobem a faltar..., o hi podem constatar que l'entorn de l'infant i l'adolescent, segons aquest apartat, és estrictament urbà; ens sembla que caldria generalitzar-ho més, parlar del país, parlar del continent, d'Europa, del món, etcètera. I, per tant, nosaltres hem proposat de retocar tota l'estructura d'aquesta secció: deixar l'article 48 amb el medi ambient; l'article 49, en lloc de parlar d'«espai urbà», parlar d'«entorn immediat», dient «l'infant i adolescent té dret a integrar-se al seu entorn més immediat: poble, barri o ciutat», i, després, la llista d'allò que les administracions públiques de Catalunya han de fomentar.

Però, aleshores, proposem l'afegitó de dos nous articles, que un seria dedicat a l'entorn comarcal i de país, dient «l'infant i l'adolescent té dret a conèixer el seu entorn territorial, la comarca, i la seva integració en el marc nacional

català», i després la llista d'elements que les administracions públiques han de fomentar per aconseguir aquest objectiu. I el tercer article que proposem –amb un nom que podríem discutir si és el més correcte, o es podria estudiar una cosa potser més adient– seria l'«entorn global», on es diu «l'infant i l'adolescent té dret a conèixer l'entorn europeu i mundial on està inserida la nació catalana», i fa també la llista d'elements que les administracions públiques de Catalunya han de fomentar. I voldria llegir només la darrera, la *b*, que diu: «el coneixement i el diàleg entre cultures diferents a través del contacte amb les persones residents a Catalunya que pertanyen a aquestes cultures»; una mica, el lligam entre la gent que viu al país i el seu origen de qualsevol altre racó del món, que serveixi també per familiaritzar els nostres infants i adolescents a conèixer i a moure's en tot aquest entorn, tant més proper com més allunyat, en el qual tots vivim.

I el títol, modificat per l'esmena 257, simplement el que fa és recollir, com en el títol, tot l'objectiu i l'estructura d'aquesta secció d'aquest Projecte de Llei.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Torn en contra: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Aquest article ha sigut un article que, fruit també del debat, com ja ha dit la mateixa senyora Rosa Barenys, hem introduït una sèrie de conceptes que no hi eren i que, per tant, nosaltres entenem que, tal com queda redactat ara, ja recull d'alguna manera el que ella havia plantejat, perquè..., l'article, en el seu punt 1, parla que «infants i adolescents tenen dret a conèixer llur poble», però també afegeix «ciutat i llur barri». Per tant, entenem que l'espai urbà ja està contemplat i, per tant, no acceptarem aquesta esmena que ens acaba de proposar.

I, quant a les esmenes que ha defensat el senyor Bosch..., miri, en conjunt, coincidim amb tot el que vostè ha dit, de fons; ara, nosaltres entenem que no és l'objecte d'aquesta Llei. És un dels objectius generals del sistema educatiu, la incardinació dels nens i les nenes, dels infants, en el seu espai i en el seu temps, i tot el que d'alguna manera aquí vostè ha parlat –i que jo ara no repetiré, per no estendre'm–, les referències a Catalunya, a Europa, al món, ja estan contemplades en els dissenys curriculars, i per tant no considerem que sigui adient introduir-ho en aquesta Llei, tot i que no tenim cap discrepància de fons amb el que vostè ha expressat. Per tant, hi votarem en contra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. L'article 50 no té esmenes. L'article 51 té l'esmena 258 i la 260, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: per defensar-les, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Sí. La 258 la retiro, perquè ja està en certa manera incorporada en el text: no diu «administracions públiques», sinó que diu «poders públics», però en tot cas ja ens sentim satisfets.

I la 260 proposa afegir al final de l'article, que parla del foment de les associacions infantils i juvenils, la referència

al compromís dels poders públics que esmenta aquí a facilitar llocs adequats on poder realitzar les seves activitats. Un dels problemes que tenen moltes associacions o gairebé totes les associacions infantils i juvenils és la manca d'infraestructura, i crec que aquí cal subratllar el fet que els poders públics, les administracions públiques de Catalunya, han de facilitar o ajudar tant com puguin a aquest tipus d'associacions per facilitar la seva feina, a través de la cessió, o a través del mitjà que sigui, que puguin tenir un local on fer les seves activitats.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Mixt té l'esmena 259: senyor Reguant...

El Sr. REGUANT: Decau, senyor president, decau.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Torn en contra a l'esmena 260.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Nosaltres entenem que el que proposa Esquerra Republicana de Catalunya ja està inclòs en el concepte de foment. I, d'altra banda, una prova molt clara són els hotels d'entitats: és una prova objectiva i palpable que realment el Govern està fomentant, i per tant afavorint, la possibilitat que les associacions puguin desenvolupar les seves activitats, no només fomentant en el sentit de facilitar llocs adequats, sinó fomentant en general. Per tant, li votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. L'article 52 té esmenes del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: 261, 262 i 264. Senyor Bosch, té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. La 261 ja la considero acceptada, ja està incorporada en el text; per tant, la retiro.

La 262 proposa..., allà on diu que «les administracions públiques de Catalunya, en l'àmbit de llurs competències respectives», i abans de dir «la realització d'actuacions, el desenvolupament de programes...», etcètera, etcètera, dir «a través dels centres d'ensenyament i de programes especialitzats». Volem ressaltar d'aquesta manera el paper que creiem que té l'escola per assolir els objectius de l'article, i subratllar el fet que no és un element més, sinó que és un dels elements principals, dels més importants, i que és un dels elements que depèn directament de les administracions públiques, així com també el tema dels programes especialitzats. I per això proposem que s'esmentin explícitament en aquest article.

I crec que falta la 264, no?

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BOSCH: Amb referència al tema de les associacions..., al suport que han de donar les institucions públiques a les iniciatives privades en les tasques preventives, proposem que s'afegeixi: «i vetllaran perquè compleixin la seva finalitat de forma adient»; demanem, doncs, que hi hagi un compromís per assegurar el bon funcionament d'aquest tipus d'associacions. I, ja que estem treballant en l'àmbit de les sectes, ens sembla que tot el que es faci des d'un punt de vista institucional sempre serà poc, eh? Proposem, en definitiva, reblar el clau dient que..., demanant a les administra-

cions que vetllin pel correcte funcionament d'aquest tipus d'associacions.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Mixt té l'esmena 263: el senyor Reguant té la paraula.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Al punt 3 de l'article 52. És molt menor: és incloure la paraula «avaluar» entre «promoure» i «donar suport», que sembla quelcom lògic des del meu punt de vista.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. La senyora Vendrell té la paraula per fer el torn en contra.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Quant a l'esmena 262 d'Esquerra Republicana, coincidim que els escolars són importantíssims, però nosaltres entenem que amb aquest afegit, amb aquesta redacció, la redacció és més restrictiva, i, per tant, no votarem a favor.

Quant a la 264, «vetllaran perquè compleixin la seva finalitat de forma adient»..., home, és evident: si no es dona aquesta condició no es pot donar suport, és un requisit indispensable per donar després el posterior suport. Per tant, la considerem innecessària.

I quant a l'esmena que presenta el Grup Mixt, també va una mica en el mateix sentit: si es dona suport és perquè prèviament s'ha avaluat; si no, no es pot donar suport. Per tant, també la votarem en contra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Sobre el títol de l'article, hi ha les esmenes 265 i 266, d'Iniciativa per Catalunya... La 265 em sembla que ha estat transaccionada.

La Sra. MAYOL: Senyor president, han estat transaccionades la 265 i 266...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: ...en el sentit de separar el que seria la prevenció del consum de drogues dels efectes massius de les sectes. I, per tant, es modifica el títol i modifica en part el contingut de l'article.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Ara es donarà lectura a aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI TERCER: Esmena transaccional entre les esmenes números 265 i 266, d'Iniciativa per Catalunya, i el text del Projecte de Llei: «“Prevenció de les conseqüències associades al consum de drogues”. Afegir un nou article 52 bis: “Prevenció dels efectes nocius de les sectes”.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor secretari. Passem a l'article 53, esmena 267, del Grup Socialista: per a la seva defensa, té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, la retirem, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. 268, del Grup Mixt: senyor Reguant.

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president. Per dir que quedaria l'esmena damunt del text de la Llei de la següent manera: «Les administracions públiques de Catalunya han de fomentar l'ús dels béns i mitjans culturals existents i la creació de nous per a tots els menors de Catalunya, a fi d'es-

timular el desenvolupament de llurs aptituds individuals, així com per complementar l'aprenentatge escolar, tenint cura d'un desplegament territorial equilibrat dels mateixos».

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, la senyora Vendrell, en aquest nou redactat que proposa el senyor Reguant?

La Sra. VENDRELL: La dono per contradita, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, passem a l'article següent, l'article 54. El Grup Socialista té l'esmena 269.

La Sra. BARENYS: Sí, també aprofito per dir que retirem aquesta, juntament amb la 275.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té l'esmena 270: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria defensar també la 276 i la 277.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: Totes tres fan referència a la supressió dels articles 54, 55 i 56 del Projecte de Llei. Per què? Doncs perquè nosaltres considerem que és fins i tot un tema ofensiu –permetin-me la paraula, eh?, no vol afegir cap tensió innecessària en el debat–, però considerem que, òbviament, l'assistència als infants i els adolescents amb disminució, els que tenen dificultats d'inserció social i els que són immigrants, està garantida amb aquesta Llei, és a dir, considerem innecessari reiterar la seva atenció, perquè tota la Llei ja fa referències que les administracions públiques han de protegir, han d'atendre, han de tenir en compte, han de garantir drets... Llavors, el fet que se separi en tres articles diferents, els que tenen disminució, els que tenen dificultat d'inserció o els que siguin immigrants, sembla que no els puguem considerar inclosos en tots els altres, i per tant, creiem que són tres articles sobrers, que, òbviament, en el contingut del que diuen hi estem absolutament d'acord, però ens preocupa que pel fet que consti en un apartat diferent pugui interpretar, la gent, que no són infants, nens i nenes dels que hi ha a Catalunya en el seu conjunt. Per això ens preocupava aquesta reiteració al nostre parer innecessària.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Esquerra Republicana té les esmenes 271, 272 i 274.

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. La primera la retirem, i la segona i la tercera, les 272 i 274, van en una mateixa línia. Nosaltres pensem que si Catalunya té una assignatura pendent –crec que en té més d'una, però almenys una d'important– és la supressió de les barreres arquitectòniques. En conseqüència, proposem que en aquest article, que no ens sembla malament que hi sigui, per insistir en aquest tema, en l'atenció i l'assistència als infants i adolescents amb disminucions, es faci referència als textos legals bàsics que en aquests moments estan en funcions, funcionen, diguem-ne, i que són la Lismi, a nivell d'Estat, i la Llei de barreres arquitectòniques, a Catalunya. Per tant, simplement, el que demanem és que, cadascuna d'una manera dife-

rent, surtin referides en aquest article sobre els infants i els adolescents amb disminució.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. *(Pausa.)* La 273...

El Sr. REGUANT: La 273 queda retirada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Molt bé. Vol fer torn en contra, la senyora Vendrell? *(Pausa.)* Té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, nosaltres som totalment contraris a suprimir aquests articles del text. La inclusió d'aquests articles..., compartim el fons del que diuen aquests articles, però, a veure, nosaltres en cap moment..., pensem que no hi ha al darrere cap voluntat de discriminació, evidentment, en absolut. El que passa és que aquest matí, quan jo feia el torn en contra de l'esmena a la totalitat, jo també he dit –i crec recordar que el conseller també hi ha fet referència– que aquesta Llei, a part de garantir una sèrie de drets, té una funció que no hem d'oblidar, que és una funció pedagògica, és una funció de conscienciació de la ciutadania, i nosaltres entenem que la permanència d'aquests articles en el text pot ajudar a contribuir a aconseguir aquest objectiu. I, per tant, no som partidaris en absolut de suprimir-los. És aquesta, l'argumentació, perquè, d'alguna manera, nosaltres, en el que és el fons segur que ens entendrem, perquè vostè ja ho ha dit.

Quant a les esmenes d'Esquerra Republicana, dues argumentacions diferents. És cert que al llarg del Projecte de llei es va fer referència a diferents normatives, però en aquest cas concret, si només especifiquem la Lismi, jo crec que és restrictiu, jo crec que queda molt més ampli i queda millor deixar-ho simplement «adequat a llurs necessitats» i que, en tot cas, la Lismi o qualsevol altra posterior regulació hi pugui fer referència i no circumscriure-ho exclusivament a la Lismi. Per tant, no la hi acceptarem, perquè entenem que té aquest caràcter restrictiu.

I pel que fa a la referència a la Llei de supressió de barres arquitectòniques, jo crec que s'ha de tenir molt present el decret de desenvolupament, en el qual es preveuen uns períodes d'adaptació, i per aquest motiu tampoc li acceptaríem, que no és el mateix que la referència normativa del primer, però que tots dos justifiquen el vot en contra del nostre Grup a les seves esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Passem a l'article 56, esmenes 278 i 281, d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch té la paraula.

El Sr. BOSCH: Gràcies, senyor president. Esmenes a l'article 56, que fa referència als immigrants. Segons les nostres esmenes, el punt 1 de l'article 56 quedaria redactat de la manera següent: «Les administracions públiques de Catalunya han de fomentar, mitjançant els corresponents programes d'ajut, l'actuació en els centres d'ensenyament i l'impuls del món associatiu, l'efectiva integració dels fills –infants o adolescents– d'immigrants a la societat, i evitar qualsevol mostra d'intolerància, exclusió o racisme envers

ells». La primera esmena vol introduir el concepte d'actuació en els centres d'ensenyament i impuls del món associatiu; ens sembla que són dos camps de treball fonamentals en el tema del racisme i d'evitar de forma preventiva les actuacions racistes de la societat, i després, la segona part, on diu «evitar qualsevol mostra d'intolerància, exclusió o racisme envers ells», és per dir que quedi clar quin és l'objectiu de la lluita o del treball per la integració. Creiem que no s'ha de deixar només en paraules boniques, que poden ser buides, sinó esmentar els elements contra els quals lluitem, i en aquest cas, desgraciadament, els tenim molt a prop i es repeteixen massa sovint i, per tant, ens semblaria molt adequat que aquest article fes referència a aquests conceptes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Popular té l'esmena 279 a aquest article 56.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. En un estudi de la sociòloga Anna Cabré, que abasta des de les primeres onades immigratòries a casa nostra fins al moment actual, indica que tres milions i mig dels sis milions de ciutadans que actualment té Catalunya procedim de la immigració. Veiem clarament, doncs, el pes que ha tingut i té a Catalunya aquest fenomen.

La Recomanació 1134, sobre els drets de les minories, del Consell d'Europa, afirma que no hi ha una definició admesa generalment de «minoria». Estan normalment classificades, aquestes, en tres categories: ètniques, caracteritzades per la seva raça, cultura i orígens; religioses, que tenen una confessió pròpia, i lingüístiques, que es diferencien per la llengua. Molt freqüentment les minories reuneixen les tres categories, i les diferències de llengües i religions tenen normalment conseqüències sobre la cultura i la manera de viure. Certament, les minories immigrades a casa nostra tenen en comú trobar-se en un país en el qual predominen una altra cultura i llengua.

L'esmena del Grup Parlamentari Popular va dirigida a protegir els infants fills d'immigrants amb una cultura, tradicions i forma de viure pròpies, diferents de les de la majoria en la qual s'integren. És a dir, infants que formen part de grups de població no dominant, que tenen i desitgen conservar tradicions o característiques religioses, lingüístiques i culturals diferenciades de les de la resta de la població.

L'article 56 del Projecte de llei recull l'obligació de les administracions públiques de fomentar l'efectiva integració dels fills –infants o adolescents– d'immigrants a la societat, afavorint el seu accés a totes les institucions i els recursos socials disponibles per tal d'assegurar la igualtat d'oportunitats amb els altres infants i adolescents, sense fer cap esment, però, al dret dels menors de gaudir de la seva cultura pròpia, practicar la seva religió i emprar la seva llengua, que és el que pretén introduir el Grup Parlamentari Popular, en la línia de la recomanació del Consell d'Europa que he esmentat a l'inici d'aquesta intervenció.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. El Grup Socialista té les esmenes 280, 282...

La Sra. BARENYS: Sí, també defensaré la 284. Les dues primeres, que fan referència a l'article 56, van orientades a fomentar, en el marc del Pla d'immigració existent, del que està aprovat pel Govern de la Generalitat, l'impuls d'actuacions en el nivell adequat per fer possible el reagrupament familiar, en benefici de la família i els nens, i a la vegada garantir l'ensenyament de la llengua dels pares d'acollida i promoure també l'ensenyament de la llengua materna i la cultura del país d'origen.

Fent aquesta proposta no procurem res més que defensar allò que oficialment ja diem que fem o que creiem que hem de fer —per exemple, en els debats de la Comissió parlamentària de treballadors estrangers, en les mostres que s'han realitzat i es continuaran realitzant sobre la interculturalitat. Crec que fóra una bona cosa poder acceptar, si no el text complet, l'esperit d'aquestes esmenes.

I pel que fa a la 284, que està referida al títol d'un capítol, que parla de «Funció assistencial i de foment», del capítol sisè, nosaltres tornem a recordar que s'haurien de plantejar el títol d'aquest capítol. Parlar en aquest moment de funcions «assistencials i de foment», quan la Llei 4/94 el que estableix eren «prestacions socials», a les quals han anat fent referència en tot el debat de la Llei..., crec que fóra el més adequat. Em sembla que pot donar lloc a confusió que aquest títol tingui aquesta denominació.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Torn en contra, la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Pel que fa a les esmenes que ha defensat el Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, nosaltres entenem que, tal com està redactat el Projecte, l'«efectiva integració» és un concepte més ampli que introduir l'«actuació en els centres d'ensenyament i l'impuls del món associatiu», tot i que és evident que tant els centres d'ensenyament com el món associatiu són uns mecanismes on realment es poden impulsar els programes d'ajut a la integració. El que passa és que entenem que, si ho deixem d'una manera més àmplia, en els termes en què està redactat, l'«efectiva integració», seran aquests i no només aquests, tots els que calguin. Per tant, no l'acceptarem.

Pel que fa a evitar qualsevol mostra d'intolerància, home, evidentment que coincidim en el tema, però jo ja no ho afegiria aquí, donat que ja hi ha un article específic..., dos, més aviat: un quant a no-discriminació i un altre referent al foment de valors com la tolerància. Per tant, coincidint plenament en el fons, no creiem convenient tornar a repetir aquí, en aquest article, aquesta matisació, perquè de fet la Llei ja ho contempla.

I, pel que fa a l'esmena que ha defensat el Grup Popular, jo simplement m'adreçaria al Pla interdepartamental d'immigració, lligant-ho ja amb l'esmena que ha defensat la senyora Barenys, i, per tant, com ja ella molt bé ha dit, és dintre d'aquest Pla que s'estan portant a terme una sèrie d'actuacions que nosaltres considerem suficients i, per tant, no acceptaríem les esmenes que han estat defensades, inclo-

sa també la de la modificació del títol, perquè la proposta de prestacions socials..., nosaltres entenem que no són només prestacions socials, hi han altres tipus d'actuacions, i, per tant, també la rebutjaríem.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Iniciativa per Catalunya proposa un nou capítol, en l'esmena 285: la senyora Mayol té la paraula per defensar-la.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Jo voldria defensar l'esmena 285, i també la 295 i la 298. Són qüestions diferents, però crec que és oportú defensar-les ara.

Miri, en primer lloc, l'esmena 285, efectivament, com deia el senyor president, el que planteja és obrir un nou capítol que situï una qüestió que per nosaltres és molt important, i és un capítol que s'anomeni «Planificació», i que el que faci sigui mandat el Govern que elabori un pla d'infància i adolescència que, d'alguna forma, marqui les línies bàsiques de col·laboració també amb l'Administració local en aquest sentit.

Si recorden la meua argumentació de l'esmena a la totalitat, deïem que un perill important d'aquesta Llei és que promulgui drets però, en canvi, que no els garanteixi. Per nosaltres és molt important que hi hagi una xarxa de recursos, una xarxa de compromisos del Govern que permetin garantir veritablement els drets que aquí es promulguen. En aquest sentit, l'aprovació d'aquesta esmena representaria per nosaltres la voluntat política de fer efectius aquests compromisos, i per això li donem una importància especial.

Per altra banda, les altres dues esmenes a què m'he referit fan referència a les institucions privades o entitats d'iniciativa social. Són dues esmenes diferents. N'hi ha una que els prego que la considerin especialment, no tant per la seva importància de contingut com per la seva coherència en la forma, que és l'esmena 295. Nosaltres proposem la supressió de la paraula «organitzacions privades», no perquè estiguem en desacord amb la col·laboració de les organitzacions privades, al contrari, però és incoherent amb el títol de l'article. És a dir, l'article fa referència... —perdoni un moment, que ho busco...— a la col·laboració amb les entitats... (Pausa.) Ara no ho trobo. Sí, perdó, és la disposició addicional primera, i fa referència a..., diu..., el títol diu «Cooperació de la Generalitat de Catalunya amb altres administracions públiques», i dins del redactat parla de la «col·laboració amb altres administracions públiques i amb organitzacions privades». Coherentment amb això, vostès haurien de modificar o el contingut de l'article o el contingut del títol, perquè, si no, no té sentit que en aquesta disposició addicional primera facin menció de les entitats privades si no en fan menció en el títol. És a dir, el contingut de l'article és contradictori amb el títol. A mi m'és igual, si vostès decideixen col·locar «cooperació de la Generalitat amb les administracions públiques i entitats privades»: també em semblaria bé. Però el que no em sembla bé és que es parli d'una cosa que en el títol no s'hi fa referència.

I l'esmena 298 és una esmena de contingut que el que fa és, de manera semblant a com vam proposar a la Llei de

descentralització dels serveis socials, establir un sistema de relació amb les entitats, un sistema de relació que pot ser el concert, el conveni de cooperació, i també pot ser la subvenció; és a dir, establir les diferents fórmules que hi ha de relació per part de la Generalitat o que hi pot haver de relació per part de la Generalitat amb les entitats privades, posar-ho tal qual. És un article molt semblant al que hi havia a la Llei de descentralització, que va ser una transacció amb el Grup d'Iniciativa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Vol fer torn en contra, la senyora Vendrell? *(Pausa.)* Doncs, té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. En primer lloc, també faria la defensa separada del que és l'esmena 285, que és la proposta d'introducció d'un pla d'infància. Mirin, jo al que volia fer referència és que..., dues qüestions. Primer, una de tipus formal: el que ja hem repetit en diferents ocasions és que nosaltres entenem com a filosofia que a les lleis no s'han d'incloure les obligacions d'establir els plans. Això és un tema. I un altre tema, ja entrant més en el fons, és que aquesta esmena jo crec que no es pot respondre si no es té una valoració global, jo crec que s'ha de fer referència..., jo, personalment, fer referència al PAS: el PAS té el seu corresponent capítol d'atenció referent als infants i als adolescents, i, per tant, nosaltres considerem que dintre d'aquest PAS ja es poden incloure, fins i tot per als propers, ja es poden preveure totes aquelles qüestions que puguin sorgir en aquesta matèria; tenint en compte, a més, que els plans –com ja he dit abans–, són variats, poden haver-hi molts tipus de plans i que ens podem trobar que és una cosa dinàmica, per dir-ho d'alguna manera, i que quedarà molt més ben regulat quan al corresponent PAS es pugui tractar el capítol aquest corresponent a la infància –i simplement així, a tall de finalització, és que el desembre del 95 s'hauran acomplert totes les previsions de l'actual PAS en el que fa referència a la matèria d'infància: jo crec que és una dada que és important i que val la pena anomenar-la.

I, en relació amb les altres dues esmenes, l'esmena 298, d'entrada..., no, perdó, la 295, quant al fet que seria una incoherència..., amb la modificació del títol, dues qüestions: primera, ara ja no es pot modificar el títol, i, en tot cas, la incoherència, jo la veuria més si en el moment de l'article..., del punt 2, quan s'està parlant dels convenis de col·laboració, fes esment d'organitzacions privades i no fes esment de les altres administracions, però el punt 2 diu textualment: «La Generalitat de Catalunya, en l'àmbit de les seves competències, pot establir convenis de col·laboració i cooperació amb altres administracions privades», i a més a més afegeix: «amb organitzacions...», perdó, «amb altres administracions». I l'afegit de les organitzacions privades, home, més que una incoherència, em sembla, doncs, que és un redactat més ampli i que no creiem justificat excloure-ho d'aquesta disposició addicional.

I, quant a l'esmena 298, clar, jo crec que, evidentment, respon a tota la concepció que d'alguna manera estem de-

fensant al llarg de tota la Llei. Vostès fan, en successives esmenes, una sèrie de consideracions al voltant de qüestions que s'han d'incloure per així garantir més l'efectivitat de la Llei; jo en la defensa a la totalitat ja he defensat el que crec, que aquesta Llei per si mateixa ja és una garantia. I, quant als convenis, clar, nosaltres entenem que l'executiu establirà els convenis que cregui convenients, amb els criteris que cregui convenients i com ho cregui convenient; vull dir que això nosaltres entenem que no ha de ser objecte d'una llei i que, en tot cas, pot ser objecte de qualsevol altre procediment, però no incloure-ho en un text normatiu.

I és per això que votarem en contra de les tres esmenes.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyora Vendrell. *(Pausa.)* Sí, abans hem omès donar lectura a l'esmena transaccional a la número 246, i ara el senyor secretari donarà lectura a aquesta esmena.

El Sr. SECRETARI TERCER: Esmena transaccional entre l'esmena número 246, del Partit Socialista de Catalunya, i el text del Projecte de Llei: «1. Específicament, també resten prohibides les màquines recreatives que incitin a la violència o continguin jocs violents.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a l'article 57: no té cap esmena. Article 58, esmenes 286, 287 i 288, del Grup Parlamentari Socialista: té la paraula la senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies, senyor president. Aquesta esmena ve a modificar l'apartat d'infraccions, entre lleus i greus, per aquells aspectes que diuen «no procurar l'assistència al centre escolar d'un menor en període d'escolarització», com a sanció lleu, o bé «impedir l'assistència al centre escolar d'un menor en període d'escolarització». Aquesta esmena pretenia suprimir la sanció lleu, perquè creiem que és difícil diferenciar a la pràctica quan no es procura o quan s'impedeix. A nosaltres ens semblava que..., suprimir el punt c i deixar com una sanció greu impedir l'assistència al centre escolar.

L'esmena 287 afegia un nou afegitó dintre de les sancions, amb una lletra d que deia que «serà sancionada també l'organització d'activitats de lleure sense complir les garanties de seguretat i bona atenció als menors establertes a l'article 32» –no al 31; és un error de la transcripció.

I l'esmena 291 afegeix també una nova lletra a l'apartat 2, per la qual se sancionarà de forma greu «no procurar l'assistència sanitària, no complir un tractament mèdic imprescindible per a aconseguir la recuperació i el restabliment d'un infant o adolescent amb una malaltia greu o incapacitat i de la qual està demostrada la seva recuperació amb l'aplicació de la corresponent assistència i tractament mèdic».

Això és tot, senyor president. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. Torn en contra a les esmenes a l'article 58: la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. Nosaltres votarem en contra d'aquestes esmenes, no les acceptarem, perquè per nosaltres sí que hi ha una diferència entre

«no procurar» i «impedir»; realment és més greu impedir que no procurar.

I, quant a l'esmena 291 —és l'altra que ha defensat—, nosaltres també la rebutjarem, perquè en tot cas pot arribar a constituir un delictes d'omissió de socors i que, per tant, ja està regulat en matèria penal, i, per tant, no li acceptaríem.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Els articles 59 i 60 no tenen esmenes. L'article 61 en té una sola, que és d'Esquerra Republicana, la número 292: senyor Bosch...

El Sr. BOSCH: La retiro, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. L'article 62 no té cap esmena. El 63 té una esmena del Grup de Convergència i Unió, 292 bis; és subsegüent a la resolució del Consell Consultiu.

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president. És l'esmena que nosaltres presentem per ajustar el Dictamen del Consultiu i que nosaltres entenem que d'aquesta manera es dona compliment al consell que en l'apartat de les conclusions dona el Dictamen.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya té l'esmena 292 ter: senyor Bosch...

El Sr. BOSCH: Sí, gràcies, senyor president. Només per dir que està, aquesta esmena, en la mateixa línia que la que ha presentat el Grup de Convergència i Unió, també la del Grup Socialista i d'altres; que vam ser nosaltres, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, els que vam indicar al Consell Consultiu els nostres dubtes en relació amb aquest article, i que en un dels dubtes que teníem ens ha donat la raó, que era el tema dels ajuntaments i del respecte o de la inclusió dels ajuntaments a l'hora de revertir els diners que es cobrin a partir de les sancions relacionades amb aquesta Llei, o que, en tot cas, que l'Administració que els cobri se n'ha de fer càrrec i no els pot traspasar a una altra administració de la qual no en depèn, que és el cas dels ajuntaments respecte a la Generalitat.

Cal dir que nosaltres també teníem un altre motiu de dubte o de preocupació, que és respecte a si és legalment correcte que els diners que arriben per una via, diguem-ne, atzarosa —que serien les sancions incoades en virtut de la Llei, que no són fixes ni se sap exactament, cada any, quantes n'hi haurà—, que es puguin relacionar directament amb un servei públic, que en aquest cas és un servei social, com és el benefici dels menors tutelats per les administracions públiques o, en el projecte inicial, per la Generalitat de Catalunya. Això ens fa témer que pugui haver-hi la temptació de reduir pressupostos públics en funció d'hipotètiques sancions que es cobraran en un futur. En qualsevol cas, això s'assembla bastant a un tema que nosaltres ja comentem o ja esmenem quan hi ha els debats de pressupostos en aquest mateix Parlament, que és el tema de l'EAJA o del joc a Catalunya, relacionat amb diversos programes de serveis socials. Tant una cosa com l'altra ens sembla que des d'un punt de vista

polític no són acceptables; el que hem vist és que des d'un punt de vista legal, jurídic, sí que ho són. Però, en qualsevol cas, el nostre dubte i la nostra opinió contrària a aquest sistema de finançar serveis públics, doncs, es manté.

Bé, això era simplement per exposar quins van ser els motius que ens van portar a demanar al Consell Consultiu el Dictamen sobre aquest article, i també sobre el 64, del qual el Consell Consultiu ha dit que no hi ha cap objecció a fer.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup Socialista, esmena 292 quater: senyora Barenys...

La Sra. BARENYS: Sí, la dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. I el Grup Popular, la 292 quinquies.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. L'autonomia dels ens territorials queda clarament recollida als articles 137 i 140 de la Constitució, per a la gestió dels seus interessos respectius. La Constitució no ens diu, però, quins són els interessos per al compliment dels quals gaudeixen els ens locals d'autonomia, i, per tant, haurà de ser el legislador ordinari i, si s'escau, el Tribunal Constitucional, qui els determinin. En opinió de la doctrina, les competències són l'instrument imprescindible per tal que el precepte constitucional pugui connectar el terme «autonomia» amb el terme «per a la gestió dels seus interessos». Així mateix, en la línia de l'esmentat, el Dictamen del Consell Consultiu determina que l'article 142 de la Constitució consagra la suficiència financera dels ens locals, que, tal i com ha manifestat el Tribunal Constitucional, no és una autonomia econòmico-financera en el sentit que els ens locals hagin de disposar de mitjans propis patrimonials i tributaris suficients per al compliment de les seves funcions, sinó que tan sols implica que els mitjans seran suficients, però no exigeix que hagin de ser en la seva totalitat propis.

L'esmena número 292 quinquies, del Grup Parlamentari Popular, en la línia assenyalada pel Consell Consultiu, pretén fixar que, en els expedients sancionadors que suposin la fixació d'una sanció de caràcter pecuniari, l'import de la sanció reverteixi en benefici dels menors tutelats no només per la Generalitat, com pretenia el text del Dictamen, sinó també per l'Administració local, i en aquest sentit introduïm la nostra esmena de modificació del text de l'article 63.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ariza. Vol fer torn en contra la senyora Vendrell?

La Sra. VENDRELL: Sí, molt breument, senyor president. Simplement per dir que el contingut de les esmenes fonamentalment són pràcticament idèntiques, però que nosaltres votarem la presentada pel Grup de Convergència i Unió i, per tant, rebutjarem les altres.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

L'article 64 no té esmenes. Passem a les disposicions addicionals. A la primera, Esquerra Republicana té l'esmena 293: senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: També la 296 i 297, oi?

El Sr. PRESIDENT: Sí. És de l'apartat segon, aquesta.

El Sr. BOSCH: És a l'apartat segon, però és a la mateixa disposició addicional.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: Al mateix article, seria.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

El Sr. BOSCH: Bé, el que pretenem amb aquesta esmena 293 és simplificar la disposició addicional primera, i dir, simplement, que les administracions públiques de Catalunya, de les quals es parla continuadament al llarg de la Llei, són totes les administracions públiques que actuen a Catalunya. Creiem que cal tenir autoritat, que aquest Parlament ha de tenir l'autoritat suficient com per comprometre des d'aquí totes les institucions que actuen a Catalunya, que no ens podem limitar només, segons el text originari, a la Generalitat de Catalunya, als ajuntaments i als consells comarcals. Per tant, proposem aquest redactat.

I també a l'esmena 296 proposem substituir «els pot delegar» per «delegarà», per garantir que els consells comarcals i els ajuntaments assumeixin competències, no només si ho vol la Generalitat.

I la 297 fa referència a les institucions d'iniciativa social i proposa afegir..., on diu «també podrà establir convenis amb organitzacions privades», afegim «sempre i quan disposin d'infraestructura i equipaments aptes que permetin l'optimització dels recursos i complementar l'oferta pública». Nosaltres creiem que és positiva, l'oferta privada, la iniciativa social, però cal, des d'un punt de vista de principis, demanar o assegurar certes garanties.

Aquestes són les tres esmenes que tenim a aquesta disposició addicional.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bosch. Esmena 294, del Grup Mixt.

El Sr. REGUANT: Queda retirada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Retirada queda. *(Pausa.)* Vol fer torn en contra d'aquestes esmenes de la disposició addicional primera?

La Sra. VENDRELL: Sí, senyor president. En primer lloc, senyor Bosch, em sorprèn molt la seva esmena 293, perquè, és clar, en el territori de Catalunya poden actuar altres administracions públiques, estatals, de l'Estat, però que no serien administracions públiques de Catalunya, en tot cas, serien a Catalunya. Per tant, no considerem oportú introduir aquesta esmena i aprovar-la.

I quant a la resta, de fet, va una mica en la línia del que ja hem argumentat quan parlava amb la senyora Imma Mayol de la possibilitat de cercar convenis, i, per tant, ja la dono per defensada en la intervenció anterior.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena 299, a la disposició addicional segona: Grup Socialista, senyora Barenys.

La Sra. BARENYS: Sí, gràcies. Retirem la 299, la 311, la 312, i pel que fa a la 303 es tracta —que parla de l'aplicació d'altres règims sancionadors— d'afegir al final «en allò

que no sigui previst els serà d'aplicació el règim sancionador previst en aquesta Llei».

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. O sigui, ara ha defensat la 299, la 303, 311 i 312.

La Sra. BARENYS: He retirat la 311, 312 i 299.

El Sr. PRESIDENT: Ah, gràcies. Vol fer torn en contra? *(Pausa.)* Molt bé. Doncs, passem a la disposició addicional tercera: Esquerra Republicana té l'esmena 300?

El Sr. BOSCH: Sí. La dono per defensada, perquè repetiria arguments que ja he dit quan parlàvem de la ràdio i la televisió, però, en tot cas, la mantinc.

El Sr. PRESIDENT: 301, del Grup Mixt.

El Sr. REGUANT: Queda retirada, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. 302, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, que proposa una nova disposició addicional... 302.

La Sra. MAYOL: Senyor president, crec que l'he defensada, aquesta disposició addicional.

El Sr. PRESIDENT: No ho tenia vist així, però accepto la seva..., vostè ho sabrà millor que jo.

Les disposicions addicionals quarta i cinquena no tenen esmenes. La sisena, tampoc, perquè ha estat retirada la que hi havia, no? *(Pausa.)* La 303, exacte, del Grup Socialista; aquesta ja ha quedat defensada. Vol fer torn en contra?

La Sra. VENDRELL: Sí, senyor president, gràcies. Nosaltres rebutjarem aquesta esmena, d'aplicació d'altres règims sancionadors, perquè tot el que fa referència als règims sancionadors, potser jo és que hi tinc una especial fixació, en aquesta qüestió, però a mi em sembla que..., remetre a un règim sancionador d'una manera tan àmplia tot allò que no sigui previst, no em sembla que sigui adient. En tot cas, jo crec que s'han de respectar uns principis més generals de tipicitat, en tot cas, de tot el que fa referència no només al dret penal, sinó també al règim administratiu i sancionador.

I és per aquesta qüestió, per aquesta referència general, que nosaltres votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Esmena 304, del Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya: el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: Sí, ens sembla que la senyora Vendrell em dirà que d'això ja n'havíem parlat, però insisteixo —o insistim— en el fet que s'hauria d'evitar qualsevol tipus de lucre en el tema de les adopcions, i, per tant, no ens sembla correcte diferenciar el que són lucre «indeguts», que és el que proposem d'eliminar, del que són lucre deguts o lucre en general.

I també, si em permet, defensaré la 307...

El Sr. PRESIDENT: Sí.

El Sr. BOSCH: Que fa referència al mateix tema de les adopcions internacionals, i procurem afegir un punt e, que respecte a aquests infants i adolescents que siguin adoptats vinguts de fora..., afegir un punt e que digui: «Procurar els mitjans necessaris per garantir alhora la seva integració a Catalunya i el coneixement de les seves arrels». Aquestes són les dues esmenes que fan referència a aquest tema.

Perdó, n'hi ha més: la 313 i la 314, les retiro.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. BOSCH: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: El Grup Mixt té la 305 i la 306: vol defensar-les, senyor Reguant?

El Sr. REGUANT: Gràcies, senyor president, per dir que fa referència a la disposició setena, al tercer punt, a les lletres *c* i *d*. A la *d* seria de supressió, que quedaria refós en la lletra *c*, que, al nostre entendre, quedaria: «Facilitar, assessorar i fer el seguiment dels procediments d'adopció en la mesura que permeti la legislació vigent». No diu res de nou, sintetitzar..., en fi, concretar-ho en una sola lletra.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Reguant. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té les esmenes 309 i 310: la senyora Mayol té la paraula.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Voldríem defensar la 309, 310, 335 i 336.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: Fan referència a la modificació que vostès proposen en aquesta Llei de la Llei que regula l'adopció i la Llei que regula els acolliments.

Nosaltres –ja ho dèiem en la defensa de l'esmena a la totalitat– tenim un desacord profund amb aquestes modificacions, i m'explicaré. Pensem que és molt important mantenir la diferència entre el que és l'acolliment simple i l'acolliment pre-adoptiu. Aquesta no és una opinió política només del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, que, en qualsevol cas, seria legítim i respectable, sinó que respon també a l'opinió d'un bon nombre de professionals que consideren que no és adient barrejar aquests dos tipus d'acolliment.

Tenen objectius ben diferents, i això és una cosa molt entenedora, encara que sigui un tema complex. No té res a veure aquella família que per opció personal decideix acollir un nen o una nena que tenen dificultats socials i que l'objectiu prioritari d'aquests nens i nenes és retornar a la seva família, el treball que es pugui fer amb aquesta família, el treball que es pugui fer amb la criatura no té res a veure amb el treball i la significació que té que hi hagi uns pares, uns pares i unes mares que vulguin acollir, en acolliment pre-adoptiu, i, per tant, amb una futura adopció, criatures. Són objectius diferents: uns tenen com a objectiu prioritari gairebé exclusiu el retorn a la seva família d'origen i, per tant, la funció de l'acolliment simple és que la família doni suport a aquesta criatura en comptes d'estar en un centre; és un objectiu lloable, important políticament; s'ha de fomentar i s'hi ha d'intervenir perquè n'hi hagi cada vegada més.

Això no té res a veure amb la família que vol fer una adopció d'una criatura i, per tant, pensem que és ambigua la modificació que vostès proposen, perquè confon els termes, i això pot confondre la criatura, pot confondre el pare i la mare i, sobretot, pot confondre l'objectiu prioritari del que és un acolliment simple en l'actualitat, que és treballar decididament pel retorn a la família natural.

Per això hem presentat aquestes esmenes, perquè pensem que la Llei, tal com estava, era millor, francament. I aquí els voldria fer especial esment, perquè crec que té una transcendència molt important el que anem a aprovar avui.

Per altra banda, nosaltres el que fem és proposar dues esmenes més, l'esmena 309, primer, que el que planteja és donar un major suport a les famílies acollidores, perquè puguin fer bé la seva funció. O sigui, treballar perquè les famílies acollidores sentin que el seu paper és important; aquí plantejem un conjunt de mesures que el que diu és que se'ls ha de donar suport, però tenint ben clar que l'objectiu prioritari és que la criatura retorni a la seva família.

I, per altra banda –tal com deia abans–, plantejem dues esmenes més, la 335 i la 336, que són afegitons, al nostre parer significatius, que el que plantegen és que abans de tres mesos, comptadors des de la publicació d'aquesta Llei, la Generalitat elaborarà i posarà en marxa un programa de foment i organització de l'acolliment simple professional i voluntari. M'ha semblat que la senyora Vendrell deia abans que en aquests moments la Generalitat estava treballant en un programa d'aquest tipus i que tenia intenció de fomentar l'acolliment professional. Nosaltres ho celebrem; és a dir, ens felicitem d'aquest fet; creiem que és una aportació interessant, que, d'alguna forma pot contribuir que els centres siguin veritablement un últim recurs i que es pugui abans fomentar altres recursos; creiem que el que diu aquesta disposició transitòria, el que fa és reforçar en qualsevol cas aquest plantejament. Però, d'entrada, els he de dir que ens felicitem que vostès hagin optat també per aquesta via.

I l'última esmena, la 336, fa referència a la necessitat d'aprovar un reglament que, d'alguna forma, unifiqui els diferents reglaments existents, no?, i que aquí puguin incloure's també en aquest reglament les famílies que acullin adolescents infractors. Seria un plantejament que nosaltres fem.

Però, en qualsevol cas, jo volia fer especial esment a la preocupació que per al nostre Grup suposa la identificació pràcticament de l'acolliment simple i l'acolliment pre-adoptiu.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Grup Popular, esmena 315: senyor Ariza, té la paraula.

El Sr. ARIZA: Sí, gràcies, senyor president. Donades les modificacions introduïdes en els tràmits de ponència, que han quedat reflectits en el Dictamen a debat, el nostre Grup retira la seva esmena número 315.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Esquerra Republicana té l'esmena 316.

El Sr. BOSCH: La retiro, senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

El Sr. BOSCH: I, si em permet, dono per defensada la 316 ter, que té els mateixos arguments a favor que el tema..., que és conseqüència també del Dictamen del Consell Consultiu...

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: ...i, per tant, fa un moment ja n'hem parlat.

El Sr. PRESIDENT: D'acord. La 316 bis, de Convergència i Unió: la vol defensar? (*Pausa.*) La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president. La dono per defensada amb els mateixos arguments que he defensat l'anterior, relativa també a la introducció del Consell Consultiu de la imposició de les sancions, amb els mateixos arguments que abans, i donaré també el torn en contra de les que ja s'han anunciat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. La senyora Barenys fa el mateix respecte a...?

La Sra. BARENYS: Sí, la 316 quater, la dono per defensada.

La 317 —continuaré fins al final, senyor president— està transaccionada; en el seu moment, suposo..., em sembla que no s'ha llegit encara la transacció, però quan ho faci, com que ja la conec, hi estaré d'acord.

La 319 ve a modificar l'article 32 de la Llei 37/91, on diu que s'han d'establir per reglament «els requisits que han de complir les entitats acreditades per l'Administració de la Generalitat per col·laborar en la pràctica de protecció de menors, sempre que disposin de l'organització i estructura suficient». Com que aquest reglament encara no s'ha desenvolupat, proposem un afegitó que digui que «aquestes entitats, per a ésser acreditades, han d'intervenir en funcions de guàrdia i de mediació, per tal de facilitar la recuperació de la convivència familiar, ja sigui en la mateixa família d'origen o bé en una altra família».

Pel que fa a l'esmena 320, la donem per defensada.

I, pel que fa a les noves disposicions addicionals —la 321, la 325— i les finals —338, 339 i 340—, vull dir el següent.

Pel que fa referència a les addicionals, van en la direcció de facultar el Govern per posar al dia les sancions pecuniàries i per quelcom molt important per al bon desenvolupament de la política per a la infància, que és establir el pla integral —quelcom de què ja parlava abans la senyora Mayol—; pla integral que han de coordinar els departaments que desenvolupen polítiques per a la infància. Difícilment, sense un pla d'actuació, com ja s'ha dit, podem fer prevenció i atenció, però menys encara podem desenvolupar i fer complir curosament els drets que estem establint en aquesta Llei. Voldríem, en aquest sentit, una major sensibilitat en les qüestions de planificació i ordenació d'aquestes polítiques, que fins fa poc han sigut considerades de fet, però no de dret, i en aquest moment és l'oportunitat de donar-hi més impuls.

I, pel que fa a les disposicions finals, dues d'elles fan referència a la mecànica de desplegament de la Llei, no prevista en el text presentat, i una tercera, a quelcom per a nosaltres molt important: ja que la Llei reconeix la necessitat que l'adjunt al Síndic de Greuges faci les funcions d'atendre les queixes que els infants i adolescents li puguin adreçar, demanem que d'acord amb la Llei 14/84, de 20 de març, es procedeixi al seu nomenament abans o paral·lelament a l'entrada en vigor d'aquesta Llei; creiem que és una incongruència haver aprovat quelcom que no és factible, és a dir, els in-

fants tindran un article on s'estableix que poden acudir al Síndic de Greuges per a infants, i el Síndic de Greuges per a infants no està nomenat.

Pel que fa a totes les esmenes de l'exposició de motius, les dono totes per defensades.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Barenys. El Grup d'Esquerra Republicana de Catalunya vol imitar la senyora Barenys i fer d'una sola tacada tot el que queda?

El Sr. BOSCH: Es pot intentar, però hi ha diverses...

El Sr. PRESIDENT: Miri, farem una transacció, si li sembla bé: faci fins a l'exposició de motius.

El Sr. BOSCH: A veure, quina em toca, en aquests moments? Per quina anem?

El Sr. PRESIDENT: Doncs, miri, a vostè ara li toca començar la 318, que és la disposició addicional setena.

El Sr. BOSCH: Aquesta, la retiro.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, comencem bé. Anem a les noves disposicions addicionals, que en té la tira... En té vuit, només.

El Sr. BOSCH: A veure, faré una defensa..., intentaré defensar-ho amb una sola intervenció. En tot cas, m'excusaran si m'allargo una mica, però intentaré enllestir-ho. Primer faré la defensa de la 327, 328, 329 i 362; són del mateix tema, totes.

Per dir que amb l'aprovació d'aquesta Llei tenim l'oportunitat de posar-nos a to en les noves formes de convivència que la nostra societat avançada està desenvolupant. Nosaltres també pensem que la família és el nucli de convivència i que és a la família on les persones joves, els infants i adolescents, adquireixen major formació i on assumeixen valors que els seran bàsics per a viure en societat quan arribin a l'edat adulta. El que no pensem és que la família hagi de tenir l'estructura tradicional i convencional. Entenem el concepte de família com a nucli de convivència, tingui la composició que tingui, i tingui els reconeixements jurídics o religiosos que tingui. Per això les lleis no poden penalitzar o discriminar cap de les formes de relació que es donin. Aleshores, el que proposem amb aquestes esmenes és que la Llei 37/91, sobre mesures de protecció de menors desempaïats i de l'adopció, a través d'esmenes presentades avui, modifiqui alguns dels seus articles per deixar clar que no es podrà discriminar ningú a l'hora de concedir un acolliment o una adopció pel tipus de nucli familiar que formi. Aquesta proposta inclou, òbviament, els nuclis formats per parelles del mateix sexe, les quals, segons tots els estudis, tenen les mateixes garanties que la resta de parelles per a educar i formar un infant o adolescent. A part del sentit comú que això representa, la nostra proposta es basa en un precedent i en una recomanació: el precedent és la Llei d'infància del País Valencià, aprovada fa uns mesos, on es formulen uns articles d'una manera molt semblant a les nostres esmenes, i la recomanació és la del Parlament Europeu, que amb data 8 de febrer del 94 va aprovar una resolució sobre la igualtat dels drets dels homosexuals i les lesbianes en la Comunitat Europea; en aquesta recomanació es diu, entre altres coses:

«Es demana a tots els estats membres que suprimeixin totes les disposicions jurídiques que criminalitzin i discriminin les relacions sexuals entre persones del mateix sexe; demana que es posi fi al tracte desigual de les persones d'orientació sexual a les disposicions jurídiques administratives, i també recomana a la Comissió que anul·li tota restricció en els drets de les lesbianes i dels homosexuals a ser pares, a adoptar i a criar nens.»

Per tot això, doncs, sol·licito que es voti favorablement la incorporació d'una frase en aquests articles de la Llei 37/91, que diu el següent: «No serà en cap cas considerada una mesura discriminatòria per a procedir a un acolliment simple el tipus de nucli de convivència familiar pel qual hagin optat lliurement aquells o aquelles que el sol·liciten.» Per a deixar-ho ben clar, doncs, proposem..., i per a evitar qualsevol tipus de discriminació o temptació de discriminació en aquest aspecte, demanem el vot a aquestes esmenes.

Això és un bloc, senyor president. Les altres esmenes que tinc en aquestes disposicions addicionals són la 330, que dono per defensada; la 331, que fa referència al consell de seguiment de ràdio-televisió, també el dono per defensat, i la 332, 333 i 334, ho dono tot per defensat. I aleshores ja ens n'anem... Ah, no, perdó, queda la 342, que, a aquesta, sí que hi vull fer una menció especial.

Aquí proposem, tal com es va fer i va ser aprovat en l'últim debat d'una llei important de serveis socials, com la Llei de descentralització dels serveis socials, l'any passat, en la qual es va acordar que, de totes les lleis —en aquest cas, tres— relacionades directament amb el tema, se'n faria una refosa, per fer un sol text homogeni i cohesionat dels tres documents en un sol text. Això s'ha fet darrerament i ha estat aprovat el decret de refosa, i, per tant, ja tenim un sol text jurídic relacionat amb els serveis socials en general. Tenint en compte que a Catalunya ja tenim dues lleis relacionades directament amb la infància, que són l'11/85, de 13 de juny, de protecció del menor, i la 37/91, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, demanem, doncs, a través d'aquesta esmena, que s'autoritzi el Govern de la Generalitat de Catalunya perquè en el termini de sis mesos des de l'entrada en vigor de la present Llei aprovi un decret legislatiu de refosa amb les dues lleis que he esmentat i que harmonitzi, junt amb aquesta que aprovarem avui, en un de sol els tres textos legals en matèria de protecció de la infància i l'adolescència i en regularitzi el llenguatge. Creiem, des d'Esquerra Republicana, senyor president, que això facilitaria molt la feina de tots els professionals, facilitaria l'accés a la informació de totes les persones afectades i, per tant, ajudaríem a servir una mica més a tots els infants i adolescents del nostre país.

Per tot això, doncs, i pels motius que he exposat, demano el suport a aquestes esmenes que acabo de defensar.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. El Grup d'Iniciativa per Catalunya té diverses esmenes que proposen noves disposicions addicionals. La senyora Mayol té la paraula per a defensar-les.

La Sra. MAYOL: Efectivament, senyor president, jo voldria defensar conjuntament les esmenes 322, 324, 326 i 337. Són un conjunt de noves disposicions addicionals, la primera de les quals el que planteja és que, precisament per a intentar evitar el que ha succeït fins ara, i és que aquest Parlament ha aprovat lleis que sembla que no contemplaven la infància, nosaltres el que plantejem és que es revisin les lleis vigents per tal que corresponguin a les necessitats de la infància i l'adolescència, és a dir, que la legislació que existeix fins ara, que moltes vegades ha obviat l'existència de la infància i l'adolescència, doncs, es posi al dia —per dir-ho en un llenguatge col·loquial. Aquesta és la primera qüestió que plantejem.

La segona qüestió, coherent amb això també, és que en el futur aquells projectes de llei que tinguin a veure directament o indirecta amb la infància i l'adolescència vagin acompanyats d'informes preceptius de la seva adequació en relació amb aquest sector de la població, perquè no ens tornem a trobar d'aquí a cinc anys que hi ha lleis que s'han fet en aquest Parlament que és com si no existís la infància i l'adolescència i, per tant, que haguem de fer noves revisions d'aquestes lleis. Doncs, que hi hagi informes preceptius del Govern en relació amb aquestes noves lleis.

Per altra banda, la disposició addicional que proposem que s'afegeixi amb l'esmena 326, el que planteja és que la Generalitat encarregui a un organisme no governamental la realització d'un informe bianual sobre el grau d'exercici i compliment dels drets de la infància i l'adolescència, és a dir, l'evidència que aquesta Llei s'està complint, i veure com això canvia la vida, d'alguna forma, de persones i el seu nivell d'eficàcia.

I, per últim, l'última disposició addicional que proposem que s'afegeixi és que abans de tres mesos es faci la unificació de les lleis que fan referència a la infància, tal com deia fa un moment el senyor Bosch, i penso que abans la senyora Barenys. És a dir, de la mateixa manera com plantejàvem a la llei de descentralització de serveis socials que hi hagués un text refós de les diferents lleis existents, també ara pensem que això és important. Això facilita moltíssim la lectura i l'accés a aquesta informació.

Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Torn en contra, la senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Sí, gràcies, senyor president. Realment, hauré d'estendre'm una mica perquè s'han defensat moltíssimes esmenes i necessitarem una mica de temps... (*Veus de fons.*) Sí, crec que és necessari anar una mica a poc a poc, perquè aquí s'ha parlat de qüestions molt importants, especialment pel que fa referència a la disposició addicional setena, que entenem que és una de les parts fonamentals de la Llei i és una de les parts en què jo, personalment, no voldria córrer perquè crec que els conceptes han de quedar molt clars.

I així, en funció d'això, començant pel principi, amb referència al senyor Bosch, és veritat, ja ho hem parlat moltes vegades, quant a la seva esmena 304, de suprimir «indigits». Això ja ho ha dit ell, ho hem parlat, i només reiterar-li

que nosaltres no ho considerem oportú, i dir-li simplement que tant la Convenció com el Conveni de la Haia utilitzen l'expressió de «beneficis econòmics indeguts», si és que això li pot argumentar encara més, a part de les altres argumentacions que jo, en situacions anteriors, ja li he fet. Per tant, votarem en contra d'aquestes esmenes.

A les esmenes 305 i 306, del Grup Mixt, el que es proposa en aquestes esmenes, en el desplegament posterior que es podrà fer d'aquesta Llei, en el desplegament reglamentari, ja estarà contemplat, i, per tant, les votarem en contra.

La 307, anem a veure..., està en referència al que ja hem parlat quan hem parlat de l'article referent a la immigració, i, per tant, jo em remeto a les explicacions i la contradicció que en les respectives esmenes ja li he fet en aquella ocasió.

La 308 està retirada... La 309 i la 310 són unes esmenes d'Iniciativa per Catalunya, i nosaltres..., jo li demanaria que les retirés, en funció que tot el que vostè està preveient en aquesta esmena ja es tindrà en consideració en el moment de redactar el reglament. I fent referència a un punt molt important, que jo crec que sí, que en aquesta sí que val la pena detenir-se una mica..., és l'esmena 310, que és l'esmena en què vostè ha fet referència a la problemàtica que pot suscitar la confusió entre l'acolliment simple i l'acolliment pre-adoptiu. Anem a veure, jo entenc que no es dona aquesta confusió; no es dona per una raó molt clara: els casos en què es pot passar directament a l'adopció, els casos de l'acolliment simple, que serien els casos en què d'alguna manera podria haver-hi més problema o que la figura no podria quedar tan clarament delimitada, són uns casos que estan perfectament delimitats i taxats per la Llei, són uns casos claríssims. Per tant, no creiem que es pugui donar lloc a aquesta confusió de què vostè ens parlava.

Podem tenir, per exemple, un cas molt concret —ho dic perquè, de vegades, amb un exemple les coses es veuen més clares, aquests conceptes que d'alguna manera poden ser jurídics, no?—: en el cas de nens molt petits, infants, nens i nenes molt petits, que no se sap quina pot ser l'evolució de la seva família biològica, pot ser que a la llarga estiguem posant a aquell nen o nena una sèrie de procediments judicials que el que fan és alentir i no ajuden la seva integració i al seu desenvolupament en la família, i, per tant, nosaltres entenem que amb un sol procediment es poden agilitar una sèrie de terminis i que això repercuteix, sens dubte, en benefici del nen.

I després també tenim molt present que les seleccions que es faran de les famílies, tant per al que serien els acolliments simples com els pre-adoptius, són molt diferents, no només les seleccions, sinó els processos, fins i tot els serveis, fins i tot els equips tècnics, quedaran perfectament delimitats en el reglament de desenvolupament. Per tant, nosaltres entenem que no es podrà donar aquesta confusió i, per tant, no hi donarem el vist-i-plau, no aprovarem aquesta esmena 310.

Aleshores, pel que fa a les esmenes..., a la 317 hi ha una transaccional, i per tant ja està, i ara aniríem a les esmenes d'Esquerra Republicana 313, 314, 327, 328, 329.

A veure, senyor Bosch, que vostè també ha anat molt ràpid; jo també intentaré anar molt ràpida, malgrat que és un tema que és evident que no es pot anar ràpid. Jo només li donaria quatre punts, igual que ha fet vostè. Nosaltres no entenem que aquesta Llei sigui la Llei en què s'ha de definir el tipus de nucli familiar: és evident que nosaltres no som partidaris de cap mena de discriminació en funció de l'opció sexual de ningú, això és una qüestió totalment privada en la qual nosaltres (*per raons tècniques, no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora*), i el que sí que jo li voldria manifestar és que quan estem parlant de l'adopció de nens i estem parlant de parelles homosexuals..., home, el que vostè ha plantejat com una cosa tan clara i tan evident, permeti'm que li digui que no és tan clara ni és tan evident, i que realment és molt discutible i que ens hi podríem estar moltes hores discutint, no tan sols, ja, per nosaltres, sinó fins i tot dins del que és l'àmbit de les associacions o del món que està relacionat amb el tema de l'homosexualitat. El que sí que en tot cas està per a nosaltres molt clar és que l'objectiu fonamental de la Llei és l'interès primordial de l'infant; llavors, nosaltres entenem que amb l'adopció d'aquestes esmenes que vostè proposa nosaltres no podem garantir —aquí sí que no podem garantir—, no podem garantir de cap de les maneres que el que sigui prioritari sigui l'interès primordial dels infants. El que tampoc nosaltres considerem que sigui adient és una altra cosa, i és que per reivindicar els drets de certs col·lectius s'utilitzin els infants. Això és un tema que nosaltres tenim claríssim i que, per tant, no donarem suport a tot aquest conjunt d'esmenes que vostè ha defensat, tot i que podríem discutir-ho molt més, perquè és un tema que tant vostè com jo ens l'havíem preparat molt millor, i teníem tant arguments a favor vostè, i jo en contra, però en ares de la velocitat, doncs, passariem.

Finalment, resten les esmenes d'Iniciativa. A veure, aquestes també són unes esmenes de contingut, que també crec que val la pena esmerçar-hi uns moments. Quant a les revisions de les lleis, anem a veure, totes les consideracions de..., totes les lleis fan referència, en tant que els infants i els adolescents són persones, evidentment totes les lleis poden fer referència, d'una manera directa o bé indirecta, totes fan referència als infants i adolescents. Llavors, quin criteri s'ha d'establir, quines són les principals lleis —tal com diu l'esmena— que afecten directament? Home, són criteris que en tot cas, si més no, són discutibles.

Quant als informes preceptius, jo el que li voldria dir és que, en la recent creació del Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a la Infància, que és de recent creació —jo tinc aquí el Decret, però no l'hi esmento, simplement l'hi dic perquè està constituït molt recentment—, un dels objectius és dictaminar no només en funció de la legislació, sinó també de decrets, ordres, etcètera, tot allò que afecti la infància. Per tant, d'alguna manera, això que vostè demana, ja es farà i es portarà a terme durant la creació d'aquest Consell Sectorial de Serveis Socials d'Atenció a la Infància.

I, pel que fa a l'informe..., l'esmena 326, de l'informe anual, home, en tot cas, ja hi ha un article que fa referència a

l'adjunt del Síndic de Greuges, i es pot incloure en aquest apartat.

Jo..., donaria per defensades la resta de les esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Prego a la senyora secretària que procedeixi a la lectura de l'esmena transaccional a què s'ha fet referència.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: «Afegir un punt e: "Seleccionar les famílies demandants segons uns criteris i uns processos establerts".»

El Sr. PRESIDENT: Llegeixi el títol, per això.

La Sra. SECRETÀRIA PRIMERA: «Esmena transaccional entre l'esmena número 317, del Grup Socialista, i el text del Projecte de Llei.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora secretària. Passem a l'exposició de motius. A veure si la senyora Barenys és capaç de defensar totes les esmenes del Grup Socialista a l'exposició de motius en una sola intervenció.

La Sra. BARENYS: Senyor president, ja he anunciat en l'última intervenció que les donava per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, doncs, ara, Iniciativa per Catalunya: escoltarem amb molt interès el que dirà la senyora Mayol. (*Veus de fons.*) Exposició de motius, sí, que és l'únic que resta: 344 en endavant.

La Sra. MAYOL: Gràcies, senyor president. Intentaré ser breu, però voldria fer defensa d'aquestes esmenes: són la 344, 45, 46, 49, 69, 70 i 73.

El Sr. PRESIDENT: La 60, s'ha deixat.

La Sra. MAYOL: Sí, em dec haver equivocat.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: N'hi ha algunes que li voldria cridar l'atenció especial, a la ponent del Grup de la majoria, i és que n'hi ha alguna que és un error del text de l'exposició de motius i, per tant, no és una qüestió, diguem-ne, opinable. Quan fa referència a la Llei del 13 de juny, en l'exposició de motius, parla de la Llei de la delinqüència, o de la protecció de la delinqüència: aquesta Llei no existeix; la Llei a què nosaltres ens estem referint tota l'estona és una llei de la protecció de menors. Per tant, no és una qüestió d'Iniciativa, una opinió d'Iniciativa que vostès puguin rebutjar perquè no hi estan d'acord, sinó que és que hi ha una llei que té un altre nom que el que vostès diuen, i per tant jo penso que l'haurien d'acceptar, aquesta esmena, perquè, si no, és una contradicció amb la seva mateixa Llei. Això, miri-s'ho, i veurà el que li dic, que tinc raó, diguem-ne.

A banda d'això, els altres aspectes..., jo en el que voldria posar més atenció és que aquí vostès fan referència a l'existència d'un sistema d'atenció a la infància, un sistema social d'atenció a la infància, com si fos diferent del sistema general de serveis socials, i això, doncs, sembla una incoherència, perquè hi ha un únic sistema d'atenció en serveis socials, no n'hi ha un d'especialitzat per a la infància. I en cap moment de la Llei s'hi fa referència, a això. Per tant, també seria un element que considerem que hauria de canviar.

I, per últim, em referiré fonamentalment a l'esmena al títol, perquè és la que té més contingut polític –per això m'hi vull referir–, i és insistir en la necessitat que, aquesta Llei, es

modifiqui el títol i es digui «Llei d'atenció a la infància». La senyora Vendrell m'ho ha rebutat, nosaltres no acabem d'estar-hi d'acord i, per tant, pensem que tots aquells elements que facin referència a la protecció s'haurien només d'utilitzar en el cas de desemparament; en tot l'altre pensem que la paraula «atenció» compleix perfectament la funció de tenir present, atendre, tenir cura dels infants i adolescents, sense necessitat de fer tanta insistència en la paraula «protecció».

En qualsevol cas li diria especialment que es miri el text aquell del títol de la Llei, perquè veritablement s'hauria de canviar, perquè, si no, cau en una incorrecció.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Mayol. Per Esquerra Republicana de Catalunya, i per defensar les esmenes a l'exposició de motius, té la paraula el senyor Bosch.

El Sr. BOSCH: D'entrada les defenso totes de cop, excepte quatre, que faré una petita referència a cadascuna; la resta, les dono per defensades.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. BOSCH: En primer lloc, en el paràgraf primer –insisteixo en el tema terminològic dels infants i adolescents–, aquí parla de «l'infant i el jove menor de divuit anys»: en coherència amb tot el text, crec que hauríem de dir «infants i adolescents», i la nostra proposta concreta és dir..., que en lloc de dir «pren l'infant i el jove menor de divuit anys», dir «pren les persones menors de divuit anys». En aquest cas no parlem d'infants i adolescents, sinó que parlem de persones menors de divuit anys, per subratllar el fet que estem parlant de persones i per eliminar el concepte de jove, que no està definit per la mateixa Llei, i que crec que l'únic que fa és complicar aquesta terminologia.

Aquesta és la primera. La segona que volia esmentar és, precisament, en relació amb el document que m'acaba de portar el portaveu de Convergència i Unió, que és el mateix que ha dit la diputada Mayol, que la Llei 11/85, de 13 de juny, es diu «de protecció de menors», i que, per tant, s'hauria de corregir en aquest segon paràgraf.

Aquesta és la segona esmena, que és la 350, però l'anterior era la 347. Aquesta és la 350... Després, la 365 fa referència al paràgraf novè, quan parla de l'explotació econòmica o laboral, del dret a no ésser discriminat i a no ésser objecte de cap mena d'explotació econòmica i laboral. Ens sembla que és superflu definir quin tipus d'explotació: nosaltres proposem que es digui que no pot ser objecte de cap mena d'explotació, en general; ens sembla que ja és negatiu el concepte d'«explotació» i que, per tant, no val la pena filar tan prim i parlar exclusivament de l'explotació econòmica o laboral. En tot cas, n'hi podríem afegir d'altres tipus, d'explotació.

Aquesta és la 365. I l'última, la 372, em sembla que és més tècnica que res, que és que a l'últim paràgraf parla dues vegades seguides, amb dues línies de diferència, de la Generalitat. Tenint en compte que, segons les nostres informacions, al món existeixen dues Generalitats, i l'altra la tenim ben a prop de la nostra, s'hauria d'aclarir que estem parlant

de la Generalitat de Catalunya, en el primer lloc, i en el segon també, «Generalitat de Catalunya», que és el nom que té la nostra institució de Govern. Si ho prefereixen, posar-hi «Govern», però, ja que aquí diu «Generalitat», la nostra esmena, de caràcter tècnic, més que res, proposa que en els dos casos digui «Generalitat de Catalunya».

I amb això acabem les esmenes d'Esquerra Republicana de Catalunya. Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bosch. Queda només una esmena, del Grup Popular, que en aquest moment... decau, que era la 354.

Torn en contra? (Pausa.) La senyora Vendrell té la paraula.

La Sra. VENDRELL: Gràcies, senyor president. D'entrada, anunciar que, les dues esmenes que fan referència al títol de la Llei que es proposa, les admitem i, en tot cas, que siguin corregides tècnicament, i si és així, doncs, no hi tenim cap problema, a acceptar-les.

I dues consideracions, per a la resta d'esmenes que fan referència a l'exposició de motius. Dues consideracions coherents. O sigui, en primer lloc, jo entenc que la senyora Mayol, i també el senyor Bosch, vulguin suprimir tant del títol com de l'exposició de motius totes les esmenes que fan referència a parlar de protecció —és perfectament coherent amb tota la defensa que han fet durant tot el Projecte de llei de la resta de les seves esmenes—, però nosaltres ja hem manifestat al principi, igual que ells mateixos, però en sentit contrari, que precisament nosaltres entenem que no era convenient suprimir aquesta..., la paraula «protecció», per totes les raons que ja he explicat, tant a l'esmena a la totalitat com al llarg del debat, fonamentalment quan parlàvem de l'article 1, de l'esmena número 4 de la senyora Mayol. I, quant a la resta d'esmenes, malgrat que s'han introduït moltes novetats i s'han acceptat esmenes i s'han fet transaccions, nosaltres no entenem que aquestes transaccions hagin de modificar l'exposició de motius, que, l'exposició de motius, lògicament, és una consideració general al voltant dels diferents articles i títols de la Llei i de la seva intenció, intenció que nosaltres considerem plenament vigent, tant en el que fa a la Llei com en tot el referent a la modificació de la Llei 37 i, per tant, les donarem per contradites.

Gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Vendrell. Ha dit que la 373, relativa al títol de la Llei, l'acceptava? (Pausa.) No? Ho ha dit amb to...?

La Sra. VENDRELL: Perdó, senyor president, ha estat un lapsus: jo em referia al títol de la Llei 11/85...

El Sr. PRESIDENT: Ah!, bé, bé, d'acord. Doncs, podem passar a les votacions.

En primer lloc sotmetrem a votació les esmenes transaccionals, conjuntament. D'acord? (Pausa.) És necessari que digui quines són? (Pausa.) Doncs, no les especifico.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació, amb un sol vot, votariem les esmenes acceptades pel Grup de la majoria. Estan d'acord? (Pausa.)

Són les següents: 68, 69, 93, 172, 176, 214, 216, 218, 227, 228, 242 i 248. (El Sr. Escudé demana per parlar.) Sí, el senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ: Senyor president, nosaltres tenim també, em sembla, la 191, d'Esquerra Republicana, que no l'ha dita, i crec... I em sembla que nosaltres..., bé, jo tenia apuntada la 240, i no la 242, també d'Esquerra Republicana; i després la 242 bis, també d'Esquerra. (Veus de fons.) Ah, l'ha retirat, la 240? (Pausa.) Molt bé, molt bé. Doncs, aquesta 191...

El Sr. PRESIDENT: Oh, vostè sabrà millor que ningú quines ha acceptat.

El Sr. ESCUDÉ: No, millor que ningú, no; la senyora Vendrell és la que ho sap.

El Sr. PRESIDENT: La 191? (Pausa.) Molt bé.

El Sr. ESCUDÉ: No, diu que l'ha retirada...

El Sr. BOSCH: Senyor president...

El Sr. PRESIDENT: Sí?

El Sr. BOSCH: No sé si ho he entès malament: es parla d'una que hem retirat, que a mi no em consta.

El Sr. PRESIDENT: Com, com?

El Sr. BOSCH: No sé què ha dit el senyor Escudé d'una que hem retirat...

El Sr. PRESIDENT: No, no; no es parla de re de retirat, aquí. (Remor de veus.) Aquí s'està parlant de les acceptades pel Grup de la majoria.

El Sr. BOSCH: La 240 està acceptada?

El Sr. PRESIDENT: 240, no. (Algú diu: «La 240 no està acceptada; la 191, sí.») O sigui, les que ha llegit la presidència, més la 191. (El Sr. Escudé demana per parlar.) Sí, el senyor Escudé. (Pausa.)

El Sr. ESCUDÉ: Bé, després de les explicacions que ha donat el senyor Bosch, la senyora ponent del nostre Grup, la senyora Vendrell, ratifica el criteri que s'havia apuntat: que, la 240, la votem a favor...

El Sr. PRESIDENT: 240, molt bé.

El Sr. ESCUDÉ: ...més algunes altres que vindran després, altres números superiors, no? Jo havia apuntat la 248... Ara, són d'altres grups.

El Sr. PRESIDENT: Sí, ja les he llegit totes, aquestes esmenes.

El Sr. ESCUDÉ: Ah, bé, bé; d'acord.

El Sr. PRESIDENT: A veure, perquè no hi hagi confusió, les llegeixo: 68, 69, 93, 172, 176, 191, 214, 216, 218, 227, 228, 240, 242 i 248.

El Sr. ESCUDÉ: 242 bis. (Remor de veus.)

El Sr. PRESIDENT: Doncs, la 242 bis.

Vots a favor? (El Sr. Escudé demana la paraula.) Sí, senyor Escudé...

El Sr. ESCUDÉ: Sí. És que segons els números continua la llista, amb la 248, del Grup Socialista...

El Sr. PRESIDENT: L'he llegit: 248.

El Sr. ESCUDÉ: ...321, 341, 349, d'Iniciativa; 350, d'Esquerra; 356, d'Esquerra; 358, d'Esquerra, i 372...

El Sr. PRESIDENT: Si no s'ha comunicat a la presidència, vull dir, difícilment ens entendrem. De manera que el

més clar és que el Grup de la majoria, que és el que ha acceptat les esmenes, doncs, les relacioni.

El Sr. ESCUDÉ: Perdoni'm, senyor president, però és que el debat ha estat un xic atribolat en els últims moments. Ho repetiré –perquè en definitiva les petites diferències són al final, eh?, només–: 68, 69 –les dues són del Partit Popular–; 93, 172, 176, 191, 214, 216, 218 i 227 –totes aquestes són d'Esquerra–; 228, del Grup Popular; 240, del Grup d'Esquerra; la 242 bis, del Grup d'Esquerra; la 248, del Grup Socialista; la 321, del Grup Socialista; la 341, del Grup Socialista; 349, d'Iniciativa per Catalunya, i, finalment, quatre d'Esquerra, 350, 356, 358 i 372. És això?

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Doncs, se sotmeten a votació aquestes esmenes.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Mixt, conjuntament, si no és que se sol·licita votació separada. *(Pausa.)* Doncs, conjuntament.

Vots a favor? *(Veus de fons.)* Sí? Com diu? *(Pausa.)* La 59, separada.

Doncs, en primer lloc es vota l'esmena 59.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 54 en contra i 22 abstencions.

La resta d'esmenes del Grup Mixt.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Popular. *(La Sra. Mayol demana per parlar.)* Sí, la senyora Mayol demana votació separada de...?

La Sra. MAYOL: La 5, 6, 7, 8 bis, 16, 36, 39, 40, 41, 42, 44, 45, 46, 48, 192, 193, 194, 195, 196, 198, 199 i 200.

El Sr. PRESIDENT: Conjuntament, aquestes?

La Sra. MAYOL: Sí.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, així es farà.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 2 vots a favor, 54 en contra i 23 abstencions.

La resta d'esmenes del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 5 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 3 vots a favor, 54 en contra i 20 abstencions.

(Remor de veus.) El senyor Camps, que no cridi tant! *(Rialles.)*

Conjuntament, les esmenes del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 5 vots a favor, 54 en contra i 18 abstencions.

Conjuntament, ara, se sotmeten a votació les esmenes del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 18 vots a favor, 54 en contra i 5 abstencions.

Ara es voten les esmenes del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per 54 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació, conjuntament, els articles que no han estat esmenats, que són: el 8, el 10, el 13, el 40, el 43, 45, 50, 57, 59, 60, 62, 64, disposicions addicionals quarta i cinquena, disposició derogatòria i disposició final; conjuntament.

Vots a favor?

Aquests conceptes han quedat aprovats per unanimitat.

Es poden votar conjuntament els articles esmenats?

La Sra. BARENYS: No, no. Per part nostra, senyor president, no. La nostra proposta seria que féssim una votació per capítols, per no perdre el fil dels articles que estem a favor o en contra.

(Veus de fons.)

El Sr. PRESIDENT: Tampoc? *(La Sra. Mayol demana per parlar.)* Sí, la senyora Mayol...

La Sra. MAYOL: Senyor president, jo, donada importància de l'articulat, preferiria que es fes un a un, perquè, si no, ens veiem obligats a fer abstenció i ens sap greu en articles importants.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

La Sra. MAYOL: Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es votaran separatament.

Article primer.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Article segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article segon ha quedat aprovat per 75 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'article tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 0 en contra i 19 abstencions.

Article quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article quart ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article cinquè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article cinquè ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Article sisè.

Vots a favor?

L'article sisè ha quedat aprovat per unanimitat.

Article setè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article setè ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i 7 abstencions.

Se sotmet ara a votació l'article novè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article novè ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 11 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

(Remor de veus.)

Silenci...!

Article dotzè.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article dotzè ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Passem a la votació de l'article 14.

Vots a favor?

L'article 14 ha quedat aprovat per unanimitat.

Article 15.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 15 ha quedat aprovat per 64 vots a favor, cap en contra i 17 abstencions.

Article 16.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 16 ha quedat aprovat per 55 vots a favor, 18 en contra i 8 abstencions.

Article 17.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 17 ha quedat aprovat per 69 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Article 18.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article 18 ha quedat aprovat per 70 vots a favor, 2 en contra i 9 abstencions.

Article 19.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 19 ha quedat aprovat per 70 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Es vota l'article 20.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 20 ha quedat aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 2 abstencions.

Article 21.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article 21 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

Se sotmet ara a votació l'article 22.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 22 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 23.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 23 ha quedat aprovat per 79 vots a favor, 2 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'article 24.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 24 ha quedat aprovat per 54 vots a favor, 18 en contra i 9 abstencions.

La Sra. BARENYS: Senyor president, de l'article 25, separat el punt 1. (*Remor de veus.*)

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, votem el punt 1.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El primer punt de l'article 25 ha quedat aprovat per 54 vots a favor, 2 en contra i 25 abstencions.

La resta de l'article 25.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La resta de l'article 25 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 8 abstencions.

Article 26.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 26 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Article 27.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 27 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Article 28.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 28 ha quedat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.

Article 29.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 29 ha quedat aprovat per 56 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 30.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 30 ha quedat aprovat per 54 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 31.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 31 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Article 32.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 32 ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

Article 33.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 33 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Article 34.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 34 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Article 35.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

L'article 35 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.

Article 36.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 36 ha quedat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 25 abstencions.

Article 37.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 37 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 2 en contra i 25 abstencions.

Article 38.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 38 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 15 en contra i 12 abstencions.

Article 39.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 39 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 41.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 41 ha quedat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Article 42.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 42 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 44.

Vots a favor?

Vots en contra?
Abstencions?
L'article 44 ha quedat aprovat per 63 vots a favor, cap en contra i 22 abstencions.
A continuació se sotmet a votació l'article 46.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 46 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 9 abstencions.
Article 47.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 47 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Article 48.
Vots a favor?
L'article 48 ha quedat aprovat per unanimitat.
Article 49.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 49 ha quedat aprovat per 61 vots a favor, cap en contra i 24 abstencions.
A continuació se sotmet a votació l'article 51.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 51 ha quedat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.
Article 52.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 52 ha quedat aprovat per 82 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.
Article 53.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 53 ha quedat aprovat per 84 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.
Article 54.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 54 ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.
Article 55.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 55 ha quedat aprovat per 81 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.
Article 56.

Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 56 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, 17 en contra i 10 abstencions.
A continuació se sotmet a votació l'article 58.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 58 ha quedat aprovat per 58 vots a favor, cap en contra i 27 abstencions.
A continuació se sotmet a votació l'article 61.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 61 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
A continuació se sotmet a votació l'article 63.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
L'article 63 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 10 abstencions.
Passem ara a la votació de les disposicions addicionals. Separadament? Separadament, doncs. (*Remor de veus.*) Silenci!
Disposició addicional primera.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La disposició addicional primera ha quedat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
La segona.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La disposició addicional segona ha quedat aprovada per 64 vots a favor, cap en contra i 21 abstencions.
Disposició addicional tercera.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La disposició addicional tercera ha quedat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Disposició addicional sisena.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La disposició addicional sisena ha quedat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.
Disposició addicional setena.
Vots a favor?
Vots en contra?
Abstencions?
La disposició addicional setena ha quedat aprovada per 73 vots a favor, cap en contra i 12 abstencions.

Manca només votar el títol i títols de la Llei i l'exposició de motius. La derogatòria ha estat aprovada abans.

Títol i títols i exposició de motius, conjuntament? Doncs, conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El títol, títols i exposició de motius han quedat aprovats per 80 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

**Proposta de pròrroga del termini de què disposa
la Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen
la Violència Infantil**

Passem al cinquè i darrer punt de l'ordre del dia, que és el debat i votació de la Proposta de pròrroga del termini de

què disposa la Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen la Violència Infantil, presentada pels portaveus de tots els grups parlamentaris.

Els portaveus dels grups parlamentaris presenten la proposta següent: «El Ple del Parlament prorroga fins al 31 de desembre de 1995 el termini de què disposa la Comissió d'Estudi sobre les Causes que generen la Violència Infantil, creada per la Resolució 174/IV del Parlament de Catalunya.»

Hi ha assentiment? (*Veus de «sí»*) Doncs, queda aprovada per assentiment.

S'aixeca la sessió.

(Són tres quarts d'onze de la nit i sis minuts.)

PUBLICACIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Constitució espanyola

Barcelona, 1988. 2.ª edició. ISBN 84-500-9376-7

Preu: 150 PTA. 17 x 11 cm, 88 pàg.

Text de la Constitució espanyola, aprovada per les Corts Generals de l'Estat el 31 d'octubre de 1987, amb un índex final de títols i de capítols.

Constitució espanyola. Estatut d'autonomia de Catalunya. Reglament del Parlament de Catalunya

Barcelona, 1992. 5.ª edició. ISBN 84-393-2176-7

Preu: 1.050 PTA. 15 x 9 cm, 488 pàg.

Volum de petit format que aplega tres documents legislatius bàsics: la Constitució espanyola, l'Estatut d'autonomia de Catalunya i el Reglament del Parlament de Catalunya. A cada document s'afegeix un índex analític ordenat alfabèticament, on cada terme, a més de remetre al lloc del text legal on figura, n'explica el contingut i es relaciona amb tot el context jurídic que implica.

Declaració Universal dels Drets Humans

Barcelona, 1994. 3.ª edició

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 24 pàg.

Text de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides el desembre de 1948. L'acompanya una resolució del Parlament de Catalunya sobre els drets de la infància.

Estatut d'autonomia de Catalunya

Barcelona, 1993. 3.ª edició. ISBN 84-393-2650-5

Preu: 100 PTA. 17 x 11 cm, 46 pàg.

Text de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, aprovat per referèndum popular l'octubre de 1979 i sancionat pel rei Joan Carles I el desembre del mateix any. Amb un índex final de títols i capítols.

El Parlament de Catalunya

Barcelona, 1993. 6.ª edició

Preu: 100 PTA. 21 x 11 cm, 64 pàgs.

Fullet explicatiu de l'estructura, les funcions i el funcionament del Parlament, amb una descripció del palau on aquest té la seu, il·lustrat amb 22 fotografies a tot color.

El Parlament de Catalunya

per Jaume Sobrequès, Francesc Vicens i Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1993. 3.ª edició

Edició rústica, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 7.700 PTA.

ISBN 84-393-2487-1

Edició en tela, amb sobrecoberta en quatre colors. Preu: 10.500 PTA.

ISBN 84-393-2488-X

Història il·lustrada de la institució parlamentària a Catalunya des de l'edat mitjana, i de l'actual Palau del Parlament. Ressenya de la vida interna de la cambra i de la tasca parlamentària en les seves diverses funcions. Amb 122 fotografies a tot color i tota pàgina, i 50 d'històriques en blanc i negre, reproduïdes en bitò.

La interdependència de les activitats domèstiques i el treball remunerat

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2428-6

Preu: 2.650 PTA. 30 x 21 cm, 520 pàg.

Estudi comparatiu dones/homes, amb taules i gràfics comparatius, realitzat per Maria Jesús Izquierdo, amb la col·laboració d'Alexis Borràs, Susanna Lloret i Diego Marcos (Universitat Autònoma de Barcelona), per encàrrec de la Comissió d'Estudi sobre la Igualtat d'Oportunitats Home-Dona, del Parlament de Catalunya.

Parlament de Catalunya. L'obra legislativa 1932-1939

Edició i estudi introductori a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1981. ISBN 84-500-4156-2

Preu: 3.000 PTA. 31 x 22 cm, 422 pàg.

Recopilació de les lleis elaborades pel primer Parlament de Catalunya, precedides d'un estudi històric i jurídic sobre les fonts, els procediments i l'actuació legislativa del Parlament.

Parlament de Catalunya. Llibre del Cinquantenari: 1932-1982

Textos i documentació a càrrec d'Ismael E. Pitarch

Barcelona, 1984. ISBN 84-500-9786-X

Preu: 6.250 PTA. 31 x 25 cm, 428 pàg.

El cinquantenari de la constitució del primer Parlament de Catalunya (1932) fou commemorat amb aquest llibre-document que és també un homenatge als parlamentaris de 1932 i la seva actuació fins al 1939. En reproduïx els documents més significatius i les biografies dels 83 diputats que el constituïren.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1980-1984

Barcelona, 1986. ISBN 84-505-4739-3 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-4740-7

Vol. 2. ISBN 84-505-4741-5

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.006 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1980-1984. Conté les dades biogràfiques i parlamentàries de les diputades i els diputats, la composició i el treball dels òrgans, el text íntegre de les lleis, les resolucions i les mocions aprovades, etc.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1984-1988

Barcelona, 1988. ISBN 84-505-8049-8 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-505-8050-1

Vol. 2. ISBN 84-505-8051-X

Preu: 8.500 PTA (2 volums). 31 x 22 cm, 1.550 pàg. (2 vol.)

Obra que resumeix, en dos volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1984-1988.

Parlament de Catalunya. Legislatura 1988-1992

Barcelona, 1993. ISBN 84-393-2387-5 (o.c.)

Vol. 1. ISBN 84-393-2388-3

Vol. 2. ISBN 84-393-2389-1

Vol. 3. ISBN 84-393-2390-5

Vol. 4. ISBN 84-393-2391-3

Preu: 11.300 PTA (4 volums). 31 x 22 cm, 3.044 pàg. (4 vol.)

Obra que resumeix, en quatre volums, el treball i el funcionament del Parlament en la legislatura 1988-1992.

PUBLICACIONS PERIÒDIQUES

Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7798

Preu: número solt: 225 PTA; subscripció anual: 7.500 PTA. 30 x 21 cm.

Publica els projectes i les proposicions de llei, els vots particulars o les esmenes a defensar en el Ple o en comissions, els informes de ponència, els dictàmens de les comissions legislatives, els acords de les comissions i del Ple, les interpellacions, mocions, proposicions no de llei, propostes de resolució, comunicacions del Consell Executiu, etc. Al final de cada any natural es publiquen quatre índexs: de tramitacions, d'òrgans, de persones i de matèries.

Diari de Sessions del Parlament de Catalunya

ISSN 0213-7976 (general)

ISSN 0213-7984 (sèrie P)

ISSN 0213-7992 (sèrie C)

Preu: número solt: 120 PTA; subscripció anual: 6.000 PTA. 30 x 21 cm.

Publica la transcripció fidel de totes les intervencions produïdes en les sessions públiques del Parlament, tot anotant les incidències que s'hi han esdevingut. Apareix en dues sèries: sèrie P, per a les sessions plenàries; sèrie C, per a les sessions de les comissions. Al final de cada any natural se'n publiquen tres índexs: cronològic, de persones i de matèries.

Les publicacions del Parlament de Catalunya es poden adquirir a les llibreries de la Generalitat i al Palau del Parlament. Les subscripcions es poden fer al Servei de Publicacions del Parlament.

SUBSCRIPCIÓ

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció (impresos o en microfitxa) començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

a) Per gir postal.

b) Per transferència bancària, a nom del Parlament de Catalunya, al compte corrent número 2500019405 de la Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona, agència 3018, del Pla de Palau núm. 2, 08003 Barcelona.

c) Per xec registrat.

d) En metàl·lic a la Caixa del Parlament.

BUTLLETA

Nom NIF
carrer núm.
telèfon població codi postal
desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m
☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA ☐ i ☐ m
☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta) ☐ i ☐ m

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de envia

per (gir / xec al portador) núm. la quantitat de pessetes

..... de de 19

Signatura

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 304 65 00.

Subscripció anual (edició impresa o edició en microfitxa): 6.000 pessetes.

Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* (edició impresa o edició en microfitxa): 13.000 pessetes.

Número solt (edició impresa o edició en microfitxa): 120 pessetes (preus amb IVA inclòs)

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès a Multitext, SL, Barcelona.

